

IJA # 3412

ספר קריאי מועד

Sefer Keri'e Mo'ed





and a

care
morning

early on a farm too. I was used to it,

ave worked on a farm. It belonged
d-Wales. I was there for my health
need. "An outdoor life for you, my boy",
es, an outdoor life. For I'm having
oor life.

use). I say Taff (in Wales)

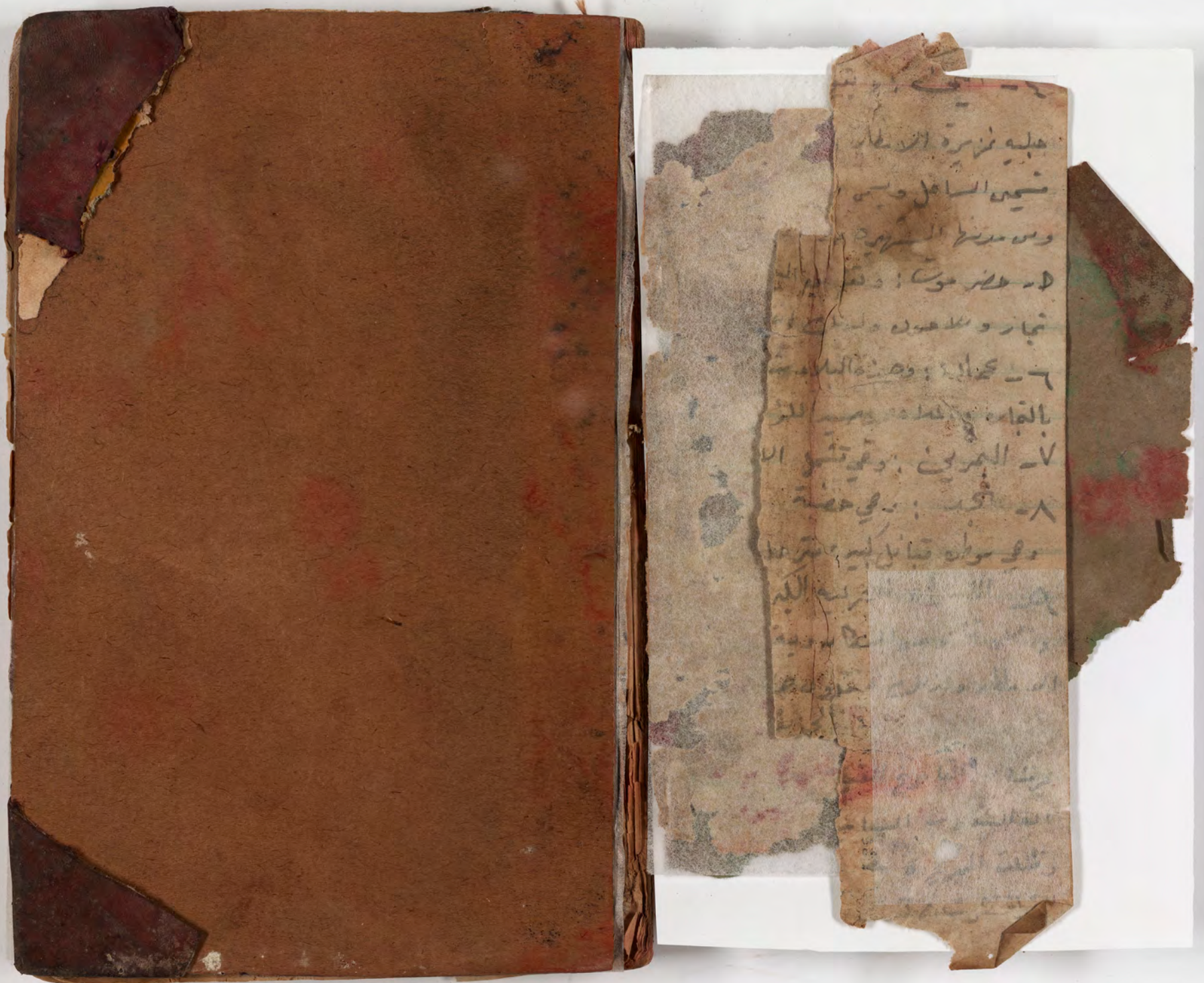
re go to say, George, don't call me
t like "Hughes" or Mister Hughes
breat or Illydd - I don't mind.



قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding



قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding



قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding



ADD. H. 3015, Ver
& General

quick Welsh
Experimental. Very Welsh
clock.

GEORGE WICK
the party, M
Grant
Grant
Grant

is a five-faced country
about
sh about h
with something like a
but any not to marked rural
as it is not North-country

-----000-----

A C T O N E.

The set may be more or less elaborate according to circumstances of production. These notes assume a full stage and ordinary theatrical equipment. Right (actors') part of a Grant tank can be seen, but it is not necessary that the actors should be seen going in and coming out of it. Behind, running right round to left is a low near ridge of sand and rock, with nothing but the sky behind it. Prominent, upstage centre, is a piece of worn carved stone, less than a foot high, suggesting a buried stone monument of some kind. Some rocks, sand mounds, can be built at back so they can be walked or sat on. Total impression is that of a harsh desert. Rather hard bright

קריאי מועד סדר ליל שביעי של פסח

הבינו ונס הקרו הרב בעל המדת הימים ומשם בארה את כל תוקף קריאה נאמנה של הלילה הזה :

תורה

פרשת ויחי יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך : גור ארורה
יהודה מטרף בני עליה פרע רבץ פאריה וכלביא מי
יקימנו : לאיסור שבט מיהודה ומחקק מפין רגליו
עד כייבא שילה ולו יקחת עמים : אסרי לגפן עירו
ולשרקה בני יהונו כפס פיו לבשו ובדס-ענבים
סותו : חכלילי עינים מין ולבן-שנים מחלב :

פ' בחקתי אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם
אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה יתן פרו : והשיג לכם דיש את-
בציה ובציר ישיג את-זרע ויאכלתם לחמכם לשבע
וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי שלום בארץ ושכבתם
ואין מחריד והשבתי חיה מן-הארץ וחרב לא-
תעבר בארצכם : ורדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם
לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרפיתי אתכם והקימתי את-בריתי
אתכם : ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו :
ונתתי משבגי בתוככם ולא-תגעל נפשי אתכם :
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואנכם תהיו

... and I don't like the way it is
... I think, George-
... But I was only going to
... Certainly we're all right
... Nothing wrong with us.
... temporarily, I suppose,
... plenty of rations and water.
... All right?
... the very best.
... Joseph knows all
... He acts as com
... the rati
... Good
... quick work
... you
... something like a
... not to mark
... rural
... North-country

לִי לַעַם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהַיַּתּוֹת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁכְּרֶם מִטַּת עַלְכֶם
וְאוֹרְךָ אֶתְכֶם קוֹמְמוֹת :

נבִיאִים

ישועה סימן ב' הדבֵר אֲשֶׁר הוֹחַ יִשְׁעִיהוּ בְּאֲמוּן עַל-
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם : וְהִיָּה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים נִכּוֹן יְהִיָּה הַר בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא
מִנְבֻעוֹת וְנַהֲרוּ אֱלֹהֵי כָל-הַגּוֹיִם : וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים
וְאָמְרוּ לָכוּ ! וְנַעֲלָה אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
וְיִזְרְנוּ מִדְרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֵיהֶוּ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
וּדְבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם : וְשֹׁפֵט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים
רַבִּים וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתֵם לְאֵתִים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמוֹמְרוֹת
לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶרְגֹנֵי חֶרֶב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה :

בית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה :

שם סימן י' עוֹד הַיּוֹם בְּנֹבַל לְעַמּוֹד יִנְפֹף יְדוֹ הַר בַּת-צִיּוֹן
נִבְעַת יְרוּשָׁלַם : הִנֵּה הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת
מִסַּעַף פָּאֶרָה בְּמַעֲרָצָה וְרַמֵּי הַקּוֹמָה גְּדַעִים וְהַגְּבוּהִים
יִשְׁפְּלוּ : וְנִקְףָה סִבְכֵי הַיַּעַר בְּכַרְזֵל וְהִלְבִּינוּ בְּאֵדִיר יָפוֹל :
וַיֵּצֵא חֶטֶר מִגּוֹזַע יֵשׁוּ וְנִצַּר מִשְׁרָשׁוֹי יִפְרָה : וְנַחַח עָלוּ
רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה רוּחַ
דַּעַת וִירָאת יְהוָה : וְהִרְיָחוּ בִירָאת יְהוָה וְלֹא-לְמַרְאֵה
עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא-לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ : וְשֹׁפֵט בְּצַדֵּק
דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעֵנְוֵי-אֶרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשִׁבְט
פִּיו וּבְרוּחַ שִׁפְתָיו יִמִּית רָשָׁע : וְהִיָּה צַדֵּק אֲזוּר מִתְּנוּ
וְהָאֲמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו : וְגַר זָאֵב עַם-כֶּבֶשׂ וְגַמֵּר עַם-
גְּדִי יִרְבֹּץ וְעַגֵּל וְכַפִּיר וּמְרִיא יְהוָה וְנַעַר קָטָן נַהֲגוּ בָם :

ופרה

וּפְרָה וְדָב תִּרְעֶנָה יַחְדוּ יִרְבְּצוּ יִלְדִיָּהוּ וְאֶרְיָה כְּבִקֵּר
יֶאכְלֵה-תֵּבִין : וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חַר פֶּתַח וְעַל מְאוֹרֵת צַפְעוֹנֵי
גְּמוּל יְדוֹ הַרְה : לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכַל-חַר קִדְשֵׁי
כִּי-מִלֵּאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת-יְהוָה בְּמִים לַיָּם מִכִּסִּים :
וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא שְׂרָשׁ יֵשׁוּ אֲשֶׁר עָמַד לְנֶס עַמִּים
אֱלֹהֵי גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִיתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד : וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא
יִסְיָף אֲדָנֵי יִשְׂרָאֵל לְקִנּוֹת אֶת-שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר
יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפְּתָרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעִלָם
וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם ! וְנִשְׂא גַם לְגוֹיִם וְאִסְף גְּרָתֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹץ מֵאֶרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאֶרֶץ :
וְסָרָה קְנָאת אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנָא
אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצַּר אֶת-אֶפְרַיִם : וְעַפּוֹ בְּכַתֵּף
פְּלִשְׁתִּים יִמָּה יַחְדוּ יִכּוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב
מִשְׁרוּחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתֶּם : וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת
לְשׁוֹן יַם-מִצְרַיִם וְהִנִּיף יְדוֹ עַל-הַנְּהַר בַּעַס רַחֲוֹ וְהִכְהוּ
לְשִׁבְעָה נְהָלִים וְהִדְרִיף בְּנַעֲלִים : וְהִיתָה מַסְלָה לְשָׂאֵר
עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר כְּאֲשֶׁר הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
עָלְתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וְאִמְרַת בַּיּוֹם הַהוּא אֲוִדָּה יְהוָה
כִּי אֲנַפְתָּ בִּי יֵשֶׁב אַפְּךָ וְתִנְחַמְנִי : הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי
אֲכַטֵּחַ וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֵי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וְיִהְיֶה-לִּי
לְיִשׁוּעָה : וְשֹׂאכְתֶּם-מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה :
וְאִמְרַתֶּם-בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילְתוֹ הוֹפִירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ : זָמְרוּ יְהוָה כִּי
גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכַל-הָאֶרֶץ : צַהֲלֵי רַגְלֵי יוֹשֶׁבֶת
צִיּוֹן כִּי-גִדּוֹל בְּקִרְבֶּךָ קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ירמיה סי' ל' הדבֵר אֲשֶׁר הִיָּה אֶל-יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כַּתֵּב-לְךָ

את

את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר : כי
הנה ימים באים נאסיהוה ושבת י את שכנות עמי
ישראל ויהודה אמר יהוה והשיבתים אל הארץ אשר
נתתי לאבתם וירשוה : ואלה הדברים אשר דבר יהוה
אל ישראל ואל יהודה : כי כה אמר יהוה קול חרדה
שמענו פחד ואין שלום : שאלו נא וראו אם ילד זכר
מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיוולדה ונהפכו
כל פנים לירקון : הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו
ועת צרה היא ליעקב וממנה ישע : והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אשכנז עלו מעל צוארך ומסרותיך
אנתק ולא יעבדו בו עוד זרים : ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דוד מלכם אשר אקים להם : ואתה אלתירא
עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מרחוק ואת רעך מארץ שבים ושב יעקב
ושקט ושאנן ואין מהריר : כי אתך אני נאם יהוה
להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפיצותיך
שם אך אותך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקה
לא אנקך : כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה
מכתך : אין דין דינך למזור רפאות תעלה אין לך : כל
מאהביך שבהוק אותך לא ירשו כי מכה אויב
הפיתך מוסר אכזרי על רוב עונך עצמו הטאתך :
מה תועק על שברך אנוש מכאבה על רב עונך עצמו
חטאתיך עשיתי אלה לך : לכן כר אכליך יאכל וכר
צריך כלם בשבי ילכו והיו שפיה למשסה וכר בזויה
אתן לבו : כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה : כה
אמר יהוה הנני שב שבורת אהלי יעקב ומשכנותיו

ארחם

ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב :
ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתיים ולא ימעטו
והכבדתיים ולא יצערו : והיו בניו בקדם ועדתו לפני
תכון ופקדתי על כל חציו : והיה אדירו ממנו ומשלו
מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אליו כי מי הוא זה ערב
את לבו לגשת אלי נאם יהוה : והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים : הנה סערת יהוה חמה יצאה סער
מתגורר על ראש רשעים יחול : לא ישוב חרון אף
יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים
תתבוננו בה : בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים
לגל משפחות ישראל והמה יהוה לי לעם : כה אמר
יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוח להרגיעו
ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך
עדין משכתך חסד : עוד אבנה ונבנית בתולתי
ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים : עוד
תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו : כי יש
יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל
יהוה אלהינו : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה
וצהלו בראש הגוים השמיעו חללו ואמרו הושע יהוה
את עמך את שארית ישראל : הנני מביא אותם מארץ
צפון וקבצתיים מירכתי ארץ גם עור ופסח חרה
ויולדת יחדו קהל גדול ישוכו הנר : בבכי יבאו
ובתחנונים אוזלים אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר
לא יכשלו בה כיהייתי לישראל לאב ואפרים בברי
הוא : שמעו דברי יהוה גוים והגידו באיים ממרחק
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי
פרה יהוה את יעקב ונאלו מיד חזק ממנו : ובאו

ורננו

וּרְנָנוּ בְמֵרוֹם צִיּוֹן וְנִהְרֹו אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דָּגוֹן יַעֲלֶה-
תִּירֵשׁ וְעַל-יַעְהֹר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן וּבִקֵּר וְהִיתָה נֶפֶשׁ
כַּגֵּן רוּחַ וְלֹא-יִוָּסְפוּ לְדַאֲבָה עוֹד : אִז תִּשְׁמַח בַּתּוֹלָה
בְּמַחֹל וּבַחֲרִים וּזְקֵנִים יַחֲדוּ וְהִפְכֹתִי אֲבִלִם לִשְׂשׂוֹן
וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחֵתִים מִיָּגוֹנָם : וְרוּחִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דִּשָּׁן
וְעַמִּי אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם-יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל
בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי בְכִי תִמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל-בְּנֵיהָ
מֵאֵנָה לְהִנָּחֵם עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנָה : כֹּה אָמַר יְהוָה
מִנְעֵי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שֹׂכֵר לִפְעֻלָּתֶךָ
נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : וְיֵשׁ-תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ
נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם : שְׂמוּעַ שְׂמֵעֵתִי אֶפְרַיִם
מִתְנַזָּרֵד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כַּעֲגֹר לֹא לִמַּד הַשְּׁבָנִי וְאִשׁוּבָה
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי : כִּי-אַחֲרֵי שׁוֹבֵי נַחֲמֵתִי וְאַחֲרֵי
הַדּוֹעֵי סִפְקֵתִי עַל-יַרְדֵּךָ בְּשֵׁתִי וְגַם-נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי
חֲרַפְתָּ נְעוּרֵי : הֲבֵן יִקָּר לי אֶפְרַיִם אִם יִלְדֵי שַׁעֲשׂוּעִים
כִּי-מֵדֵי דְבָרֵי בּו זָכַר אוֹפְרָנוּ עוֹד עַל-כֵּן הִמּוּ מַעֵי לוֹ
רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נְאֻם-יְהוָה : הַצִּיבִי לֶךְ צִינִים שִׁמִּי קוֹל
תִּמְרוּרִים שְׁתִי לִבֶּךָ לְמַסְלָה דְרָךְ הַלֵּכֶת שׁוֹבֵי בַתּוֹלָת
יִשְׂרָאֵל שְׁבִי אֶל-עַרְבֶךָ אֱלֹהֵי : עַד-מָתַי תִּתְחַמְקִין הַבַּת
הַשׁוֹבְבָה כִּי-בְרָא יְהוָה חֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ נִקְבָה תִּסּוּבֵב
גִּבּוֹר : כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֹאמְרוּ
אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֶיהָ בְּשׁוֹבֵי אֶת-
שְׁבוֹתָם יְבָרְכֶךָ יְהוָה נוֹהֵ-צֶדֶק הַר-הַקֹּדֶשׁ : וְיִשְׁבוּ בָהּ
יְהוּדָה וּכְלֵ-עָרֶיהָ יַחֲדוּ אֶפְרַיִם וְנִסְעוּ בְעֵדֶר : כִּי הָרוּחִי
נֶפֶשׁ עֲפָה וְכִל-נֶפֶשׁ דָּאֵבָה מְלֹאֵתִי : עַל-זֹאת הִקִּיצֵתִי
וְאַרְאָה וְשִׁנְתִי עֲרֵבָה לִי : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה
וְזָרַעְתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה זֶרַע אָדָם וְזָרַע

בהמה

בַּהֲמָה : וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שִׁקְדֵתִי עֲלֵיהֶם לְנִתּוּשׁ וּלְנִתּוּץ
וְלַהֲרִים וְלַהֲאֲבִיר וְלַחֲרַע כֵּן אֲשַׁקֵּד עֲלֵיהֶם לְכַנּוֹת
וּלְנִטּוֹעַ נְאֻם-יְהוָה : בְּיָמִים הָהֵם לֹא-יֹאמְרוּ עוֹד אֲבוֹת
אֲכָלוּ בָסֵר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה : כִּי אִם-אִישׁ בְּעוֹנוֹ
יָמוּת כְּלֵ-הָאָדָם הָאֵכֵל הַבָּסֵר תִּקְהִינָה שְׁנָיו : הִנֵּה
יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְכִרְתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-
בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה : לֹא כְבָרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת-אֲבוֹתָם בְּיוֹם הַחֹזֵקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בַעַלְתִּי בָם נְאֻם-
יְהוָה : כִּי-זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֲכַרֵּת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל
אַחֲרַי הַיָּמִים הָהֵם נְאֻם-יְהוָה נִתְּנִי אֶת-תּוֹרָתִי בְּקֶרֶבָם
וְעַל-לִבָּם אֲכַתְּבֶנָה וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ-לִי
לְעָם : וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ וְאִישׁ אֶת-אֲחִיו
לֵאמֹר דַּע אֶת-יְהוָה כִּי כּוֹסֵם יִדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד-
גְּדוֹלָם נְאֻם-יְהוָה כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא אֲזַכֵּר-
עוֹד : כֹּה אָמַר יְהוָה נִתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֶקֶת יָרַח
וְכוֹכָבִים לְאוֹר לַיְלָה רִגְעֵ הַיּוֹם וַיְהִימוּ גְלִיו יְהוָה צְבָאוֹת
שְׂמוֹ : אִם-יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵי נְאֻם-יְהוָה גַּם
זָרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מֵהָיִוֹת גּוֹי לִפְנֵי כָל-הַיָּמִים : כֹּה אָמַר
יְהוָה אִם-יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיִּחַקְרוּ מוֹסְדֵי-אֶרֶץ
לְמַטָּה גַם אֲנִי אִמְאָם בְּכִל-זָרַע יִשְׂרָאֵל עַל-כֵּן אֲשֶׁר
עָשׂוּ נְאֻם-יְהוָה : הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְנִבְנְתָה
הָעִיר לַיהוָה מִמִּגְדַל חֲנַנְאֵל עַד-שַׁעַר הַפְּנָה : וְיֵצֵא
עוֹד-קוֹ הַמִּדְּבָר נִגְדוּ עַל גְּבֻעַת גִּרְבִּי וְנִסַּב גְּעֵתָה : וְכִל-
הָעַמֵּק הַפְּגָרִים יְהַדְּשֵׁן וְכִל הַשְּׂרָמוֹת עַד-נַחַל קִדְרוֹן
עַד-פְּנַת שַׁעַר הַסּוּסִים מוֹרְחָה קָדַשׁ לַיהוָה לֹא-יִנְתַּשׁ

ולא-יהרס עוד לעולם :

שם סי' ל"ג כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים הרב הוא מאין אדם ומאין בהמה
בערי יהודה ובחצרות ירושלם הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה : קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול בלה קול אומרים הודו את יהוה צבאות
כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תורה בית יהוה
כי אשיב את שבות הארץ ככראשנה אמר יהוה :
כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב
מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרביעים
צאן בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימין ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה
הצאן על ידי מונה אמר יהוה : הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
ישראל ועל בית יהודה : בימים ההם ובעת ההיא
אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ :
בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה
אשר יקרא לה יהוה צדקנו : כי כה אמר יהוה לא
יברת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל : ולכהנים
הלויים לא יברת איש מדפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
ועשה זבח כלהימים : ויהי דבר יהוה אירמיהו לאמר :
כה אמר יהוה אסתפרו את בריתי היום ואת בריתי
הקילה ולבדתי היות יומסולדה בעתם : גם בריתי
תפר את דוד עבדי מהות לו בן מלך על כסאו ואת
הלויים הכהנים משרתי : אשר לא יספר צבא השמים
ולא ימד חול הים בן ארבה את זרע דוד עבדי ואת
הלויים משרתי אתי : ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר :
הלא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות

אשר

אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות
עוד נוי לפניהם : כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם
ולילה תקנות שמים וארץ לא שמתי : גם זרע יעקוב
ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם
ישחק ויעקב כי אשיב את שבותם ורחמתי :

עובדיה סי' א' חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלת

קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן נתתיך בגוים
בזוי אתה מאד : ודון לבך השיאה שכני בחגוי סלע
מרום שבתו אמר בלבו מי יורידני ארץ : אסתגבית
בנשר ואם בין פוככים שים קנה משם אורידך נאם
יהוה : אסתגבנים באורכה אסתודדי לידה איך נדמיתה
הלוא יגבבו דים אסתצרים באו לך הלא ישאירו עלילות :
איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד הגבול שלהוק
כל אנשי בריתה השיאוף יכלו לך אנשי שלמיה לחמה
ישומו מזור תחתיה אין תבונה בו : הלא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו :
וחתו גבוריה תימן למען יברת איש מהר עשו מקטל :
מחמם אחיה יעקב תכסה בושה ונכרת לעולם : ביום
עמדה מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו
ועד ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם : ואל תרא
ביום אחיה ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה : אל תבוא בשער
עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו
ואל תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה : כי
קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך

גמרך

גמלה ישוב בראשה: כי כאשר שתיתם על-הר קדשי
 ישתו כל-הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלא היו: ובהר
 ציון תהיה פריטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם: והיה בית-יעקב אש ובית יוסף להכה
 ובית עשו לקש ודלקו כהם ואכלום ולא-יהיה שריד
 לבית עשו כי יהוה דבר: וירשו הנגב את-הר עשו
 והשפלה את-פלשתים וירשו את-שרה אפרים ואת
 שרה שמרון ובנימן את-הגלעד: ונגלת החל-הזה לבני
 ישראל אשר-פנענים עד-צרפת ונגלת ירושלם אשר
 בספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושיעים בהר ציון
 לשפוט את-הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

זכריה סיון ה' והי דבר-יהוה צבאות לאמר: כה אמר
 יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה
 וחמה גדולה קנאתי לה: כה אמר יהוה שבתי אל-ציון
 ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת
 והר-יהוה צבאות הר הקדש: כה אמר יהוה צבאות
 עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
 בידו מרב ימים: ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות
 משחקים ברחבתיה: כה-אמר יהוה צבאות כי יפלא
 בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם-בעיני יפלא
 נאם יהוה צבאות: כה-אמר יהוה צבאות הנני מושיע
 את-עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: והבאתי
 אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו-לי לעם ואני אהיה
 להם לאלהים באמת ובצדקה: כה-אמר יהוה צבאות
 תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים
 האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית-יהוה צבאות
 ההיכל להבנות: כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
 נהיה

נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין-שלום
 מן הצר ואשלח את-כל-האדם איש-וברעהו: ועתה לא
 כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
 צבאות: כי-זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
 את-יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתיו את-שארית
 העם הזה את-כל-אלה: והיה כאשר הייתם קללה
 בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
 ברכה אל-תיראו תחזקנה ידיכם: כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם
 אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: כן שבתי זממתי
 בימים האלה להטיב את-ירושלם ואת-בית-יהודה אל-
 תיראו: אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש
 את-דעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: ואיש
 את-דעת רעהו אל-תחשבו בלבבכם ושבעת שקר
 אל-תאהבו כי-את-כל-אלה אשר שנאתי נאם-יהוה:
 והי דבר-יהוה צבאות אלי לאמר: כה-אמר יהוה
 צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
 העשירי יהיה לבית-יהודה לששון ולשמחה ולמערים
 טובים והאמת והשלום אהבו: כה אמר יהוה צבאות
 עד אשר-יבאו עמים וישובי ערים רבות: והלכו יושבי
 אחת אל-אחת לאמר גלכה הלוך לחלות את-פני יהוה
 ולבקש את-יהוה צבאות אלה נס-אני: ובאו עמים
 רבים וגוים עצומים לבקש את-יהוה צבאות בירושלם
 ולחלות את-פני יהוה: כה-אמר יהוה צבאות בימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים
 והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר גלכה עמכם כי שמענו
 אלהים עמכם:

שם סימן י"ב מִשָּׂא דְבַר יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר יְהוָה נֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ וַיִּצַר רוּחַ אֲדָמָה בְּקִרְבּוֹ :
הִנֵּה אֲנֹכִי שֵׁם אֶת יְרוּשָׁלַם סָף רַעַל לְכָל הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל יְהוּדָה יְהוָה בְּמִצּוֹר עַל יְרוּשָׁלַם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה הָאֲשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַם אֲבָן מַעֲמָסָה לְכָל הָעַמִּים בְּלִעְמִסָּה שְׂרוּט יִשְׂרָטוּ וְנֹאסְפוּ עֲלֶיהָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ :
בַּיּוֹם הַזֶּה נֶאֱמַר יְהוָה אֶבֶה כְּרִסוֹס בְּתַמְחוֹן וּרְכַבּוּ בְּשַׁעֲזָן וְעַל בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת-עֵינַי וְכָל סוֹס הָעַמִּים אֶבֶה בְּעֶרְוֹן : וְאָמְרוּ אֲלֵפֵי יְהוּדָה בְּלִבָם אֲמַצְיָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בִּיהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם : בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשִׁים אֶת-אֲלֵפֵי יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אִישׁ בְּעֵצִים וְכַלְפִּיר אִישׁ בְּעֵמִיד וְאָכְלוּ עַל יַמִּין וְעַל-שְׂמֹאל אֶת-כָּרְהֵעַמִּים סָבִיב וַיִּשְׁכְּחַה יְרוּשָׁלַם עוֹד תַּחְתִּיהָ בִּירוּשָׁלַם : וְהוֹשַׁע יְהוָה אֶת-אֶהָלָי יְהוּדָה בְּרֵאשִׁינָה לְמַעַן לֹא תִגְדַּל תַּפְאֲרֹת בֵּית דָּוִד וְתַפְאֲרֹת יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם עַל-יְהוּדָה : בַּיּוֹם הַזֶּה יֵגַן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנְּכַשֵּׁל בֵּתָם בַּיּוֹם הַזֶּה וּבֵית כְּדוּד וּבֵית דָּוִד כְּאֵלֵהִים כְּמִלְאָךְ יְהוָה לִפְנֵיהֶם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה אֲבָקֶשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל-יְרוּשָׁלַם : וַשְׁפַכְתִּי עַל-בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם רוּחַ חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר-דָּקְרוּ וְסִפְדוּ עֲלֵי כְּמִסְפָּד עַל-הַיְהוּדִי וְהִמַּר עֲלָיו כְּהִמַּר עַל-הַבְּכוֹר : בַּיּוֹם הַזֶּה הָיָה יִגְדַל הַמִּסְפָּד בִּירוּשָׁלַם כְּמִסְפָּד הַדְּרָרִמּוֹן בְּבִקְעַת מִגְדּוֹן : וְסִפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת לְבַד מִשְׁפַּחַת בֵּית-דָּוִד לְבַד וְנִשְׁיָהֶם לְבַד מִשְׁפַּחַת בֵּית-נָתָן לְבַד וְנִשְׁיָהֶם לְבַד : מִשְׁפַּחַת בֵּית-לֵוִי לְבַד וְנִשְׁיָהֶם לְבַד מִשְׁפַּחַת הַשֹּׁמֵעֵי לְבַד וְנִשְׁיָהֶם לְבַד : כָּל-הַמִּשְׁפַּחַת הַנִּשְׂאָרוֹת מִשְׁפַּחַת מִשְׁפַּחַת לְבַד וְנִשְׁיָהֶם לְבַד : בַּיּוֹם

שם סימן י"ג בַּיּוֹם הַזֶּה הָיָה מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד וְלִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לְחַטָּאת וּלְנֹדָה : וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה הָיָה נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲכָרִית אֶת-שְׁמוֹת הָעֲצָבִים מִן-הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד וְגַם אֶת-הַנְּבִיאִים וְאֶת-רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן-הָאָרֶץ : וְהָיָה כִּי-יָנֹבֵא אִישׁ עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו אָבִיו וְאָמַר יִלְדִיו לֹא תַחִיָּה כִּי שָׁקַר דִּבְרַת בְּשֵׁם יְהוָה וְדִקְרָהוּ אָבִיהוּ וְאָמַר יִלְדִיו כַּהֲנֹבֵאוּ : וְהָיָה בַּיּוֹם הַזֶּה יִבְשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מַחֲזִינּוֹ כַּהֲנֹבֵאוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ אֲדָרַת שַׁעַר לְמַעַן כַּחַשׁ : וְאָמַר לֹא נִבְיָא אֲנֹכִי אִישׁ-עֹבֵד אֲדָמָה אֲנֹכִי כִּי-אֲדָם הַקִּנְנִי מִנְעוּרִי : וְאָמַר אֵלָיו מַה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה בֵּין יְדֶיךָ וְאָמַר אִשֶׁר הִכִּיתִי בֵּית מֵאֵהָבִי : חָרַב עִרְיָ עַל-רַעֲוִי וְעַל-גִּבּוֹר עַמִּיתִי נֶאֱמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָיָה אֶת-הַרְעָה וְתַפּוּצִין הִצָּאן וְהַשִּׁיבֹתִי יְדֵי עַל-הַצֵּעִרִים : וְהָיָה בְּכָל-הָאָרֶץ נֶאֱמַר יְהוָה פְּרִישִׁינִים בַּהּ יִכְרַתוּ יַגְעוּ וְהַשְׁלִישִׁית יִתֵּר בַּהּ : וְהִבַּאתִי אֶת-הַשְּׁלִישִׁית בְּאִשׁ וְצַרְפָּתִים כְּצַרְף אֶת-הַכֶּסֶף וּבַחֲנַתִּים כְּבָחַן אֶת-הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בְּשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי :

שם סימן י"ד הִנֵּה יוֹסֵפֵא לִיהוָה וְחִלַּק שְׁלֵלָךְ בְּקִרְבְּךָ : וְאִסַּפְתִּי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֶל-יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁכַּבְנָה וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בְּגוֹלָה וְיִתֵּר הָעָם לֹא יִכְרַת מִן-הָעִיר : וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם בַּיּוֹם הַלַּחֲמוֹ בַּיּוֹם קָרַב : וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם-הַזֶּה עַל-הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר-עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקְדָם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיו מִזְרַחָה וּמִמָּוֶה נִיֵּא גְדוּלָה מְאֹד וּמִשׁ חֲצֵי הָהָר צְפוּנָה וְחֲצִיו נִגְבָּה : וְנִסְתַּם גַּי-אֶהָרִי כִּי-יִנְיַע גַּי-הָרִים אֶל-אֶצֶל וְנִסְתַּם כַּאֲשֶׁר נִסְתַּם

נסתם מפני הרעש בימי עזיבת מלך יהודה ובא יהוה אליו כל קדשים עמו : והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון : והיה יום אחד הוא ירדע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור : והיה ביום ההוא יצאו מיסרים מירושלם הצים אל הים תקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחורף יהיה : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך : וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח : וזאת תהיה המגפה אשר ינף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק' בשרו והוא עמד עד רגליו ועיניו תמקנה בחריהו ולשונו תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו : וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד : וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת : והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות : והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הנשם : ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר ינף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת

כל

כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסוכות : ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח : והיה כל סר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

כתובים

ואחר כך קורין תהלים סימן כ"א וכ"ב וכ"ג ומ"ה ונ"א וע"ב ופ"ט עד סוף פסוק ועד כשהק נאמן סלה וסימן קכ"ו וקל"ב ואח"כ אומרים :

דניאל סימן ז' בשנת חדה לבלא שצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזו ראשה על משכבה בארץ חלמא כתב ראש מלין אמר : ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עס ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחו לימא רבא : וארבע חיון רברבן סלקו מן ימא שנין דא מן דא : קדמיתא כאריה וגפין דינשר לה חזה הוית עד די מריטו גפה ונטילת מן ארעא ועל רגלן כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה : וארו חויה אחרי תנינה דמיה לרב ולשטר חד הקימת ותלת עלעזן בפמה בין שנה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא : באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גבה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה : באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חויה רביעאה דחילה ואמתני ותקיפא יתירה ושנין די פרול לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארבעה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמה וקרנן עשר לה : משתכל הוית בקרניא וארו קרן אחרי זערא סלקת בנייהו ותלת מן קרניא

קדמיתא

קדמיתא אתעקרה מן קדמה ואלו ענין בעני אנשא
 בקרנא דא ופס ממלך רברבן : חוה הוית עד די כרסון
 רמיו ועתיק יומין יתיב לבושיה ופתג חור ושער ראשה
 בעמר נקא כרסיה שביבין ודי נור גדלוהי נור דלק :
 גהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין שמשוניה
 ורבו רבבן קדמוהי יקומון דינא יתיב וספרין פתיחו :
 חוה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללא
 חוה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת
 ליקידת אשא : ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה
 בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן : חוה הוית בחווי ליליא
 וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק
 יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי : ולה יהב שלטון ויקר
 ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא ליה יפדחון שלטנה
 שקטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל :
 אתפרית רוחי אנה דניאל בגו נדנה וחוו ראשי יבחרנני
 קרבת עדיה מן קאמיא ויציא אבעא מנה עד כל
 דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני : אדין חיותא
 רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא :
 ויקבלון מלכותא קדישי עליונן ויחסנון מלכותא עד
 עלמא ועד עלם עלמיא : אדין צבית ליציבא עד
 חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלנן דהילה יתירה
 שנה די פרול וטפרה די נחש אכדה מדקה ושאר
 בגולה רפסה : ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי
 די סלקת ונפדה מן קדמה תלת וקרנא דבן וענין לה
 ופס ממלך רברבן וחווה רב מן חברתה : חוה הוית
 וקרנא דבן עבדא קרב עם קדישין ויכרה להן : עד
 די אתה עתיק יומיא ודינא יהיב לקדישי עליונן ומנא
 מטה

מטה ומלכותא החסנו קדישין : כן אמר חיותא
 רביעיתא מלכו רביעאה תחוא בארעא די תשנא מן
 כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה :
 וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרן
 יקום אחריהן והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין
 יהשפיל : ומלין לצד עלאה ימלך ולקדישי עליונן יבלא
 ויסבד להשניה זמנין ודת ויתתהון בידה עד עדן ועדנן
 ופלג עדן : ודינא יהיב ושלטנה יהעדון להשמדה
 ולהובדה עד סופא : ומלכותא ושלטנא ורבותא די
 מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונן
 מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא לה יפדחון וישתמעון :
 עד כה סופה די מלכותא אנה דניאל שניא רעיוני יבחרנני
 וויי ישתנון עלי ומלכותא בלבי נטרתי : ואמר קדיש

סנהדרין פרק חלק דף צ"ו ע"ב

תניא רבי נרן אומר מקרא זה נוקב ויורד עד
 התהום כי עוד חוון למועד ויפח לקן ולא יבוב
 אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר לא כרבותינו
 שהיו דורשין עד עדן ועדנן ופרג עדן ולא כרבי
 שמלאי שהיה דורש האכלתם לחם דמעה ותשקמו
 בדמעות שליש ולא כרבי עקיבא שהיה דורש עוד
 אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים וארת הארץ
 (אלא) מלכות ראשון שבועים שנה מלכות שניה חמשים
 ושתיים ומלכות בן כוזיבא שתי שנים ומחצה מאי ויפח
 לקן ולא יבוב אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן
 תפח עצמן של מחשבי קצין שהיו אומרים בין שהגיע
 הקץ ולא בא שוב אינו בא אלא חכה לו שנאמר אם
 יתמהמה

יתמהמה חכה לו שמא תאמר אנו מחפין והוא אינו
 מחכה תלמוד לומר לכן יחכה יי לחננכם ולכן ירום
 לרחמכם וכי מאחר שאנו מחכים והוא מחכה מי מעבב
 מדת הדין מעבבת וכי מאחר שמדת הדין מעבבת אנו
 דמה מחפין לקבל שכר שנאמר אשרי כל חוכי לו אמר
 אביי לא פחית עלמא מתלתין ושתיא צדיקי דמקבלי
 אפי שכניה בכל דרא שנאמר אשרי כל חוכי לו לו
 בגימטריא תלתין ושתיא הוה איני והאמר רבא דרא
 דקמי קודשא בריך הוא תמני סרי אלפי פרסא הוה
 שנאמר סביב שמונה עשר ארף לא קשיא הא דמסתכלי
 באספקלריא המאירה הא דמסתכלי באספקלריא
 שאינה מאירה ומי נפיש כולי האי והאמר חזקיה
 אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי
 בני עריה והם מועטים אם ארף הם אני ובני מהם אם
 מאה הם אני ובני מהם אם שנים הם אני ובני מהם
 לא קשיא הא דעיילי בבר הא דעיילי בלא בר אמר
 רב פלו כל תקיציין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה
 ומעשים טובים ושמואר אמר דיו לאבל שיעמוד באברו
 פתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה
 נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע אם
 אין עושין תשובה אין נגאלין אלא הקדוש ברוך הוא
 מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות בהמן וישראל עושין
 תשובה ומחזירן למוטב תניא אידך רבי אליעזר אומר
 אם ישראל עושין תשובה נגאלין שנאמר שובו בני
 שובבים ארפא משובותיכם אמר לו רבי יהושע והלא
 כבר נאמר הנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו הנם נמכרתם
 בעבודה זרה ולא בכסף תגאלו לא בתשובה ומעשים

טובים

טובים אמר לו רבי אליעזר לרבי יהושע והלא כבר
 נאמר שובו אלי ואשובה אליכם אמר לו רבי יהושע
 והלא כבר נאמר כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם
 אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון אמר
 לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר בשובה ונחת תושעון
 אמר לו רבי יהושע לרבי אליעזר והלא כבר נאמר
 כה אמר יי גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי
 לעבד מושלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו אמר לו
 רבי אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאם יי
 אלי תשוב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע
 את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם
 ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד
 מועדים וחצי וככלות נפיץ יד עד קודש תכלינה כל
 אלה ושתק רבי אליעזר ואמר רבי אבא אין לך
 קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל ענפיכם תתנו
 ופריכם תשאו לעמי ישראל רבי אליעזר אומר אף מזה
 שנאמר כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה
 ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר
 מאי וליוצא ולבא אין שלום מן הצר רב אמר אף תלמידי
 חכמים שכתוב בהם שלום דכתיב שלום רב לאוהבי
 הורתה אין שלום מפני הצר ושמואר אמר עד שיהיו כל
 השערים כולן שקולין אמר רבי חנינא אין בן דוד בא
 עד שיתבקש דג לחולה ולא ימצא שנאמר אז אשקיע
 מימיהם ונהרותם בשמן אוליה וכתוב בתריה ביום
 ההוא אצמית קרן לבית ישראל אמר רבי חמא בר
 חנינא אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזרה
 מישרא שנאמר וברת הזלזלים במזמרות וכתוב בתריה

בעת

בעת ההיא יובל שי ליי צבאות עם ממושך וממורט
 אמר זעירי אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיכלו
 גסי הרוח מישראל שנאמר כי אז אסיר מקרבך עליי
 גאותך וכתוב והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם
 יי אמר רבי שמלאי משום רבי אלעזר ברבי שמעון אין
 בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושופטים מישראל
 שנאמר ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבוד סיניך וגומר
 ואשיבה שופטיך אמר עוקא אין ירושלם נפרת אלא
 בצדקה שנאמר ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה
 אמר רב פפא אי בטלי יהירי בטלי אמנושי אי בטלי
 דיני בטלי גזירפטי אי בטלי יהירי בטלי אמנושי
 דכתיב ואצרוף כבוד סיניך ואסירה כל בדיקיך ואי
 בטלי דיני בטלי גזירפטי דכתיב הסיר יי משפטיך פנה
 אויבך אמר רבי יוחנן אם ראית דור שמתמעט והולך
 חכה לו שנאמר ואת עם עני תושיע וגומר אמר רבי
 יוחנן אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר חכה
 לו שנאמר כי יבא כנהר צר רוח יי נססה בו וסמיה ליה
 ובא לציון גואל ואמר רבי יוחנן אין בן דוד בא אלא
 בדור שכלו זכאי או בדור שכלו חייב בדור שכלו זכאי
 דכתיב ועמך כדם צדיקים לעורכם ירשו ארץ בדור
 שכלו חייב דכתיב וירא כי אין איש וישתומם כי אין
 מפגיע וכתוב למעני אעשה אמר רבי אלכסנדר רבי
 יהושע בן לוי רמי כתיב בעתה וכתוב אחישנה וכו'
 אחישנה לא וכו' בעתה אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע
 בן לוי רמי כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתי
 וכתוב עני ורוכב על חמור וכו' עם ענני שמיא לא וכו'
 עני רוכב על חמור אמר ליה שבור מלקא לשמואל
 אמריתו

אמריתו משיח על חמרא אתי אשרד ליה אנא
 סוסיא ברקא דאית לי אמר ליה מי אית לך בר חיות
 גונו רבי יהושע בן לוי אשכחיה לאלהו דהוה קאים
 אפתחא דגן עדן אמר ליה אימת אתי משיח אמר
 ליה לכשרצה אדוננו הוה אמר רבי יהושע בן לוי
 שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי רבי יהושע בן
 לוי אשכחיה לאלהו דהוה קאים אפתחא דמערתא
 דרבי שמעון בן יוחאי אמר ליה אתינא לעלמא דאתי
 אמר ליה אם ירצה האדון הוה אמר רבי יהושע בן
 לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי אמר ליה אימת
 אתי משיח אמר ליה זיל שייקיה לדידיה והיכא יתיב
 אפתחא דרומי ומאי סימניה יתיב ביני ענני סובלי
 חקאים וכוון שרו ואסירי בחד ומנא איהו שרי חד
 ואסיר חד אמר דלמא מיבעינא דלא איעבבנא אזל
 לגביה אמר ליה שלום עליך רבי ומורי אמר ליה שלום
 עליך בר ליואי אמר ליה לאימת אתי מר אמר ליה
 היום אתא לגבי אליהו אמר ליה מאי אמר לך אמר
 ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה אבטחוך לך ולאבוך
 לעלמא דאתי אמר שקורי קא שקר בי דאמר לי היום
 אתינא ולא אתא אמר ליה הכי אמר לך היום אם בקולו
 תשמעו שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא אימתי
 בן דוד בא אמר מתירא אני שמא תבקשו ממני אות
 אמרו לו אין אנו מבקשין ממך אות אמר להם לכשיפול
 השער הזה ויבנה ויפול ויבנה ויפול ואין מספיקין לבנותו
 עד שכן דוד בא אמרו לו רבי תן לנו אות אמר להם
 ולא כן אמרתם לי שאין אתם מבקשין ממני אות אמרו
 לו אף על פי כן אמר להם אם כן יהפכו מי מערת
 פמים

פָּמִים לָדָם וְנִהְפְּכוּ לָדָם בְּשַׁעַת פְּמִירְתוֹ אָמַר לָהֶם
הַעֲמִיקוּ לִי אַרְוֵי שְׂאִין כֹּל הַקֶּקֶד וְהַקֶּד בְּכַבֵּד שְׂאִין סוּס
שֶׁר פָּרְסִים נִקְשָׁר בּוֹ וְאִין לָךְ כֹּל אַרְוֹן וְאַרְוֹן שְׂבָאֲרִין יִשְׂרָאֵל
שְׂאִין סוּס מְדִי אוֹכֵל בּוֹ הִבֵּן אָמַר רַב אִין בֵּן דְּדוֹד בָּא
עַד שְׁתַּתְּפִשֵׁט מַלְכוּת הַרְשָׁעָה עַל יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים
שְׁנָאֲמַר לִבָּן יִתְנֶס עַד עַת יוֹלְדָה יוֹלְדָה וְיִתֵּר אַחֵיו יִשׁוּבּוּן
עַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר עוֹלָא יִיתִי וְלֹא אַחְמִינִיה וְכֵן אָמַר
רַבָּה יִיתִי וְלֹא אַחְמִינִיה רַב יוֹסֵף אָמַר יִיתִי וְאֶזְכִּי דְאִיתִיב
בְּטוֹלָא דְכּוֹפִיתָא דְחַמְרִיה אָמַר לִיה אֲבִי לְרַבָּה מֵאִי
טַעְמָא אֵילִימָא מִשּׁוּם חֲבֵלוֹ שֶׁר מְשִׁיחַ וְהַתְנִיא שְׂאֵרוֹ
תְּלַמְדִּיו אֵת רַבִּי אֶלְעִיָּזָר מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וְיִנְצַל מִחֲבֵלוֹ
שֶׁר מְשִׁיחַ יַעֲסוֹק בְּתוֹרָה וּבְגִמְלוֹת חֲסָדִים וּמַר הָא תוֹרָה
וְהָא גִמְלוֹת חֲסָדִים אָמַר שְׂמָא יְגֵרוּם הַחֲטָא בְּדַרְבֵּי
יַעֲקֹב בַּר אִידִי דְרַבִּי יַעֲקֹב בַּר אִידִי רַמִּי כְּתִיב וְהִנֵּה אֲנִי
עֹמֵךְ וְשֹׁמֵרְתֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וּכְתִיב וַיֵּרָא יַעֲקֹב מֵאֹד
וַיֵּיצֵר לוֹ שְׁהִיָּה מִתְּיָרָא שְׂמָא יְגֵרוּם הַחֲטָא כְּדַתְנִיא עַד
יַעֲבֵר עִמָּךְ יי זֶה בִּיאָה רֵאשׁוּנָה עַד יַעֲבֵר עִם זֶה קְנִיָּה זֶה
בִּיאָה שְׁנִיָּה אָמַר מַעֲתָה רֵאשׁוּנָה הִיוּ יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
לָהֶם נֶס בְּבִיאָה שְׁנִיָּה כְּבִיאָה רֵאשׁוּנָה אֵלָּא שְׁגֵרָם
הַחֲטָא וְכֵן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן יִיתִי וְלֹא אַחְמִינִיה
אָמַר לִיה רֵישׁ לְקִישׁ מֵאִי טַעְמָא אֵילִימָא מִשּׁוּם
דְּכְתִיב בְּאֲשֶׁר יָנוּם אִישׁ מִפְּנֵי הָאָרֶץ וּפָגְעוּ הַדּוֹב וְסַמָּךְ
יָדוֹ אֵל הַקִּיָּר וּנְשָׁכוּ הַנְּחָשׁ בּוֹ וְאַרְאָךְ דּוֹגְמָתוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה בְּזִמְן שְׂאָדָם יוֹצֵא לְשִׁרְדָה וּפָגַע בּוֹ סַנְטָר דּוּמָה כְּמִי
שְׁפָגַע בּוֹ אָרִי נִכְנֵס לְעִיר וּפָגַע בּוֹ גִבְאֵי דּוּמָה כְּמִי
שְׁפָגַעוּ דּוֹב נִכְנֵס לְבֵיתוֹ וּמָצָא בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ מוֹטְלִין
בְּרַעֲב דּוּמָה כְּמִי שְׁנִשְׁכוּ נַחֲשׁ אֵלָּא מִשּׁוּם דְּכְתִיב שְׂאֵרוֹ

נֵא וְרֵאוּ אִם יֵלֵד זֶכֶר מְדוּעַ רֵאִיתִי כֹּל גִּבְר יָדָיו עַל
חֲדָצִין בְּיוֹלְדָה וְנִהְפְּכוּ כֹּל פְּנִים לִירְקוֹן מֵאִי רֵאִיתִי כֹּל
גִּבְר אָמַר רַבָּא בַר יִצְחָק אָמַר רַב מִי שְׂכַל גְּבוּרָה שְׂלוֹ
וּמֵאִי וְנִהְפְּכוּ כֹּל פְּנִים לִירְקוֹן אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן פְּמִלְיָא
שֶׁר מַעֲלָה וּפְמִלְיָא שֶׁל מַטְרָה בְּשַׁעַר שְׂאֵמַר הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִלְלוּ מַעֲשֵׂה יָדֵי וְהִלְלוּ מַעֲשֵׂה יְדֵי אֵיךְ אֲאָבֵד
אֵלוֹ מִפְּנֵי אֵרוֹ אָמַר רַב פֶּפְאֵ הֵינּוּ דְאָמְרִי אִינְשֵׁי רְהִיט
וְנִפְיֵד תּוֹרָא וְאִזִּיל וְשַׁדִּי לִיה סוּסָא בְּאוּרִיָּה אָמַר רַב
גִּידֵל אָמַר רַב עֵתִידִין יִשְׂרָאֵל דְאֲכִלֵי שְׁנֵי מְשִׁיחַ אָמַר
רַב יוֹסֵף פְּשִׁטָּא וְאֵלָּא מֵאֵן אֲכִיל לְהוֹ חֵילֵק וּבִידֵק
אֲכִילֵי לְהוֹ לְאִפּוֹקֵי מִדְּרַבִּי הִלֵּל דְאָמַר אִין מְשִׁיחַ לִישְׂרָאֵל
שְׂכַבֵּר אֲכַלוּהוּ בִימֵי חֲזֻקָּה אָמַר רַב לֹא אֲבִירֵי עֲלֵמָא
אֵלָּא דְדוֹד וְשִׁמוּאֵל אָמַר לְמִשָּׁה וּרְבִי יוֹחָנָן אָמַר לְמִשִּׁיחַ
מַה שְּׂמוֹ דְּבִי רַבִּי שִׁילָא אָמַרִי שִׁילָה שְׂמוֹ שְׁנָאֲמַר עַד
כִּי יָבֵא שִׁילָה דְּבִי רַבִּי יֵנְאִי אָמְרִי יְנוּן שְׂמוֹ שְׁנָאֲמַר יְהִי
שְׂמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי שְׂמִישׁ יְנוּן שְׂמוֹ דְּבִי רַבִּי חֲנִינְאֵא אָמְרִי
חֲנִינְאֵא שְׂמוֹ שְׁנָאֲמַר אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לְכֶסֶם חֲנִינְאֵה וְיִשׁ אוֹמְרִים
מִנְחָם בֵּן חֲזֻקָּה שְׂמוֹ שְׁנָאֲמַר כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב
נְפִשֵׁי רַבָּנָן אָמְרִי חִיּוּרָא דְּבִי רַבִּי שְׂמוֹ שְׁנָאֲמַר אֲכֵן
חֲלִינּוּ הוּא נְשָׂא וּמְכַאזְבִּינוּ סְבֻלָּם וְאַנְחָנוּ חֲשִׁבְנָהוּ
גָּזַע מִכָּה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה אָמַר רַב נַחְמָן אִי מִן חֵיָּא
הוּא כְּגוֹן אֲנָא שְׁנָאֲמַר וְהִיָּה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמוֹשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ
יֵצֵא אָמַר רַב אִי מִן חֵיָּא הוּא כְּגוֹן רַבִּינוּ הַקְּדוּשׁ אִי
מִן מִתִּיא הוּא כְּגוֹן דְּנִיָּאֵל אִישׁ חַמּוּדוֹת :

אָמַר רַב יְהוּרָה אָמַר רַב עֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַעֲמִיד לָהֶם דּוֹד אַחֵר שְׁנָאֲמַר וְעִבְדוּ אֵת יי
אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דּוֹד מְלַכְסֵם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם הַקִּים לֹא

נאמר אלא אקים אמר ליה רב פפא לאבוי והבתיב
 ורוד עבדי נשיא להם לעולם בגון קיסר ופלגו קיסר
 דרש רבי שמלאי מאי דבתיב הוי המתאונים את יום י'
 למה זה לכם יום י' הוא השנה ורא אור משר לתרנגול
 ועטלף שהיו מצפין לאור אמר ליה תרנגול לעטלף
 אני מצפה לאורה שאורה שלי היא ואתה למה רך
 אורה וחינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו אימתי
 אתי משיח אמר ליה לך חפי להו חשוכא להנהו
 אינשי אמר ליה מיטקא לייטת לי אמר ליה קרא בתיב
 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יורה
 י' וכבודו עליך יראה : תניא רבי אליעזר אומר ימות
 המשיח ארבעים שנה שנאמר ארבעים שנה אקוט בדור
 רבי אלעזר בן עזריה אומר שבועים שנה שנאמר והיה
 ביום ההוא וגשבת צור שבועים שנה בימי מלך אחד
 איזהו מלך מיוחד הוי אומר זה משיח רבי אומר שלשה
 דורות שנאמר יראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים
 רבי הלל אומר אין להם משיח לישראל שכבר אכלוהו
 בימי חזקיה אמר רב יוסף שריה ליה מריה לרבי הלל
 חזקיה אימת הוה בבית ראשון ואלו זכריה קא מתנפי
 בבית שני ואמר גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם
 הנה מלכך יבא לך צדיק וגושע הוא עני ורוכב על
 חמור ועל עיר בן אתונות : תניא אידך רבי אליעזר
 אומר ימות המשיח ארבעים שנה בתיב הכא וענף
 וירעבך ויאכלך ובתיב התם שמחנו בימות עניתנו
 שנות ראינו רעה רבי דוסא אמר ארבע מאות שנה
 בתיב הכא ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה ובתיב
 התם שמחנו בימות עניתנו רבי אומר שלש מאות
 וששים

וששים וחמש שנה כמנין ימות החמה שנאמר כי יום
 נקם בלבי ושנת גאולי באה מאי יום נקם בלבי אמר
 רבי יוחנן ללבי גליתי לאברי לא גליתי רבי שמעון
 בן לקיש אמר ללבי גליתי למלאכי השרת לא גליתי
 הני אבימי בריה דרבי אבהו ימות המשיח לישראל
 שבועת אלפים שנה שנאמר כמשוש חתן על כלה
 ישיש עליך אלהיך אמר רבי יהודה אמר שמואל ימות
 המשיח כמיום שנברא העולם ועד עכשיו שנאמר כימי
 השמים על הארץ רב נחמן בר יצחק אמר כימי נח עד
 עכשיו שנאמר כי מי נח זאת לי אשר נשבעתני אמר
 רבי חיאי בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כלם
 לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא
 עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחנה לו ופליגא
 דשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות
 המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד ואמר רבי חיאי בר
 אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים לא נתנבאו אלא
 לבעלי תשובה אבל צדיקים גמורים עין לא ראתה
 אלהים וזלתך ופליגא דרבי אבהו דאמר רבי אבהו אמר
 רב מקום שבעלי תשובה עומדין שם אין צדיקים גמורים
 יכולין לעמוד שם שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב
 ברישא רחוק והדר קרוב מאי רחוק רחוק דמעיקרא
 ומאי קרוב קרוב דמעיקרא ודהשתא ורבי יוחנן אמר
 לרחוק שהוא רחוק מעברה קרוב שהוא קרוב לעברה
 ונתרחק ממנה אמר רבי חיאי בר אבא אמר רבי יוחנן
 כל הנביאים כלם לא נתנבאו אלא למשיח בתו
 לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה
 לתלמיד חכם מנכסיו אבל לתלמידי חכמים עצמן עין
 לא

לא ראתה אלהים וולתך מאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשמר בענביו מששת ימי בראשית ריש לקיש אמר זה עדן עין שלא ראתה מעולם ואם תאמר אדם היכן בר בנן ואם תאמר בן הוא עדן תלמוד לומר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן :

זהר

פרשת אחרי מות דף ס"ז ע"ב

רבי אבא הוה יתיב קמיה דר' שמעון קס ר' שמעון בשלגות לילוי למלעי באורייתא קמו ר' אלעזר ור' אבא עמיה פתח רבי שמעון ואמר כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים הא קרא אוקמוה חזרייא זכאין אינון ישראל מכל עמין דקב"ה יבב לון אורייתא קדישא ואורייתא לון נשמתין קדישין מאתר קדישא בגין למעבד פקודיו ולהשתעשע באורייתא דכל מאן לאשתעשע באורייתא לא דחיל מכלא דכתיב לולי תורתך ששועי אן אבדתי בעניי מאן אינון שעשועי אורייתא דאורייתא שעשועים אקרי דכתיב ואהיה שעשועים יום יום וזה הוא דתנין קודשא בריך הוא התי לאשתעשע עם דיקויא בגנתא דעדן מאי לאשתעשע בגין למחדי בהו דתנין זכאין אינון לדיקויא דכתיב בהו או תתענג על ה' בגין לאשתעשע מהסוף שקיו דנחלא כמה דאת אמר והשביע בלחכות נפשך ככ"כול קודשא בריך הוא משתעשע בהו מהסוף שקיו דנחלא דמתענגי בהו לדיקויא ועל דא התי לאשתעשע עם דיקויא וכל מאן דאשתדל באורייתא וכו לאשתעשע עם דיקויא מהסוף שקיו דנחלא תאנא כאיל תערוג על אפיקי מים דא כנסת ישראל כמה דאת אמר אילותי לעורתי חושה תערוג על אפיקי מים ודאי לאשתקיתא תסקיו דמבועי דנחלא על ידא דלדיק תערוג כמה דאת אמר לערנות הבוסס כן נפשי תערוג אליך אלהים לאשתקיתא מנך בעלמא דין ובעלמא דאתי מבועי נחלא מאן אינון מבועי חד לעינא דכתיב ונחר יולא מעדן להשקות את הגן וגו' ומתמן נגיד ונפיק ומסקי לננתא וכל אינון נחלין נגדין ונפיקין ומתכנסין בתרי מבועין דאקרין נלח והוד ואלין אקרין אפיקי מים בהסוף דרגא דלדיק דמיניס נגיד ונפיק ומשתקיתא גנתא בגין כך איל וזבי עטרת ויסוד כחדא משתכחי כ"א איל וזבי אקרין עטרת סודל דדיק ולדיק תאנא כתיב קול ה' יחולל אילות אילות כתיב חסר ואז אילות השדה כ"א דא אילות השחר ד"א אילות השדה דתניא בשלגות לילוי בשעתא דקודשא בריך הוא עאל לננתא דעדן לאשתעשע עם דיקויא הא קול נפיק וכאזיב כל אינון אילותא דסחרי כורסייא יקורה קדישא הלא הוא דכתיב טעם גבורים סביב לה דכר אחר יחולל אילות כמה דאת אמר חוללה ידו נחש בריה ויחסוף יערות כמה דאת אמר ביערת הדגש וכתיב אכלתי יערי עם דבשי וינקא להו כאימא דיקח לגיין אמר ליה רבי אבא נפשי

נפשי אויתך כלילה אף רוחי בקרבי אשחרך אויתך אויתך מבשי לוי אשחרך מבשי לוי אמר לוי הא אוקמוה כמה דאת אמר אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איס ת"ח נפשא ורוחא אשחמודע ס"א אשתעי ס"א אשתפתי כחדא לעלמין תנא פולחנא שלימתא דבשי בר נש למפלא לקודשא בריך הוא כמה דתנין וזהב את ה' אלהיך וגו' דירחיס ליה לקודשא בריך הוא רחמימתא דנפש ממס וזה הוא רחמימתא שלימתא רחמימתא דנפשיה ורחימיה כמה דאתדבקי אלין בגופא וגופא רחיס לון כך יתדבק ב"ג לרחמיה ליה לקודשא בריך הוא רחמימתא דנפשיה ורוחיה לאתדבקה ביה הלא הוא דכתיב נפשי אויתך כלילה כלומר נפשי ממס אף רוחי בקרבי אשחרך לאתדבקה בך ברחמימתא סגיאיה כלילה דבשי בר נש מרחימותא דקודשא בריך הוא למיקס בכל לילוא לאשתדלא בפולחניה עד דיתער לפרא ויתמשך עליה חוטא דחסד דתניא זכאה חולקיה דהסוף בר נש דרחמימתא דא רחיס ליה לקודשא בריך הוא וסגי (אינון) זכאי קשז דמרחמין ליה לקודשא בריך הוא הכי בגין דעלמא מתקיימת בניטיון ושליט על כל גורין קסין דלעילא ותתא בגין דיתקיים עלמא בניטיון תאנא הוה זכאה לאתדבק ברוחיה ונפשיה לעילא במלכא קדישא ברחימותא דקדא ימות שליט באתרא דלתתא וכל מה דגור על עלמא אתקיים מאן לן מאליוס דכתיב חיי' אשר עמדתי לפניו אס יבית השמים האלה של ומטר כי אס לפי דברי ת"ח בשעתא דאתין נשמתין קדישין מעילא לתתא ואינון זכאי עלמא משלפי להון ממלכא ומטרוניתא זעירין אינון דבהסיא שעתא דנחית קיימא קמו מלכה ורשותא דמלכה לאסתכלא בה כמה דאוקיימונא בשעתא דנשב קודשא בריך הוא רוחא בכל חילה וחילה דשמיא כלכו חילין אנתעבידו וקיימי בקיימיסו הלא הוא דכתיב וברוח פיו כל נבאס ומניסו אתעבכו עד דקודשא בריך הוא אחית להו לתתא ותאנא מומא דאתברי עלמא קיימי קמיה דקודשא בריך הוא ואתעבכו עד דמשא זמנא לנתת לון בארעא ואלין שליטי לעילא ותתא הלא הוא דכתיב חיי' אשר עמדתי לפניו אשר חגי עומד לא כתיב אלא אשר עמדתי לבתר אהדר לאתריה וסליק לאדרים ואינון אחרנין לא סלקין עד דימותון בגין דלא קיימו קודם לכן כאינון אחרנין ובגין כך אליהו אנתעביד שליחא מלאכא לעילא ואלין דמתדבקי יתיר למלאכא אשכנחא בספרא קדמאה דאדס דכל רוחין קדישין דלעילא עבדין שליחותא וכלהו אתין מאתר חד דנשמתהון דלדיקויא מתרי דרגין דכלילן בחד ובגין כך סלקין יתיר ודרגיוסו יתיר והכי הוא וכל אינון דהוו טעירין תמן נחתו וסליקו בחייסון בגון חנוך דלא אשתכח ביה מיתא והא אוקיימנא מלה דא בחנוך ואליוס ותאנא מאס ועשרין וחמש אלף דרגין לשמתהון דלדיקויא סלקו ברעותא עד לא אתברי עלמא דקודשא בריך הוא מומנא להו בעלמא דין בכל דרעא ודרעא וסלקון וטאסון עלמא ומתקשרי בצרורה דחיי ומזין קב"ה לחדתא עלמא בהו עלייסו כתיב כי כאשר השמים השחדים והארץ השחדשה וגו' :

פרשת ויקרא דף כ"א ע"ב

פתח

רבי חייא ואמר למלכא על אילות השחר מומר לדוד מאן אילת השחר דא כנסת ישראל דיקרי אילות אהבים ויעלת חן וכי אילות השחר

השחר ולא כל יומא אלא אילת מההוא אתר דאקרי שחר כמה דאת אמר כשחר
 ככון מולאו . ודוד מלכה על כנסת ישראל קאמר דא . דהא לא אתר כנסת
 ישראל דא . (ס"א) דאקרי אילת אהבים ויעלת חן והיא אתיה מההוא אתר
 דאקרי שחר כד"א כשחר ככון מולאו ודוד מלכה על כנסת ישראל קאמר דא)
 משמע דכתיב על אילת השחר . תא חוי בשעתא דרמש ליליא פתחין סתימין
 דעלאי ותתאי משתכחי (ס"א) משתכחי וכל אינון רחיקין מתערין ואלין
 וסטאן כל עלמא ומסדרין על גופי בני נשא וסחרי לאתרייהו ולערכייהו
 וחסאן דיוקנא דמלכא קדישא ומסתפי דהא אתקפו דערסייהו במלי דשמא
 קדישא ובני נשא נשמתהון סלקין כל חד וחד כדחוי ליה וסא אוקמיה וזכה
 חולקסון לדקייא דנשמתהון סלקין לעילא ולא מתעכבו באתר אחרא דלא
 אצטרך . כד התפלג ליליא כרוזא קאים וכרוי ופתחין פתחין כדון רוחא
 חד דסטר לפון התער והקיס בכנור דדוד ומגנן מאליו ושבת למלכא וקודשא
 בריך הוא משתעשע בלדקייא בננתא דעדן וזכה חולקיה מאן דאתער בההוא
 זמנא והשתל באורייתא וכל מאן דקאים בההוא זמנא והשתל באורייתא
 הקרי חברים דקב"ה וכנסת ישראל ולא עוד אלא דאלין אקרון אחיס ורעים
 ליה דכתיב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך ואקרון חברים בדי מלאכין
 עלאין ומשרין עלאין דכתי' חברים מקטיבי' לקולך . כד אתי ימנא כרוזא קאים
 וכרוי ופתחין דסטר דרומא התפתחו ומתערין כוכבים ומולות ופתחין דרחמי
 התפתחו ומלכא יתיב וקביל תושבחן כדון כנסת ישראל נטלא לאינון מלין
 וסלקא וכל אינון חברים אהדין בנדפסא ומלייהו אתיין ושריין בחיקא דמלכא
 כדון פקד מלכה למכתב כל אינון מלין ובספרא כתיבו כל אינון בני סיכליה
 וחוטא דחסד אתמשך עלייהו דמההוא חוטא התעטר בר נש בעטרא דמלכה
 ומניה דחלו עלאין ותתאין הוא עאל בכל תרעי מלכה ולית מאן דימחי
 בידוי . ואפילו בזמנא דמאריהון דדינא קיימין למידן עלמא לא דיינין עליה
 דינא דהא אחרים ברשימו דמלכא דהשתמודעא דהיהו מהיכלא דמלכא
 ובנין דא לא דיינין עליה דינא וזכה חולקיהון דלדקייא דמשתדלי באורייתא
 וכל שכן בזמנא דמלכא תאיב על מילי דאורייתא . תא חוי רוא דמלה נא
 קיימא כנסת ישראל קמי מלכה אלא באורייתא וכל זמנא דישאל בארעא
 השתדלו באורייתא כנסת ישראל שראת עמהון . כד התבטלו ממלי דאורייתא
 לא יכלא לקיימא עמהון שעתא חדא . ובגויי כד בשעתא דכנסת ישראל
 התערת לגבי מלכא באורייתא התקוף חילה ומלכא קרישא חדי לקבלה לה וכל
 זמנא דכנסת ישראל אתת לקמי מלכה ואורייתא לא אשתכח עמה כב"ב
 תש חילהא ווי לאינון דמחלסין חילא דלעילא בגויי כד זכאין אינון דמשתדלי
 באורייתא וכל שכן בההיא שעתא דאצטרך להשתתפא בה בכנסת ישראל
 כדון קודשא בריך הוא קארי עליה ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך
 התפאר . רבי יוסי פתח ואמר משא דומה אלי קורא משעיר שומר מה מליה
 שומר מה מליל האי קרא אוקמוס חברייה בכמה אתר אבל משא דומה כל
 זמנן דישאל אשתכחו בגלותא התידע זמנא וקלא דילסון וזמנא וקלא דהוא
 גלותא וגלותא דאדום הוא משא דומה ולא התגליא ולא התידע באינון
 אחרנין . קודשא בריך הוא אמר אלי קורא משעיר קלא שמענא בגלותא דשעיר
 אינון

אינון דחקי בוניהו אינון דשכבי לעפרא ומאי אמרי שומר מה מליה שומר
 מה מליל אינון תבען לי על מטרוניתא מה עבדת מן מטרוניתא דילי
 כדון קודשא בריך הוא כניס לפמליא דיליה ואמר חמו בני רחמי דאינון רחיקין
 בגלותא ושכין לערא דילסון ותבעין לי על מטרוניתא ואמר שומר אתה דאקרי
 שומר אן הוא שמירה דילך אן הוא שמירה דכיתך מה מליה מה עבדת מליה .
 הכי נטרת לה . מה מליל . דהא לזמנן אתקרי לילה ולזמנן אתקרי ליל
 דהא הוא דכתיב ליל שמורים הוא וכתיב הוא הלילה הוא . כדון קודשא בריך
 הוא אתיב לון סא שמירה דידי אשתכח דהא חנא זמין לקבלא ולאשתכחא
 בהדה דהא הוא דכתיב אמר שומר ההוא דנטיר בימא אתא בקר וגם לילה
 דהא בקדמיתא אסתלק לעילא לשללא וסליק לההוא בקר דאזדמן ביה תדירא
 אשתא אתא בקר . הא זמין לאשתכחא בלילה . וגם לילה הא זמנא היא אבל
 בגיטוכו אתעכבו . ואי אתון בעאן דא על מה אתון מתעכבו . טובו . טובו
 בתשובה כדון אתי אתו לגבאי ונהוי כלא במדורא חדא וכולנא כתוב לאתרייהו
 דהא הוא דכתיב ושב יי' אליהו את שבותך וסיב לא כאמר אלא ושב תרין
 ושב ושב כתיב הכא אלא חד לכנסת ישראל וחד לקב"ה דהא הוא דכתיב ושב
 יי' אליהו את שבותך ורחמיך ושב וקבך מכל העמים :

פרשת ויקהל דף ר"ט ע"ב

רבי שמעון ורבי אלעזר בריהו הוו יתיבי ליליא חד ולעאן באורייתא אמר
 רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי הא כתיב אל האשה אמר הרבה הרבה ארבה
 עכבונך והרוךך בעצב תלדי בניס ואל אישך תשוקתך וגו' ואוליפנא דהא איהו
 רוא עלאה תינח לתתא אבל איהו כנוגא דלעילא . מאי איכא למימר . פתח ר'
 שמעון ואמר כאיל תערוג על אפיקי מיס וגו' . האי קרא אוקמוס . אבל חיה חדא
 אית בעלמא ואיהי שלטא בשלטא על אלף מפתחן בכל יומא ואיהי נוקבא
 ותיאובתא דילה תדיר על אפיקי מיס למשתי ולא תרווחא מלחותא דכתיב כאיל
 תערוג על אפיקי מיס הכא אית לאשתכלא בקדמיתא כתיב כאיל ולא כתיב
 כאילת ולבתר תערוג ולא כתיב יערוג . אבל רוא דא דכר ונוקבא תרווייהו
 כחדא דלא לאפרשא לון וחד איהו דלא אצטרך לסלקא דא מן דא לא תרווייהו
 כחדא והאי נוקבא תערוג על אפיקי מיס ואיהי מתעברא מן דכורא וקסי עליה
 דהא על דינא קיימ' וכד אוליד' קב"ה זמין לה חויה עלאה רכרב' ואמי ונשיך
 לגבי ההוא אתר ואולידת ורוא דא הרבה הרבה עכבונך והרוךך בנין דאייהו
 מתחללא בכל יומא בעעביבו על עובדין דעלמא . בעצב תלדי בניס בעצב דא
 רוא דחויא דעביב אנפיהון דעלמא . ואל אישך תשוקתך כמה דאת דאת אמר תערוג
 על אפיקי מיס . והוא ימשל בך הא אוקימנא רוא דהיהו שליט עליה וכל דא למה
 בנין דאמר' סיהרא כמה דתנין ובג"כ אזערת נהורה' ואזערת שלטנה ולית לא
 רשו מנרמה בר כד יתבין לה חילא בעצב תלדי בניס כמה דאוקימנא . ואי תימא
 אמאי אצטרך חויא לדא אלא דא פתח ארחה לנחתא כל אינון שמתין דעלמ'
 דאלמלא לא פתח אורחין לנחתא לתתא לא יטרי בגווייהו דב"כ מה פתיב לפתח
 חטאת רובך מאי לפתח לההוא פתח דהתעתדא להולדה להפקא נשמתין לעלמ'
 איהו קאים לגבי ההוא פתח . וכל אינון נשמתין דאצטריכו לנחתא בגושיין
 קדישין

קדישין לא קאים איהו להסוה פתח ולית ליה דסו בהסוה נשמתה ואי לאו הוה
 חיוה נשיך ואסתהב הסוה הטר ולאו איהו נשמתה דאתדכיו והבא איהו רוח
 עלאה בענב תלדי בניס רוח דה דא נחש דהא עמיה אולית נשמתין בנין דדה
 איהו על גופא ודה על נשמתה ותריוויו דה בדה דא נקיש נשמתה ודה נקיש
 גופא וזמניה חיוה דה לאולדה כל אינון גופין עד דלא ייתי זמנא דיליה הה"ד
 בטרם תחיל ילדה זמנא דחיוה לאולדה בנ' שנין והבא בשית מה דלאו איהו
 זמניה ובהסוה זמנא דאוליד לון מהסוה לידה ימות דכתיב בלע המות ללח
 וכתיב יחיו מתיד כבלתי יקומון אמר רבי שמעון בהסוה זמנא דיתערון מתי
 עלמא ויתפתרון בהרעה קדישא יקומון חיילין חיילין כלהו על הרעה דגליל בנין
 דהתן זמון מלכא משיחא לאתגללה בנין דאיהו חולקיה דיוסן ותמן אתברו
 (ג"א אתרטר) בקדמתיה ומתמן שראו לגלאה מעל אתרייהו ולא תבדדה בני
 עממיה כמד"א ולא נחלו על סדר יוסף ואמאי יקומון תמן בני דאיהו חולקיה
 דהסוה דאשתוי בהרונא דכתיב וישם בהרון במגרים ולבנת אתקבר בהרעה
 קדישא דכתיב ואת עלמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממגרים קברו בשכם
 ודה איהו דקאים בקומא דברית יתיר מכלא ובהסוה זמנא דיתערון כלהו
 חיילין חיילין כלהו יסכו דה לחולק אבהתוי ודה לחולק אבהתוי דכתיב
 ושבסת איס אל אחותו וישתמודעון דה לדא וזמון קב"ה לאלכשא לון לכל חד
 וחד לבושי מרקמן וייתון כלהו וישכחון למאריהון בירושלם ויתחברון תמן
 הכלוסין הכלוסין בירושלם יתמשך לכל סטרין יתיר ממה דאתמשך כד אתחברו
 תמן מגלותא כיון דיתחבון וישכחון למאריהון קב"ה יחדי עמיהו דהא הוה
 דכתיב ובהו ורננו במקום ליון ולבנת וגהרו אל טוב יי' וגו' כל חד וחד
 לחולקיה וחולק אבהתוי ואחסנתהון דישראל תהא עד דמתא דרומאי ותמן
 ילפון אורייתא וסא חוקמה וכתיב קילו ורננו שוכני עפר וגו' :

פרשת אחרי מות דף ג"ז ע"ב

ויאמר יי' אל משה דבר אל השרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו'
 רבי שמעון פתח ואמר כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו
 מלא וגו' אמר ר' שמעון תוהבא על בני עלמא דהא לית להו עיינין למחוי
 ולבא לאשגחא ולא ידעין ולא שוין לבנייהו לאסתכלא ברעותא דמאריהון היך
 מימין ולא מתערי משנתייהו עד לא ייתי הסוה יומא דחפי עלייהו חסוכא
 וקבלא ויתבע הסוה מארי דפקדונא חוסבנא מטיהו וכרוואו כל יומא קארי
 עלייהו ונשמתהון חסידת בהון בכל יומא ויליחא ואורייתא ראמת קלין לכל
 עבר מכרות ואומרת עד מתי פתאים תהבו פתי מי פתי יסור הנה חסר לב
 ואמרה לו לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכתי ולית מאן דירכין אודניה ולי
 זנא דיתער לביה ת"ח זמנין דרי בתראי דיתון דיתנשי אורייתא מביניהו
 וחכמי לבא יתכנסון לאתרייהו (ס"א לאדרה קדישא) ולא ישתכח מאן דסגיר
 ופתח ווי להסוה דהא ומכאן ולהלאה לא יסא דרה כדה דה עד דרה דייתי
 מלכא משיחא ומנדעא יתער בעלמא דכתיב כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד
 גדולה ת"ח כתיב ונהר יולא מעדן ותינן מה שמיא דהסוה נהר סא חוקמ' ויכל
 שמיא דכתיב ועל ויכל ישלח שרשיו ובספרה דרב המנוכא סבא חיים שמיא
 דמתן

דמתמן נפקין חיים לעלמא ואינון אקרון חיי מלכא וסא חוקמנא הסוה אילנא
 רבא ותקופא דמוון לכולא ביה אקרי עץ חיים אילנא דנטע שרשו באינון חיים
 וכולא הוה פסיר ותאנא הסוה נהר אפיק נחלין עמוקין במשח רבות לאשקאה
 גנתא ולרווחא אילנין ונטישו דכתיב ישבעו עמי ה' ארזי לבנין אשר נטע ואינון
 נחלין ננדין ואתמשכן ומתכנסין בתרין קיימין (ס"א סמכין) ואינון כרייתי
 (תרי) קרינו להו יכ"ן ובע"ז ופסיר ומתמן נפקין כל אינון נחלין ושריין לון בחד
 דגרא דאקרי לדיק דכתיב ולדיק יסוד עולם וכלאו אזלין ומתכנסין להסוה
 אתר דאקרי ים והוה ימא דחכמתה סה"ד כל הנחלים הולכים אל הים וגו'
 ואי תימא דהא מטו לאתר דה ופסקין ולא תייבין לבתר כתיב אל מקום
 שהנחלים הולכים סה"ס הם שבים ללכת בנין דהסוה נהרא לא פסיק לעלמין
 סה"ס שבים לאן אתר שבים לאינון תרין קיימין נכח והוה ללכת בהאי לדיק
 לאשכחא ברכאן וחיורו וסייעו רוח דתנינן ליתין זה יצאת לשחק בו דא לדיק כלס
 אלך ישברון לתת אכלס בעתו מאן עתו (ד"א עתו דלדיק) דה מטרונית' דאקרי
 עתו דלדיק ובג"כ כלהו מחכאן להאי עתו כלהו דהתונן לתתא מאתר דה
 אתון ורוח דה חוקמנא עיני כל אלך ישברו וגו' כמה דאוקומנא ת"ח בשעת'
 דהאי כל מבסס לעתו ומתחברא עמיה כלהו עלמין בחדו כלהו עלמין בברכאן
 כדן שלמא אשתכח בעלמי' ותתאי וכד גרמין חייבי עלמא דמתן לא אשתכחו
 ברכאן דאינון נחלי וינקא האי עת מסטרא אחרת כדן דינון מתערין בעלמא
 ושלמא לא אשתכח וכד בעאן בני עלמא לאתברכא לא ישלון אלא ע"י דכהנא
 בנין דיתער כתר'א דיליה ותתברך מטרוניתא וישתכחו ברכאן בכלהו עלמין :

פרשת ויקרא דף ו' ע"א

רבי אחא הוה אויל בהרחא והוה עמיה רבי יהודה עד דסווי אזלי אמר ר'
 יהודה סא תנינן בתולת ישראל בתולת דאתברכא מן שבע (ס"א)
 מישראל' דאקרי בת שבע ואוקמה בכמה אתר ובתולה לתתא ירתא ו' ברכות
 בנינן וסא כתיב והתה בן אדם שף קינה על בתולת ישראל ודה עלה אתמר
 על כנסת ישראל ודה קשיא מכלא דכתיב נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל
 וסאי דקא אמרי כלהו חברייא במלה דה פסיר הוה אכל אי פרשתא אתמר
 באורח נחמה הוינן אמרי הכי אכל כהאי קינה אתמר וסא קרא אוכח הכי
 אמר ליה ודאי הכי טוה וסא הוה קשיא לי הסוה מלה יתיר מכלא ואיתנין לגבי
 דרבי שמעון חסוכין אנפין אמר לי מחיוו דאנפך אשתמודע מה דבלבך אמינא
 ליה ודאי דאנפי ולבי שוין אמר לי אימא לי מילך אמינא ליה כתיב נפלה לא
 תוסיף קום בתולת ישראל מאן דאחית ליה רוגזא בדביתהו ונפקא מניה לא
 תהדר לעלמין אי הכי ווי לבנין דאתתרכו עמה אמר לי ולא סגי לך מה
 דאמרו כלהו חברייא אמינא סא שמענא מלייהו דהוה מרחמי ולא מתישבן
 בלבאי אמר כל מה דאמרו חברייא כלא פסיר ויאות אכל ווי לדרא כד רעיין
 לא משתכחין וענא סטאן ואזלין ולא ידעין לאן אתר אזלי לא לימנא ולא
 פשמאלא ודה האי קרא בעיא למנדע וכלהו גליין לאינון דמתן דאתר'א דאורייתא
 באורח קשט תא חוי בכלהו גלותא דגלו ישראל לכלהו שוי זמנא וקלא ובכלהו
 הוה ישראל תייבין לקודשא בריך הוא ובתולת ישראל הוה תבת לאתרהא
 בהסוה

בההוא זמנא ומנא גנור עלה . והשתא בגלותא דא בתראה לאו הכי דהא היא לא
 בתוב הכי בזמנין אחרנין והאי קרא אוכח דכתיב נפלה לא תוסף קום
 בתולת ישראל נפלה ולא תוסף להקימה לא כתיב מתל למלכא דרנא על
 מטרוניתא ואשדו לה מהיכליה לזמנא ידועא . כד הוה מטי ההוא זמנא מיד
 מטרוניתא הוה עאלת ותבת קמי מלכא וכן זמנא חד ותרון ותלת זמנין .
 לזמנא בתרייתא אתרחקת מהיכלא דמלכא ואשדו לה מלכא מהיכליה לזמנא
 רחיקא . אמר מלכא האי זמנא לאו הוה כשאר זמנין דהיא תיתי קמאי הכי
 אלא אנה אויול עס כל בני היכלי ואתבע עלה . כד מטא לגבה חמא לה דהיא
 שכיבת לעפרא . מאן חמא יקרא דמטרוניתא בההוא זמנא ובעתין דמלכא
 לקבלה עד דאחיד לה מלכא בידוי ואוקים לה ואייתי לה להיכליה ואומי לה
 דלא יפתר מינה לעלמין ולא יתרחק מינה . כך קודשא בריך הוא כל זמנין
 דכנסת ישראל בגלותא כד הוה מטי זמנא היא התייתא וסדרת קמי מלכא
 והשתא בגלותא דא לאו הכי אלא קודשא בריך הוא יחיד בידה ויוקם לה
 ויתפיים בהדה ויתיב לה להיכליה ותא חוי דהכי הוה דהא כתיב נפלה לא תוסף
 קום ועל דא כתיב ביום ההוא אקום את סכת דוד הנפלת היא לא תוסף קום
 בזמנין אחרנין אבל אנה אוקים לה ועל דא כתיב ביום ההוא אקום את סוכת דוד
 הנפלת אני אקום את סוכת דוד מאן סוכת דוד דא בתולת ישראל הנפלת
 כמה דכתיב נפלה ודא הוה יקרא דבתולת ישראל ותושבתא דילה ודא
 הוליפנא בההוא שעתא . אמר ר' יהודה ודאי מלילתא על לבאי ואתיבתא ודא
 ברירו דמנא ואולא האי כמלה חדא דשמענא ושכננא והשתא רווחנא לה .
 דתינו אמר רבי יוסי זמין קודשא בריך הוא לאכרוז על כנסת ישראל וייתא
 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם כמאן דאחיד בידא דחבריה וייתא התנער קום
 כך קודשא בריך הוא יחיד בה וייתא התנערי קומי . אמר ליה רבי אחא וכן
 כל אינון בני היכלא דמלכא בלישנא דא פתחין דהא הוה דכתיב קומי אורי כי
 בא אורח הא מלכא הכא ודאי כדון הוה יקרא דילה וחדוותא דכלא כד מלכא
 התפיים בהדה (כתיב ותבא בת שבע אל המלך החדרה כגוונא דא) בכל אינון
 זמנין איזי איתת לגבי מלכא וקמת קמיה דהא הוה דכתיב ותבא לפני המלך
 ותעמוד לפני המלך אבל בזמנא דא לאו הכי אלא מלכא ייתי לגבה ויתפיים
 בהדה ויתיב לה להיכליה ה"ה הנה מלכך יבא לך ודאי ולא אנת לגביה . יבא
 לך לפייסא לך יבא לך לאקמא לך יבא לך לאשלמא לך בכלא יבא לך לאעלאה
 לך להיכליה ולאזדוגא עמך זוגא דעלמין כד"א וארשתיך לי באמונה :

פרשת שמות דף ו' ע"א

פתח ואמר משא מצרים הנה יי' רוכב על עב קל ובה מצרים ונעו אלילי
 מצרים מפניו . ת"ח כל מלכין דעלמא וכל עמין דשלמא לא חשיבי
 כלום קמי קב"ה דכתיב וכל דיורי ארעא בלא חשיבין וכמכבייה עבד בחול
 שמיא . והכא במצרים אע"ג דכל אינון גבוראן ודרעא מרממא גלי קב"ה במצרים
 מה כתיב הנה יי' רוכב על עב קל ובה מצרים מאי שנא בכל עמין דעלמא דלא
 הוה הכי דהא קב"ה גור גזירה ואתעבד והכא איזי איתא דכתיב ובה מצרים .
 וכתיב ועברתי בארץ מצרים אני יי' לא גנין דמלכא הוה התי לאפקא למטרוניתא

דאית

דהות תמן ובנין יקרא דמטרוניתא הוה התי וע ד הוה קב"ה כפי ביקרא ודתי
 לגבה לאקמא לה ולמיהב לה ידא ולקופא לה במא דזמין קב"ה למשבד בסוף
 גלותא דאדום . אמר רבי ייסא אי הכי דגנין דמטרוניתא הוה הא בגלותא
 דבבל מטרוניתא תמן הוה אמאי לא הוה כך אמר ליה הא תנינן דחטאה גרם
 דנטלו נשים נכריות ואפילו ברית קיימא קדישא ברשותא אחרא ובנין כך
 אתהיבדו מכהון נסין ואתוון דאחשו למשבד להו מה דלא הוה הכי בגלותא
 דמצרים דכלהו הוה שבטי יי' בני ישראל עאלו בני ישראל נפקו בגלותא דאדום
 בני קודשא בריך הוא לאתייקרא בעלמא ולמיתו איזו לאקמא למטרוניתא
 ולנערה לה מעפרא ווי למאן דיערע מאן קמיה בשעתא דיימא התנערי מעפר
 קומי שבי ירושלם התפתחי מוסי לוארד מאן הוה מלכא ועמא דיקום קמיה .
 ונעו אלילי מצרים מפניו אלילי מצרים לאו על אבנין ואשין אתמר אלא על כל
 אינון דרנין ממנין עלאין ועל אינון פולחנין תתאין דלהון ובכל אחר דגלו ישראל
 קב"ה כפי עלייהו ואתקביל מאינון עמין . ת"ח מה כתיב כה אמר יי' אהים מצרי'
 ירד עמי בראשונה לגור עס ואשור באפס עסקו . תורעמא דאתרעס קב"ה
 על אשור ואמר חמו מה עבד לי אשור דהא מצרים דאנא עבדית בסו כל אינון
 דינון ועמי (אינון) נחמו תמן לדיירא ביניהון וקבלום מצרי' ביניהו ויהבו לון
 שפר ארעא ארץ נשן ואף על גב דאשקו לון בגלותא לא אעדו ארעא מנהון
 דכתיב רק בארץ נשן אשר עס בני ישראל וגו' ומיטב ארעא דמצרים הוה דכתיב
 מיטב הארץ בארץ רעמסס ותו דלא אעדו מדלחון כלום דכתיב וממקנה בני
 ישראל וגו' ועס כל דא אתדנו בכמה דינון אבל אשור באפס עסקו . הטיל לון
 דארעא דסייפי עלמא ונטל לון ארעא דלהון ומה מצרי' דעבדו כל בני טבאן
 לישראל אתדנו בכל אינון דינון אשור ואדום ושאר עמין דמשקין לון וקטלין לון
 ונטלין לון ממזיהון על אחת כמה וכמה דקודשא בריך הוא כפי ליקרא שמיא
 עלייהו דכתיב והתגדלתי והתקדשתי וגודעתי התם במצרים במלכא חד
 והכא בכל מלכין דעלמא . רבי שמעון זקף ידוי ובכה ואמר ווי מאן דיודמן
 בההוא זמנא וזכאה חולקיה מאן דיודמן וישתכח בההוא זמנא ווי מאן
 דיודמן בההוא גנין זמנא דכד ייתי קב"ה לפקדה לחיילתא יסתכל מאן אינון
 דקיימין בהדה בכל אינון דמשתכחי עמה בכל עובדיו דכל חד וחד ולא ישתכח
 זכאי דכתיב והביט ואין עורר . וכמה עקתין על עקתין לישראל . זכאה מאן
 דיודמן וישתכח בההוא זמנא גנין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא
 יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא ועל ההוא זמנא כתיב וזרפתים כלרוף את
 הסכף ובחנתים ככחון' את הזהב וגו' לבתר דאינון עקתין מתערי על ישראל וכל
 עמין ומלכיהון יתייעטו כחדא עלייהו ומתערי כמה גזירין ביטין כלהו סלקי
 בעיטא חדא עלייהו ויתון עקתא על עקתא בתרייתא משכחן קמיייתא כדון
 יתחיו חד עמודא דאשא קאים מעילא לתתא מ' יומין וכל עמין דעלמא חמאן
 ליה בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן מההוא אחר
 דאתקרי ק"ץ כפ"ר ויתער בארעא דגליל וההוא יומא דיוסף לתמן יתרגו כל
 עלמא וכל בני עלמא מתחבאין נו מערתי וטיברי דלא יחשבון לאשתובא ועל
 ההוא זמנא כתיב ובאו במערות לזרים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומאדר
 גאזו בקומו לערוץ הארץ מפני פחד ה' דא ההוא רגיוו דכל עלמא ומאדר
 גאזו

נאונו דא מגיח - במקומו לטרוך החרץ כד יקום ויתגלי בהרעה דגליל בנין
 לאיכו הוא אתר קדמא דאתחבר בהרעה קדישא ובנין כך יתגלי תמן קדמא
 לכל אתר ומתמן יתער קרבין לכל עלמא לבתר מ' יומין דעמודא יקום
 מארעה לשמיא לעיניהון דכל עלמא ומשיח יתגלי יקום מסטר מזרח חד
 כוכבא מלהטא בכל גוונין ושבעה כוכבין אחרנין דסחרן להטא כוכבא ויגיון
 ביה קרבא בכל סטרין תלת זמנין ביומא עד ע' יומין וכל בני עלמא המאן
 והטא כוכבא יגיה ביה קרבא בטיסין דנורא מלהטין מכללין לכל עיבר ובטש
 ביה עד דבלע לון בכל רמשא ורמשא - וביומא השיק לון ויגיון קרבא
 לעיניהון דכל עלמא וכן בכל יומא עד ע' יומין לבתר ע' יומין יתגנוי הטא
 כוכבא ויתגנוי משיח עד חריסר ירחין - ויתסדר הטא עמודא דהשא דמלקדמין
 וביה יתגנוי משיח והטא עמודא לא יתחוי - לבתר י"ב ירחין יסלקון ליה למשיח
 בהטא עמודא לגו רקיעא ותמן יקבל תוקפא ועטרא דתלכותא - וכד נחית
 יתחוי הטא עמודא דהשא כמלקדמין לעיניהון דכל עלמא ויתגלי לבתר
 משיח ויתכנסון לגביה עמין סגיאין ויתער קרבין בכל עלמא - ובהטא זמנא
 יתער קב"ה גבורתיה לכל עמין דעלמא ומלכא משיחא יתידע בכל עלמא וכל
 מלכין דעלמ' יתשרון להתחבר להגמא קרבא ביה - וכמה (עמין) מפריצי יסודאין
 יתפסקון להסדרא לגבייה וייתון עמהון להגמא קרבא על מלכא משיחא כדון
 יתחשך כל עלמא ט"ו יומין - וסגיאין מעמא דישראל יסון מתין בהטא חסוכא
 ועל דא כתיב כי הנה החשך יכסה הרץ וערפל לאומים - פתח ואמר כי יקרא
 קן דור לפניך בדרך בכל עץ או על הרץ הפרחים או בזים והאם רובלת
 וגו' שלח תשלח את האם וגו' הוי קרא אוקימנא ליה ואיכו חד משקורי
 אוריייתא גניזין וזקן אית לן ביה רוי דאורייתא גניזין שבילין אורחין ודיעין
 להצרייא בהיוון ל"ב שבילין דאורייתא - אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה
 אלעזר בזמנא דיתער מלכא משיחא כמה אתין ונסין אחרנין יתערון בעלמא -
 תא חוי בננתא דעדן דלתתא אית אתר חד גניז וטמר דלא אהידע - ואיכו
 מרקמא בכמה גוונין וביה גניזין אלף היכלין דכסופין ולית מאן דעייל בהו
 בר משיח דאיהו קאים תדיר בננתא דעדן וכל ננתא מסחרא ברתיכין
 סגיאין דלדיקייא ומשיח קאים עלייהו ועל כמה חילין ומשריין דנשמתין
 דלדיקייא תמן ובראשי ירחי ובזמני ובשבת משיח עאל בהטא אתר להשתעשעא
 בכל אינון היכלין לגו - לגו מכל אינון היכלין אית אתר אחרא דעמיר
 וגניז דלא אהידע כלל ואקרי עדן ולית מאן דיכול למנדע ביה ומשיח אגניז
 (ס"ה התגלי) לבר סוחרנייהו דהטא אתר עד דאתגלי ליה חד אתר דאקרי
 קן פפור ואיכו אתר דכרוו עליה הטא פפור דיתער בננתא דעדן בכל
 יומא ובהטא אתר מרקמן דיוקנין דכל שאר עמין דאתכנסו עלייהו דישראל
 להבאשא לון - עאל בהטא אתר זקוף עיניו וחוי בהסן דעאלין בחרב בית אהא
 עד דחמי לרחל דמעשהא בהטפשא וקב"ה מנחם לה ולא זביאת לקבלא תנחומין
 כד"א מאנא דהנחם על בנייה כדון משיח אריס קליה ובכי ואודעווע כל ננתא
 דעדן וכל אינון דדיקייא דתמן גניז ובכי עמיה גניז ובכי זמנא תניינא ואודעווע
 הטא רקיעא דעלגבי ננתא אף ות"ק רבוא משריין עלאין עד דמתי לגו כרסייא
 עלאה כדון קב"ה רמיו להטא יספרא ועאל להטא קן דילה ויתבא לגבי משיח

וקרי

וקרי מה קרי ואתער מה דאתער - עד דמגו כרסייא קדישא אתקרי תלת זמנין
 הטא קן פפור ומשיח וכולא סלקין לעילא וזאמין לון קב"ה להעברא מלכו
 חייבא מן עלמא על ידא דמשיח ולנקמא נקמין דישראל - וכל אינון טבון
 דומין קודשא בריך הוא למעבד לעמיה ותב הטא קן פפור ומשיח לדוכתיה -
 ותב משיח ואתגניז גו הטא אתר כמלקדמין - ובזמנא דיתער קודשא בריך
 הוא להתקנא עלמין ואתגניזו אהוון דשמייה בשלימו יו"ד בה"א (להתקנא)
 וה"ו בה"א למהוי כולא בשלימו חד כדון יתער חד כוכבא דחילא באמצע רקיעא
 כגוון ארגוונא להיט ונליך ביממא לעיניהון דכל עלמא ויקום חד שלטובא
 דהשא מסטרא דלפון גו רקיעא ויקום דא לקבל דא מ' יומין ויתגלוון כל בני
 עלמא לסוף מ' יומין יגיון קרבא כוכבא ושלטובא לעיניהון דכולא ויתפשט
 הטא שלטובא ביקורי דהשא מסטרא דלפון גו רקיעא ויחשוב למבלע הטא
 כוכבא וכמה שליטין ומלכין ואומיא ועמיא יתגלוון מהאי כדון יסתלק הטא
 כוכבא לסטר דרום ושלט על הטא שלטובא והטא שלטובא יתבלע ושיר יעיר
 ברקיע' מקמי הטא כוכבא עד דלא יתחוי כלל כדון הטא כוכבא יעביד ארחין
 ברקיעא בתריסר תחומין וקיימין אינון כהורין ברקיעא תריסר יומין אחרנין
 לבתר תריסר יומין אחרנין יודעווען כל בני עלמא ויתחשך שמשא בפלגות
 יומא כמה דיתחשך יומא דאתחבר בי מקדשא עד דלא יתחיון שמיא וארעה
 ויתער חד קלא ברעם ויזיקין ואתחלחלא ארעה מהטא קלא וכמה חילין ומשריין
 ימותון מגיה והטא יומא (ממש) יתער בקרתא דרומי רבתא חד שלטובא דהשא
 בהטא קלא דיתער בכל עלמא ויוקיד כמה מגדלין וכמה היכלין וכמה מגדלין
 יכלון וכמה פרדסקי ורברבי יפלון בהטא יומא - ובלטו יתכנסון עלה לגיט
 וכל בני עלמא לא יכלין (ס"ה ולא יחשבון) להשתובא מהטא יומא עד י"ב
 ירחין ויתעטון כל מלכין ויגורון כמה גורות וכמה שמדות על ישראל ויכלחון
 ביה כמה דאתמר זכאה איכו מאן דיערע תמן וזכאה איכו מאן דלא יערע
 תמן - וכל עלמא יתא בערכוביא סגיא לסוף י"ב ירחי יקום שבט מישראל
 דא מלכא משיחא דיתער גו ננתא דעדן וכל אינון דדיקייא יעטרוון ליה תמן
 ויתגרון ליה מאני זינא בההוון רשימן דמאני דשמה קדישא - וקלא יתפוצן
 בענפי אלטין דננתא - קרי בחיל ואמר אתעררו קדישי עליונון קומו מקמי משיחא
 הא עדנא להתחברא אילתא בצעלה ובעלה בעי לנקמא לה נוקמין דעלמא
 ולאקמא לה ולאנערא לה מעפרא - כדון יקומון כלהו ויתגרון ליה כמלקדמין
 מאני זיני - אברהם מימוניה - יצחק משמאליה - יעקב קמיה משה רעיא
 מהימנא על כל אלין דדיקייא אזיל ורקיד גו ננתא דעדן כיון דאתתקן משיח
 על ידא דלדיקייא בננתא דעדן יעול בהטא דוכתא דאקרי קן פפור כמלקדמין
 וחמי תמן הטא דיוקנא דחרבן בית מקדשא וכלכו דדיקייא דאתקטלו ביה -
 כדון נטיל מתמן עשר לבוין ואינון עשר לבושי קנאה ויתגנוי תמן ארבעין
 יומין דלא התגליא כלל לסוף ארבעין יומין קלא חד ויתקרי מגו כרסייא
 עלאה הטא קן פפור במלכא משיחא דאתגניז ביה וכדון סלקין ליה לעילא
 וקב"ה חמי ליה למלכא משיחא מתלבש בלבושי נוקמא וחגיר מאני זיני נטיל
 ליה נשקיה ניה על רישיה - כדון מודעווע תלת מאה ותשעין רקיעין וארמין
 קב"ה לחר רקיעא מאינון דהוה גניז מו' ימי בראשית ואסיק מחד היכלא דהטא

רקיעא

רקיעה חד כתר גליפה מחקקא בשמהן קדישין בההו עטרא אתעטר קב"ה כד
 עבדו ישראל ית ימא למיטל נוקמין מכל רתיכי פרעה ופרשו ואעטר ליה
 למלכה משיחא כיון דאתעטר ואתחקו בכל הני תקונין נטיל ליה קב"ה ונטיק
 ליה כמלקדמין מאן חמי רתיכין קדישין ומשריין עלאין דסחרין ליה ויהיבין ליה
 מתמן וכזוכון סניאין ויתעטר מכלהו עלא תמן נחד היכלא וחמי כל אינון מלאכי
 עלאי דאקרון אבלי ליון אינון דבבו על חרבן בי מקדשא וככאן תדיר ואינון
 יהיבין ליה חד פורפירה סומקא למעבד נוקמין כדון קודשא בריך הוא גניו
 ליה בההו קן לפור ואתכסי תמן תלתין יומין לבתר תלתין יומין בההו קן
 לפור יחות מעטר בכל אינון תקונין מעיל ומתתא כמה משיריין קדישין סחרניה
 ויחמון כל עלמא חד נהירו תלי מרקיעא לארעא יקוס שבעא יומין וכל בני
 עלמא יתמסון ויתבהלון ולא ינדעון כלל בר אינון חכמי דיעשין ברזין אלין
 זכאה חולקסון וכל אינון שבעא יומין יתעתד (ס"א יתעטר) בארעא בההו
 קן לפור באן אתר בדרך דא קבורת רחל דאיהי קיימא בפרשת אורחין ויבשר
 לה וינחם לה וכיון תקבל תנחומין ותקוס ותנשק ליה לבתר יקוס ההו
 נהירו מההו אתר ושרי בירחו קרחה דאילני בכל עץ דא יריחו או על
 הארץ דא ירושלם ויהא גניו בההו נהירו דק"ן לפור י"ב ירחי בתר
 י"ב ירחי וידקף ההו נהירו בין שמיא וארעא ושרי בארעא דגליל דמתן
 הוה שירותא דגלותא דישראל ותמן יתגלי מההו נהירו דק"ן לפור ויטיב
 לאתריה ויהוה יומא יודעע כל ארעא כמלקדמין מסיפי שמיא ער סייפי
 שמיא וכדון יחון (וכדעון) כל עלמא דהא אתגלי מלכה משיחא בארעא דגליל
 ויתכנסון ליה כל אינון דלעאן באורייתא ואינון ועירין בעלמא ובכות
 יבוקי דבי רב יתתקף חיליה לאתגברא ורוח דא אפרוחים ואי לא ישתכחון
 אלין הא יבוקי דיתבין בתוקפא דאמהון וינקין כמה דאת אמר גמולי מחלב
 עתיקי משדים והיינו או ביצים דבנין אלין שריא שמינתא עמהון דישראל
 בגלותא דהא חכימין ועירין אינון דישתכחון בההו ומנא והיינו והאם רובנת
 על האפרוחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים (דהא ביה לא קיימא
 מלה לאפקא לה מן גלותא אלא במלכא עלאה דכיון דאינון רביין וינקין
 יהיבין תוקפא למלכה משיחא כיון אימא עלאה דהיא רביעא עלייהו יתערת
 לבני בעלה) ויתעבד (הכו) עד י"ב ירחין אחרנין לבתר יתי בעלה ויוקיס לה
 מעפרא כד"ה הקיס את סוכת דוד הנופלת בההו יומא מלכה משיחא שרי
 ויכנס גלות מסייפי עלמא עד סייפי עלמא כד"ה אס עלמא כד"ה במלכים יעביד
 השמים וגו' מההו יומא כל אתין ונטין וגבוראין דעבד קב"ה במלכים יעביד
 לון לישראל כד"ה כימי לאתך מארץ מרים אראנו נפלאות אמר רבי שמעון
 הלעזר ברי כל אלין מלון תשכח ברזא דתלתין ותרון שבילין דשמתא קדישא ועד
 דנטין אלין לא יתערון בעלמא לא ישתלים רוח דשמתא קדישא ולא תתער לאהבה
 כד"ה השבעתי אהבם בנות ירושלם בזבאות בזבאות דא מלכא (כ"א משיחא)
 דאקרי זבאות או באילות השדה שאר חילין ומשריין דלתתא אס תעירו ואס
 תעוררו את האהבה דא ימינא דקודשא בריך הוא דאקרי אהבה עד שתחפץ
 ההיא דשכיבת לעפרא ויהא רעותא דמלכא בה זכאה איהו מאן דיוכי
 לההו דרא זכאה איהו בעלמא דין וזכאה איהו בעלמא דתי רבי
 שמעון

שמעון ארוס יהוי כללו לקודשא בריך הוא וללי ללותיה כבתר דללי ללותיה
 אתו רבי הלעזר בריה ורבי אבא ויתבו עמיה עד דהוו יתבי קמיה חמו חד
 כהירו דומיא דאתחשך ואסתקע חד לניורא (ס"א לרורא) דשלווא דאשא נר
 ימא דשבריא ואודעע כל ההו אתר אמר ר' שמעון ודאי השתא הוא עלמא
 דקודשא בריך הוא אדכר לבניו ואחית תרון דמעין לנו ימא רבא וכד נחתין
 פגעין כהאי לניורא דשלווא דאשא ויתעקעון דא בדא בימא ככה רבי
 שמעון ובכו חבריא אר"ס הא אתערנא ברזי דאתון דשמתא קדישא בסתרא
 דאתערותא דיליה לבני בניו אכל השתא איה לי לגלאה מה דנא אתיהיב רשו
 לבר נס אחרא לגלאה אלא זכו דדרא דא יקוים עלמא עד דיתמי מלכא משיחא
 אמר רבי שמעון לרבי הלעזר בריה ולרבי אבא קומו בקיומיכו קמו רבי
 אלעזר ורבי אבא ככה ר' שמעון ומנא אחרא אמר ווי מאן יקוס כמה דאמינא
 (כ"א דחמוניה) גלותא יתמשך מאן יכול למסבל אוק איהו קס ואמר יי' אלהינו
 בעלוננו אדונינו וולתך לבד בך נוכיר שמך איהו קרא אוקמיה אכל כהאי קרא
 איהו רוח עלאה נר מהימנותא יי' אלהינו דא הוא שירותא דרון עלאין אתר
 דמתמן כפקין כל נהירו דשרגין כלהו לאלקא ותקן תליא כל רוא דמהימנותא
 ושמתא דא שליט על כלא בעלוננו אדונינו וולתך דהא עמא דישראל לית מאן
 דשליט עליה בר שמתא עלאה דא והשתא בגלותא שליט עליה סטרא אחרא
 לבד בך נוכיר שמך רוח דשמתא קדישא כללא דכ"ב אתון וכנסת ישראל לא
 מתברכה אלא מגו שמתא דא דאקרי בך כמה דאת אמר אשר נשבעת להם בך
 בך יברך ישראל כי בך ארוז נדוד ובזמנא דשלימו אשתכח לא הוה מתפרס דא
 מן דא ואסיר לאפרשא דא מן דא אתתא מבעלה לאו ברעונו ולא בדכורו
 בנין דלא לאחזאה פרודא והשתא בגלותא פרודא אשתכח דמנו עאקו דכל
 זמנא ומנא אכן עבדין פרודא לאדכרר ההו סס בר מבעלה בנין דאיהי
 שכיבת לעפרא והיינו לבד בך נוכיר ממש בר מבעלה אכן דכרון להאי סס
 בפרודא בנין דאכן רחיקין מינד ושלטין אחרנין עלך ושמתא איהו בפרודא מן
 שמתא דאקרי בך והאי ביומי דגלותא בנין דגלותא קדמאה הוה מבית ראשון
 ובית ראשון הוא רוח דה' קדמאה ולקבל שבעין שנין דילה גלותא דבית
 ראשון הוה שבעין שנין ואינון שבעין שנין לא אשתכחת אימא רביעא עליהו
 והוה פרודא מן שמתא עלאה רוח דה' עלאה וכדון יי' רוח עלאה אשתלק
 לעילא לעילא לאין סוף ובית ראשון עלאה קדישא לא נביע נביעו דמיון חיון
 דהא מקורא דילה אשתלק ואיהי שבעין שנין בגלותא בנין דאיהי שבע שנין
 אקרי כמה דאת אמר ויבנהו שבע שנים ואי תימא דשליטא מלכות
 בכל לעילא ברזא דשבעין שנין חס ושלום אלא בזמנא דהוה בי מקדשא קייס
 כהורא וכביע דאימא עלאה הוה נהיר וכחית לתתא כיון דחטו ישראל ואתחרב
 מקדשא ושלטא מלכות בכל הוה חפי ואחשיך ההו נהירו ותתאי קדישין
 לא הוה נהירין כיון דתתאי לא הוה נהירין בנין (מגו) שלטנו דמלכותא דבבל
 אשתלק ההו נהירא וההו מבעט עלאה דהוה נביע רוח דיו"ל אשתלק לעילא
 לעילא באין סוף כדון אינון שבעין שנין לא הוה נהירין בנין ההו נהירו דאחמנע
 ודא הוה ודאי גלותא דשבעין שנין כיון דאעדיהו שלטנו דבבל ושריאת ה'
 תתא לאדכרר ישראל כלהו לא אהדרו לאתדכאה (כ"א לשלטה) למחוי סגולה
 שלימתא

סלימתה כמלקדמין לא זעיר זעיר (בערבוביא) וכיון דשלימו לא אשתכח ושריאת
 ה"ס תתאה לשטתא כדון יו"ד נביעו עלאה לא נחית כל כך לאתרה כמה
 דהוה כמלקדמין אלא זעיר זעיר בערבוביא דלא הוה דכיון כמלקדמין כמה
 דתחתיו ועל כך נביעו עלאה לא נביע ולא נהיר אלא דאסדר לאתרה זעיר זעיר
 מנו דקרא (דשמאל) דשמא (נ"א דגלות' ודינ') ועל דא אתגורו בהו בישראל קרבין
 סגיאין עד דהשך וכסה ארץ וה' תתאה אתחשך ונפלת לארעא ונביעו עלאה
 אסתלק כמלקדמין בגין דמלכות אדום אתתקף וישראל אהדרו לסחרנייהו ועל
 דא ה' בית שני אתחבר וכל אינון תריסר שבטין דילה כחושבן משריין דלהון
 אינון בגלותא דמלכות אדום • ונביעו עלאה אסתלק מההוא נביעו דקיימ' עלה
 כד"ה הדיוק אבד אבד ההוא נביעו דמקורא עלאה דהוה נגיד ומשך מלעילא
 (נ"ה קרבין סגיאין ומלכות יון שלטא עלייהו לבתר דאהדרו בתובתא אתקפו
 עליהו ואתכפיהו לון ובגין דישרא אהדרו לסחרנייהו מלכות אדום אתתקף ובית
 שני אתחבר וה' תתאה אתחשבת ונפלת לארעא ונביעו עלאה אסתלק מההוא
 מבועא דקיימא עלה כד"ה הדיוק אבד אבד ההוא נביעו דמקורא עלאה דהוה
 נגיד ומשך עליה מלעילא) מ"ט בגין דהשך וכסה ארץ וכדון הוה פרוזא בה'
 בית שני • ואיהו בגלותא דאדום בכל אינון תריסר שבטין (נ"ה דילה) ומשריין
 דילהון תריסר שבטין סלקין לחושבן סגין ועל דרוזא דה' הוה בהו בכל ההוא (נ"ה
 וע"ד רזא דה' בכל ההוא) חושבנ' (נ"ה חסוכא) גלות' אתמשרי רזא דריון לחכימי
 לבא אתמסר • עשר שבטין אף סגין • תרין שבטין מהתן סגין • שארו דמעין למנפל
 פתח ואמר בכה תבכה בלילה ודמעתה על לחייה לסוף תריסר שבטין דגלותא
 ליליא ותחשך לישראל עד דיתער וא"ו לזמן שתין ושית סגין לבתר תריסר שבטין
 דאינון אלה ומאתן סגין דגלותא ולביתר (עד) שתין ושית סגין דחשוכא דליליא
 כדון וזכרתי את בריתי יעקוב דא אתערותא דאת' ו' דאיהו נפש דבית יעקב •
 ורזא דא כל הנפש הבהא ליעקב מזרימה ס"ו ואיהו ו' נפש דבית שני רזא דה'
 תתאה ודא ו' רזא דס"ו • ס' לאתערותא דיעקב וו' לאתערותא דיוסף ועל דא
 איהו ו' דאינון תרין בחבורא חדא ורזא חדא מתמן ולהלאה יתער קודשא
 בריך הוא לאינון כסין ואתין דקאמרן ויתערון על ישראל אינון עקמין
 דקאמרן • וכדון (ס"א ורזא דא ואף את בריתי יצחק ולביתר כד יגיש מלכא
 משיחא קרבין בכל עלמא בימינא דקודשא בריך הוא כמה דאת אמר
 ימינך יי נאדרי בכח • כדון ואף את ברותי אברהם הזכור ולביתר והארץ
 הזכור דה' בתראה בההוא זמנא כתיב והיה יי למלך על כל הארץ ביום
 ההוא והיה יי אחד ושמו אחד • לסוף שתין ושית סגין אחרנין דאינון מאה
 ותלתין ותרין סגין יתחון אתון בשמא קדישא גליפן בשלימו עילא ותתא
 כדקא יאות • ורזא דה' ה' עלאה ותתאה וכל אינון שבילין דאינון ל"ב שגין
 דכלילן ברזא דאת' ו' הו"ה (נ"ה יו"ד וס"ה) רזא דשלימו דמאה ותלתין
 ותרין • לסוף מאה ותלתין ותרין סגין אחרנין ויתקיים לאחון בכנפות הארץ
 ויתערו רשעים ממנה ויתדכי ארעא קדישא וקב"ה יתער מתייא דארעא קדישא
 ויקועון חיילין בארעא דגליל וכדון יתער סתימו דנביעו עלאה את' ו'
 ויתקיימו ל"ב שבילין בשלימו לנגדא לתתא ויתקיימו אתון דשמא קדישא
 כולוהו בקיומיהו יהו"ה דעד כאן לא יהו בשלימו עד זמן דינגיד ויתמשך ההוא
 נביעו

נביעו עלאה בחבורא דאתון נו ה' (נ"ה וה') בתראה ודא איהו לסוף תשלום מאה
 וארבעים וארבעה סגין אחרנין דישתלמון ויתערון סדר מתי ישראל דבשאר
 ארעאן דישתכח כל דא בחושבן חיות דיתיישב עלמא ויתבסס ויתעבר סטרא
 אחרא (נוסחא אחרתא חויה בישא) מעלמא • וה' תתאה תתמלי מנו
 נביעו עלאה ואתער ונתגסיר בשלימו וכדון כתיב והיה אור הלבנה
 כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים עד דיהא שבת ליי' לאלקטא נפסון
 בתעטוני קדושה (דא ה' בתראה) כל ההוא אף שביעאה ודא איהו אתערותא
 דרוחין קדישין דשמא לישראל לאתלבשא לבתר שבת בגופין אחרנין קדישין
 לאתקרי קדישין דכתיב והיה הנשאר בגיון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו •
 ע"כ מלין דריון סתימין :

פרשת בראשית דף כ"ה ע"ב

דבר

אחר אלה תולדות השמים ונו' אלין אינון דאתמר בהון אלה אליך
 ישראל ביומא דיתמחון אלין כאלו ההוא יומא עביד קודשא ב"ה
 שמיא וארעא דהא הוה דכתיב ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים בההוא זמנא
 יהא קודשא בריך הוא עם שכניתיה ויתחדש עלמא דהא הוה דכתיב כי כאשר
 השמים החדשים והארץ החדשה ונו' דא איהו ביום עשות בההוא זמנא ויזמח
 יי' אלהים מן האדמה כל עץ נחמד ונו' אכל בקדמיתה עד דיתמחון אלין לא
 נחית מטרא דאורייתא וישראל דמייך לעשפין ולאילנין לא יתמחון ורזא דמלה
 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה ונו' בגין דאדם אין דאינון
 ישראל בני מקדשא לעבוד את האדמה בקרנבין • דבר אחר וכל שיח השדה
 דה' מש"ח ראשון טרם יהיה בארעא וכל עשב השדה טרם יזמח דא משיח שני
 ולמה בגין דלית תמן משה למפלח לשכונתא דעליה אתמר ואדם אין לעבוד
 את האדמה • ורזא דמלה לא יסור שבט מיהודה דא משיח בן דוד • ומחוקק
 מבין רגליו דא משיח בן יוסף עד כי יבא שיל"ה דא משה חושבן דא כדא • וב'ו
 וקס"ת עמים אתון ולו"י קה"ת • דה' וכל שיח השדה אלין דזיקיא דאינון מסטרא
 דלדיק ח"י עלמין • שי"ח ס' ח' • תלת ענפין דאילנא ואינון ב' אבסון וזן
 חי עלמין • לשון אחר וכל עשב • השדה ע"ב שי"ן תלת עלין דאינון •
 יאהדונה' ואינון ע"ב ענפין דתליון בהון כחושבן ע"ב כלהו לא אתאחדין
 באתרא דאיהי שכונתא עד דייתי ההוא דאקרי אד"ס • דאיהו יו"ד ה"א וה"ו
 ה"א ודא איהו ודא"ס אין לעבוד את האדמה ובגין דא אתמר ביה וכל
 עשב השדה טרם יזמח עד דיזמח לדיק ומניה אתת מארץ תלמח דאתמר
 ביה ויתשלך אתת ארצה ותלמידי חכמים דאינון דשאין לא זמחין בגלותא עד
 דאתת מארץ תלמח ודא משה דאתמר ביה תורת אתת היתה בפיהו דלא יהא
 מהן דדריש לשכונתא כותיה ובגין דא וזרס אין לעבוד ומיד דאיהו ייתי מיד
 וא"ד יעלה מן הארץ א"ד מן הדג' סליק ליה ו' ואתעביד בה ארון כל הארץ •
 מיד והסקה את כל בני האדמה מניה אתשקין ישראל לתתא בע' אנפין דאורייתא
 ד"ה ודא יעלה מן הארץ תרגומו וענא יסתלק מן ארעא יהיה דאתמר בה כי
 ענן יי' על המשכן ונו' וביה משתקין תלמידי חכמים בארעא בההוא זמנא •
 וי"צ ר' אלהים את האדם אלין ישראל בההוא זמנא קודשא בריך הוא

זייר לון בלזורין דעלמא דין ועלמא דאתי . ויזר בההוא זמנא קודשא בריך
הוא עייל לון בשמיה בלזורא דב' יודין י' ו' בונייהו דאינון סלקין לחושבן
יכו"ה ויהו מלזורין באנפיו באנפיו דיליהו בתרין יודין' בחוטמא דיליהו באת
ו' . ובגין דא אמר קרא כי מראש לזרים אראנו אלין אינון לזורין דשמא קדישא
ויהו מלזורין באנפיהו בתרין לוחין יקירין דאינון י"י דאיהו ו' חרות עלייהו .
ועוד זייר לון לכל דור בכת זוגיה עלאה דא י"ה . דאינון ו' יהודה דתרווייהו
וזייר לון באינון לזורא דלעילא דאיהו ישראל עמודא דאמלעיתא כליל שכינתא
עלאה ותתאה דאינון קרית שמע ערבית וקרית שמע שחרית ועלייהו אחמר
עלם מעלמי ובשר מבשרי ומיד בההוא זמנא נטע לון לישראל בגנתא דערן
קדישא הדא הוא דכתיב ויטע יי' אלהים אב"א וחימ"א . ג"ן דא שכינתא תתאה
ער"ן דא חימא עלאה ה"ת האדם דא עמודא דאמלעיתא איהי תהא נטע דליה
בת זוגיה ולא תזוז מניה לעלם ותהא ענוגא דליה וישראל קודשא בריך הוא
נטע לון בההוא זמנא נטיעא קדישא בעלמא כמה דאת אמר נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר :

פרשת שלח לך דף קס"ו ע"א

כתיב

ויסע מלאך האללים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם
ויסע למעבד בהו נוקמין (חסר) ועל דא חדי משיח וחדו רב
מתיבתא דקא אתבשר בדה ואמר רב מתיבתא דהא דייק למשיח ואמר מנא
הוה לדניאל דקאמר פרים פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס מאינון אחיון
מופרסין אשתמע ליה והבא מאי הוא אמר ליה הכי הוא ולדי פריס פריסת
מלכותא חייבה על ידי דמשיח אחרא ולבשר ישלוט מלך פריס ויטול מלכוון
סניאין והוא ישלוט על ארעא קדישא י"ב ירחי והוא ישלוט ויקטול סניאין
וההוא משיחא ולבשר יפול ויקבלון מלכותא קדישא עליונין . ועל דא ופרסין
מלכה דפריס אשתמע הכא . אי חסידא קדישא כמה חדוה על חדוה בההוא
מעיינא . בההוא מעיינא מגדלך כל זניי אילנין דנליב קב"ה בגן עדן וכלהו
קיימי לאסותא טרפין ואיבין וענפין ולחדו לבא תדיר . וליה בנייהו כפנא
ודאגה ואכחה לעלמין . זכאה עמא דכל דא מחכאן לכל דא גניו לון :

שם דף קע"ג ע"א

פתח

ואמר על הר גבוה עלי לך מבשרת זיון וגו' . על הר גבוה האי
ודאי הר העברים אתר דמשה התקבר והא אוקמוה דשכינתא
תסלק לתמן ותבשר עלמא . אבל כלה איהו . מבשרת זיון דא איהי חפלי בה
אתתא דנתן בר דוד חימא איהי דמשיחא מנחס בר עמיאל ואיהי תיפוק ותבשר
ויהי בכללה דמבשרת זיון קלא ישתמע בעלמא ותרין מלכין יתערון בעלמא
לאחרא קרבה ויפוק שמא קדישא על עלמא . מה תבשר ותימא הנה יי' אלהים
בחוק יבא וזרעו מושלה לו הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו . הנה שכרו אתו
דקודשא בריך הוא כריו בכל פמליא דלעילא ויימא לון אתכנסו ודאינו דניא
מאן דמסר נשמתי על קדושת שמי אגריה מאי הוא ואינון יימרון כך וכך .
מאן דסביל כמה חרפין וגידופין בכל יומא עלי מהו אגריה אינון אמרי כך וכך .
מאן

מאן דאתענג בכל יומא עלי מהו אגריה אינון אמרי כך וכך . הדא הוא דכתיב
הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו . מהו ופעולתו אלא כמה דכתיב מה רב
טובך וגו' פעלת לחוסים כך . דא הוא פעולתו . נגד בני אדם מהו . אלא
נגד אומות העולם אשר לפנת לירויאך מהו אשר לפנת . וכי מאן יגזול ויטול
מן ידיו מה דהוא בשי למיהב דכתיב לפנת . אלא פנך וחמי עובדין דרחמנו
דעבד קודשא בריך הוא . כמה דאיהו מחי ביה יהיב אסותא . כמה מחי
בשמאלא . בימינא קריב ובשמאלא מחי . כמה דמחו ביה יהיב אסותא לעלם .
כתיב מלפון תפתח הרעה . ובלפון מחי . דמתמן נפקו כל דינון וכל גזירין
קסין וביה שרי כל אגר טב וכל טיבו דזמין קודשא בריך הוא למיהב לישראל
לזמנא דאתי קרי קודשא בריך הוא ללפון ויימא ליה כך יהיבית כל טיבו וכל
אגר טב לכני דסבלו כמה בישין בהאי עלמא על קדושת שמי הב אגרון טבין
דיהיבית כך . הדא הוא דכתיב אומר ללפון חני ולתימן אל תכלאי וגו'
וכי אורחא הכי הוא דדרוס לממנע ברכאן והא כל ברכאן מסטרא דדרוס
וכל טבין דעלמא מדרוס נפקין . ואיסו אמר ולתימן אל תכלאי אלא בהאי
שעתא יתער קודשא בריך הוא לאברהם ויימא ליה קוס דהא מטא זמנא
דאגא פריק לכך ולמשה לון אגר טב על כל מה דסבלו בגלותא ומנו לאברהם
הוא בזניו דיליהו דכתיב אם לא כי זורס מכרס דא דאברהם . הוה ליה
כמאן דלא טב בטיבו ואחמי גרמיה כמאן דכדי דילקון על חוביהו ויתיר
ויימא גבו מחוביהו גבו מחטאיהו אמר ליה קב"ה לאברהם ידענא כולא
איהו מה דאמרת לאנפין אנה אוף הכי לאנפין אל תכלאי אנה בשי
בפייסא לך על כך . לא תמנע טיבו מנהו לא תמנע אגר טב מנהו כמה
וכמה סבלו על חוביהו ובגני כך אומר ללפון חני . והיינו אשר לפנת .
ודא הוא מלא דההיא מבשרת . ותו תבשר זמנא תנינא בשעתא דשכינתא
תסלק על ההוא טורא עלאה . ותהך ותבשר לאבהן מיד תהך לירושלם
ותחמי לה בחרכנה תיעול לזיון ותמן תקרקר קירא כמלקדמין על אתר ב'
מותבה ועל יקרא דילא בההוא אתר . ותמן אומיאית דלא תיטול מתמן ולא
תפוק עד דקודשא בריך הוא יפרוק לבנהא ודא חפלי בה תבשר כמלקדמין
ואמרת זחלי ורוגי יושבת זיון כי גדול בקרבך . וגו' . מאי גדול בקרבך דא
קודשא בריך הוא דאיהו אתי לגבה לאקמא לה מעפרא ויימר לה התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם . ירושלם איהי וירושלם שמה ודאי ובהא אוף הכי
כמה חדו על חדו הוי ללזיקיא בגן עדן ובגין כך זכאה איהו מאן דנשמתיס
בשבת אסחידת קמי מלכא על חדושה דאורייתא . דקב"ה וכל פמליא דליה
וכל אינון נשמתין דלזיקייה דהוון בגן עדן כלהו מתעטרין בההוא מלא . תו
שמענא בזנינא קדישא דכמה יקר על יקר ועטרה על עטרה מעטרו לאבהו
דההוא בר נש תמן בשעתא דאמר קודשא בריך הוא אתכנסו למשמע חדושה
ומלין חדתין דאורייתא משמיה דפלוני בר פלוני כמה אינון דנשקין על רישיה
כמה דלזיקייה מעטרוין ליה כד נחתין . זכאה חולקון דכל אינון דמשתדלין
באורייתא יומא דשבתא משאר יומין . כולא' :

ואמר גומרם כל זאת יכוננו יחדו לעתור לפני קונס נוסח תפלה זו .
תפלה

תפלה לאחר הלימוד

אשר הכין הרב חמדת ימים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שבזכות קריאת ולמוד תורתך הקדושה אשר למדנו אתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי הושה כאיל תערוג על אפיקי מים בן נפשי תערוג אליך אלהים ועל בן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון וקבץ גליתינו ובא לציון גואל והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד וכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות: אנא יי אלהינו חולל אילות חושף יערות הצמח קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך וירוס חודו ותנשא מלכותו על כל העולם כדו גדול כבודו בישועתך חוד והדר תשובה עליו אנא יי האל אב הרחמן קנא לשם קדשך המחולל בגוים והבט בעני עמך ישראל דווים וסחופים בין כמה זאבים וצא נא לישע עמך לישע את משיחך וקבץ שארית צאנה מכל המקומות אשר נפוצו שם וזכנו לראות פני משיחך הקדוש מך בזופיו תחזינה עינינו יראו עינינו וישמח לבנו ישראל בנורו וארמון על משפטו ישב ובאה הממשלה הראשונה ממלכת דבת ירושלם ומך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ ועמד ורעה בעוז יי בגאון שם יי אלהיו ונקו ארזו כל הגוים לקרא כלם בשם יי לעבדו שכם אחד כי לך אנו מחפים ולישועתך אנו מצפים אל תבישנו משברנו יי אלהינו הראנו

יי

יי חסדך וישעך תתן לנו זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך לראות בטובת בחיריך לשמחם בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך ויהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידנו כוננה עלינו ומעשה ידנו כוננהו: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

ולומר קדים לרכב

שירות לליל שביעי של פסח

זכצו הלילה האחרונה יקראו העשרה שירות פרשת כראשית עד כרא אלהים לעשות ופרשת כשלה עד כי אני ה' רופאך ואח"כ אומר

פרשת חקת **או יסיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו-לה: באר הפרוה שרים פרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממד בר מתנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסנה ונשקפה על פני הישימן:**

וקרין פרשת האוינו עד ארמתו עמו ואחר כך אומרים

יהושע סי' י' **או ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את- האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון: וידם השמש וירח עמד עד-יקם גוי איביו הלא היא כתובה על-ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא-אין לבוא ביום תמים: ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל:**

שופטים סימן ה' ותשר דבורה וברק בדאכינעם ביום ההוא לאמר: בפרע פרעות בישרא בהתנדב עם

ברכו יהוה: שמעו מלכים האוינו רזנים: אנכי ליהוה אנכי אשירה **אומר**

ליהוה

ליהוה אלהי ישראל : יהוה בצאתך
 משעיר בצעדה משרה אדום ארץ
 רעשה גם-שמים נטפו גם-עבים נטפו
 מים : הרים נזלו מפני יהוה זה
 סיני מפני יהוה אלהי ישראל : בימי שמגר בן-
 ענת בימי יעל חדרו ארחות והלכי
 נתיבות ילכו ארחות עקלקלות : חדרו פרזון בישראל
 חדרו עד שקמתי דבורה שקמתי
 אם בישראל : יבחר אלהים
 חדשים אז לחם שערים מגן
 אם-יראה ורמח בארבעים ארף
 בישראל : לבי לחוקני ישראל המתנדבים
 בעם ברכו יהוה : רכבי אתנות
 צהרות ישובי על-מדון והלכי
 על-דרך שיחו : מקול מחצצים בין
 משאפים שם יתנו צדקות יהוה צדקת
 פרזונו בישראל אז ירדו לשערים עם-
 יהוה : עורי עורי דבורה עורי
 עורי דברי-שיר קום ברוך ושבתי בן-
 אבינעם : אז ירד שריד לאדירים עם יהוה
 ירד-לי בגבורים : מני אפרים שרשם
 בעמלק אחריה בנימין בעממיה מני
 מכיר ירדו מחקלים ומזבולן משכים בשבט
 ספר : ושרי ביששכר עם-דברה ויששכר
 בן ברוך בעמק שלח
 ברגליו בפלגות ראוכל גדלים
 חקני לב : למה ישבת בין
 חמשתים

המשפתים לשמע שריקות עדרים לפלגות
 ראוכל גדולים חקני לב : נלעד בעבר הירדן
 שכן ודן למה יגור אניות אשר
 ישב לחוף ימים ועל-מפרציו
 ישכן : זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי
 על מרומי שדה : באו מלכים
 נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענה
 על-מי מגדו בצע כסף לא
 לקחו : מן-שמים נלחמו הכוכבים
 ממסלותם נלחמו עם-סיסרא : נחל קישון
 גרפם נחל קדומים נחל קישון תרבי
 נפשי עז : אז חלמו עקבי-
 סוס מדהרות דהרות אביריו : אורו
 מרוז אמר מדאף יהוה ארו ארו
 ישיבה כי לא-באו לעזרת יהוה לעזרת
 יהוה בגבורים : תברך מנשים
 יעל אשת חבר הקיני מנשים
 באהל תברך : מים שאל חלב
 נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה : ידה
 ליתד תשלחנה וימינה להלמות
 עמלים והלמה סיסרא מחקרה
 ראשו ומחצה וחלפה רקתו : בין רגליה פרע נפל
 שכב בין רגליה פרע
 נפל באשר פרע שם נפר
 שדוד : בעד החלון נשקפה ותיכב אם
 סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו
 לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו : חממות
 שרותיה

שְׂרוֹתֶיהָ תַעֲנֶנָה אָהֳרָהּ יֵאָמֵר תִּשְׁבֵּי אֲמַרְיָה
 לָהּ : הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחְדָּקוּ שָׁלֵל רַחֵם
 רַחֲמַתֶּיךָ לְרֹאשׁ גְּבֵר שָׁלֵל צְבָעִים
 לְסִסְרָא שָׁלֵל צְבָעִים רַקְמָה צְבַע
 רַקְמַתֶּיךָ לְצִוְאָרֵי שָׁלֵל : בֶּן יֶאֱבְדוּ כָל־
 אֲיִבֶיךָ יְהוָה וְאֶהְיֶה כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרַתוֹ
 וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה :
 שְׂמוּאֵל א' סִימָן א' וְתִתְפַּלֵּל חֲנָה וְתֹאמַר עֲלֵךְ רַבִּי בִיהוָה
 רַמָּה קִרְנֵי בִיהוָה רַחֵב פִּי עַל־אוֹיְבֵי בִי
 שְׂמַחְתִּי בִישׁוּעָתֶךָ : אֵיזֶדְקֶדוּשׁ בִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלַתֶּךָ וְאֵין
 צֹר כְּאַלְהֵינוּ : אֶל־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֵתְךָ
 מִפִּיכֶם כִּי־אֵל דַּעוֹת יְהוָה וְלוֹ נִתְכַנְּנוּ עֲלִילוֹת : קִשְׁת
 גְּבָרִים חֲתִים וּנְכַשְׁלִים אֲזָרוּ חֵיל : שְׁבָעִים בְּלַחֵם נִשְׁפְּרוּ
 וְרַעֲבִים חֲדָלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעַה וּרְבַת בָּנִים
 אֲמַלְלָה : יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שָׂאוֹר וְיַעַל : יְהוָה
 מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם : מְקִים מַעֲפָר דָּל
 מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם־גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד
 יִנְחֹלֵם כִּי לִיהוָה מִצְקֵי אָרֶץ וְיִשֵּׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל : רַגְלֵי
 חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרִשְׁעִים בְּחִשָּׁן יִדְמוּ כִּי־לֹא בִלְחַת יִגְבְּרוּ
 אִישׁ : יְהוָה יַחֲתוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יִרְן
 אֶפְסֵי־אָרֶץ וְיִתְנַעַז לְמַלְכוּ וְיִרַם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ :
 שֶׁס' ס' כ"ב וְיִדְבַר דָּוִד לִיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
 הַצֵּיל יְהוָה אֶתוֹ מִכַּף כָּל־אֲיִבָיו וּמִכַּף שָׂאוֹר :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעֵי וּמִצְדָּתֵי וּמִפְּלִטֵי־לִי : אֱלֹהֵי
 צוּרֵי אַחֲסֵה־בּוֹ מִגְּנֵי וּקְרוֹן יִשְׁעֵי מִשְׁנֵי בִי
 וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחֲמַם תִּשְׁיַעֲנֵי : מִהַלֵּל
 אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיבֵי אֲרִשְׁעֵי : כִּי אֶפְפוּנֵי מִשְׁבְּרֵי־
 מוֹת

מוֹת נַחֲלֵי בְלִיעַל יִבְעַתְנֵי : חֲבִלֵי
 שְׂאוֹל סַבְנֵי קִדְמֵי מִקְשֵׁי
 מוֹת : בְּצִר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־
 אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מֵהִיכְלוֹ
 קוֹלִי וַיִּשְׁעֵתִי בְּאֲזָנָיו : וַיִּתְנַעַשׂ
 וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ וַיִּרְגְּזוּ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 יִרְגְּזוּ וַיִּתְנַעַשׂוּ כִּי־חָרָה לּוֹ : עֲלֶה
 עֲשֵׂן בְּאֶפֶס וַאֲשׁ מִפְּיוֹ
 תֵּאֱבֹךְ גַּחֲלִים בְּעֵרוּ מִמְּנוֹ : וַיִּט
 שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וַעֲרַפֵּל תַּחַת
 רַגְלָיו : וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְא
 עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ : וַיִּשֵׁת חִשָּׁן סְבִיבֹתָיו
 סִכּוֹת חֲשֵׁרֵת־מַיִם עָבִי שְׁחָקִים : מְנוּחָה
 נִגְדוּ בְּעֵרוּ גַחֲלֵי־אֵשׁ : יִרְעַם מוֹשְׁמֵי־
 יְהוָה וְעֲלִיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ : וַיִּשְׁלַח
 חֲצִצִּים וַיַּפִּיצֵם בְּרַק וַיְהִים : וַיִּרְאוּ אֶפְקֵי
 יָם יִגְלוּ מִסְדּוֹת תֵּבֵל בְּגַעֲרַת
 יְהוָה מִנְשַׁמַּת רוּחַ אֶפֶס : יִשְׁלַח מְמָרוֹם
 יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵי מִמֵּי־רַבִּים : יִצְלִנֵי
 מֵאִיבֵי עַז מִשְׁנָאֵי כִּי אֲמַצּוּ
 מִמְּנֵי : יִקְדַּמְנֵי בְיָוִם אֵיךְ וַיְהִי
 יְהוָה מִשְׁעַן לִי : וַיֵּצֵא לְמַרְחָב
 אֶתִּי יַחֲלִצֵנִי כִּי־חִפְפָן בִּי : יִגְמֹלְנֵי
 יְהוָה כְּצַדִּיקָתִי כְּכֹר יָדֵי יוֹשִׁיב
 לִי : כִּי שְׁמַרְתִּי דְרָבִי יְהוָה וְלֹא
 רִשְׁעֵתִי מֵאַלְהֵי : כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו
 לְנִגְדֵי וַחֲקֹתָיו לֹא־אֲסוּר מִמֶּנָּה : וְאֶהְיֶה
 תָּמִים

תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
בצדקתי כברי לגד עיניו : ע-ס
חסיד תתחסד עם גבור תמים
תתמם : עם נבר תתבר ועס-
עקש תתפל : ואתעם עני
תושיע ועיניך על רמים תשפיל : כי-
אתה גרי יהוה ויהוה יגיה
חשבי : כי בכה ארון גרוד באלהי
אדלג שור האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל ההסים בו : כי מי אל מבלעדי
יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו : האל
מעוזי חיל ויתר תמים
דרכי : משה רגלי כאילות ועל-
במתי יעמידני : מלמד ידי
למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי : ותתן
לי מגן ישעה וענתך
תדבני : תרחיב צעדי תחתני ולא
מערו קרסלי : ארפה איבי
ואשמדם ולא אשוב עד בלתם : ואכלם
ואמחצם ולא יקומון ויפרו תחת
רגלי : ותורני חיל למלחמה תכרע
קמי תחתני : ואיבי תתה לי
ערף משנאי ואצמיתם : ישעו
ואין מושיע אל יהוה ולא
ענם : ואשהקם בעפר ארץ כמיט
הוצות אדקס ארקעם : ותפלטי מריבי
עמי

עמי תשמרני לראש גוים
לא ידעתי יעברני : בני נכר יתכחשו-
לי לשמוע און ישמעו לי : בני
נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם : חיי יהוה וברוך
צורי וירם אלהי צור ישעי : האל
הנתן נקמת לי ומריד עמים
תחתני : ומוציא מאויבי ומקמי תרוממני מאיש
חמסים תצילני : על כן אודך יהוה
בגוים ולשמה אומר : מגדול
ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולרעו עד עולם :
ישעה סימן ל ויהי אור הלבנה כאור החמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום
חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא : הנה
שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבר משאה שפתיו
מלאו זעם ולשונו באש אכלת : ורוחו כנחל שוטף עד-
צואר יחצה להנפה גוים כנפת שוא ורסן מתעה על
לחי עמים : השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמתת
לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל :
שם סימן כיו ביום ההוא יושר השירה והנה בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישית חומות וחר : פתחו שערים ויבא גוי-
צדיק שמר אמנים : יצר סמוך תצר שלום ו שלום כי בה
בטוח : בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים :
יקראו תהלים סי' צ"ב וסי' ס"ו וסי' ע"ד וסי' ע"ה וסי' ע"ח וסי' ק"ו ואהב"א
א שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
פיהו כי טובים דניך מיון : לריח שמנה
טובים שמן תורק שמך ערבן עלמות אהבוך : משבני
אהריך

אחריו נרוצה הביאני המלך הריו נגילה ונשמחה
 בך נזכרה רדף מיין מישרים אהבוך : שחורה אני
 ונאווה בנות ירושלם באהלי קדר פיריעות שלמה :
 אל-תראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי
 נחרובי שמני נטרה את-הכרמים כרמי שלי לא נטרתי :
 הנדה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ
 בצהרים שלמה אהיה בעטיה על עררי חבירך : אם-
 לא תדעי לך היפה בנשים צאילך בעקבי הצאן ורעי
 את-גדיתך על משכנות הרעים : לססתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעיתי : נאוו לחייך בתורים צוארך בחרוזים :
 תרוי זהב נעשה-לך עם נקודות הכסף : ער-שהמלך
 במסכו נרדי נתן ריחו : צרור המר דודי לי בין שרי
 ידן : אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי : הנך יפה
 רעיתי הנך יפה עיניך יונים : הנך יפה דודי אף נעים
 אף-ערשנו רעננה : קרות בתינו ארוים רהיטנו ברותים :
 כ אני חכצלת השרון שושנת העמקים : כשושנה
 בין החוהים כן רעיתי בין הבנות : כתפוח
 בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלז המדתי וישבתי
 ופריו מתוק לחכי : הביאני אל-בית היין ודגלו ערי
 אהבה : סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כיהולת
 אהבה אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
 השדה אם-תעירו ואם-תעוררו את-האהבה עד
 שתחפץ : קול דודי הנה זה בא מרלג ער-ההרים מקפץ
 על-הגבעות : דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה-זה
 עומד אחר בתלנו משגיח מן-החלונות מציץ מן-החרפים :
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך : כי-

הנה

הנה הסתיו עבר הנשם חלף חלף לו : הנצנים נראו
 בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו :
 התאנה חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
 רעיתי יפתי ולכי-לך : יונתי בחגוני הסלע בסתר
 המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך כי-
 קולך ערב ומראה נאווה : אחוז-לנו שעלים שעלים
 קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר : דודי לי ואני
 לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים
 סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים על-הרי בתר :
 על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
 בקשתיו ולא מצאתיו : אקומה נא ואסוככרה
 בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
 בקשתיו ולא מצאתיו : מצאוני השמרים הסבכים בעיר
 את שאהבה נפשי ראיתם : כמעט שעברתי מהם עד
 שמצאתי את שאהבה נפשי אחוזתי ולא ארפנו עד-
 שהביאתני אל-בית אמי ואל-חדר הורתי : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם-
 תעירו ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ : מי
 זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
 וקבונה מכל אבקת רוכל : הנה מטתו של שלמה ששים
 גברים סביב לה מגברי ישראל : כלם אחוזי הרב מלמדי
 מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות : אפריון
 עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
 רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות
 ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה
 שעטרה-לו אמו ביום התנתו וביום שמחת לבו :

שערך

שַׁעֲרָה בַּעֲדֵר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִהָר גִּלְעָד : שִׁנְיָה
 בַּעֲדֵר הַקְּצִיבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הַחֶצֶה שֶׁכֵּלֶם מִתְּאִימוֹת
 וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם : כְּחוֹט הַשְּׁנֵי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבַרְךָ נְאוּה
 כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ : כִּמְגִדֵל דָּוִד
 צִוְּאוֹךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמְגִן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל שְׁלֹמִי
 הַגְּבוּרִים : שְׁנֵי שְׂרִיף כִּשְׁנֵי עַפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הַרְעִים
 בְּשׁוֹשְׁנֵים : עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצְּלָלִים אֶלֶךְ לִי אֶל־
 הַר הַמּוֹר וְאַל־נִבְעַת הַלְּבוֹנָה : כִּדְךָ יִפֶּה רַעֲיָתִי וּמוֹם
 אֵין בָּךְ : אֲתִי מִלְּבָנוֹן כִּלְה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי תְּשׁוּרִי
 מִרֹאשׁ אֲמָנָה מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְהַרְמוֹן מִמַּעַנּוֹת אֲרִירוֹת
 מִהַרְרֵי נְמָרִים : לִבְבֹּתַי אֲחֲתִי כִלְה לִבְבֹּתַי בְּאַחַת
 מִעֵינֶיךָ בְּאַחַר עֲנַק מִצִּוְרֵיךָ : מִהֲיָפוּ דְרִיךְ אֲחֲתִי
 כִלְה מִהֲטֹבוּ דְרִיךְ מִיַּן וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים :
 נִמַּת תִּטְפְּנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ כִלְה דְּבִשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ
 וְרִיחַ שְׁלֹמְתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן : גִּן אֶעֱוֹל אֲחֲתִי כִלְה גִּלְיָ
 נַעֲוֹר מַעֲזֵן חֲתוּם : שְׁלַחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּזִים עִם פְּרֵי מְגִדִים
 כְּפָרִים עִם־נְרָדִים : נִרְדִּי וְכִרְכָּם קִנְיָה וְקִנְמוֹן עִם כֹּר־עֲצֵי
 לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כָּל־רֹאשֵׁי בְּשָׂמִים : מַעֲזֵן גִּבִּים
 בְּאֵר מֵים חַיִּים וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן : עוֹרֵי צִפּוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן
 הַפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמּוֹי יִבֹּא דוֹדִי לְגִנּוֹ וַיֹּאכֵל פְּרֵי מְגִדֵי
 הַבְּאֵתִי לְגִנִּי אֲחֲתִי כִלְה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׂמֵי אֲכֻלְתִּי
 יַעֲרִי עִם־דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם־חֶרְבֵי אֲכֻלוּ
 רַעִים שְׁתוּ וּשְׁכְרוּ דוֹדִים : אֲנִי יִשְׁנֶה וְלִבִּי עַד קוֹל
 דוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחֵי־לִי אֲחֲתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרֵאשִׁי
 נִמְלֵא־טֵל קוֹצוֹתֵי רִסִּים לִילָה : פִּשְׁטֵתִי אֶת־כֶּתְנֹתַי
 אֵיכְכָה אֶלְבִּשְׁנָה רַחֲצֵתִי אֶת־רִגְלֵי אֵיכְכָה אֲטַנְפֶּם :
 דוֹדִי שִׁלַּח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲזֵי הָמוֹ עָלָיו : קָמְתִי אֲנִי
 לַפְתָּה

לַפְתָּה לְדוֹדֵי וַיְדִי נְטֹפֵי־מוֹר וְאַצְבְּעֵתִי מוֹר עֹבֵר עַל
 כַּפּוֹת הַמְּנַעֲוֹר : פִּתְחֵתִי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חֲמֵק עֹבֵר
 נִפְשִׁי יֵצֵאה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קִרְאוֹתָיו
 וְלֹא עֲנִנִי : מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַכּוֹנֵי פְּצֵעוֹנֵי
 נִשְׂאוּ אֶת־רִדְדֵי מַעֲלֵי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת : הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדֵי מִהַתְגַּדְּדוּ לוֹ
 שְׁחוֹלַת אֲהַבָּה אֲנִי : מִהַדוֹרְךָ מִדוֹר הַיִּפֶּה בְּנֵשִׁים
 מִהַדוֹרְךָ מִדוֹר שְׂבַכָּה הַשְּׁבַעֲתָנוּ : דוֹדֵי צֶה וְאִדוּם
 דְּגוֹל מְרַבְּכָה : רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פֹּז קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים
 שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב : עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אִפְיקֵי מֵים רַחֲצוֹת
 בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַרְמְלָאת : לְחַיֵּי בְּעִרוּגַת הַבֵּשֶׂם מְגִדְלוֹת
 מְרַקְחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נְטֹפוֹת מוֹר עֹבֵר : יָדָיו
 גִּלְיֵי זֶהָב מִמְּלֵאִים בְּתִרְשִׁישׁ מַעֲזוֹ עֵשֶׂת שֵׁן מַעֲלַפְרַת
 סְפִירִים : שׁוֹקוֹ עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֵי־פֹז
 מְרִאֵהוּ כִּלְבָנוֹן בְּחֹר כְּאֲרוּזִים : חֲכוּ מִמְתַּקִּים וְכֹלוּ
 מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעֵי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם :
 וְאַנְה תִּלְךָ דוֹדְךָ הַיִּפֶּה בְּנֵשִׁים אֲנָה פָּנָה דוֹדְךָ
 וְנִבְקִשְׁנוּ עִמָּךְ : דוֹדֵי יִרְדוּ לְגִנּוֹ לְעִרוּגַת הַבֵּשֶׂם
 לְרַעוֹת בְּנָגִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים : אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי
 הַרְוַעַה בְּשׁוֹשְׁנִים : יִפֶּה אֶת רַעֲיָתִי כְּתִרְצָה נְאוּה
 כִּירוּשָׁלַם אֵימָה בְּנִדְגָלוֹת : הַסְּבִי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שְׁהֶם
 הַרְהִיבֵנִי שַׁעֲרָה בַּעֲדֵר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד :
 שְׁנִיךָ בַּעֲדֵר הַרְהִלִים שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֶצֶה שֶׁכֵּלֶם מִתְּאִימוֹת
 וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם : כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ :
 שִׁשִּׁים הֵמָּה מַלְכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר :
 אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאֵמָה בְּרָה הִיא
 לְיוֹלְדָתָה רֹאשׁוֹה בְּנוֹת וַיִּאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיַּהֲלֹוה

ויהללוה : מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה
ברה בחמה אימה בנדגלות :

ז אל- גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות

הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי

שמתני מרכבות עמי נדיב : שובי שובי השוקמית

שובי שובי ונחזה בך מהתחזו בשולמית במחלת

המחנים : מהיפו פעמיה בנעלים בתנדיב חמוקי

ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך אגן הסהר

אליהסר המזוג בטנג ערמת חמים סוגה בשושנים :

שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה : צוארך במגדל

השן עיניך ברכות בחשבון על-שער בתרבים אפק

במגדל הלכנזן צופה פני דמשק : ראשה עליך בפרמל

ודלת ראשה בארגמן מלך אסור ברהטים : מהיפית

ומהנעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה

לתמר ושדיך לאשכלות : אמרת אענה בתמר אחזה

בסנסניו ויהינא שדיך באשכלות הגפן וריח אפק

בתפוחים : וחפך פיין הטוב הולך לדורי למישרים

דובב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה

דודי נצא השדה נלינה בכפרים : נשכימה לכרמים

נראה אספרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם

אתן את-דדי לך : הדודאים נתגוריה ועל-פתחינו בך-

מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך :

ח מי יתך כפאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ

אשקה גם-לאיבזו לי : אנהגה אביאה אל-בית

אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעמים רמני : שמאלו

תחרת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות

ירושלם מהתעירו ומהתעירו את-האהבה עד-

שתחפץ

שתחפץ : מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דורה

תחת התפוח עוררתיה שמה הבלתך אמה שמה חבלה

ירדתה : שימני כחותם על-לפך כחותם על-רועף כר

עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי

אש שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את-

האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את-כל-הזן

ביתו באהבה בוז יבזו לו : אחות לנו קטנה ושדים

אין לה מה-נעשה לאחותינו ביום שידבר-בה : אם-

חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם-הדת היא נצור

עליה לוח ארז : אני חומה ושדי במגדלות אז היותי

בעיניו כמוצאת שלום : פרס היה לשלמה בבעל המזן

נתן את-הפרס לנטרים איש יבא בפריו ארך כסף :

כרמי שלי לפני הארך לך שלמה ומאתים לנטרים

את-פריו : הישבת בנגים חברים מקשיבים לקולך

השמועני : ברה דודי ודמה-לך לצבי או לעפר האילים

על הרי בשמים : הישבת בנגים וכו

מישנה מסכת פסחים

פרק י ערבי פסחים קמוה למנחה . לא יאכל אדם עד

שתחשה . ואפילו עני שבשיראל לא יאכל

עד שיסב . וכלא יפחתו לו מארבע כוסות של יין .

ואפילו מן התמחוי . כ מזוגו לו כוס ראשון בית שמאי

אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין .

ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על

היום : כ הביאו לפניו מטבר בחזרת עד שמגיע

לפרפרת הפת . הביאו לפניו מצה וחזרת וחרוסת

ושני תבשילין . אף על פי שאין חרוסת מצוה . רבי

אריעור

אליעזר בר צדוק אומר מצוה : ובמקדש היו מביאין
 לפגיו גופו של פסח : ר מזוגו לו כוס שני . וכאן הבין
 שואל אביו . ואם אין דעת בבן אביו מלמדו . מזה
 נשתנה הלילה הזה מכל הלילות . שבכל הלילות אנו
 אוכלין חמץ ומצה . הלילה הזה כולו מצה . שבכל
 הלילות אנו אוכלין שאר ירקות . הלילה הזה מרור .
 שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבשל .
 הלילה הזה כולו צלי . שבכל הלילות אנו מטבילין פעם
 אחת . הלילה הזה שתי פעמים . ולפי דעתו של בן אביו
 מלמדו . מתחיל בגנות ומסיים בשבח . ודרוש מארמי
 אובר אבי . עד שיגמור כל הפרשה כלה : רבן גמליאל
 היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח .
 לא יצא ידי חובתו . ואלו הן . פסח . מצה . ומרור .
 פסח על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים .
 מצה על שום שנגאלו אבותינו ממצרים . מרור על
 שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים . בכל
 דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא
 ממצרים . שנאמר והנדת לבנה ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יי די בצאתי ממצרים . לפיכך אנהנו
 חיבין להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך
 לעקב ולקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
 האלו . הוציאנו מעבדות לחרות . מיגון לשמחה .
 ומאבל ליום טוב . ומאפלה לאור גדול . ומשעבוד
 לגאולה . ונאמר לפגיו הללויה . עד היכן הוא אומר .
 בית שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה . ובית הלל
 אומרים עד חלמיש למענינו מים . יחותם בגאולה . רבי
 טרפון אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים .
 ואינו

ואינו חותם . רבי עקיבא אומר כן יי אלהינו ואלהי
 אבותינו וגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים
 לקראתנו לשלום . שמחים בבנין עירך . וששים
 בעבודתך . ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים וכו'
 עד ברוך אתה יי גאל ישראל : ר מזוגו לו כוס שלישי
 מברך על מזוגו . רביעי נומר עליו את ההלל . ואומר
 עליו ברכת השיר . בין הכוסות הללו אם רוצה לשתות
 ישתה . בין שלישי לרביעי לא ישתה : ר אין מפטירין
 אחר הפסח אפיקומן . ישנו מקצתן יאכלו . כדן לא
 יאכלו . רבי יוסי אומר נתגמגמו . יאכלו . נרדמו .
 לא יאכלו : ט הפסח אחר הצות . מטמא את הידים .
 הפגור . והנותר . מטמאין את הידים . בריך ברכת
 הפסח . פטר את של זבח בריך את של זבח לא פטר
 את של פסח דברי רבי ישמעאל . רבי עקיבא אומר
 לא זו פוטרת זו . ולא זו פוטרת זו :

מסכת ביצה

פרק א ביצה שנולדה ביום טוב . בית שמאי אומרים
 תאכל . ובית הלל אומרים לא תאכל .
 בית שמאי אומרים שאור בכזית . וחמץ בככזבת .
 ובית הלל אומרים זה וזה בכזית : ב השוחט חיה ועוף
 ביום טוב . בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה .
 ובית הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו
 עפר מוכן מבעוד יום . ומודים . שאם שחט שיחפור
 בדקר ויכסה . שאפר בירה מוכן הוא : ג בית שמאי
 אומרים אין מוליכין את הסולם משוכה לשוכה . אבל
 מטהו מחלון לחלון . ובית הלל מתירין . בית שמאי
 אומרים

אומרים לא ישול אלא אם כן נענע מבעוד יום ובית הלל
 אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל ר זמן שחורים
 ומצא לבנים רבנים ומצא שחורים שנים ומצא שלשה
 אסורין שלשה ומצא שנים מותרים בתוך הקן ומצא
 לפני הקן אסורים ואם אין שם אלא הם הרי אלו
 מותרים בית שמאי אומרים אין מסלקין את התריסין
 ביום טוב ובית הלל מתירין אף להחזיר בית שמאי
 אומרים אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר ובית
 הלל מתירין בית שמאי אומרים אין נוטלין את העור
 לפני הדורסן ולא יביהנו אלא אם כן יש עמו כזית
 בשר ובית הלל מתירין בית שמאי אומרים אין מוציאין
 לא את הקטן ולא את הדורב ולא את ספר תורה
 לרשות הרבים ובית הלל מתירין בית שמאי
 אומרים אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב
 בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום ובית הלל
 מתירין אמרו להם בית שמאי גזרה שוה חלה
 ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן בשם
 שאין מוליכין את התרומה כף אין מוליכין את המתנות
 אמרו להם בית הלל לא אם אמרתם בתרומה שאינו
 זכאי בהרמתה תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן
 בית שמאי אומרים תבלין נדוכין במדוך של עץ
 והמלח בפך ובעץ הפרור ובית הלל אומרים תבלין
 נדוכין בדרבן במדוך של אבן והמלח במדוך של עץ
 הבורר קטנית ביום טוב בית שמאי אומרים בורר
 אוכל ואוכל ובית הלל אומרים בורר בדרבן בחיקו
 בקנז ובתמחוי אבל לא בטבלא ולא כנפה ולא
 בכברה רבן גמליאל אומר אף מדיח ושולה בית

שמאי

שמאי אומרים אין משלחין ביום טוב אלא מנות ובית
 הלל אומרים משלחין בהמה חיה ועוף בין חיון בין
 שחוטין משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל
 לא תבואה ורבי שמעון מתיר בתבואה משלחין
 כלים בין תפורין בין שאינן תפורין ואף על פי שיש
 בהן כלאים והן לצורך המועד אבל לא סנדל המסמר
 ולא מנעד שאינו תפור רבי יהודה אומר אף לא
 מנעד לבן מפני שצריך אומן זה הכלל כל שנאותין
 בו ביום טוב משלחין אותו

פרק ב יום טוב שחל להיות ערב שבת לא יבשל אדם
 בתחכה מיום טוב לשבת אבל מבשל
 הוא ליום טוב ואם הותר הותר לשבת ועושה
 תבשיל מערב יום טוב וסומך עליו לשבת בית
 שמאי אומרים שני תבשילין ובית הלל אומרים תבשיל
 אחד ושני ברג וביצה שעליו שהן שני תבשילין
 אכלו או שנאבד לא יבשל עליו בתחכה ואם שיר
 ממנו כל שהוא סומך עליו לשבת חל להיות אחר
 השבת בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני
 השבת ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם
 בשבת ושנין שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרן
 אבל לא מטבילין ומטבילין מנב לגב ומתבדרה
 לתבורה בית שמאי אומרים מביאין שלמים ואין
 סומכין עליהם אבל לא עורות ובית הלל אומרים
 מביאין שלמים ועורות וסומכין עליהם בית שמאי
 אומרים לא יחס אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראוי
 לשתייה ובית הלל מתירין עושה אדם מדורה
 ומתחמם כנגדה שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר
 כדברי

בדברי בית שמאי אין טוחנין את החמין ביום טוב
 לשבת ואין זוקפין את המנורה ביום טוב ואין
 אופין פתין גריצין אלא רקיקין אמר רבן גמליאל
 מימיהן של בית אבא לא היו אופין פתין גריצין אלא
 רקיקין אמרו לו מה נעשה לבית אביך שהיו מחמירין
 על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין פתין גריצין
 וחורין אף הוא אמר שלשה דברים להקל מכבדים
 בין המטות ומניחין את המוגמר ביום טוב ועושין
 גדי מקלס בלידי פסחים וחכמים אוסרין ה שלשה
 דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר וחכמים אוסרין
 פרתו ויצאה ברצועה שבין קרניה ומקרדין את
 הבהמה ביום טוב ושוחקין את הפלפלין ברחים
 שלהם רבי יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום
 טוב מפני שעושה חבורה אבל מקרצפין וחכמים
 אומרים אין מקרדין אף לא מקרצפין ה הרחיים של
 פלפלין טמאה משום שלשה כלים משום כלי קבול
 ומשום כלי מתכת ומשום כלי כברה י עגלה של קטן
 טמאה מדרס ונטלת בשבת ואינה נגררת אלא על גבי
 כלים רבי יהודה אומר כל הכלים אין נגרדין חוץ מן
 העגלה מפני שהיא כובשת :

פרק ג אין צדים דגים מן הביברים ביום טוב ואין נוהנין
 לפניהם מוזנות אבל צדין חיה ועוף מן
 הביברין ונותנין לפניהם מוזנות רבן שמעון בן גמליאל
 אומר לא כל הביברין שוין זה הכלל כל המחוסר
 צידה אסור ושאינו מחוסר צידה מותר ה מצודות
 חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב לא ישול מהן
 ביום טוב אלא אם כן יודע שנגזרו מערב יום טוב
 ומעשה

ומעשה כגוי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל ואמר
 מותרין הן אלא שאין רצוני לקבל הימנו ה בהמה
 מסכנת לא ישחוט אלא אם כן יש שהורת ביום
 לאכול ממנה כזית צלי רבי עקיבא אומר אפילו כזית
 חי מבית טביחתה שחטה בשדה לא יביאנה במוט
 ובמוטה אבל מביא בידו אברים אברים ב ככור
 שגפול לבור רבי יהודה אומר ירד מומחה ויראה
 אם יש בו מום יעלה וישחוט ואם לאו לא ישחוט
 רבי שמעון אומר כל שאין מומו נכר מבעוד יום אין
 זה מן המוכן ה בהמה שמתה לא יזונה ממקומה
 ומעשה ושאלו את רבי טרפון עליה ועל החלה שנטמאה
 ונכנס לבית המדרש ושאל ואמרו לו לא יזיזם
 ממקומם י אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב
 אבל נמנין עליה מערב יום טוב ושוחטין ומחלקין
 ביניהן רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הפלי
 או כנגד הקופיץ וחכמים אומרים אין משגיחין בכף
 מאזנים כל עקר י אין משחיזין את הסכין ביום טוב
 אבל משיאה על גבי חברתה לא יאמר אדם לטבח
 שקול לי בדינר בשר אבל שוחט ומחלקין ביניהן
 ה אומר אדם לחברו מלא לי כלי זה אבל לא במדה
 רבי יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא ימלאנו
 מעשה באבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו
 מערב יום טוב ונותנן לקוחות ביום טוב אבא
 שאול אומר אף במועד עושה כן מפני ברורי המדות
 וחכמים אומרים אף בחול עושה כן מפני מצוי המדות
 הולך אדם אצל חנוני הרגיל אצלו ואומר לו הן לי
 ביצים ואגוזים במנין שכן דרך בעל הבית להיות

מונה

מונה בתוך ביתו :

וְיָמֵי הַמִּבְיָא כְּדֵי יוּן מִמָּקוֹם לְמָקוֹם . לֹא יִבְיֵאֵם בְּסֵל
 וּבְקוֹפָה . אֲבָל מִבְּיָא הוּא עַל כְּתָפוֹ אוֹ
 לְפָנָיו . וְכֵן הַמּוֹלֵךְ אֶת הַתֵּבֶן . לֹא יִפְשֵׁל אֶת הַקּוֹפָה
 לְאַחֲרָיו . אֲבָל מִבְּיָא הוּא בִידּוֹ . וּמִתְחִילִין בְּעֶרְמַת
 הַתֵּבֶן . אֲבָל לֹא בְעֵצִים שְׂבֻמּוֹקָצָה : ב' אֵין נוֹטְלִין
 עֵצִים מִן הַסֵּכָה . אֵלֶּא מִן הַסְמוּךְ לָהּ . מִבְּיָאִים עֵצִים
 מִן הַשְּׂדֵה מִן הַמְכַנְּסִים . וּמִן הַקְרָפָף אֲפִילוּ מִן הַמְפּוֹזֵר .
 אֵיזְהוּ קְרָפָף כֹּל שְׂסֻמוֹךְ לְעִיר . דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה .
 רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר כֹּל שְׂנַכְנָסִין לוֹ בְּפֹת־חֵת . וְאֲפִילוּ בְּתוֹךְ
 תְּחוּם שַׁבָּת : ג' אֵין מִבְּקָעִין עֵצִים לֹא מִן הַקּוֹדֵרֶת .
 וְלֹא מִן הַקּוֹרֶה שְׁנֵי שְׂבָרָה בְּיוֹם טוֹב . וְאֵין מִבְּקָעִין לֹא
 בְּקֶרֶדֶם וְלֹא בְּמַגֵּרָה וְלֹא בְּמַגֵּל אֵלֶּא בְּקוֹפִיץ . בֵּית
 שְׁהוּא מִלֹּא פִירוֹת . סְתוּם וּנְפַחַת . נוֹטֵל מִמָּקוֹם הַפַּחַת .
 רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵף פּוֹחַת לְכַתְּחֵלָה וְנוֹטֵל : ד' אֵין
 פּוֹחֲתִין אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שְׁהוּא עוֹשֶׂה כְּלִי . וְאֵין עוֹשִׂין
 פְּחִמִין (בְּיוֹם טוֹב) וְאֵין חוֹתְכִין אֶת הַפֶּתִילָה לְשָׁנִים .
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר חוֹתְכָה בְּאוּר (לְשֵׁתִי גֵרוֹת) : ה' אֵין
 שׁוֹבְרִין אֶת הַחֶרֶס . וְאֵין חוֹתְכִין הַנֵּר לְצִלוֹת בּוֹ מְלִיחָה
 וְאֵין גּוֹרְפִין תַּנּוּר וְכִירִים . אֲבָל מִכְּבָשִׂין . וְאֵין מְקִיפִין
 שְׁתֵּי חֲכִיּוֹת . לְשִׁפּוֹת עֲלִיהֶן אֶת הַקְּדֵרָה . וְאֵין סוֹמְכִין
 אֶת הַקְּדֵרָה בְּבִקְעַת . וְכֵן בְּדֹלֶת . וְאֵין מְנַהֲיגִין אֶת
 הַבְּהֵמָה בְּמַקְל בְּיוֹם טוֹב . וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן שִׁמְעוֹן
 מֵתִיר : ו' רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר נוֹטֵל אֶדָם קִיסָם מִשְׁלַפְּנָיו .
 לְחֻצוֹן בּוֹ שְׁנָיו . וּמִגֵּב מִן הַחֶצֶר וּמִדְּלִיק . שְׂכָר מֵה
 שְׂבָחָצֵר מוֹכֵן הוּא . וְחֲכָמִים אוֹמְרִים מִגֵּב מִשְׁלַפְּנָיו
 וּמִדְּלִיק : אֵין מוֹצִיאִין אֶת הָאוּר לֹא מִן הָעֵצִים וְלֹא

מִן

מִן הָאֲבָנִים . וְלֹא מִן הָעֶפֶר . וְלֹא מִן הַמַּיִם . וְלֹא מִן
 הָרְעָפִים) וְאֵין מְלַבְּנִין אֶת הָרְעָפִים . לְצִלוֹת עֲלֵיהֶן .
 וְעוֹד אוֹמֵר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עוֹמֵד אֶדָם עַל הַמּוֹקָצָה עֵרֵב
 שַׁבָּת בְּשַׁבְּיַעִית . וְאוֹמֵר מִכָּאן אֲנִי אוֹכֵל לְמַחֵר . וְחֲכָמִים
 אוֹמְרִים עַד שִׁירְשׁוֹם . וְיֹאמֵר מִכָּאן וְעַד כָּאן :
 פֶּסֶח' מְשִׁילִין פִּירוֹת דֶּרֶךְ אֶרְבָּה בְּיוֹם טוֹב . אֲבָל לֹא
 בְּשַׁבָּת . וּמְכַסִּים פִּירוֹת בְּכֵלִים מִפְּנֵי
 חֲדָלָף . וְכֵן כְּדֵי יוּן וְכְדֵי שְׁמֹן וְנוֹתְנִין כְּלֵי תַּחַת הַדֶּקֶף
 בְּשַׁבָּת : ב' כֹּל שְׁחִיבִין עָלָיו מִשׁוּם שְׂבוּת מִשׁוּם רְשׁוּת
 מִשׁוּם מִצְוָה . (בְּשַׁבָּת) חִיבִין עָלָיו בְּיוֹם טוֹב . וְאֵלוֹ הֵן
 מִשׁוּם שְׂבוּת . לֹא עוֹלִים בְּאִיקָן . וְלֹא רוֹכְבִין עַל גְּבִי
 בְּהֵמָה . וְלֹא שְׂטִין עַל פְּנֵי הַמַּיִם . וְלֹא מְטַפְּחִין . וְלֹא
 מְסַפְּקִין . וְלֹא מְרַקְדִין . וְאֵלוֹ הֵן מִשׁוּם רְשׁוּת . לֹא
 דְּנִין . וְלֹא מְקַדְשִׁין . וְלֹא חוֹלְצִין . וְלֹא מִיבְּמִין . וְאֵלוֹ
 הֵן מִשׁוּם מִצְוָה . לֹא מְקַדְשִׁין . וְלֹא מְעַרְכִין . וְלֹא
 מְחַרְמִין . וְלֹא מְגַבִּיהִן תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר . כֹּל אֵלוֹ בְּיוֹם
 טוֹב אֲמָרוּ . קָל וְחוֹמֵר בְּשַׁבָּת . אֵין בֵּין יוֹם טוֹב לְשַׁבָּת
 אֵלֶּא אוֹכֵל נֶפֶשׁ בְּלֶבֶד : ג' הַבְּהֵמָה וְהַכֵּלִים כְּרַגְלֵי
 הַבְּעֵלִים . הַמּוֹסֵר בְּהֵמָתוֹ לִבְנֵי אוֹ לְרוּעָה . חֲרִי אֵלוֹ
 כְּרַגְלֵי הַבְּעֵלִים . כֵּלִים הַמְּיוֹחֲדִין לְאַחַד מִן הָאֲחִין שְׂבֻבִית .
 חֲרִי אֵלוֹ כְּרַגְלָיו . וְשֵׁאִין מְיוֹחֲדִין חֲרִי אֵלוֹ בְּמָקוֹם
 שְׁהוֹלְכִין : ד' הַשּׁוֹאֵל כְּלֵי מַחְבִּירוֹ מֵעֵרֵב יוֹם טוֹב .
 כְּרַגְלֵי הַשּׁוֹאֵל . בְּיוֹם טוֹב כְּרַגְלֵי הַמְּשֹׂאֵל . הַאֲשֶׁה
 שִׁשְׂאֵדָה מַחְבֵּרָתָה תְּבַלִּין וּמִים וּמְלַח לְעֶסְתָּה חֲרִי אֵלוֹ
 כְּרַגְלֵי שְׁתֵּיהֶן . רַבִּי יְהוּדָה פּוֹטֵר בְּמִים . מִפְּנֵי שֵׁאִין
 בָּהֶם מִמֵּשׁ : ה' הַנְּחֻלָּת כְּרַגְלֵי הַבְּעֵלִים . וְשִׁלְחַת כָּכֵל
 מָקוֹם . נְחֻלָּת שֶׁךְ הַקְּדֵשׁ מוֹעֲלִין בָּהּ . וְשִׁלְחַת לֹא

נְהַגִּי

נְהַנִּין וְלֹא מוֹעֲלִין . (המוציא נחלת לרשות הרבים .
 הַיֵּיב . וְשִׁלְהֶבֶת פֶּטוּר) בּוֹר שֶׁל יְחִיד . כְּרַגְלֵי הַיְחִיד .
 וְשֶׁל אֲנָשִׁי אוֹתָהּ הָעִיר . כְּרַגְלֵי אֲנָשִׁי אוֹתָהּ הָעִיר .
 וְשֶׁל עוֹלֵי בָּבֶל כְּרַגְלֵי הַמַּמְלָא : וְ מִי שֶׁהָיוּ פִירוֹתָיו
 בְּעִיר אַחֶרֶת . וְעִירָבוּ בְנֵי אוֹתָהּ הָעִיר לְהַבִּיא אֶצְלוֹ
 מִפְּרוֹתָיו . לֹא יָבִיאוּ לוֹ . וְאִם עָרַב הוּא פְּרוֹתָיו כְּמוֹהוּ :
 וְ מִי שֶׁזָּמַן אֶצְלוֹ אוֹרְחִים . לֹא יוֹלִיכוּ בְיָדָם מְנוֹת .
 אֲלֵא אִם כֵּן זָכָה לָהֶם מְנוֹתֵיהֶם מֵעָרַב יוֹם טוֹב . אִין
 מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין אֶת הַמַּדְבְּרִיּוֹת אֲבָל מִשְׁקִין וְשׁוֹחֲטִין
 אֶת הַבֵּיתִיּוֹת . אֵלּוּ הֵן בֵּיתֵיּוֹת . הַלְּנוֹת בְּעִיר . מַדְבְּרִיּוֹת
 הַלְּנוֹת בְּאֶפֶר :

מסכת סוטה

פֶּקֶד הַ כֶּשֶׁם שֶׁהַמִּים בּוֹדְקִין אוֹתָהּ . כֶּף הַמִּים בּוֹדְקִין
 אוֹתוֹ . שֶׁנֶּאֱמַר וּבָאוּ וּבָאוּ כֶּשֶׁם שֶׁאִסּוּרָה
 לִבְעַל . כֶּף אִסּוּרָה לְבוֹעַל שֶׁנֶּאֱמַר נִטְמָא וְנִטְמָאָה .
 דְּבַרֵי רַבִּי עֲקִיבָא . אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ כֶּף הִיָּה דוֹרֵשׁ
 זְכָרִיָּה בֶן הַקָּצֵב . רַבִּי אֹמֵר שְׁנֵי פְעָמִים הָאֲמוּרִים
 בְּפִרְשָׁה . אִם נִטְמָאָה נִטְמָאָה . אַחַד לִבְעַל . וְאַחַד
 לְבוֹעַל : בּוֹ בּוֹ בְּיוֹם דְּרֵשׁ רַבִּי עֲקִיבָא וְכָל כְּפֵי חֲרֵשׁ
 אֲשֶׁר יְפוֹל מֵהֶם אֵל תּוֹכוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּרוֹכוֹ יִטְמָא .
 אִינוּ אֹמֵר טְמֵא . אֲלֵא יִטְמָא . לְטֵמֵא אַחֲרִים . לְמַד
 עַל כֶּבֶד שְׁנֵי שְׁמֵטְמֵא אֶת הַשְּׂרִישִׁי . אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 מִי יְגַלֶּה עֶפְרַיִם מִעֵינֶיךָ רַבִּין יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי . שֶׁהֵיית אֹמֵר
 עֵתִיד דּוֹר אַחַר לְשַׁחַר כְּבֶד שְׂרִישִׁי . שְׂאִין לוֹ מִקְרָא
 מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טְמֵא . וְהֵלֵא עֲקִיבָא תְּלִמְיָדֶיךָ מִבֵּיא
 לוֹ מִקְרָא מִן הַתּוֹרָה שֶׁהוּא טְמֵא שֶׁנֶּאֱמַר כָּל אֲשֶׁר
 בְּרוֹכוֹ

בְּתוֹכוֹ יִטְמָא : בּוֹ בְּיוֹם דְּרֵשׁ רַבִּי עֲקִיבָא . וּמְדוּתָם
 מִחוּץ לְעִיר אֶת פֶּאת קַדְמָה אֲלֵפִים בְּאַמָּה וְגוֹמֵר .
 וּמִקְרָא אַחַר אֹמֵר מִקִּיר הָעִיר וְחוּצָה אֲלֵף אַמָּה סָבִיב
 אִי אֶפְשָׁר לֹמַר אֲלֵף אַמָּה . שְׂכָבֵר נֶאֱמַר אֲלֵפִים אַמָּה
 וְאִי אֶפְשָׁר לֹמַר אֲלֵפִים אַמָּה . שְׂכָבֵר נֶאֱמַר אֲלֵף
 אַמָּה . הָא בִּיצֵד . אֲלֵף אַמָּה מִגְרֵשׁ וְאֲלֵפִים אַמָּה
 תַּחוּם שֶׁבֶת . רַבִּי אֶלְעִזָּר בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְלִי
 אֹמֵר . אֲלֵף אַמָּה מִגְרֵשׁ . וְאֲלֵפִים אַמָּה שְׂדוֹת וּכְרָמִים :
 בּוֹ בְּיוֹם דְּרֵשׁ רַבִּי עֲקִיבָא אִזּוּ יִשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לֵי וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר . שְׂאִין תְּלַמּוּד
 לֹמַר לֵאמֹר . וּמָה תְּלַמּוּד לֹמַר לֵאמֹר . מִלְּמַד שֶׁהָיוּ
 יִשְׂרָאֵל עוֹנִין (אֲחֵרָיו שֶׁל מִשָּׁה) . עַל כָּל דְּבַר וְדְבַר
 בְּקוֹרְאִין אֶת הַהֵלֵל . (אֲשִׁירָה לֵי כִי גָאָה גָאָה) לְכֶף
 נֶאֱמַר לֵאמֹר . רַבִּי נַחֲמִיָּה אֹמֵר בְּקוֹרְיִין אֶת שְׁמַע .
 וְלֹא בְּקוֹרְיִין אֶת הַהֵלֵל : בּוֹ בְּיוֹם דְּרֵשׁ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן הוֹרְקָנוֹס . לֹא עָבַד אֵיזֵב אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֲלֵא מֵאֲהָבָה . שֶׁנֶּאֱמַר הֵן יִקְטַלְנִי לוֹ אֵיחָל . וְעַדִּין
 הַדְּבַר שְׂקוּר . לוֹ אֲנִי מִצְפָּה . אוֹ אֲנִי מִצְפָּה . תְּלַמּוּד
 לֹמַר עַד אֲגֻנֶּעַ לֹא אִסִּיר תּוֹמְתֵי מִמֶּנִּי . מִדְּמַד
 שְׂמֵאֲהָבָה עֲשָׂה . אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִי יְגַלֶּה עֶפְרַיִם מִעֵינֶיךָ
 רַבִּין יוֹחָנָן בֶּן זְכַאִי . שֶׁהֵיית דוֹרֵשׁ כָּל יְמֵיךָ . שְׂלֵא עָבַד
 אֵיזֵב אֶת הַמְּקוֹם אֲלֵא מִירָאָה . שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ תָּם וַיִּשֶׁר
 יֵרָא אֱלֹהִים וְסַר מִרְעֵ . וְהֵלֵא יְהוֹשֻׁעַ תְּלַמּוּד תְּלַמּוּדֶיךָ .
 לְמַד שְׂמֵאֲהָבָה עֲשָׂה :

מסכת תענית

פֶּקֶד בַּ סֵּדֶר תַּעֲנִיּוֹת בִּיצֵד . מוֹצֵיאִין אֶת הַתֵּיבָה לְרוֹחוֹבָה
 שֶׁל

של עיר ונותנין אפר מקלה על גבי התיבה ובראש
הנשיא ובראש אב בית דין וכל אחד ואחד נוטל
ונותן בראשו הזקן שבהן אומר לפניהם דברי כבושין
אחינו לא נאמר באנשי גינה וירא אלהים את שקם
ואת תעניתם אלא וירא האלהים את מעשיהם כי
שבו מדרכם הרעה ובקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם
ואל בגדיכם עמדו בתפלה מורידין לפני התיבה
זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם כדי שיהא לבו
שלם בתפלה ואומר לפניהם ארבע ועשרים ברכות
שמונה עשרה שבכל יום ומוסיף עליהן עוד שש
וואלו הן זכרונות ושופרות אל י בצרתה לי קראתי
וענני אשא עיני אל ההרים וגו' ממעמקים קראתיך
תפלה לעני כי יעטף רבי יהודה אומר לא היה
צריך לומר זכרונות ושופרות אלא אומר תחתיין
רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה וגו' אשר היה
דבר אל ירמיהו על דברי הבצורות ואומר
חותמיהן על הראשונה הוא אומר מי שענה את
אברהם בחר המורה הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם היום הזה ברוך אתה יי גואל ישראל על
השניה הוא אומר מי שענה את אבותינו על ים
סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
הזה ברוך אתה יי זוכר הנשכחות על השלישית
הוא אומר מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה
יי שומע תרועה על הרביעית הוא אומר מי שענה
את שמואל במצפה הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם היום הזה ברוך אתה יי שומע צעקה על
החמישית

החמישית הוא אומר מי שענה את אליהו בחר
הברמל הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
היום הזה ברוך אתה יי שומע תפלה על הששית
הוא אומר מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה
יי העונה בעת צרה על השביעית הוא אומר מי שענה
את דוד ואת שלמה בנו בירושלם הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה יי המרחם
על הארץ מעשה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה
בן תרדיון שעבר אחד לפני התיבה ונמר את
הברכה בלה ולא ענו אחריו אמן תקעו הפהנים
תקעו מי שענה את אברהם אבינו בחר המורה
הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה
הריעו בני אהרן הריעו מי שענה את אבותינו על ים
סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
הזה וכשבא הדבר אצל חכמים אמרו לא היו
נוהגין בן אלא בשער מזרח (ובהר הבית) : ו שלש
תעניות הראשונות אנשי משמר מתעניין ולא משלימין
ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל שלש שניות
אנשי משמר מתעניין ומשלימין ואנשי בית אב
מתעניין ולא משלימין שבע אחרונות אלו ואלו מתעניין
ומשלימין דברי רבי יהושע וחכמים אומרים שלש
תעניות הראשונות אלו ואלו לא היו מתעניין כלל
שלש שניות אנשי משמר מתעניין ולא משלימין
ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל שבע אחרונות
אנשי משמר מתעניין ומשלימין ואנשי בית אב מתעניין
ולא משלימין : ו אנשי משמר מותרים לשתות יין
ברילות

בלילות • אבל לא בימים • ואנשי בית אב לא ביום
 ולא בקילה • אנשי משמר ואנשי מעמד אסורים
 מלספור ומלכבס • ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת :
 ה כל הפתוב במגילת תענית דלא למספד • לפניו
 אסור לאחריו מותר • רבי יוסי אומר לפניו ולאחריו
 אסור • דלא להתענאה בהון • לפניו ולאחריו מותר • רבי
 יוסי אומר לפניו אסור • לאחריו מותר : ט אין גוזרין
 תענית על הצבור בתחלה בחמישי • שלא להפקיע
 השערים • אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי
 ושני • ושלש שניות חמישי שני וחמישי • רבי יוסי
 אומר בשם שאין הראשונות בחמישי • כך לא שניות
 ולא אחרונות : י אין גוזרין תענית על הצבור בראשי
 חדרים בחנכה ובפורים • ואם התחילו אין מפסיקין •
 דברי רבן גמליאל • אמר רבי מאיר אף על פי שאמר
 רבן גמליאל אין מפסיקין • מודה היה שאין משלימין •
 וכן תשעה באב שחל להיות בערב שבת :

ואחר כך ילמוד פרק ד' ספרא לכנישתא סנדפס כתיקון שכועות וזכר פרשת
 בשלח ענין יציאת מצרים בדילוג הכל לפי הסעה •

תפלה לאחר הלימוד

ואחר כך ישתרו לפני קונם נוסח תפלה זו

יהי רצון מלפניך • אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שעה
 זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך
 תעננו נעתיר לך ותעתר לנו שיהיה עולה לפניך
 קריאתנו ולמודנו בקילה הזה כאלו השגנו כל הסודות
 הנפלאים והנוראים אשר הם חתומים בו • ותזכך נפשנו
 ורחנו ונשמתנו שיהיו ראויים לעורר מין תתאין לזווגא
 למטרוניתא

למטרוניתא במלכא קדישא והמה יעוררו מין נוקבין
 לזווגא דאבא ואימא ואבא ואימא יריק ברכה עד בקי
 די לועיר ונוקביה ומשם יושפע לנו בני מלכים על נפשנו
 רוחנו ונשמתנו לעבוד את • ולאהבה וליראה אותו
 יראת הרוממות תמיד כל הימים • וכשם שעמד
 לאבותינו על ים סוף זכות התורה הקדושה בדרך
 שנאמר והמים להם הומה מימינם ומשמאלם כן יעמוד
 היום זכות תורתך לנו בני בריהך להגן בעדנו ולפרוס
 עלינו ספרת שלומך ולתקננו בעצרה טובה מלפניך
 ולהסיר השטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיק תסתרינו •
 ובכח סגולת קריאת ולימוד השירה אשר נשיר עתה
 לפניך שהיא קדש קדשים ובזכות השמות המצורפים
 והרמוזים והסודות הקדושים והטהורים היוצאים ממנה •
 ישכון אור גדול בשכינת עוננו ותשית לראשה עטרת
 פז בכתר מלכות משיחה ומזיו שפעך לבנים תביא
 שפע ישועה ורחמים ונזכה ונהיה לראות לישע עמך
 לישע את משיחה מלך ביפיו תחזינה עינינו ואו נשיר
 את השירה הזאת בקול ששון ובקול שמחה וכשם
 שפסלחת לעמך בית ישראל על ים סוף בעד חטאתם
 בסגולת השירה הזאת כן אבינו אב הרחמן רחם
 עלינו וכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו
 בכח סגולת השירה אשר נשיר עתה לפניך ונסרה
 עלינו אור עתיקא קדישא דקרוע רוע גזר דיננו כמו
 שקרעת רוע גזר דין אבותינו על ים סוף וקרע כל
 המסכים והמקטרגים אשר הם מכדילים בינינו לביניך
 חתום פי שטן ואל ישמין עלינו • יהיו כמין לפני ריח
 ומלאך • דוחה • למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה
 וענני

וענני עשה למען שמך עשה למען מינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

פרישת בשלה

ויהי בשלה פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פנינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו מסבות ויחנו באתם בקצה המדבר : ויהוה הקף לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו ער הים : ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : וחוקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשורכן : ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אלהים ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור ולל רכב מצרים וישלשים על

על כלו : וחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : וירדפו מצרים אחריהם וישינו אותם חנים ער הים כל סוס רכב פרעה ופרשו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה : ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התעצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תחרשו :

פ

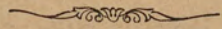
ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל וישעו : ואתה הרם את מטף ונטה את ידך על הים ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשו : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשו : ויסע מלך האלהים החלף לפני מחנה ישראל ויקף מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את הים ברוח קדים עזר פלי הליה וישם אתיהם

להרבה ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפו
 מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל-
 תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל-מחנה
 מצרים בעמוד אש וענן והם את מחנה מצרים :
 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים
 אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : פ
 ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים וישבו
 המים על-מצרים על-רכבו וער-פרשיו : ויט משה
 את-ידו על-הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו וינער יהוה את-מצרים בתוך הים :
 וישבו המים ויכסו את-הרכב ואת-הפרשים לכל היל
 פרעה הבאים אחריהם בים לא-נשאר בהם עד-אחד :
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה
 מימינם ומשמאלם : וישע יהוה ביום ההוא את-ישראל
 מיד מצרים וירא ישראל את-היד הגדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את-יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 עבדו :

אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה
 ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי-גאה גאה סוס
 ורכבו רמה בים : עני וזמרת יה ויהי-לי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
 אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
 שלשיו טבעו בים-סוף : תהמת יכסימו ירדו במצולת
 כמו-אבן : ימינה יהוה נאדרי בכח ימינה
 יהוה

יהוה תרעץ אויב : וכרב גאונך תהרס
 קמיה תשלח חרנך יאכלמו פקש : וכרוח
 אפיק נערמו מים נצבו כמו-נר
 נזלים קפאו תהמת בלבים : אמר
 אויב ארדף אשוי אחלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 ברוחך כסמו ים צללו בעופרת במים
 אדירים : מי-כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדה עסיו נארת נהלת בעזה אל-גיה
 קדשה : שמעו עמים ירגזון חיל
 אחז ישבי פלשת : אז נכהרו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד-
 יעבר עמך יהוה עד-יעבר עם-זו
 קנית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש ארני פוננו
 ידיה : יהוה ימלך לעלם ועד : כי
 בא סוס פרעה ברכבו וכפרשיו בים וישב יהוה עליהם
 את-מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : פ
 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את-התוף בידה
 ותצאן כל-הנשים אחריה בתפים ובמחלות : ותען
 להם מרים שירו ליהוה כי-גאה גאה סוס ורכבו רמה
 בים : ׀ ויסע משה את-ישראל מים-סוף
 ויצאו אל-מדבר-שור וילכו שלשת-ימים במדבר ולא-
 מצאו

מִצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאוּ מֵרְתֵהּ וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֵּת מֵיִם מִמֶּרְהָ
 בֵּי מַרְיָם הֵם עַל-בֶּן קָרְאֵ-שְׁמָה מֶרְהָ : וַיִּלְנוּ הָעַם עַל-
 מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה-נִּשְׁתָּה : וַיִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה
 עֵץ וַיִּשְׁרֹף אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֶׁם שֶׁם לֹו הַקֵּץ
 וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע דְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֵאזְנַת לְמִצְוֹתָיו
 וְשָׁמַרְתָּ כָּל-חֻקָּיו כָּל-הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בַּמִּצְוֹתִים לֹא-
 אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָה :



פזמון לשיביעי של פסח

סימן יהודה הלוי

יוֹם לִיבֻשָׁה : נֶהְפְּכוּ מִצּוֹלִים : שִׁרְרָה הַדְּרָשָׁה : שְׁבָחוּ
 גְּאוּלִים : יוֹם
 יוֹם בְּצַר נִכְבְּדָתָּ : וְאֵלֵי נִחְמְדָתָּ : וְלָךְ עוֹז יִסְרָתָּ : מִפִּי
 עוֹלָלִים : יוֹם
 הַמְּבַעֶת בְּתַרְמִית : רְגְלֵי בֵת נַעֲמִית : וּפְעָמֵי שׁוֹלְמִית :
 יָפוּ בְּנַעֲלִים : יוֹם
 וְכָד רֹאֵי יִשׁוּרוֹן : בַּעַת הוֹדְךָ יִשִּׁירוֹן : אֵינְךָ בְּאֵל יִשׁוּרוֹן :
 וְאוֹיְבֵינוּ פְּדִילִים : יוֹם
 הַגְּלִי בֶן תָּרִים : עַד הַנְּשָׁאָרִים : וְתַלְקַט פּוֹוֹרִים : כְּמַלְקַט
 שְׂבָלִים : יוֹם
 הַבָּאִים עִמָּךְ : בְּכַרִּית חוֹתְמָךְ : וּמִבְּטָן לְשִׁמְךָ : הַמָּה
 נִמּוֹלִים : יוֹם
 הָרָאוּ אוֹתוֹתֶם : לְכָל רוֹאֵה אוֹתֶם : וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתֶם :
 עָשׂוּ גְדִילִים : יוֹם

למי

לְמִי זֹאת נִרְשַׁמְתָּ : הִכָּר נָא דְבַר אֲמַת : לְמִי הַחוֹתְמַת :
 וּלְמִי הַפְּתִילִים : יוֹם
 וְשׁוֹב שְׁנִית לְקַדְשָׁה : וְאֵל תּוֹסִיף לְנִרְשָׁה : וְהַעֲלֵה אוֹר
 שְׁמִשָּׁה : וְנָסוּ הַצִּלְלִים : יוֹם
 יְדִידִים רוֹמְמוּךָ : בְּשִׁירָה קַדְמוּךָ : וְאָמְרוּ מִי כָמֹכָה :
 יי בְּאֵלִם : יוֹם
 יְדֵי עַמִּי אֶסְמוּכָה : אֲשׁוּרֵיהֶם אֶתְמוּכָה : בְּאֶמְרָם מִי
 כְּמוּכָה : יי בְּאֵלִם : יוֹם

סימן ישראל

יְרוֹם וְנִשְׂא נִכְה מֵאֵד : וַיִּשְׁכִּיל עֲבָדֶיךָ : הוּא עֲבָדֶיךָ צִמַּח : פְּרוֹת
 יִצְמַח : יִקְבוֹץ צֶאֱן יָדֶיךָ : וְנִתְחַה עֲלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה : וְהוֹד כְּבוֹדֶיךָ :
 אַחִישׁ אֶת שִׁילָה : רַמְעֵן לֹא יִבּוֹשׁ קוֹי : דְּגִלֵי יְקוּמִם : דְּגִלֵי
 יְרוּמִם : בַּעֲבוּר יִשְׁמַח כָּל לִבְכּ רוּי : אַחִישׁ
 שְׁעָרֵי פְרוֹת מֵהָר יִפְתַּח מִכְּלוֹי סוּגֵר : יִפְדֶּה אֶת רוּיִם : לוֹ מִקּוּיִם
 כְּאוֹ עַל מַסְגֵּר : חָרַב נִקְמַת נִקְם כְּרִית : הִיּוֹה חוּגֵר : אַחִישׁ
 רוּחַ שְׁפִתָיו יִמִּית רִשְׁעוֹ וְצַר יִשְׁסָף : וְהִיּוֹה צַרְק אוֹזֵר מִתְּנִיּוֹ מִצַּפּוֹן
 חוּשָׁף : מֵאֵרְבַּע פְּאוֹת : צֶאֱן נִחְלוֹת : אֵלֵינוּ יִשְׁסָף : אַחִישׁ
 אֵל שְׂרִי הוּא עוֹמֵד לְנַטַע מַיִם : גּוּיִם יִדְרוּשׁוּ : גַּם מִנוּחַתוֹ
 תִּהְיֶה כְּבוֹד : וּכְפָרִיִם רִשׁוּ : הַמִּתְהַלְלִים בְּאֵדִילִים : אוֹי
 יִבּוֹשׁוּ :

תם ונישלם סדר שביעי של פסח

סדר ליל שבועות

הרא מרגניתא טבתא רבמוליא תליא השתכחה באחמתא באפרקתא דעניא אנא ועירא דרגיג נפשיה ובמילי שפירי

חרי"א

אחר תורה נביאים וכתובים תלמוד בספר הזהר באדרה דנשא דוקא וגם כי סתומים וחתומים הדברים אל נא תמנע מקריאתה כי ברית כרותה לשפתים הנוטפות מר באימה ורעותה דלכא דהני כבשי דרחמנא שאינו חוזרות ריקס מעורר את האהבה עד שתחפץ בגלגול וגמגום אי"ש הונה ושונה באהבה ק"ו משל תיוק חסר לב טהור ונפש הפלה ובהא כולי עלמה מודו דעקימה שפתים הויה מעשה רב ונחשב לגבר לפועל שלם כי גדולה מל"ה בד"כ שהיא מוסוף הכל וך וטהור לעשות פרי תנובה בשמים השדשים ומה גם כי עצומו של יוס גורם עגום מעלות המדות לכן המשכיל בעת ההיא יח"ס וישלם בפנימיות המסתרים להיות יחיד מומחה באור היחודות בעלות זע"ר סם להתקושש בקולו של יו"ד ולבושה כתלב חוור כי היום ה' נראה לעמו בסווי כדמות זקן הנאה לשיבה ואף כי סוכ"כי נתי חומר פשט סוד הזהר אין בירם ליכנס לטרקלין בית המלך פנימה ומה גם אשר לא יוכה רק לפרשת הדברים והבנת המלות וכ"ס המסתפק בקול הכרה כלונו ששמע אשורית ואל שברו אתו כי כמה פנים לפני הנוראים וההורה מעידה עליו הקול קול יעקב כי בפלים לתושיה בא הרמ"ו הרמ"ז ומעוט אחר מעוט לרבות את הפטפט"ט ולהודיע כי תוך האהבה רזוף אף לוף לפיוק רק בקול קול עוף טהור לאור באור החיים וגם לחכמים נמלא ענין זה וילא מדי פשוטו של מאמר רבינו יונה בירושלמי סוף מסכת ברכות כל פטפטיא ביטין ופטפטיא דאורייתא טבין :

יתר

על כן זכור ושמור כי באשמורת קודם עלות השחר כשמשחירים פני הרקיע אז תמהר ללכת לטבילה לקבל תוספת קדושה מבחינת הכתר ועליו נאמר וורקתי עליכם מים טהורים שאז המלכות נשפעים עליה מימי אותו החסד המתעלה מתפארת ועיר אנפין לכתרו שהיא שער החמשים לשער בינה וזה תמלית דברי הרח"ו ולה"ה והנה בכונת השמות הרכיבים אל הטובל נמלא כתוב שיכוין בשני שמות י"ה כוה יו"ד ה"י יו"ד ה"י שהם מע"ב ס"ג ועולים ע' ויזרף להם מלאי ע"ב ס"ג שהם מ"ו ל"ז ועם הע' הרי קנ"ג ובהסר מהם כללות שני השמות ישר קנ"א שהיא סוד המקו"ם שבו טובלת המלכות עתה ונטהרה ועוד כתוב שיכוין בכ"תר הנפש משס י"ה במלאויה המתרכבים זה בזה יו"ד פעמים ה"י ע' יו"ד פעמים ה"ה ר' יו"ד פעמים ה"א ק"ד סך הכל כת"ר והאני העעיר קבלתי מהחסיד הנאמן והותיק כמוהר"ר בנימין הלוי נר"ו שקבל פה אל פה מהרב הגדול כמוהר"ר חייא רופא זלה"ה שקבל מהאר"י ולה"ה לכיון בשס י"ה באופן זה יו"ד פעמים יו"ד ת' ה"י פעמים ה"י רכ"ה סך הכל כת"ה ורולה לומר כת"ה ה' כלומר כת"ר סל

של המלכות שהיא ה' אחרונה שבשס ואמנם כי היכי דלא להוי כל האי כמלתא בלא טעמא אמרתי לפרשו בדרך קצרה וכשרה ומובטח אני בחסד עליון שהבקי בעמקי תוכיות החכמה ודגמיר וסביר תנל נפשי ושמח לבי גם אני : **אמ"ו** ידע לכו דבחנה דעזרתא סליק ועיר אנפין למולא עלאה דאקרי נז"כ חסד משום דנטיר ההוא חסד דרעותא עלאה דאקרי רזון

ואיכו יסודה דעתיק דכיס עיקרא דרוח דאורייתא ותו איתא באדרה דנשא דך ק"מ ב' ותנא סוד עלאה נפיק ואתעטר ונגיד לאתחלה בעלשוי ואתקרי סוד זקן וכו' והאי סוד איכו דעתיק כדאיתא בשער א"א פ"ה ואשתכח דעיקרא דדיקנא אתהכירית מיסוד והוד וסימן י"ה דעל רוח דדיקנא כתיב מן המלך קראתי י"ה וגו' ולחכימין אתמסר דתקונא קדמאה דאיכו אל איכו י"ה כדמוכח בליקוטים בפסוק וסכסתי מזרים ודא ידע דמהאי תקונא נפקן הלת עלמין דאיכו ברוא דאל ש"י אל הו"ה אל אדנ"י ותלת זמנין אל איכו חפ"ה ואל"ף למ"ד בנימטריא הק"ף ולהאי חפה אתערת למיעל כלה קדושתא כדאתמר רשב"י כדנכתביה לקמן וכללא אית לנא דכד שארי ועיר אנפין למסלק להגו תקוני לא תעיל תמן אלף חב"ד דידיה ובתר הכי סלקין אוף חסד גבורה תפארת דידיה ובהיר לנוקבא דאחידא בנלח סוד יסוד דידיה כדאיתא בספר הכוונות ודא ידע דחב"ד אינון י"ה ואוף תקונא קדמאה איכו י"ה ודא איכו רוח דתרי זמנין י"ה כדכונת הטבילה משום דאינון ל"ב סטרין ואיכו ברוא דחסד וגבורה דהיינו ע"ב ס"ג אכל לנוקבא לא אית לה אלף נהירו דנלח סוד יסוד אינון מ"ו ו"ל כדאיתא ברוא דללתא בחלתי אברהם וכו' ומשום דשרא ועיקרא דנהירו דתרי זמנין י"ה אשתאר לעילא ועיקריה לוי"ה הלכך תפוק כללא דתרון שמהן ומאי דהוא קנ"ג אתעביד קנ"ה והיינו מקו"ם דאיכו מקוה דנפיק מן ימא עלאה חכמתא סתימאה דאף איכו י"ה ומתמן נביעו דאינון י"ג נהרי ומולא עלאה כטיפ מימין דחסד דעלייהו כתיב וורקתי עליכם מים טהורי"ם דסלקן לחושבן ש"ס והיינו חמש זמנין חס"ד דחמש חסדין אינון ודייקא ליטנא דוורקתי משום דהגהו מיה נגדין מתמן לכתרא דו"ה דאיכו רוח תניינא דטבילה דתרי י"ה דבטשי דא ברא ואתעביד כת"ר כדכתיבנא לעיל ומכתרה דא לכתרה דמלכות דאיכו רוח תליתאה דשס י"ה דסליק כת"ה :

והשתא

תדבק למנדע סתרה דפסוקי דאורייתא דאין קריין בהאי ליליא דהא תלחא פסוקי קדמאי אינון רוח דתלת ספירן קדמאי דועיר אנפין דסלקי לדיקנא ותלת פסוקי בתראי רמיון לכה דועיר אנפין דנהירין למלכות ומשום דתלת מזיעאי דועיר אנפין אינון בין דא לדא הלכך זמנין דנארי יתיר מתלת פסוקי בין ברישא דפרשת בין בסופא וכד אינון ברישא אינון מתחברין לתלת קדמאי לקבלא מנייהו וכד אינון בסופא נגדין ומשפין לתלת בתראי ואוף הכי יתגלי לך רוא דכ"ד שמהן דאנון מכוונין בהאי סודא דאיתא בספרי דני רב האר"י ולה"ה דאינון כ"ד תכשטי כלה ברוא דכ"ד צירופין דאד"נות ואשכחנא דבפירושא דמקורא דתלת שמהן דברעיא מהימנא דפרשת נשא קמ"ו ב' אולוף לן מר ולה"ה די"ב צירופין קדמאין דאד"נות אינון נהרין מעתיקא דנוקבא וי"ב בתראין נהרין מעיר אנפין לנופא דנוקבא ודאינון רוא דכ"ד תכשטין ואוף איתא בעץ חיים אהא דפרשת בלק קפ"ה

קפ"ה ב' אס עונות תשמור יה אלני וכו' דשמא לא דלני יהיה ב"ג תקוני
 דיקנא ברוא די"ב אתון . והוי דכיר מאי דכתיבנא לעיל דהוד עלאה דעתיק
 אתגלי בדיקנא וק"ל דנקודא דכללא דכתרא איסי קמז יקודא דהוד איסי קבון
 ומסוס הכי אינקידו הכי כ"ד שמחן כהני תרי נקודי מסוס דאיגון כהירו מהוד
 עלאה דהיר בכתרא עלאה ונגיד לכתרין דו"ן ואיגון ממש נקודין דחפה ודא
 איהו דקאמר הרשב"י ע"ה ברוא דליליא דא בפ' בראשית ח' א' דבזמנא דא דכלא
 אתערת למיעל לחפה כיומא דמתח אתקנת ואתנהירת בקיטוסהא כהדי
 חזרייא דחדאן עמה כל ההוא ליליא וכו' ומסוס דסתס כ"ה איגון סיומא דנופא
 הלכך הכי תכשיטין אתרמינו בפסוקא ברתא דכל סהרא דאורייתא או דכביאי
 וכתובי . ומסוס דעיקרסון מהוד דאיכו רגלא תנינא הלכך איגון בתיבה
 תנינא דכל פסוק ומסוס דהאי כהירו אתמשך מהוד דעתיק דאיכו מרישא
 דכולא לכתרא דמלכותא דאיכו כהוד ועיר אנפין דאיכו סופא דדרגין והיינו
 מא"ן לא"ן הלכך איגון בראשי תיבות וסופי תיבות דכל תיבה . והשתא
 תסתכל ברוא דרות כהאי יומא דרו"ח איכו מלויא דלדנות וכעו איכו עמודא
 תנינא כבי מקדשא לקבל הוד וסליק לחשבון אלני עס י"ב אתון ואוף איכו
 ברוא דלדיק דהאי דיקנא תרוויחו אינתהו ביה כדכתיבנא . ומנייחו נפיק משיחא
 דרויח ביוסוד ואמרי באדרא רבא ק"ל ע"ב דבזמניה יתער רוחא דבישא דכלל
 כל שאר רוחין ורוח דמלתא דכין יכהיר הוד עלאה דעתיק כהוד דהריך אנפין
 כדאיחא בספר הדרושים . ומאי דכתיבנא לעיל משמיה דהר"ן משער החמשים
 היינו הך דאמרנא מסוס דיוסודא דע"י עיקריה דענת עלאה דה"א פירוש
 במנחם ומתמן אכסיר בתקוני דיקנא ואתפשט מלגאו בא"ה ואסתים באתרא
 דסיומא דדיקנא דהיינו על טבורא דלכא והיינו לתתא בתפארת דידיה והאי
 דלתתא איכו אתעביד השתא כתרא דועיר אנפין ומאן דמהימן ואכסיר יבע דהאי
 יסודא דעתיק יומין דאמינא איכו ממש כההוא יסודא דאסתים בתפארת דועיר
 אנפין מסוס דעל דאבא כתיב מבריו מן הקלה אל הקלה וה"ב בע"י אית הכי
 תרי יסודי . ואס כן אשתכח דהאי יסודה דקיימינן ביה איכו ממש רוח דמקוה
 דאתעביד לקבלא ודא איכו רוח עלאה . ומאן דוכה לסתרא טמירא דכתב
 מוהר"ם די לוצ'אכזו ז"ל בפסוק ושער ראשה כעמר נקא דכתיב ראשה וקרינן
 ראשיה ינדע דא . אבל כל הכי מלין דכתיבנא לא אתמסרו אלא למארי
 דמהימנותא . יתא רעוא מן קדם רעוא דרעיון דוכי דמנדע ולמדכך סתרי
 דסתרין באורח קטוט ולא נסטי משכילין דאורייתא קדישא אמן :



אמר העיר חיד"ה ס"ט הכה נא הוללני הס"ר דבר קלת כוונות
 פשוטות שקבלתי וסדר הקריאה כפי ספר הכוונות שסידר הרב
 מהר"ם ויטאל ז"ל וסדר כתובים כפי מה שנהגו בחדש רבא דמארי חוין
 בתוככי ויטאל ע"ה סק ת"ו ע"פ הש"ס והפוסקים לך בנתיאוס קורין כסדרן
 והכוונות הן הן האותיות אשר תבאנה בסוף כל ספר מכ"ד ספרי הקדש :

בראשית

עד סוף ויכלו . סוף בראשית יכוין **יוד אדני** (יכוין
 מתקונא קרמאה דאריך מי אל כמוד
 לגולגלחא דנוקבא) :

שמות

בשלה תחלת הפרשה ג' פסוקים לכר ובסופה ג' . יתרו
 בחדש השלישי וכו' . משפטים ואל משה אמר וכו' . סוף
 שמות יכוין **הי אדני** (יכוין מתקונא תניינא דאריך
 נושא עין לשלא דברולחא מוחא דנוקבא) :

ויקרא

אמור פ' וספרתם לא נזכרה כספר הכוונות . סוף ויקרא
 יכוין **ויי אנדי** (יכוין מתקונא תליתאה דאריך ועובר
 על פשע לקרומא דאוריאה דנוקבא) :

במדבר

פינחס פ' ויכוס הכבודים כ"ב מהר"ש ויטאל סוף במדבר
 יכוין **ה אנדי** (יכוין מתקונא ר' דאריך אנפין לשארית
 נחלתו לעמר נקי דנוקבא) :

דברים

ואתהנן מפסוק ויקרא משה עד ובשעריך . ראה שבעה
 שבועות וגו' סוף דברים יכוין **יוד אדני** (יכוין מתקונא
 ה' דאריך אנפין לא החזיק לעד אפו לאורנא
 ימינא דנוקבא) :

יהושע

בסוף יכוין **הי אנדי** (יכוין מתקונא ו' דא"א כי חפין
 חסד הו"א לאורנא שמואלא דנוקבא) :

שופטים

בסוף יכוין **ויי דאני** (יכוין מתקונא ז' דא"א ישוב
 ירהמונו למינחא דנוקבא) :

שמואל

תחילת שמואל א' וסוף שמואל ב' . ובסוף יכוין **דיי**
דאני (יכוין מתקונא ח' דא"א יכבוש עונותינו
 לעינא ימינא דנוקבא) :

מלכים

תחילת א' וסוף ב' . ובסוף יכוין **יוד דנאי** (יכוין
 מתקונא ט' דא"א ותשליך במצולות
 השאתם לעינא שמואלא דנוקבא) :

ישעיה

בסוף ה **דינא** (יכוין מתקונא יו"ד דא"א תחן אמת
 ליעקב לנוקבא ימינא דחושמא דנוקבא) :

ירמיה

בסוף יכוין **ויי דיאני** (יכוין מתקונא חר סר דא"א חסד
 לאברהם לנוקבא שמואל דחושמא דנוקבא) :

יחזקאל

הושע

רות

תהלים

איוב

משלי

קהלת

שיר השירים איכה

דניאל

אסתר

עזרא

דברי הימים

יקרא כל ההפטרות בסוף יכוין הי דינא (יכוין מתקונא תרי סר אשר נשבעה לפומא דנוק) :

יקרא תחילת הושע ויקרא יה' בהיכל קדשו וכו' וסוף מלאכי בסוף יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קדמאה דו"א אל לפרקא קדמאה דררועא דנוק) :

כולו בסוף יכוין ה נאיד (יכוין מתקונא תניינא דו"א רחום לפרקא קדמאה דררועא שמאלא דנוקא) :

יקרא תחילתו הללויה הללו אל בקדשו ובסוף יכוין י נדאי (יכוין מתקונא תליתאה דו"א וחנון בפרקא תניינא דררועא ימינא דנוקא) :

בסוף יכוין ה נדיא (יכוין מתקונא רביעאה דו"א חסד לפרקא תניינא דררועא שמאלא דנוקא) :

תחילתו ופסוק אשת חיל כולה בסוף יכוין א ניאד (יכוין מתקונא חמישאה דו"א אפים לפרקא תליתאה דררועא דימינא דנוקא) :

בסוף יכוין ה נידא (יכוין מתקונא שתיתאה דו"א ורב חסד לפרקא תליתאה דררועא שמאלא דנוקא) :

בסוף יכוין י יאדנ (יכוין מתקונא שביעאה דו"א ואמת לפרקא קדמאה דירכא ימינא דנוקא) :

יקראנו בלחש בסוף יכוין ה יאנר (יכוין מתקונא תמינאר דו"א נוצר חסד לפרקא קדמאה דירכא שמאלא דנוקא) :

בסוף יכוין א ידאנ (יכוין מתקונא תשיעאה דו"א לאלפים לפרקא תניינא דירכא דימינא דנוקא) :

בסוף יכוין ה ידנא (יכוין מתקונא עשיראה דו"א נושא עין לפרקא תניינא דירכא שמאלא דנוקא) :

תחילת עזרא וסוף נחמיה בסוף יכוין י ינאד (יכוין מתקונא חד סר דו"א ופשע לפרקא תליתאה דירכא ימינא דנוקא) :

תחילת א' וסוף ב' בסוף יכוין ה ינדא (יכוין מתקונא תריסר דו"א וחטאה לפרקא תליתאה דירכא רשמאלא דנוקא) :

שפר התקונים תקון ליל שבועות

תפלה לליל שבועות לאומרה קודם הלימוד

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו והבדתנו מן הטומאה טומאת מצרים מתמשים שערי טומאה והכנסתנו לחמשים שערי קדושה ביום הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה וחקיך הישרים בהר סיני ביום הקדוש הזה ותצוננו יי אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה בי הם חיינו ואורך ימינו לחבר הרעים והדודים ליחד ארבע אותיות של שמה הגדול וכך העולמות על ידי עסק תורתנו ובכך יהי רצון מלפניך יי אלהינו וארחי אבותינו שיהא בנו ספוק ולח להמשיך בתר לרישא דועיר ולעשות ארבעה ועשרים קשומין לשבינה על ידי עשרים וארבע ספריך שהם כנגד עשרים וארבע צירופי שמה הגדול בזכות התיבות ובזכות האותיות ובזכות שמות היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות ואמצעי תיבות בכללן ובפרטן שתתן בנו רוח קדשך בדי שששמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה מהעובדים באהבה בארץ החיים אמן ונזכה להיות משושביני דמטרוניתא וחתמנו למחר בספר הזכרון לטובה ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר משם תשפיע לנו בנפש רוח ונשמה לטהרנו מעוננו ולהכנס בהיכלא דמלכא לעול זקא ליפוק ויקום בנו מקרא שכתוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכר גלולתיכם אטהר אתכם :

ואהר כך יאמר תפלה זו מתוקנת ע"ה

לִשְׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵנוּ
 וְרַחֲמֵנוּ וְדַחֲלוֹ לִיְחִידָא שְׁם י"ה בּוֹרֵה בְּיַחְדָּא
 שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַגּוֹת בְּתוֹרָה
 בְּלִילָה הַזֶּה לְקַשֵּׁר אֶת נַפְשֵׁנוּ וְלַהֲדַבֵּקָה אֶל שְׂרֵשֶׁה
 לְהַשְׁלִים אֵילָן הָעֲלִיּוֹן וְלִתְקַנּוּ וְלַחֲבֵר הַדּוּדִים יַחְדּוֹ יְהִי
 תָּמִים וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂבוּבוֹת כָּל הַפְּסוּקִים שֶׁנִּקְרָא וְהַתִּיבוֹת וְהַאֲוִיּוֹת
 וְהַנְּקוּדוֹת וְהַטַּעֲמִים וְשִׁמּוֹת הַקֹּדֶשׁ הַכְּתוּבִים בָּהֶם
 וְשִׁמּוֹת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מְרֵאשֵׁי תִיבוֹת וְסוּפֵי תִיבוֹת
 וְחֻלּוּפֵי תִיבוֹת וְהַסּוּדוֹת הַקֹּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים
 מִכָּל קְרִיאָתָנוּ שֶׁנִּקְרָא בְּלִילָה הַזֶּה שֶׁתְּהֵא שְׁעָה זוֹ שְׁעַת
 רַחֲמִים וְרְצוֹן לְהִיּוֹת לַמּוֹדֵנוּ נְהַת רוּחַ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ
 וְיֵחָא עוֹלָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַשִּׁגְנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנּוֹרָאוֹת
 אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בָּהֶם וּבְכַח קְרִיאַת וְלִימוּד אַרְבַּעַה
 וְעֶשְׂרִים סְפָרֶיךָ הַמְּכוּוֹנִים לְאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים צִירוּפֵי
 שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יִתְפָּאֵר הַמְּלֶכֶךְ בְּתַפְאֵרַת מְפֹאָר וּבְעֻמְרַת
 גְּאוּת וְכְתִיר נוֹרָא וּבְמוֹשֵׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ וְהוּא
 יִתֵּן מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ אֵשֶׁת חַיִל בְּקוֹמַת הַפּוֹתֶרֶת הַמְּשֻׁנֵּב
 אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ וְעַלֶּיהָ יִצְיִן גְּזֵרֵי כְּחַתָּן יִכְהֵן פֶּאֶר
 וּכְפֻלָּה תַעֲרֶה כְּלֶיהָ וְהִיוּ לְמֵאוֹרוֹת אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
 סְפָרֶיךָ לְקִשְׁט וְלַהֲעֵדוֹת אֶת הַמְּלֶכֶךְ בְּאַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים
 עֲדֵי עֲדָיִים וְיִתְאוּ הַמְּלֶכֶךְ יוֹפֶיהָ וּבֵין כְּתַפְּיוֹ שְׁכֵן שְׂמֵאלוֹ
 תַחַת לְרֹאשֶׁהָ וּיְמִינוֹ תַחֲבַקְנָהּ הָאֲחַת אֶהוּבָה וּמִשָּׁם
 יוֹשְׁפֵעַ לָנוּ בְּנֵי מַלְכִים בְּנֵי רַחֵל אִמְנוּ שְׁפַע יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 לְכַפֵּר בְּעַדֵּינוּ וְלִטְהַרְנוּ מִגְּלוּלֵי זִהְמַת הַגֹּהֵשׁ וְלַהּוֹצִיא
 כָּל גִּיצוּצֵי תוֹרָתָנוּ וּמַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים אֲשֶׁר נִדְּרּוּ הֲלָכוּ
 בְּעוֹן

בְּעוֹן פְּשָׁעֵינוּ אֶל גְּבוּל הַרְשָׁעָה חַיִל בְּלַע וּיקְיָאנוּ מִבְּטָנוּ
 יוֹרִישֵׁנוּ אֶל כְּבֹחַ לַמּוֹדֵנוּ בְּלִילָה הַזֶּה וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 מִשׁוֹשְׁבֵי דַמְטְרוֹנִיתָא וּמִבְּנֵי הַיְכָלְהָא וְיַעֲרָה וַיִּבֵּא
 יַגִּיעַ יְרֵאָה וּירְצָה זְכוּרֵנוּ לְטוֹבָה לְפָנֶיךָ לְהַתְמַנּוּ בְּסִפְר
 זְכוּרֵן הַרְחֲמִים וּמִזֵּיו שְׁפַעְךָ אֲשֶׁר תִּשְׁפִיעַ בְּשִׁכְנִיתָ
 עוֹנֶךָ תִּשְׁפִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ רוּחְנוּ וּנְשַׁמְתָנוּ וְלִטְהַר פְּנֵינוּ
 כְּכַבּוֹד תוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה וְתוֹצִיא לְאוּר מִשְׁפָּטֵינוּ בְּקוֹמֶךָ
 לְמִשְׁפָּט עַל פִּירוֹת הָאֵילָן הַקֹּדֶשׁ וּבְכַח סְגוּלַת
 לַמּוֹדֵנוּ הַלִּילָה הַזֶּה נִזְכָּר וְנַחֲיָה וְנִירֵשׁ נַחֲלַת עַבְדֵי
 יי וְצַדִּיקָתְךָ וְלֹא יִמוּשׁ סִפְר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפָּנֵינוּ וּמִפִּי
 זְרַעְנוּ וּמִפִּי זֶרַע זְרַעְנוּ בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 וְכוּ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וְכוּ וְאֲשֶׁר קָמַט שִׁנָּה מֵעֵינֵינוּ
 נְהַר יוֹצֵק יִסְדְּנוּ בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר אֲשֶׁר קָמַטוּ וְלֹא עַת
 נְהַר יוֹצֵק יִסְדְּרָם אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ
 תִּמְוִנְתְּךָ וּפְרוּס עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמֶךָ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה
 וְעַד אַחֲרֵית הַשָּׁנָה וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנֵן לְהַצִּיל
 מִמּוֹת נַפְשֵׁנוּ וּלְחַיֵּתָנוּ חַיִּים שְׁלֹם וְרַחֲמִים דִּשְׁנִים
 וְרַעֲנָנִים וְלֹא יִכְרַת כָּל בֵּשֶׁר עוֹד :

מי שיון לו יריעה כנסתרות ידלג זה

ואנו קורים בתורה ומכוונים שהיא תפארת דועיר
 הנקרא תורה שבו שלשה כלים דשלש בחינות כלי
 חיצון נפש שבו שם יהוה וכחינה אמצעית רוח שבו
 הויה בריבועי יה יהו הויה וכחינה פנימית נשמה
יוד הא ואו הא ואורות פנימיים דנפש רוח
 נשמה היה יהוה (בניקוד הולם) ואנו קורים בנביאים
 ומכוונים שהם כנגד נצח והוד דועיר אנפין אשר בהם
 שלשה

שלשה כלים כלי חיצון נצח והוד דו"א נפש צבאות
 כלי אמצעי רוח שם צ צב צבא צבאו צבאות
 כלי פנימי דנשמה דנצח יהוה כלי פנימי דנשמה
 דהוד אדני ובחינת אורות פנימיים דנפש רוח ונשמה
 חיה דנצח יהוה דהוד יהוה ואנו קורים בכתובים
 ומכוונים שיהם כנגד יסוד מלכות כלי חיצון יסוד
 דזעיר אנפין נפש שיין דלת יוד כלי אמצעי רוח
 שיין שיין דלת שיין דלת יוד כלי פנימי דנשמה
 יאהרונהי כלי חיצון נוקבא דזעיר אנפין א אד
 אדנ אדני אורות פנימיים דנפש רוח ונשמה חיה
 יוהוונהו דיסוד יהוה דמלכות נוקבא דו"א

ובכן תטהר ותזכר נפשנו רוחנו ונשמחנו ותזכנו
 להיות ראויים לעורר מיין תהאין בקריאתנו זאת
 לעורר אהבת הודים ביחודא שלים ואל יעכב שום
 חטא ועין והרהור רע את קריאתנו ויהי נעם יי
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידינו כוננהו :

ואחר כך אומרים בקול רם

עזרנו בשם יי עושה שמים וארץ : תורתנו תהיה
 אומנותנו ואל שדי יברכנו והוא יהיה בעזרתנו :
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : וחפץ יי
 בידינו יצלח ברוך אתה יי למדני חקיה :

תקון ליל שבועות

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני
 תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר
 אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור
 כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין
 מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
 אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
 ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
 בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ
 ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר
 אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע עץ פרי
 עשה פרי למיננו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן :
 ותוצא הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה
 פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב :
 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
 היום ובין הלילה והיו לאתות ולמועדים ולמים ושנים :

והיו

והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על-הארץ והיו-
 כן : ויעש אלהים את-שני המארת הגדלים את-המאור
 הגדול לממשלת היום ואת-המאור הקטן לממשלת
 הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים
 להאיר על-הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
 האור ובין-החשך וירא אלהים כי-טוב : והי-ערב
 והי-בקר יום רביעי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רִקְיעַ שְׁמַיִם : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-
 הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשָּׁת אֲשֶׁר
 יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת-כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּרְא
 אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
 וּמִלְאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבַּ בָּאָרֶץ : וַיְהִי-עֶרֶב
 וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּחֲמָה
 וּרְמִשׁ וְחַיֵּת-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-
 חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ
 הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרִדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַרְמִשׁ הַרְמִשׁ
 עַל-הָאָרֶץ : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
 אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם : וַיְבָרֶךְ אוֹתָם
 אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ
 וּכְבִשְׂהָ וּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיַּת
 הָרֶמֶשׂת עַל-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם
 אֶת-כָּל-עֵשֶׂב יָרֹעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-
 כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִיעֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ :
 וְכָל

ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על-
 הארץ אשר-בו נפש חיה את-כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ
 וַיְהִי-כֵן : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב
 מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי :

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

וַיִּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחֲשַׁבַּת
 לְבוֹ רָק רָע כָּל-הַיּוֹם : וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם
 בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֵל-לְבוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם
 אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-
 רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם : וְנַח מִצְאָה
 חַן בְּעֵינֵי יְהוָה :

אֱלֹהִי תוֹלְדַת נַח נָח אִישׁ צְדִיק תָּמִים הָיָה בְדוֹרְתּוֹ
 אֶת-הָאֱלֹהִים הַתְּהַלֵּךְ נַח : וַיּוֹלְד נַח שְׁלֹשָׁה
 בָּנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יָפֶת : וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי
 הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס : וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ
 וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בֶּשֶׂר אֶת-דְּרֹכָו עַל-
 הָאָרֶץ : * וַתְּהִי שְׂרֵי עֶקְרָה אֵין לָהּ וּדְד : וַיִּקַּח תְּרַח
 אֶת-אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-הָרָן בֶּן-בְּנוֹ וְאֶת שְׂרֵי כְלָתוֹ
 אִשֶׁת אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אוֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלִבְרַת
 אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד-חֶרֶן וַיִּשְׁכּוּ שָׁם : וַיְהִי יְמֵי-תְרַח
 חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאָתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תְּרַח בְּחֶרֶן :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לְךָ-לְךָ מֵאַרְצָה וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
 וּמִבֵּית אֲבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָה : וַאֲעִשֶׂה

לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה
 מברכה ומקלה אאר ונברכו כה כל משפחת האדמה :
 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר
 ערלתו : בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל
 בנו : וכל אנשי ביתו וילד בית ומקנת כסף מאת
 בן בכר נמלו אתו :

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל
 כהם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
 וישתחו ארצה : ויאמר אלני אסנא מצאתי חן בעיניך
 אלנא תעבר מעל עבדך : * ויהי אחרי הדברים
 האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גס הוא
 בנים לנחור אחיך : את עויץ בברו ואת בנו אחיו ואת
 קמואל אבי ארם : ואת כשד ואת חוזו ואת פלדש ואת
 ידך ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמנה
 אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם : ופילגשו ושמה
 ראומה ותלד גס הוא את טבח ואת גחם ואת תחש
 ואת מעכה :

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
 שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית ארבע הוא
 חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה :
 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר : *
 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירתם
 שנים עשר נשיאם לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל
 מאת שנה ושרשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף
 אל עמיו : וישכנו מהוילה עד שור אשר ערפני מצרים
 באכה אשורה ערפני כל אחיו נפל :

ואלה

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
 יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
 רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי
 לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכה אשתו כי עקרה
 הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו : * וישמע
 יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם : וירא עשו
 כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו : וילך עשו אל
 ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
 אחות נביות על נשיו לו לאשה :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום
 וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
 וישם מראשתיו וישב במקום ההוא : ויחלם והנה
 סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וירדים בו : * וישכם לבן בפקר וינשק
 לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו :
 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר
 יעקב באשר ראם מהנה אלהים זה ויקרא שם המקום
 ההוא מחנים :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
 שער שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה
 תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
 גרתי ואחר עד עתה : והי לי שור וחמור צאן ועבד
 ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך : *
 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנן
 אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם
 אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אהותם הוא עשו
 אבי אדום :

וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה
 תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה
 רעה את אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־
 בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־
 אביהם : וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים
 הוא לו ועשה לו כתנת פסים : וישב את־שר
 המשקים על־משקו ויתן הכוס על־כף פרעה : ואת
 שר האפים תלה באשר פתר להם יוסף : ולא זכר
 שר־המשקים את־יוסף וישכחהו :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על־
 היאר : והנה מן־היאר עלת שבע פרות יפות
 מראה ובריאת בשר ותרעננה באחו : והנה שבע
 פרות אחרות עלות אחריהן מן־היאר רעות מראה
 ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת היאר :
 ויאמר להם יוסף מה־המעשה הזה אשר עשיתם הלא
 ידעתם כי־נחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר יהודה
 מה־נאמר לאדני מה־נדבר ומה־נצטרק האלהים מצא
 את־עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם־אנחנו גם־אשר־
 נמצא הגביע בידו : ויאמר חלילה לי מעשות זאת
 האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
 ערו לשלום אל־אביכם :

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך
 דבר באוני אדני ואליהר אפק בעבדך כי כמון
 בפרעה : אדני שאל את־עבדיו לאמר היש לכם אב
 אורח : ונאמר אל־אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים
 קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו :
 ויאמרו החיתנו נמצא־חן בעיני אדני והיינו עבדים
 לפרעה

לפרעה : וישם אתה יוסף לחק ער־היום הזה על־
 אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם
 לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
 גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי־
 יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
 ויקרבו ימי־ישראל למוות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
 לו אם־נא מצאתי חן בעיניך שים־נא ידך תחת ירכי
 ועשית עמדי חסד ואמת אל־נא תקברני במצרים :
 ושכבתי עם־אבותי ונשארתני ממצרים וקברתני
 בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעה
 לי וישבע לו וישתחו ישראל על־ראש המטה : * ויאמר
 יוסף אל־אחיו אנכי מת ואהים פקד יפקד אתכם והעלה
 אתכם מן הארץ הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאבותם
 ליצחק ויעקב : וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר
 פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמותי מזה :
 וימת יוסף (נף) בדמאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם
 בארון (בן) במצרים : חוק

יכין יוד אדני (יכין מתקנא קרמא דאריך מי אל כמוך לגולגלתא
 רנוקבא) :

ספר שמות

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
 יעקב איש וביתו באו : ראובן שמעון לוי
 ויהודה : יששכר זבולו ובנימן : וישב משה אל־יהוה
 ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני :
 ומאז באתי אל־פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה
 והצר

והצל לא הצלת את עמך : ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו :

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה : וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באר שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם : וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר נרו בה : ויצא משה מעם פרעה את הער ויפרש בפיו אלי יהוה ויחדלו הקלות והבדד ומטר לא נתן ארצה : וירא פרעה כי חדל המטר והברר והקלת יוסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו : ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרֹעֹה כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבוֹ וְאֶת-לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׂתִי אֶתְתִּי אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ : וּלְמַעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנִי בְּגֹד וּבֹד-בְּגֹד אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֶתְתִּי אֲשֶׁר-שָׂמְתִי בָם וַיִּדְעוּתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיֵּאָהֲרֶן אֶל-פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד-מַתִּי מֵאֲנִת לַעֲנַת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי : וְהִיָּה כִּי-יִשְׁאַלְךָ בְּנֶגְדְךָ מִחֹר לֵאמֹר מַה-זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : וַיְהִי כִּי-הִקְשָׁה פְּרֹעֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיְהַרְג יְהוָה כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד-בְּכוֹר בַּהֲמָה עַל-כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה כָּל-פֶּטֶר רַחֵם הַזְּכֹרִים וְכִרְבְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם : וְהִיָּה לְאוֹת עַל-יְדְכָה וּלְטֹטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי כְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

ויהי

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני הושע כימה אמהה את זכר עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר כי יד ערבים יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :

וַיִּשְׁמַע יְתֵרוֹ כְּהֵן מִדֵּיָן הִתְּנָן מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם : וַיִּקַּח יְתֵרוֹ הַתֵּן מֹשֶׂה אֶת-צַפְרָה אִשְׁת מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחִיהָ : וְאֵת שְׁנֵי בָנֵיהָ אֲשֶׁר-שָׂם הָאָחֵר גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהָ : בְּחַדֹּשׁ הַשְּׁלִישִׁי לָצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינַי : וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיִּחַן שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֹגַד הַהָר : וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : אַתֶּם רִאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאָבִי אֶתְכֶם אֵלַי : וְעַתָּה אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי לִי כָל-הָאֶרֶץ : וְאַתֶּם תְּהִיְוּ לִי מַמְלַכָּה כְּהַנִּים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

ויבא

ויבא משה ויקרא לוקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אליהוה : ויאמר יהוה אלי משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אליהוה : ויאמר יהוה אלי משה כך אליהעם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם עליהר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות ההר וגנע בקצהו כל הגנע בהר מות יומת : לא תנע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היבל המה יערו בהר : וירד משה מדההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם : ויאמר אליהעם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אליהשה : והיו ביום השלישי בהית הבקר והיו קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חוק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויער עשנו בעשן הכבשן ויחרד פלההר מאד : והיו קול השפר הולך וחוק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד יהוה על ההר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אלהיך ויעל משה : ויאמר יהוה אלי משה רד הער בעם פן יחרסו אליהוה לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אליהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה : ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלת אל

הר

הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו יהוה לה רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אליהרסו לעלת אליהוה פן יפרץ בם : וירד משה אליהעם ויאמר אליהם : ס וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לה אלהים אחרים על פני : לא תעשה לה פסל וכרתמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקר יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : פ

זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהך עבדך ואמתך ובהמתך וגרה אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברה יהוה את יום השבת ויקדשהו : ס כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך עד האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לה : ס לא תרצה פ לא הנאף ס לא תגנב ס לא תענה ברעה עד שקר : ס לא תחמד בית רעה ס לא תחמד אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמלו וכל אשר רעה : פ וכל העם ראים את הקולות ואת הלהיכים ואת קול

השפר

השֹׁפֵר וְאֶת-הַהָר עֵשׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרֶחֶק :
 וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אֵתָה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֶל-יְדִבֵּר
 עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-
 תִּירְאוּ כִּי לִבְעֹבֹר נִסּוּת אֶתְכֶם בְּאֵי הָאֱלֹהִים וּבְעֹבֹר
 תְּהִיָּה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנֵיכֶם לְכֹלְתִי תַחֲטְאוּ : וַיַּעֲמֵד הָעָם
 מֵרֶחֶק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל-הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר-שָׂם הָאֱלֹהִים :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֵאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם :
 לֹא תַעֲשׂוּן אֵתִי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּן לָכֶם :
 מִזִּבְחַ אֲדָמָה תַעֲשׂוּהוּ לִי וּזְבַחַת עָלָיו אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-
 שְׁלֵמֶיךָ אֶת-צֹאנֶיךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
 אֶת-שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכַתִּיךָ : וְאִם-מִזְבֵּחַ אֲבָנִים
 תַעֲשׂוּהוּ לִי לֹא-תִבְנֶנּוּ אֶתְהוֹן נֹזֶת כִּי חֲרִבָה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ
 וְתַחֲלָהּ : וְלֹא-תַעֲלֶה בְּמַעֲלַת עַל-מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא-
 תִגְדֹּה עֲרוֹתֶיךָ עָלָיו :

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם : כִּי תִקְנֶה עֶבֶד
 עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יֵצֵא לְחַפְשֵׁי
 חָנֹם : אִם-בְּגֹפוֹ יָבֹא בְגֹפוֹ יֵצֵא אִם-בְּעַר אִשָּׁה הוּא
 וַיֵּצֵא אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ : * וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל-יְהוָה
 אֶתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאֶבְיָהוּוָא וּשְׁבַעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרֶחֶק : וּנְגַשׁ מֹשֶׁה לְבָדוֹ אֶל-יְהוָה וְהִם
 לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם
 אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם
 קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֵׂה :
 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בְּבֹקֶר וַיְבִין
 מִזִּבְחַ תַּחַת הַהָר וּשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבֵּה לְשָׁנִים עֶשֶׂר
 שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת
 וַיִּזְבְּחוּ

וַיְבִין הַחַיִּה תְּנַאֲכֶלֶת וַיְבִין הַחַיִּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל :
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וּטְמֵאָה
 שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַת דְּוֹתָהּ תִטְמָא : וּכְיוֹם הַשְּׁמִינִי
 יִמּוֹל בָּשָׂר עֲרֹלְתוֹ : * וְאִם-תִּרְאֶה עוֹר בְּבֶגֶד אוֹ-בִשְׂתֵי
 אוֹ-בְעֵרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלֵי-עוֹר פִּרְחַת הוּא כֹּאֵשׁ תִּשְׂרַפְנוּ
 אֵת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע : וְהַבְּגָד אוֹ-הַשְּׂתֵי אוֹ-הָעֵרֶב אוֹ-
 כָּל-כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֶּם וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע וּכְבֶּם שְׁנֵית
 וְטָהַר : זֹאת תֹּזֶרֶת נֶגַע-צִרְעַת בְּגַד הַצֹּמֵר אוֹ הַפִּשְׁתִּים
 אוֹ הַשָּׂתֵי אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל-כְּלֵי-עוֹר לְטָהָרוֹ אוֹ
 לְטִמְאוֹ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : זֹאת תְּהִיָּה תֹזֶרֶת
 הַמִּצְוֶה בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ וְהוּבֵא אֶל-הַכֹּהֵן : וַיֵּצֵא
 הַכֹּהֵן אֶל-מַחֲוֹץ לְמַחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע-
 הַצִּרְעַת מִן הַצֹּרֶעַ : * וְהִזְרַתֶּם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאתֶם
 וְלֹא יָמֹתוּ בְּטִמְאֹתֶם בְּטִמְאֹם אֶת-מִשְׁכַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם :
 זֹאת תֹּזֶרֶת הַזָּב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת-זָרַע לְטִמְאָה-
 כָּה : וְהַדּוּוּה בְּנִדְתָהּ וְהַזָּב אֶת-זִוְכוֹ לְזָכָר וְלַנְּקֵבָה
 וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם-טְמֵאָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן
 בְּקִרְבָּתֶם לִפְנֵי-יְהוָה וַיָּמָתוּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֶל-יָבֹא בְּכָל-עֵרַת אֶל-
 הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכַת אֶל-פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-אַהֲרֹן
 וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אִרְאָה עַל-הַכַּפֹּרֶת : בְּזֹאת יָבֹא
 אַהֲרֹן אֶל-הַקֹּדֶשׁ בְּכָר בֶּן-בֶּקֶר לַחֲטָאת וְאִיל לְעֹלָה : *
 וְלֹא-תִקֵּא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטִמְאֹכֶם אֶתָּה כֹּאֵשׁ קָאָה
 אֶת-הַנּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם : כִּי כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה מִכֹּל

הַתּוֹעֵבוֹת

התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את-משמרתִי לבדתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-כל-עדת בני-ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת-שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם : * והבדלתם בין-הבהמה הטהרה לטמאה ובין-העוף הטמא לטהר ולא-תשקצו את-נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר-הבדלתי לכם לטמא : והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או-אשה כי-יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם :

ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם נפש לא-יטמא בעמיו : כי אם-לשאריו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : ולאחתו הבתולה הקרבה אליו אשר לא-יהיתה לאיש לה יטמא : * ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת : משפט אחר יהיה לכם בנר כאורח יהיה כי אני יהוה אלהיכם : וידבר משה אל-בני-ישראל ויציא את-המקל אל-מחוז למחנה וירגמו אתו אבן ובני-ישראל עשו כאשר צוה יהוה את-משה :

וידבר יהוה אל-משה בהר סיני לאמר : דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תרבע שדך ושש שנים תזמר ברמך ואספת את-תבואתה

תבואתה : * כי-לי בני-ישראל עבדים עבדי הים אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא-תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא-תקימו לכם ואבן כשכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם : את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו

אני יהוה :

אם-בהקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם:ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי : והשיג לכם גיש את-בציר ובציר ישיג את-זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם : * וכל-מעשר בקר וצאן כל אשר-יעבר תחת השבט העשירי יהיה-קדש ליהוה : לא יבקר בין-טוב לרע ולא ימירנו ואם-המר ימירנו והיה-הוא ותמורתו יהיה-קדש לא-יגאל : אלה המצות (הת) אשר צוה יהוה את-משה אל-בני ישראל בהר (בר)

סיני : הזק

יכוין ויו אנדי (יכוין מתקונא תליתאה דאריך ועובר על פשע לקרומא דאירא דנוקבא)

ספר במדבר

וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר : שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל-זכר לגוללתם : מבן עשרים שנה ומעלה כל-יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן : * וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : אל-תכריתו את-

שבט

שֶׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם : וְזֹאת עָשׂוּ לָהֶם
וְחָיו וְלֹא יָמְתוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אַהֲרֹן וּבָנָיו
יָבֹא וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עַבְדָּתוֹ וְאֶל־מִשְׁאוֹ :
וְלֹא־יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כְּבֹלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וּמְתוּ :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : נִשְׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־
גִרְשׁוֹן נְסִידֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם : מִבֶּן־
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד־בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם
כָּל־הַבָּא לְצַבָּא וְצַבָּא לְעַבְדַּ עַבְדָּה בְּאַהֲל מוֹעֵד : *
כָּל־הַבֹּקֵר לַעֲלֹה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם וְשִׁעִיר עִזִּים
שְׁנַיִם עֶשֶׂר לַחֲטָאת : וְלֵךְ בֹּקֵר יֶזְבַּח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים
וְאַרְבַּעַת פְּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְרִים שְׁשִׁים כִּבְשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשֶּׁח אֹתוֹ :
וּכְבֹּא מֹשֶׁה אֶל־אַהֲל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־
הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֵי מַעַל הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹוֵי :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֹּרֹת אֶל־מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה
יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת : וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל פְּנֵי
הַמִּנְוָה הָעֲלָה נֹרְתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה :
וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָהּ
מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאָבִיָּה
יֶדֶק יֶרֶק בַּפְּנִיָּה הֲלֹא תִּפְלֹם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגַּר
שִׁבְעַת יָמִים מַחוּץ לְמַחֲנֶה וְאַחַר תֵּאֶסֶף : וְתִסְגַּר
מֵרִים מַחוּץ לְמַחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעַם לֹא נָסַע עַד
הָאֶסֶף מֵרִים : וְאַחַר נָסַעוּ הָעַם מַחֲצֹרֹת וַיַּחֲנוּ
בְּמִדְבַר

בְּמִדְבַר פָּאָרֹן :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שְׁלַח־לְךָ אַנְשִׁים וַיִּתְּרוּ
אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ כָּל נְשִׂיא בָהֶם :
וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַר פָּאָרֹן עַל־פִּי יְהוָה כָּלֵם
אַנְשִׁים רֹאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל־
צִיצִית הַכְּנָף פִּתִּיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָּתוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם זָנִים
אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם
קֹדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם :

וַיִּקַּח לָרַח בְּדִיצְהָר בֶּן־קָהֵת בֶּן־לוֹוִי וְדָתָן וְאָבִירָם בְּנֵי
אֵלִיָּאָב וְאוֹן בְּדַפְרֹת בְּנֵי רְאוּבֵן : וַיִּקְמוּ לִפְנֵי
מֹשֶׁה וְאַנְשִׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֵתִים נְשִׂיאֵי
עֲדָה קְרָאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי־שֵׁם : וַיִּקְהָלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־
אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב־לָכֶם כִּי כָד־הָעֵדָה כָּלֵם
קֹדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדַּעַ תִּתְּנִישְׂאוּ עַל־קֹהֵל יְהוָה : *
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּהַרְיַמְכֶם אֶת־חֲלֹבוֹ מִמֶּנּוּ וּנְחַשְׁב
לְלוֹם כְּתַבּוּאָת גֵּרִי וּכְתַבּוּאָת יָקֵב : וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּכָל־מְקוֹם אֹתָם וּבֵיתְכֶם כִּי־שָׂכַר הוּא לָכֶם חֲרָף
עַבְדְּתְכֶם בְּאַהֲל מוֹעֵד : וְלֹא־תִשְׂאוּ עָלַי חֲטָא בְּהַרְיַמְכֶם
אֶת־חֲלֹבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלֹלוּ
וְלֹא תָמוּתוּ :

וַיְדַבֵּר

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : זאת חקת התורה אשר-צוה יהוה לאמר דבר אל-בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר איך-בה מום אשר לא-עלה עליה על : ונתתם אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה אל-מהוץ למחנה ושחט אתה לפניו * ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויכו אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד וירשו את-ארצו : ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו :

וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב-הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל-זקני מדון עתה ילחכו הקהל את-כל-סביתינו בלחך השור את ירך השדה ובלק בן-צפור מלך למואב בעת ההוא : וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבה וידקר את-שניהם את איש ישראל ואת-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל : ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף : וידבר יהוה אל-משה לאמר : פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי את-בני-ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את-בריתי שלום : וביום הפקודים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא

לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-בקר שנים איך אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני עשרונים לאיך האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : שעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיירלכם ונספיהם : * ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתים לעלתיכם ולמנחתים ודנספיהם ולשלמים : ויאמר משה אל-בני ישראל ככל אשר-צוה יהוה את-משה :

וידבר משה אל-ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : איש בידו נדר ליהוה או-השבע שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל דברו ככל-הוציא מפיו יעשה : ואשה כיתדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : ויתן משה את-הנגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה : ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חולתיהם ויקרא אתהן חורת יאיר : ונבח הלך וילכד את-קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו :

אדה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד-משה ואהרן : ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים : ונתהינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דוהן לנשים

לנשים: ממשפחת בני-מנשה בן-יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על-מטה משפחת אביהן: אלה המצות (הת) והמשפטים אשר צוה יהוה ביד-משה אל-בני ישראל בערבות מואב על-ידן (ו) ירחו: חוק

יבין הי אנד (יבין מתקונא רביעאה דאריך אנפין לשארית נחלתו לשמר נקי דנוקבא)

ספר דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תמל ולבן וחצרות ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר-שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אלהים: עד אשר-יניח יהוה לאהיכם נכס וירשו גם-הם את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: ואת-הושוע צויתי בעת ההוא לאמר עניף הראת את כל-אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן-יעשה יהוה לכל-הממלכות אשר אתה עבר שמה: לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

ואתתנו אל-יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלות להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנון: ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהים שמע

שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו ברת עמנו ברית בחרב: לא את-אבותינו ברת יהוה את-הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין-יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את-דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא-עליתם בהר לאמר: ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על-פני: לא-תעשה לך פסל כל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: לא-תשתחוה להם ולא-תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על-בנים ועל-שלישים ועל-רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ס לא תשא את-שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שמו לשוא: ס שמור את-ימים השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי-עבד היית בארץ מצרים ויציאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-כף צוה יהוה אלהיך לעשות את-יום השבת: ס כבוד את-אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריכו ימיה ולמען יטב לך על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: ס לא תרצח ס

ולא

וְלֹא תִנְאֹף ׀ וְלֹא תִגְנוֹב ׀ וְלֹא תִעַנֶּה בְרַעַף עַד שׂוּא : ׀ וְלֹא תִחַמַד אֶשֶׁת רַעַף ׀ וְלֹא תִתְאֹהֶה בֵּית רַעַף שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוּרוֹ וְחִמְרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרַעַף : ׀ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהַלְכֶם בְּהַר מִתְּוֶה הָאֵשׁ הַעֲנַן וְהָעַרְפֶּל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסַּף וַיִּכְתַּבְכֶם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּן אֵלַי : ׀ וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתְּוֶה הַחֹשֶׁךְ וַיִּהְיֶה בְּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל-רְאִישֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם : ׀ וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלוֹ וְאֶת-קְלוֹ שְׁמַעְנוּ מִתְּוֶה הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רֵאִינוּ כִּי-דִבֶּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחַי : ׀ וְעַתָּה לָמָּה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמִתְּנוּ : ׀ כִּי מִי כָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתְּוֶה-הָאֵשׁ כַּמְנוּ וַיְחִי : ׀ קָרַב אֶתָּה וּשְׁמַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יֹאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת-תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וּשְׁמַעְנוּ וְעִשִּׂינוּ : ׀ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם בְּדַבְּרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל דְּבָרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלֶיךָ הִיטִיבוּ כָּל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ : ׀ מִי-יִתֵּן וְהָיָה לְבַבְכֶם זֶה לְהֵם לִירְאָה אֹתִי וּלְשַׁמֵּר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כְּדֵי-יִמְעַן לִמְעַן יִיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם : ׀ לָךְ אָמַר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לֹא-הֵלִיכֶם : ׀ וְאִתָּה פֶה עֹמֵד עִמָּדִי וְאִדְבַרְהָ אֵלֶיךָ אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר תִּלְמַדְם וְעִשׂוּ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמָאל : ׀ בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲתֶכֶם תִּלְכוּ לִמְעַן תַּחֲיוּן

וטוב

וְטוֹב לָכֶם וְהֶאֱרַכְתֶּם יָמִים בְּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן : ׀ וְזָאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֲתֶכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : ׀ לִמְעַן תִּירָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבְדִבְנֶה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ : ׀ וּשְׁמַעַת יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֲרִץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ : ׀ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : ׀ וְאַהֲבַת אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ : ׀ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ : ׀ וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְדַלְכַתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : ׀ וּקְשַׁרְתֶּם לְאוּזַת עַל-יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ : ׀ וּכְתַבְתֶּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּכְשַׁעֲרֶיךָ : ׀ וַיִּדְעַת כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הַאֵל הַנּוֹאֵמֵן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשַׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלְפֵי דוֹר : ׀ וּמִשְׁלֵם לְשֹׂנְאָיו אֶל-פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחַר לְשֹׂנְאָו אֶל-פָּנָיו יִשְׁלַח-לוֹ : ׀ וּשְׁמַרְתָּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֲקִים וְאֶת-הַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם : ׀ וְהָיָה יַעֲקֹב תִּשְׁמַעְנוּ אֶת הַמְשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וְעִשִּׂיתֶם אֲתֶם וּשְׁמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם : ׀ וְאַהֲבֶה וּבְרַחֵם וְהִרְבֶּה וּבְרַחֵם פְּרִי-בִטְנֶהּ וּפְרִי-אֲדָמָתָהּ דִּגְגָה וְתִירְשֶׁה וַיִּצְהַרְךָ שְׁנַר-אֶלְפֶיךָ וְעִשְׂתֶּרֶת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ : ׀ בְּרוּךְ תְּהִיָּה

מכל

מכל העמים לא יהיה כך עקר ועקרה ובהמתה :
 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה האת אשר
 אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יהוה אלהיכם
 ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו : והוריש יהוה את
 כריהגוים האלה מפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
 מכם : כל המקום אשר תדרוך כף רגליכם בו לכם
 יהיה מן המדבר והלבנון מן הנדר נהר פרת ועד
 הים האחרון יהיה נבילכם : לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
 אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את
 הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם : שבעה שבעת תספר לה מהחל חרמש בקמה
 תחל לספר שבעה שבעות ועשית חג שבעות ליהוה
 אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר ברכת יהוה
 אלהיך : ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשבן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת
 ועשית את החקים האלה :

חג הספורת תעשה לה שבעת ימים באספך מגרנה
 ומיקובך : ושמת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה

יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את
 פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו ככרפת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך :

שפטים ושטרס תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
 משפט צדק : לא תטה משפט לא תביר פנים ולא
 תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : וענו ואמרו דינו
 לא שפכו את הדם הזה וענינו לא ראו : כפר לעמך
 ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
 עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם
 הנקי מקרבך ביד תעשה הישר בעיני יהוה :

כי תצא למלחמה על איבך ונתנו יהוה אלהיך
 בידך ושבת שכיו : וראית בשביה אישת יפת
 תאר וחשקת בה ולקחת לה לאשה : והבאתה אל
 ביתך ונלחה את ראשה ועשתה את צפרניה :
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 כמצרים : אשר קרך בדרך ויונג בך בלחשלים
 אחריו ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהנית
 יהוה אלהיך לך מכל אויבך מסביב בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק
 מתחת השמים לא תשכח :

והיה כיתבוא ארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך

לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית
 כל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל-
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
 ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו : ותבאו אל המקום הזה ויצא
 סוּחָן מלך השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
 ונכסם : ונקה את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי
 ורחמי שבט המנשי : ושמרתם את דברי הברית הזאת
 ועשיתם אתם למען תשפירו את כל אשר תעשו :
 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
 שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישרא : טפכם
 נשיכם וגרף אשר בקרב מחנה מהטב עצה עד שאב
 מימך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
 יהוה אלהיך כרת עמך היום : הגדתי לכם היום כי אבד
 תאבדון לא תאריכון ימים ער האדמה אשר אתה עבר
 את הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי בכם היום את-
 השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
 והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך :
 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי
 הוא חייך וארך ימך לשבת ער האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :
 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל-
 ישרא : ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבא ויהוה אמר אלי
 לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר
 לפניך

לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם
 יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : הקהילו
 אלי אל כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם
 את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ :
 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן-
 הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית
 הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
 ידיכם : וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי
 השירה הזאת עד תמס :

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-
 פי : יערף כפטר לקחי תגזר כטל אמרתי
 בשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב : כי
 שם יהוה אקרא הבו גזר לארתינו : וידבר
 יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר : עלה אל
 הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר
 ער פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 ישראל לאחזה : ומת בהר אשר אתה עלה שמה
 והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בתר הר
 ויאסף אל עמיו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
 במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את הארץ ושמה
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל :
 וזאת הברכה אשר בך משה איש האלהים את-
 בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני
 בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
 קדש מימינו אש דת למו : אף חבב עמים כל קדשינו
 בידך והם תבו לרגליך ישא מדברתיך : ולא קם
 נביא

נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-
 פנים : לכל הארת והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות
 בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל
 היד (הד) החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה
 משה לעיני כל (כל) ישראל :

יכוין יוד אינד (יכוין מתקונא חמישאה דאריך אנפין לא החזיק לשר אפי
 דאודנא וימנא רנוקבא)

חזק

קודם הנביאים אומרים

ורברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וכיר
 הנביאים אדמה : כי לא יעשה אדני יהוה
 דבר כי אם נלה סודו אל עבדיו הנביאים : אריה שאג
 מי לא ירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא : ואשים
 דברי בפיך ובצל ידי בסיתך לנטוע שמים וליסוד ארץ
 וכאמר לציון עמי אתה :

נביאים

יהושע ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל-
 יהושע בן נון משרת משה לאמר : משה עבדי
 מה ועתה קום עבור את הירדן הזה אתה וכל העם
 הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל :
 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר
 דברתי אר-משה : * ויעבר ישראל את יהוה
 כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
 אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר
 עשה

עשה לישראל : ואת עצמות יוסף אשר העלו בני-
 ישראל ממצרים קברו בשכם בחקת השדה אשר
 קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה
 והיו לבני יוסף לנחלה : ואלעזר בן (בן) אהרן מת
 ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בחר (בר)
 אפרים :

יכוין הי אינד (יכוין מתקונא שתיתאה דא"א כי הפין חסר הוא לאותנא
 שמואל רנוקבא)

שופטים ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל
 ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הפנעני
 בתחקה להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה חנה
 נתתי את הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחי
 עדה אתי בגרלי ונלחמה בפנעני והלכתי גם אני אתך
 בגרלה ויקף אתו שמעון : * ויעשר כן בני בנימין וישאו
 נשים למספרם מן המחללת אשר גזרו וילכו וישבו
 אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם : ויתהלכו
 משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו
 ויצאו משם איש לנחלתו : בימים ההם (הם) אין מלך
 בישראל איש הישר בעיניו (בו) יעשה :

יכוין ויו דאני (יכוין מתקונא ו' דא"א ישוב ירחמנו למצחא רנוקבא)

שמואל א' ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים
 ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן
 תחו בן צנוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה
 ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין
 ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
 להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני
 עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה : * הפל נתן

ארונה

אֲרוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲרוֹנָה לֹא בִי-קִנּוּ
אֶקְנֶה מֵאוֹתֶךָ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִיהוָה אֱלֹהֵי עֲלוֹת
חֹנֶם וַיִּקַּן דָּוִד אֶת-הַגִּרְוֹן וְאֶת-הַבֶּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים
חֲמִשִּׁים : וַיִּבֶן שֵׁם (שֵׁם) דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת
וַיִּשְׁלֹמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאָרֶץ וַהֲעֲצַר הַמַּגִּפָּה מֵעַל (מֶלֶךְ)
יִשְׂרָאֵל :

יכוין הי דנאי (יכוין מתקונא תמינאה דא"א יכבוש עונותינו לענא
דחוטמא דנוקבא)

מלכים א' והמלך דוד און בא בימים ויכסוהו בבגדים
ולא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו
לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי
לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך : ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את-אבישג
השונמית ויבאו אתה למלך : וידבר אתו טבות ויתן
את-כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל : ושנא
את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כר-ימי חיו :
וארחתו ארחת (את) תמיד נתנה-לו מאת המלך
דבר-יום ביום כל ימי (י) חיו :

יכוין יוד דנאי (יכוין מתקונא תשיעאה דא"א ותשליך במצלות ים כל
הטאתם לענא שמאלא דנוקבא)

ישעיה חזון ישעיהו בן-אמון אשר חזה על-יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו מלכי
יהודה : שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בניס
גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע שור קנהו וחמור
אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן : כי
כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
עשה

עֲשֵׂה עֲמִידִים לִפְנֵי נֹאס־יְהוָה בְּנִי עֹמֵד זְרַעְכֶם וּשְׂמֹכֶם :
וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹאוּ כָל-
בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֹר יְהוָה : וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ (וּ)
בְּפָנָיו הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי כִי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת
וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל-לַיְלָה בָּשָׂר :
וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹאוּ כָל
בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אֲמֹר יְהוָה :

יכוין הי דנאי (יכוין מתקונא עשיראה דא"א תתן אמת לנוקבא ימינא
דחוטמא דנוקבא)

ירמיה דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר
בענתות בארץ בנימן : אשר היה דבר-
יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה בשלש-
עשרה שנה למלכו : ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו
מלך יהודה עשרת-עשרה שנה לצדקיהו בן-
יאשיהו מלך יהודה עד-גלות ירושלם בחודש החמישי : *
וידבר אתו טבות ויתן את-כסאו ממעל לכסא המלכים
אשר אתו בכבל : ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כר-ימי חיו : וארחתו ארחת (את) תמיד
נתנה-לו מאת מלך-בבל דבר-יום ביום עד-יום מותו
כל ימי (י) חיו :

יכוין ויו דיאנ (יכוין מתקונא חר סר דא"א חסר לאברהם לנוקבא שמאלא
דחוטמא דנוקבא)

יחזקאל והי בשלשים שנה פרביעי בחמישה לחודש
ואני בתוך-הגולה על-גדה כפר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים : בחמישה לחודש היא
השנה החמישית לגלות המלך ויכין : היה היה דבר
יהוה אלי-יחזקאל בן-בוזי הפהן בארץ כשדים על-גדה

כבר ותהי עליו שם יד יהוה : וארא והנה רוח סערה
 באה מן הצפון עני גדול ואיש מתלקחת ונגה לו סביב
 ומתוכה בעין החשמל מתוך האש : ומתוכה דמות
 ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה : וארבעה
 פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם : ורגליהם רגל
 ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים בעין נהשת
 קלל : וירי אדם מתחת פניהם על ארבעת רביעיהם
 וכניהם וכניהם לארבעתם : חכרת אשה אל אחותה
 כניהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
 ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן :
 וכניהם וכניהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חזרות
 איש ושתיים מכסות את גויתיהנה : ואיש אל עבר פניו
 ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו
 בלכתן : ודמות החיות מראהם כגחלי אש בערות
 כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש
 ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא ושוב כמראה
 הבזק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל
 החיות לארבעת פניו : מראה האופנים ומעשיהם בעין
 הרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראהם ומעשיהם
 כאשר יהיה האופן בתוך האופן : על ארבעת רביעיהן
 בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן : ונגיהן ונגה להם
 ויראה להם ונתתם מלאת עינים סביב לארבעתן :
 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות
 מעל הארץ ינשאו האופנים : על אשר יהיה שם הרוח
 ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
 כי רוח החיה באופנים : בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו
 ובהנשואם

ובהנשואם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח
 החיה באופנים : ודמות על ראשי החיה רקיע בעין
 הקרה הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה : ותחת
 הרקיע פניהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים
 מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם :
 ואשמע את קול פניהם כקול מים רבים כקול שרי
 בלכתם קול המדה כקול מהנה בעמדם תרפינה כנפיהן :
 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
 כנפיהן : וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן
 ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
 עליו מלמעלה : וארא בעין חשמל כמראה אש בית
 לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
 ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב : כמראה
 הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה
 סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על
 פני ואשמע קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אחרי
 קול בעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ופאת
 נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
 שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד :
 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה
 שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד :
 סביב שמנה (שה) עשר אלף ושם העיר מיום יהוה
 (יה) שמה :

יכוין הי דינא (יכוין מתקונא תריסר אשר נשבעת לאבותינו לפומ' דנוק)
 חושע דבר יהוה אשר היה אליהו שע בן בארי בימי
 עזיה יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה ובימי
 ירבעם בן יואש מלך ישראל : תחלת דבר יהוה בהושע
 ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁשׁ לֶךְ קַח־לְךָ אֶשֶׁת זְנוּנִים וְיִלְדוּ
זְנוּנִים כִּי־זָנָה תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרַי יְהוָה : וְיִלְךְ וַיִּקַּח
אֶת־גֹּמֵר בַּת־דְּבַלִּים וַתְּהַר וַתִּלְדֵּנוּ בֶן :

חֲבִיקוּ ב' וַיְהוֶה בְּהִיבֵל קָדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ :
תִּפְלָה לְחֲבִיקוּק הַנְּבִיא עַל שְׁגִינֹת :
יְהוֶה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְהָ יִרְאֵתִי יְהוֶה פִּעְלָהּ בְּקָרֵב שָׁנִים
הָיְהוּ בְּקָרֵב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרָגֵז רַחֵם תִּזְכּוֹר : אֱלוֹהֵי
מִתִּימָן יְבוֹא וּקְדוֹשׁ מֵהַר־פָּאָרֶן סֵלָה כֶּסֶף שָׁמַיִם הוֹדוּ
וַתִּהְלֹתוּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ : וַנִּגַּה כְּאוֹר תִּהְיֶה קִרְנֵי מִיָּדוֹ
לוֹ וְשֵׁם חֲבִיזוֹן עָזוֹ : לִפְנֵי יָקָךְ דִּבַּר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו :
עָמַד וַיּוֹמַדֵּד אֶרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְפַּצְצוּ הַרְרֵי־עַד
שָׁחוּ גְבָעוֹת עוֹלָם הִלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ : תַּחַת אֹן רֵאִיתִי
אֶהְלִי כּוֹשֵׁן יִרְגָזוּן יִרְעוֹת אֶרֶץ מִדִּין : הַבְּנֵהרִים חָרָה
יְהוֶה אִם־בְּנֵהרִים אִפְּהָ אִם־בַּיָּם עִבְרַתְךָ כִּי תִרְכַּב עַל־
סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתֶּיךָ יִשְׁעָה : עֲרִיהָ תַעֲזוֹר קִשְׁתְּךָ שִׁבְעוֹת
מִטּוֹת אָמַר סֵלָה נִהְרוֹת תִּבְקַע־אֶרֶץ : רֵאִוֶּה יְחִילוּ הַרִים
זֶרֶם מַיִם עִבַר גֵּתָן תְּהוֹם קוֹלוֹ רוֹם יִדְהוּ נִשְׂאָ : שֶׁמֶשׁ
יִרַח עָמַד זִכְרָה לְאוֹר הַצִּיָּף יִהְלִכוּ לִנְגַה בְּרַק חֲנִיתְךָ :
בְּזַעַם תִּצְעַד־אֶרֶץ בְּאֵף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם : יֵצֵאת לִישַׁע עַמְּךָ
לִישַׁע אֶת־מִשְׁיַחְךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבַּיִת רִשַׁע עֲרוֹת יִסוֹד
עַד־צוּאֵר סֵלָה : נִקְבַת בְּמַטְוֵי רֹאשׁ פְּרוּזֵי יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי
עֲלִיצַתְם כְּמוֹ־לֹאֲכֵל עֲנִי כְּמִסְתַּר : דִּרְכַת בַּיִם סוּסֶיךָ
חֲמֹר מַיִם רַבִּים : שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בְּטַנִּי לְקוֹל צִלְקוֹ שִׁפְתֵי
יְבוֹא רִקֵּב בְּעַצְמִי וַתַּחֲתִי אֲרָגוּ אֲשֶׁר אֲנוּחַ לְיוֹם צָרָה
לְעֹלוֹת לַעַם יְגוֹדְנוּ : כִּי־תֵאָנֶה לְאִתְפָּרֵחַ וְאִין יְבוֹל
בְּגַפְנֵי כַחַשׁ מַעֲשֵׂה־זֵית וְשִׂרְמוֹת לֹא־עֲשֵׂה אֲכַל גֹּזֵר
מִמְכָּרָה צֹאן וְאִין בְּקָר בְּרִפְתִּים : וְאִנִּי בִיהוֶה אֵעֲלוּזָה
אֲגִילָה

אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי : יְהוֶה אֲדַנִּי חִילִי וַיִּשֶׁם רִגְלִי
כְּאֵילוֹת וְעַל־בְּמוֹתַי יִדְרִיכֵנִי לְמַנְצַח בְּגִינֹתַי :

מִלֵּאבִי זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְּחֹרֵב
עַל־כֵּן־יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים : הִנֵּה אֲנִכִּי
שָׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוֶה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא : וְהָשִׁיב לְכ־ (לְכ) אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלְכ
בָּנִים עַל־אֲבוֹתֵם פִּן־אֲבוֹא וְהִכִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ (הָזֶן)
חָרָם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא :

יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קרמאה רועיר אנפין אל לפרקא קרמאה
דררועא רנוקבא)

כתובים

רוח א ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה לגור בשדה מואב
הוא ואשתו ושני בניו : ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו שדי־מואב ויהיו־שם : וימת
אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה : וישאו
להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם כעשר שנים : וימתו גם־שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה משני ילדיה ומאִישה : ותקם היא
ובלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב
כי־פקד יהוה את־עמו לתת להם לחם : ותצא מן־
המקום אשר היתה־שמה ושתי כלותיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל־ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי
כלתיה

כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעש יהוה עמכם
 הסדר כאשר עשיתם עם המתים ועמדי : יתן יהוה לכם
 ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה
 קולן ותכנינה : ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך :
 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי
 בנים במעי והיו לכם לאנשים : שבנה בנתי לכן כי
 זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי ישלי תקוה גם הייתי
 הלילה לאיש וגם ילדתי בנים : הלחן השבירה עד
 אשר יגדלו הלחן תענה לבלתי היות לאיש אל-בנתי
 כי-מרלי מאד מכם כי-יצאה כי יד-יהוה : ותשאנה
 קולן ותכנינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות הבקה-
 בה . ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה
 שובי אחרי יבמתך : ותאמר רות אל-תפגע-יבי לעזבך
 לשוב מאחריך כי אל-אשר הלכי אלך ובאשר תליני
 אליו עמך עמי ואלהיה אלהי : באשר תמותי אמות
 ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי הפות
 יפריד ביני ובינך : ותרא כי-מתאמצת היא ללכת אתה
 ותחדל לדבר אליה : ותלכנה שתייהם עד-בואנה בית
 לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כר-העיר עליהן
 ותאמרנה הזאת נעמי : ותאמר אליהן אל-תקראנה לי
 נעמי קראן לי מרה כי-המר שדי לי מאד : אני מלאה
 הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
 ויהוה ענה בי ושדי הרע-לי : ותשב נעמי ורות
 המואביה כדתה עמה השבה משדי מואב והמה באו
 בית לחם בתחלת קציר שערים : ולנעמי מודע לאישה
 איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז : ותאמר
 רות המואביה אל-נעמי ארכה-נא השדה ואלקטה
 בשבלים

בשבלים אחר אשר אמצא-הן בעיניו ותאמר להלכי בתי
 ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה
 חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך : והנה
 בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו
 לו יברכה יהוה : ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקצרים
 למי הנערה הזאת : ויען הנער הנצב על-הקצרים
 ויאמר נערה מואביה היא השבה עם-נעמי משדי מואב :
 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים
 ותבא ותעמוד מאז הבקר ועד-עתה זה שכתה הבית
 מעט : ויאמר בעז אל-רות הלא שמעת בתי אל-תלכי
 ללקט בשדה אחר וגם לא-תעבורי מזה וכה תדבקין
 עם-נערתי : עיניך בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן
 הלוא צויתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת
 אל-הבלים ושתיית מאשר ישאבון הנערים : ותפל על-
 פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מודע מצאתי חן
 בעיניך להכירני ואנכי נכריה : ויען בעז ויאמר לה
 הנה הנד לי כל אשר-עשית את-חמותך אחרי מות
 אישך ותעובי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-
 עם אשר לא-ידעת תמור שלשם : ישלם יהוה פעך
 ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-
 באת לחסות תחת-כנפיו : ותאמר אמצא-הן בעיניך
 אדני כי נחמתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא
 אהיה כאחת שפחתך : ויאמר לה בעז לעת האכל
 גשי הלום ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב
 מצד הקצרים ויצבט-לה קלי ותאכל ותשבע ותותר :
 ותקם ללקט ויעז בעז את-נערו לאמר גם בין העמרים
 תלקט ולא תכלימוה : וגם שרית-שלוה לה מן-הצבתים
 ועזבתם

ועזבתם ולקטתה ולא תגערובה : ותלקט בשדה ער-
 הערב ותחבט את אשר לקטתה ויהי כאיפה שערים :
 ותשא ותבא העיר ותרא חמותה את אשר לקטתה
 ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה : ותאמר
 לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך
 ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
 שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז : ותאמר נעמי
 לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את-
 החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
 מנאלנו הוא : ותאמר רות המאביה גם כי אמר אלי
 עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם בלו את כל-
 הקציר אשר לי : ותאמר נעמי אל-רות בלתי טוב
 בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעוך בשדה אחר :
 ותדבק בנערות בעז ולקט ער-בלות קציר השערים
 וקציר החטים ותשב את-חמותה : ותאמר לה נעמי
 חמותה בתי הלא אבקשך מנוח אשר ייטב לך :
 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את-נערותיו הנה
 הוא זרה את-נרן השערים הלילה : ורחצת וסכת ושמת
 שמלתיך עליך וירדת הנרן אל-תורעי לאיש עד בלתו
 לאכל ולשתות : ויהי בשכבו וידעת את-המקום אשר
 ישכב שם ובאת ונלית מרגלותיו ושכבת והוא גיד
 לך את אשר תעשין : ותאמר אליה כל אשר-תאמרי
 אלי אעשה : ותרד הנרן ותעש ככל אשר צויתה
 חמותה : ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב
 בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלותיו ותשכב :
 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשר
 שכבת מרגלותיו : ויאמר מיאת ותאמר אנכי רות

אמתך

אמתך ופרשת כנפיה על-אמתך כי גאל אתה : ויאמר
 ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן-
 הראשון לבלתי-לכת אחרי הפחורים אסידל ואם-
 עשיר : ועתה בתי אל-תיראי כל אשר-תאמרי אעשה-
 לך כי יודע כל-שער עמי כי אשר חיל את : ועתה
 כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :
 ליני הלילה והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל ואם-
 לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חיהוה שכבי ער-
 הבקר : ותשכב מרגלותיו עד-הבקר ותקם בטרם יכיר
 איש את-רעהו ויאמר אל-יודע כי-באה האשה הנרן :
 ויאמר הכי מטפחת אשר-עליך ואחוי-כה ותאחו-בה
 וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר : ותבוא אל-
 חמותה ותאמר מיאת בתי ותגד לה את כל-אשר
 עשה-לה האיש : ותאמר שש השערים האלה נתן לי
 כי אמר אלי אל-תבואי ריקם אל-חמותך : ותאמר
 שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט
 האיש כי-אם-פלה הדבר היום : ובעז עלה השער
 וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז ויאמר
 סורה שבה-פה פלני אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה
 אנשים מוקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו : ויאמר
 לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה
 נעמי השבה משדי מואב : ואני אמרתי אגדה אונך
 לאמר קנה נגר הישבים ונגד וקני עמי אם-תגאל גאל
 ואם-לא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתיך לגאול
 ואנכי אחריק ויאמר אנכי אגאל : ויאמר בעז ביום-
 קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת-
 המת קנית להקים שם-המת על-נחלתו : ויאמר הגאל

לא

לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלת גאל לך אתה
את גאלתי כי לא אוכל לגאול : וזאת לפני בישראל
על הנאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שקף איש
נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל : ויאמר
הגאל לבעו קנה לך וישלף נעלו : ויאמר בעו לוקנים
וכלהעם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר
לא למלך ואת כל אשר לכליון ומחלו מיד נעמי :
ונם את רות המאביה אשת מחלו קניתי לי לאשה
לקיים שם ה' על נחלתו ולא יפרת שם ה' מעם
אחי ומשער מקומו עדים אתם היום : ויאמרו כל-
העם אשר בשער והוקנים עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-
בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם :
ויהי ביתך בבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן-
הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת : ויקח בעו
את רות ותהיו לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה
הריון ותלד בן : ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה
אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל :
ויהי לך למשיב נפש ולכלכל את שבתך כי בלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משרייה
בנים : ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי
לו לאמנת : ותקראנה לו השכנות שם לאמר יד בן
לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד :
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון : וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב : ועמינדב הוליד
את נחשון ונחשון הוליד את שלמה : ושלמון הוליד
את בעו ובעו הוליד את עובד : ועובד הוליד (הד)

את

את ישי וישי הוליד את (את) דוד :

יכיון ה נאיד (יכיון מתקונא חנינא דוער אנפין רחום לפרקא קדמא
דררועא שמאלא דנוקבא)

תהלים אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב רעים לא
ישב : כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה : והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פריו
יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :
לא כן הרשעים כי אם כפמץ אשר תדפנו רוח : עד-
כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים :
כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :
ה' הללויה' הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו :
הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו :
הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור : הללוהו
בתוף ומחול הללוהו במננים וענב : הללוהו בצלצלי-
שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל
יה (יה) הללויה :

יכיון י נדאי (יכיון מתקונא תליתאה דוער אנפין וחנן לפרקא חנינא
דררועא ימינא דנוקבא)

איוב איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא
תם וישר וירא אלהים וסר מרע : ויולדו לו
שבעה בנים ושלוש בנות : והיה מקנהו שבעת אלפי-
צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר
וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד והיה האיש
ההוא גדול מכל בני קדם : ולא נמצא נשים יפות
כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
אחיהם : ויהי איוב אתרי זאת מאה וארבעים שנה

ויראה

ויראה את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות : וימרת
איוב (אב) זקן ושבע (וע) ימים :

יכוין ה נדיא (יכוין מתקונא רביעאה דזעיר אנפין ארך לפרקא תנינא
דרועא ימינא רנוקבא)

משלי משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל : לדעת חכמה
ומוסר להבין אמרי בינה : לקחת מוסר
השכל צדק ומשפט ומשרים : * אישת חיל מי ימצא
ורחק מפנינים מכרה : בטח בה לב בעלה ושלד
לא יחסר : גמלתהו טוב ולא-רע כל ימי חייה : דרשה
צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : היתה כאניוה
סוחר ממרחק תביא לחמה : ותקם בעוד לילה ותתן-
טרף לכיתה וחק רנערתיה : זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטעה פרס : חגרה בעוז מתניה ותאמץ
זרועותיה : מעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בלידה נרה :
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה
לעני וידיה שקחה לאכיון : לא-תירא לביתה משלג
כי כל-ביתה לבש שנים : מרבדים עשתה-לה שש
וארגמן לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם-
זקני-ארץ : סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לפנעני :
עוז-והדר לבושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה
בחכמה ותורת-חסד על-לשונה : צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל : קמו בנייה ויאשרוה בעלה
ויהללה : רבות בנות עשו חיל ואת עלית על-כלנה :
שקר החן והכל הופי אשה יראת-יהוה היא תתהלל :
תנודדה (לה) מפרי ידיה ויהללה בשערים (בם)
מעשיה :

יכוין א ניאד (יכוין מתקונא חמישאה דזעיר אנפין אפים לפרקא תליתאה
דררועא)

(דרועא דימינא רנוקבא)

קהלת דברי קהלת בן-דוד מלך בירושלם : הבל
הבלים אמר קהלת הבל הבלים הבל
הבל : מה-יתרון לאדם בכל-עמלו שיעמל תחת
השמש : * ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה
אין קץ ולחג הרבה יגעת בשר : סוף דבר הבל נשמע
את-האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי-זה כל-האדם :
כי את- (את) כר-מעשה האלהים יבא במשפט על-
כר-נעלם אם-טוב ואם-רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כל האדם

יכוין ה נידא (יכוין מתקונא שתייתאה דזעיר אנפין ורב חסר לפרקא תליתאה
דררועא שמאלא רנוקבא)

שיר השירים שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות
פיהו כי-טובים דידי מיין : לריח שמניך
טובים שמן תורק שמך על-בן עלמות אהבוך : *
כרמי שקי לפני האלף רך שרמה ומאתים לנטרים
את-פריו : היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני : ברח דודי (די) ודמה-לך לצבי או לעפר
האילים על הרי (הי) בשמים :

יכוין י יאדנ (יכוין מתקונא שביעאה דו"א ואמת לפרקא קטמאה דירכא
ימינא רנוקבא) (ויקראו בלחש)

איכה איכה יושבה כדך העיר רבתי עם היתה פאלמנה
רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס :
בכו תכבה בלידה ודמעתה על לחיה אי-לה מנחם
מכל-אהביה כל-רעה בגדו בה היו לה לאיכים : גלתה
יהודה מעני ומרב עבדה היא יושבה בגוים לא מצאת
מנוח

מְנוּחַ פֶּלֶד־רִדְפִיהַּ הַשִּׁגוּהַ בֵּין הַמְצָרִים : ° לְמַה לְנֹצַחַת
 הַשְּׂכָחְנוּ תַעֲזֹכְנוּ לְאַרְבַּע יָמִים : הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ
 וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם : כִּי אִם- (אם) מָאֵס מְאַסְתָּנוּ
 קִצְפָתָ עָלֵינוּ עַד- (עד) מָאֵד :
 הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם :

יכוין ה' יאנד (יכוין מתקונא תמינא דו"א נוצר חסר לפרקא קרמאח דירכא שמאלא דנוקבא)

דניאל בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא
 נבוכדנאצר מלך בבל ירושלים ויצר עליה :
 ונתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי
 בית האלהים וביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת
 הכלים הביא בית אוצר אלהיו : ויאמר המלך לאשפנז
 רב סריסו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן
 הפרתמים : * ומעתה הוסר התמיד ולתרת שקרין
 שמם ימים ארף מאתים ותשעים : אשרי המחכה
 ויגיע לימים ארף שלש מאות שלשים וחמשה :
 ואתה קך (קך) קקין ותניח ותעמד לגרר קקין (קין)
 הימין :

יכוין א' יראנ (יכוין מתקונא תשיעא דועיר אנפין לאלפים לפרקא תנינא דירכא דימינא דנוקבא)

אסתר ניהי בימי אחשוורוש הוא אחשוורוש המלך מהרו
 ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :
 בימים ההם בשבת המלך אחשוורוש על כסא מלכותו
 אשר בשושן הבירה : בשנת שלוש למלכו עשה משתה
 לכלשריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושתי
 המדינות לפניו : * וישם המלך אחשוורוש מס על
 הארץ ואי היס : וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
 גדולת

גְּדֻלַת מַרְדְּכָי אֲשֶׁר גִּדְּלוּ הַמֶּלֶךְ הַלְוֵאִים כְּתוּבִים
 עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפְרָס : כִּי מַרְדְּכָי
 (מי) היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול היהודים
 ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום קבר-
 (לך) זרעו :

יכוין הי דנא (יכוין מתקונא עשיראה דועיר אנפין נושא עין לפרקא תנינא דירכא שמאלא דנוקבא)

שרא ובשנת אחת לכרש מלך פרס לכלות דברי יהוה
 מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש
 מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר :
 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
 יהוה אלהי השמים והואפקד עלי לבנות לו בית
 בירושלם אשר ביהודה : מיבכם מכל עמו יהי אלהיו
 עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה
 אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם : * זכרה
 להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלויים :
 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים
 איש במלאכתו : ולקרבן העצים (הם) בעתים מזמנות
 ולכפורים זכרה לי אלהי (אי) לטובה :

יכוין י' נאד (יכוין מתקונא חד סר דו"א ופשע לפרקא תלתאח דירכא דימינא דנוקבא)

דברי הימים אדם שת אנוש : קינן מהללאל ירד : חנוך
 מתושלח למך : ° למלאת דבר יהוה
 בפי ירמיה עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי
 השמה שבתה למלאות שבעים שנה : ובשנת אחת
 לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר
 יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
 וגם

וְגַם בְּמִכְתָּב לְאָמֵר : כִּה־אָמַר (אֲר) בּוֹרֵשׁ י מֶלֶךְ-פְּרֹם
 כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא-
 פָּקֵד עָלַי רִבְנוֹתַי לְדוֹת בֵּית בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִי-
 בְּכֶם מִבְּר־עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ (עו) וַיַּעַל :

יכוין הי ינדא (יכוין מתוקנא תריסר רויער אנפין וחטאה לפרקא תליתאה דירכא דשמאלא דנוקבא)

ואומר קדיש יהא שלמא

תפלה קורס לימור קבלה מחאר"ו ל

רְבוֹן הַעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים אֵב הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶם אֲבוֹתֵינוּ
 בְּקִידָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה שֶׁקִּרְבָּתָנוּ לְרַחֲמֶיךָ וְלַעֲבוּדָתְךָ
 עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ וְנָתַתָּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה
 מֵה אָנוּ וּמֵה חַיֵּינוּ אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גְּדוֹל כֹּה
 עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּהַנַּנֵּינוּ לְפָנֶיךָ שֶׁתִּמְחֹל וְתִסְלַח
 לְכָר חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְאַל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים
 בְּיַעַנֵּנוּ לְבִינֶיךָ וּבְכֵן יְהִי רַצוֹן מִדִּפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶם
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַוֵּן לְבַבְנוּ לְיִרְאַתְךָ וְאַהֲבַתְךָ וְתִקְשִׁיב
 אָזְנוֹךָ לְדַבְרֵינוּ אֵלֶּה וְתַפְתַּח לְבַבְנוּ הָעַרְל בְּסוּדוֹת
 תּוֹרָתְךָ וַיְהִי לְמוֹדֵינוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ
 כְּרִיחַ נִיחַח וְתִאֲצִיר עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמַתָּנוּ בְּכָל
 בְּחַנְתָּנוּ וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר
 עַל יָדָם גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֵלֶּה בְּעוֹלָם וְזִכּוֹתָם וְזִכּוֹת אֲבוֹתָם
 וְזִכּוֹת תּוֹרָתָם וְתִמְיִמּוֹתָם וְקִדּוּשָׁתָם יַעֲמֹד לָנוּ לְבַר
 נִפְשֵׁי בְּדַבְרֵים אֱלֹהִים וּבְזִכּוֹתָם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵה שְׁאֲנוּ
 לְזוּמְדִים בְּמֵאֵמֶר נְעִים וְזִמְרוֹת יִשְׂרָאֵל גַּל עֵינֵינוּ וְאֲבִיטָה
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ יְהִיוּ לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי כִי יי יִתֵּן הַכְּמֶה מִפִּיו דַּעַת וְתִבְוֵנָה :

רבון

רְבוֹן עֲלָמִין דְּאֵנָּה הוּא מְגִלָּה עֲמִיקְתָּא וּמְסַתְרָתָא וְגַלֵּי
 רוּחָ יְהִי רַעֲוָא מִן קַדְמָךָ לְאַסְבְּרָא מְלִין בְּפּוֹמָאֵי
 לְקִיּוּמָא כִּי מְקַרָּא שְׁכֵתוֹב וְאֲנָכִי אֱהִיָּה עִם פִּיךָ וְהוֹרֵתִיךָ
 אֵת אֲשֶׁר תִּדְבַּר וְלֹא נִיעוּר בְּכִסּוּפָא קְדָמָךָ וְאַזְכֵּרָה
 לְמִשְׁמַע רִזּוֹן עַלְיָאִין דְּאוֹרִייתָא מְפּוֹמָא רְדִישָׁא
 דְּמִתִּבְתָּא עֲלָהּ אָמֵן וְכֵן יְהִי רַצוֹן אָמֵן סְלָה :

האדרא רבא קרישא

תניא אר"ש לחברייה עד אימת כתיב בקיימא דחד סמכא * כתיב עת
 לעשות לה' הפרו תורתך * יומין ועירין ומארי דחובא דחיק כרווא
 קארי כל יומא * ומחלדי חקלא ועירין אינון * ואינוכו כסולי (כ"א בשוריו) כרמא *
 לא אשנחן ולא ידעין לאן אתר אזלין כמה דזאות * אתכנסו חבדיה לבי אדרא
 מלובסין שרין סייפי ורומחי בדיכון * אודרוו בתקוניכון * בעיטא * בחכמתא *
 בסוכלתנו * בדעתא בחיוו * בידין * ברגלין * (כ"א וכחילא דידין ורגלין)
 אמלכו עליכון למאן (ס"א למלכא) דכשרותיה חיי ומותא * למנור מלין דקשוס
 מלין דקדישו עליכון זייטי להו * וחדתון למשמע להו ולמנדע להו * יתיב ר"ש
 ובכס ואמר ווי אי גלינא ווי אי לא גלינא * חברייה דהוו תמן אשתיקו * קס
 רבי אבא וא"ל אי ניחא קמיה דמר לגלאה הא כתיב סוד ה' ליראיו והא חבדיה
 אזלין דחלין דקב"ה אינון וכבר עאלו באדרא דבי משכנא מנהון עאלו ומנהון
 נפקו * תאנא אתמנו חבדיה קמיה דר"ש ואסתכחו ר' אלעזר ברבי * ור' אבא *
 ור' יסודס * ור' יוסי בר יעקב * ור' יחזק * ור' חזקיה בר רב * ור' חייא * ור'
 יוסי * ור' ייסא * ודון יסבן לר"ש ואזבען זקפו לעילא ועאלו בחקלא ביני אזלי
 ויתבו * קס ר"ש וללי כלותיה * יתיב בגווייהו ואמר כל חד ישוי ידיו בחוקשי *
 שווי דיייהו וכסיב לון * פתח ואמר הרור האיש אשר יעשה פסל ומסכה מעשה
 ידי חרס ועס בסתר וענו כלס ואמרו אמן * פתח ר"ש ואמר עת לעשות לה'
 אמאי עת לעשות לה' משוס דהפרו תורתך * מאי הפרו תורתך תורה דלעילא
 דאיסי מתבטלא אי לא יתעביד בתקוניו (ס"א שמא) דא * ולעתיק יומין אתמר *
 כתיב אשריך ישראל מי כמוך וכתיב מי כמוכה באלים יי * קרא לרבי אלעזר
 ברבי הותביה קמיה ולרבי אבא מסטרה אחרא ואמר אן כללא דכלא עד השתא
 אתתקנו קיימין * אשתיקו * שמעו קלא וארככותן דא לדא נקסן * מאי קלא * קלא
 דכנפיה עלאס דמתכנפי * חדי ר"ש ואמר ה' שמעתי שמעך יראתי (אמר) התם
 יאות הוה למאי דחיל * אן בחיכותא תליא מלתא דכתיב ואהבת את ה'
 אלסיך * וכתיב מאהבת ה' אתכס וכתיב אהבתי אתכס וגו' * ר"ש פתח ואמר
 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר הולך רכיל הוי קרא קשיא (כיון
 דאתמר רכיל אמאי הולך) * איס רכיל מבעי ליה למימר מאן הולך * אלא מאן
 דלא תמישב ברוחיה ולא הוי מהימנא רהוא מלה דשמע אזיל כנוויה כחזירא

במיו עד דרמי לה לבר • מאי טעמא • משום דלית רוחיה רוחא דקיומא • אבל
 מאן דרוחיה רוחא דקיימא ביה כתיב ונאמן רוח מכסה דבר • ונאמן רוח
 קיומא דרוחא (כמה ותקעתי יתד במקום כאמן) ברוחא (כ"א ברוח) תליא
 מלתא • וכתיב אל תתן את פיד לחטיא את כשריך • ולית עלמא מתקיימא אלא
 ברוח וכי אי במלי עלמא אלטרדיך רוח במלין רויין דרוייה דעתיק יומין דלא
 אהמסראן הפילו למלאכין עלאין על אחת כמה וכמה • אמר ר' שמעון לשמייא
 לא אימא דינתון (ס"א דינתון) לארעא לא אימא דתשמע • דהא אכן קיומי
 עלמין • תנא רוי דרוין כד פתח ר"ס ברוי דרוין אודעע אהרא וחברין אתחלחלו
 גלי ברוח ופתח ואמר • כתיב :

ואלה

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך וגו' • וכאין
 אתון דקיימא דאתגלי לכוון רוי דרוין דאורייתא דלא אתגליין
 לקדישי עליונין מאן ינאנ בהאי ומאן יוכה בהאי דהוא סהדותא על מהמנותא
 (דמהמנותא) (ל"ג דנהיר למאתן ושבעין עלמין ומניה נהיר אורח' דנהירין ביה
 דקיימא לעלמא דאתי • דהא הוא דכתיב וארח דקיימא כאור נגה הולך ואור
 עד ככון היום • מן ההוא ארחא מתפרסן לשיית מאה ותליסר אורחי דפליג
 בזעיר אנפין דכתיב כל ארחות יי' חסד ואמת לנוצרי בריתו וגו') • דכלא •
 כלומא ברעוא יחא דלא יתחשב לחובא לגלאה דא • ומה יימרן חכרייה דהאי
 קרא קשיא הוא דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא חזינו כמה מלכים הוו
 עד דלא ייתון בני ישראל ועד לא יהי מלכא לבני ישראל ומה אתחזי הכא ובדא
 אתערו חכרייה אלא רוח דרוין הוא דלא יכלין בני נשא למנדע ולאשתמודע
 ולמרחש בדעתיהו בהאי :

תאנא

עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין עד דלא זמין תקוניו (דמלכא)
 ועטורי עטורין שירותא וסיומא לא הוה • והוה מגליף ומשער
 ביה • ופריס קמיה חד פרסא ובה גליף ושיער מלכין ותקוניו ולא התקיימו
 הס"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל • מלכא
 קדמאה לבני ישראל קדמאה וכלהו דגליפו (ולא התקיימו) בשמיהן אתקרון •
 ולא התקיימו עד דאנח להו ואלגע להו • ולבחר ומנא הוא אסתלק (כ"א הוא
 מסתכל) בההוא פרסא ואתתקן בתקוניו • ותאנא כד סליק ברעותא למברי
 אורייתא טמירא תרי אלפי שנין ואפקה מיד אמרה קמיה מאן דכעי לאתקנא
 ולמעבד יתקן בקדמיתא תקוניו • תאנא בלגישותא דספרא עתיקא דעתיקין
 סתרא דסתרין טמיר דטמירין אתתקן ואודמן (כלומר אשתכח ולא אשתכח •
 לא אשתכח ממש אבל התתקן • ולית דידע ליה משום דהוא עתיק דעתיקין)
 (אכל בתקוניו ידעי) כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר מטמירין •
 ובתקוניו ידעי ולא ידעי מארי דחורר כסו (ס"א בסומק) וחזיו בוסיטא (ס"א
 בזוינא) דאנפוי (כ"א באנפוי) • יתיב על כורסייה דשכילין לאכפייא לון
 ארבע מאה אלפי עלמין אתפשט חוורא דגולגלתא דריוי • ומנהירו דהאי
 חוורא ירתי דקיימא לעלמא דאתי ד' מאה עלמין הס"ד ארבע מאות שקל
 כסף עובר לסוחר :

בגלוגלתא

יתבין (בכל יומא) תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא
 עלמין דנטלין עלוי רגלין וסמכין עלוי ומהאי גולגלתא
 כטיף

כטיף טלא דההוא דלבר ומליא לריוסיה בכל יומא דכתיב שראשי נמלא טל
 ומההוא טלא דאנער מריוסיה ההוא דהיהו לבר יתערון מתייא לעלמא דאתי
 (דכתיב שראשי נמלא טל) • מלאתי טל לא כתיב אלא נמלא דכתיב כי טל
 אורות טלך • אורות • נהורא דחוררתא דעתיקא • ומההוא טלא מתקיימין
 קדישין עליונין והוא מנא דטחנין ללדקיימא לעלמא דאתי • וכטיף ההוא טלא
 לחקלא דתפוחין קדישין הס"ד ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
 מחוספס • וחזיו דההוא טלא חור • כהאי גוונא דאנא דגולגלתא דאתחזיא
 כל גווינין בנווה • הס"ד ועינו כעין הדולח • האי גולגלתא חוורא דליה
 אנהיר לתליסר עיבר גליפין בסחרנוי לארבע עיבר בסטרא חד • ולארבע
 עיבר בסטרא דא בסטרא דאנפוי ולארבע עיבר בסטרא דא לסטרא דאחורא
 וחד לעילא דגולגלתא (כלומר לסטרא דלעילא) ומהאי אתפשט אורכא דאנפוי
 לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין • וההוא אתקרי ארך איסי (כלומר אורכא
 דאנפוי) והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא דאנפין • וההוא דלבר אתקרי
 זעיר אנפין • לקבלה דעתיקא סבא קדש קדשים דקודשיא וזעיר אנפין כד
 אסתכל להאי כלא (ס"א טלא) דלתתא אתתקן ואנפוי מתפשטין ואריכין
 בההוא יומא אבל לא כל שעתא כמה דעתיקא • ומהאי גולגלתא נפיק חד
 עיבר חוור גולגלתא דזעיר אנפין לתקנא ריוסיה ומהאי לשאר גולגלתין
 דלתתא דלית לון חושבנא • וכל גולגלתא דלתתא אגר חוורתא (ס"א אורחותא)
 לעתיק יומין • כד עלאין בחושבנא תחית שריטיט • ולקבל דא בקע לגולגולת
 לתתא כד עלאין בחושבנא :

בחללא

דגולגלתא קרומא דאורייתא דחכמתא עלאה סתימאה דלא
 פסק • והאי לא שכיח ולא אתפתח • והאי קרומא אתחפיה
 על מוחא דהיסי חכמתא סתימאה • ובגויי כך אתכסיא (ס"א וננין
 דאתכסיא) האי חכמתא בההוא קרומא דלא אתפתח (ס"א בג"ד אקרי
 חכמתא סתימאה) והאי מוחא דהיסי האי חכמתא סתימאה • שקיט ואשתכך
 באהריה כחמר טב על דורדייה והיינו דאמרי סבא דעתוי סתים ומוסיה
 סתים ושכך • והאי קרומא אתפסק מועיר אנפין ובגויי כך מוחיה אתפשט
 ונפיק לתלתין ותרין שבילין הס"ד ונהר יולא מעדן • מ"ט משום דקרומא
 אתפסק דלא מחפיה על מוחא (ועכ"פ קרומא פסיק לתתא) והיינו דתנינן
 ברשמי אתון ת"ו רשים רישומא לעתיק יומין דלית דכוותיה (דביה תליא
 תמים דעות שלים מכל סטרוי וסתים ושכך ושקוט כחמר טב על דורדייה) :

תאנא

בגולגלתא דרישא תליין אלף אלפין רבוא ושבעת אלפין וחמש
 מאה קווי דשערי חורר ונקי כהאי עמרא כד איהו נקי דלא
 אסתבך דא בדא • דלא לאחואה ערבוביא בתקוניו • אלא כלא על בוריה • דלא
 נפיק נימא מנימא ושערא משערא • וכל קולא וקולא אית ביה ארבע מאה ועשר
 נימי דשערי כחושכן קדו"ס • וכל נימא ונימא להיט בארבע מאה ועשר
 עלמין • ובל עלמא ועלמא סתים וגבוי ולית דידע לון בר איהו • ולהיט לשבע
 (ס"א לארבע) מאה ועשרין עיבר ובכל נימא ונימא אית מבועא דנפיק
 ממוחא סתימאה (דבחר כותלא) ונהיר וגנד בההוא נימא לגומין דזעיר
 אנפין • ומהאי מתקן (ס"א מתון) מוחיה וכדין נגיד ההוא מוזא להלתין ותרין
 שבילין

שבילין וכל קולא וקולא מתלהטן ותליין מתתקן בתקונא יאה בתקונא שפירא
 מחפין על גולגלתא מתתקני קולי דנימין מהאי סטר ומהאי סטר על גולגלתא
 ותאנא כל יומא וימא אקרי (ס"א איהו) משיבא דמבועא (ס"א ממבועין) (ס"א
 ואינון מבועין) סתימין דנפקין ממוחא סתימאה ותאנא משערוי דכ"א אשתמודע
 מאי הוא אי דינא אי רחמי מדכ עברין עלוי ארבעין סנין ואפי' כד איהו
 עולם בשעריה בתקוניה (ס"א בדיוקניה) (ס"א בדיוקניה) ונבני עיני קוליין
 דשערי תליין בתקונוי נקיי כעמר נקא עד כתפוי עד כתפוי ס"ד אלא עד ריסי
 דכתפוי דלא אחווי קודלא משום דכתיב כי פנו אלי עורף ולא פניו ושערא
 סליק אכתרוי דאודנין דלא לחפיה עלוי דכתיב להיות אוניך פקוחות שערא
 דנפיק מבתר אודני כוליה בשקולא לא נפיק דא מן דא תקונה שלים תקונא
 יאה תקונה שפירא תאיב למחמי תיאובתא ומדוותא דלדיקוייה דאינון
 בוטיר אנפין למחמי ולא תדכקא בתקונוי דעתיקא סתימאה דכלא י"ג נימין
 דשעריין קיימי מהאי סטרא ומהאי סטרא דגולגלתא לקביל אנפוי ובאינון
 שריין שערי לאתפלגא לית שמאלא בהאי עתיקא סתימאה כלא ימונא אחתוי
 ולא אחתוי סתים ולא סתים והאי בתקונוי כ"ש ביה ועל האי תאיבו בני
 ישראל ללרשא בלכהון דכתיב היש י' בקרבנו אם אין בין ועיר אנפין דאקרי י'
 ובין ארד אנפין דאקרי אי"ן מאי אתעשו משום דלא עבדו בחיבובתא אלא
 בכסיונא דכתיב ועל כסותם את י' לאמר היס ה' בקרבנו אם אין

בפלגותא

דשערי אויל חד ארחא דהיר למאתן ושבעין עלמין
 ומניס נהיר ארחא דו"א דהירין בין דלדיקוייה לעלתא
 דהתי ה"ד ואורח דליקים כאור ננה הולך ואור עד נכון היום ומן ההוא
 ארחא אתפרס לטית מאה ותליסר אורחין דאורייתא דפליג בוטיר אנפין דכתיב
 ביה כל אורחות י' חסד ואמת ונ'

מצחא

דגולגלתא רעוא דרעוין רעווא דזעיר אנפין לקבליה הוא רעווא
 דכתיב (כ"א מצחא דגולגלתא רגון אקרי דהא רעוא דרעוין
 אתגלי בההוא מצחא לקבל דא לתתא כתיב) והיה על מצחו תמיד לרגון ונ'
 וההוא מצחא דאקרי רגון הוא גלויא דכל רישא וגולגלתא דמתכסיא
 בארבע מאה ועשרין (כ"א ועשר) עלמין וכד אתגליא אתקבלא ללותהון
 דישראל אימתי אתגליא שתיק ר"ש סאל תניינות אימתי ה"ר שמעון לר'
 אלעזר ברבי אימתי אתגליא א"ל בשעתא דללותא דמנחה דשבתא א"ל
 מ"ט א"ל משום דהיה שעתא ביומי דחול תליא דינא לתתא בוטיר אנפין
 ובשבתא אתגליא מצחא דאתקרי רגון בהיה שעתא אשתכך רגווא ואשתכח
 רעוא ומתקבלא ללותהון ה"ד ואני תפילי לך י' עת רגון מעתיק
 יומין לגלגא מצחא ובג"כ אתתקן ה"י קרא למימריה בללותא דמנחה בשבתא
 אמר ר"ש לר' אלעזר ברבי דרדך בדי לעתיק יומין רעוא דמצחא תשכח בשעתא
 דתלטריד ליה ת"ח בשאר (ס"א בשעתא דלתתא כד אתגלי מצחא אשתכח
 חולפא) ה"ד (ס"א ת"ח בשאר דלתתא כד אתגלי מצחא דינא אתער ואשתכח
 ואשתכד מצחא דאשנחותא לחייבי עלמא לאינון דלא מתכספי בעובדייהו
 כד"ה) ומצחא אשה וזנה היה לך מאנת הכלם והכא כד אתגלי מצחא תיאובתא
 (סלא חביבותא) ורעוא שלים אשתכח וכל רגוון אשתככו ומתכפין קמיה
 מהאי

מהאי מצחא (ס"א דלתתא) נהרין ארבע מאה נתי דינון כד אתגליא האי
 עת רגון כלהו משתככין קמיה ה"ד דינא יתיב (כלומר יתיב באתריה ודינא
 לא אתעביר) ותאנא שערא לא קאים בהאי אתר משום דמתגליא ולא אתכסיא
 אתגליא דיסתכלון מארי דינא וישתככון ולא אתעבירו תאנא האי מצחא
 אתפשט במאתן ושבעין אלפין נהרין דבולונין (ס"א דנהרין) מעדן עלאה
 דתנין לית עדן דהיר לעדן עדן עלאה לא אתגליא והוא סתים בסתימא
 ולא מתפרשא לארחין דקאמרן והאי עדן דלתתא מתפרש בשבילוי לתלתין
 ותריין (עיבר) שבילין רא"פ"ג דמתפרש האי עדן בשבילוי לית דינע ליה בר
 האי זעיר אנפין ועדן דלעילא לית דינע ליה ולא שבילוי בר ההוא ארד אנפין
 ה"ד אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה אלהים הבין דרכה דא עדן
 דלתתא ידע זעיר אנפין והוא ידע את מקומה דא עדן דלעילא ידע
 עתיק יומין סתימאה דכלא

עיניו

דרישא חורא משכנין משאר עיינין לית כסותא על עינא ולית
 גבינון על עינא מאי טעמא דכתיב הנה לא ינוס ולא יישן שומר
 ישראל ישראל דלעילא וכתיב אשר עיניך פקוחות ותאנא כל מה דאתי
 ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבינון על עינא כ"ס רישא חורא דלא
 בעי מדי (ס"א נטורה) אמר רבי שמעון לרבי אבה למאי היא רמוזא א"ל
 לטויי ימא דלית כסותא על עינא ולית גבינון על עינא ולא נייחין ולא בעיין
 נטורה על עינא כ"ס עתיקא דעתיקו דלא בעי נטורה וכ"ס דאיהו משנח
 לכלא וכלא מתון ביה ולא נאים הדא הוא דכתיב הנה לא ינוס ולא יישן
 שומר ישראל ישראל דלעילא כתיב הנה עין י' אל יראיו וכתיב עיני י' המה
 משוטטים בכל הארץ לא קשיא הא בוטיר אנפין הא בארד אנפין ועכ"ד
 תרי עיינין אינון ואתחוררו (ס"א ואתחוררו) לחד עינא דאיסי חורר בנו
 חורר וחורר דכליל כל חורר

חורא

קדמאה נהיר וסליק ונחית לאסתכלא (ס"א לאתכללא) דלריר
 בזרורא תאנא בטס האי חורא ואלדיק ג' בוטירי דאקרין הוד

חורא

והדר וחדוה ולהטין בחדוותא בשלימותא
 תנייבא נהיר וסליק ונחית ובטס ואפיק (ס"א ואלדיק) ג' בוטירין
 אחרנין דאקרין נלח וחסד ותפארת ולהטין בשלימותא בחדוותא

חורא

תליתאה ליהט ונהיר ונחית וסליק ונפיק מסתימיותא דמוחא
 ובטס בבולוינא אמעיתא שביעאה ואפיק ארחא למוחא תתאה
 (כ"א ואפיק ארחא ללבא תתאה) ומתלהטן כלהו בוטירין דלתתא אמר
 רבי שמעון יאות הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך בשעתא דתלטריד ליה
 תאנא חורר בנו חורר וחורר דכליל כל חורר

חורא

קדמאה נהיר וסליק ונחית לתלת בוטירי דלסטור שמאלא ולהטין
 ואחסן בהאי חורא כמאן דאחסני גופיה בכוסמין עגין וביריחין
 על מה דהו עלוי בקדמיותא

חורא

תנייבא נחית וסליק ונהיר לתלת בוטירי דלסטור ימונא ולהטין
 ואחסן בהאי חורא כמאן דאחסני בכוסמין טבין וביריחין על מה
 דהו עלוי בקדמיותא

חזרה

תליאתה נהיר וסליק ונחית ונפיק נהירו דחזורה דלגו לנו מן
 מוחא ובטס בטערא אוכמא כד אלטרין . וברישא . ובמוחא
 דרישא . ונהיר תלת כתרין דאסתארו כמה דאלטרין לגלאה אי נוחא קמי
 עתיקה סתימ' דכלא . ותאנא לא סתים האי עינא . ואינון תרין ומתחורין (ס"א)
 (ואתחורין) לחד . כלל הוא ימינא . לא הוה (ס"א) לית ביה) שמאלא לא נאיים ולא
 הדמיק ולא בעי נטירותא לית מאן דאגין עליה . הוא אגין על כלל הוא אשנא
 על כלל . ומאשנאותא דהאי עינא מתונן כללו . תאנא אי עינא דא אסתים
 רגעא חדא לא יכלין לקיימא כללו בג"כ אקרי עינא פקיא . עינא עלאה .
 עינא קדישא . עינא דאשנאותא . עינא דלא דמיק ולא נאיים . עינא דהוא נטורא
 דכלא . עינא דהוא קיומא דכלל ועל האי כתיב טוב עין הוא יבורך . אל תקר
 יבורך אלל יברך . דהאי אתקרי טוב עין ונמיה מברך לכלל . ותאנא לית נהירו
 אסתים) מהאי נהורה חזורה עינא עלאה דאקרי טוב עין . ולית רידע כד נהיר
 עינא עלאה דא קדישא ואסתים לעינא תתאה דא בר איסו וזמנין דדיקייא זכאי
 עליונין לתמיה דא ברוחא דחכמתא ה"ד כי עין בשין יראו . אימתי . בשב"י
 לון . וכתיב אשר עין בשין נראה אתה יי' . ואלמלא עינא טבא עלאה דאשנא
 ואסתים לעינא תתאה לא יכיל עלמא למיקס רגעא חדא :

תאנא

בנניעותא דספרא . אשנאותא דעינא תתאה כד אשנא נהירו
 עלאה ביה ועייל ההוא נהירו דעלאה בתתאה דמניה נהיר כלל .
 ה"ד אשר עין בשין נראה אתה יי' . כתיב הנה עין יי' אל יראיו . וכתיב עיני
 יי' המה משוטטים בכל הארץ . זכו עיני יי' אל יראיו עינא דלעילא . לא זכו
 עיני יי' המה משוטטות עינא דלתתא דחגי מפני מה זכה יוסף דלא שלטא
 ביה עינא ביטא מפני זוכה לאשנאותא בעינא טבא עלאה ה"ד בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין . אמאי הוא בן פורת עלי עין כלומר על סבת עין דאשנא
 ביה . וכתיב טוב עין הוא יבורך מ"ט כי נתן מלחמו לדל מ"ט ח . ת"ח
 בעיינון דתתאה אית עינא ימינא ואית עינא דשמאלא . ואינון תרי בתרי גווי .
 אכל הכא לית עינא שמאלא . ותרוייהו בדרגא חד סלקי וכלא ימינא . ובגויני
 כך עינא חד ולא תרין . ותאנא עינא דא דהוא עינא דאשנאותא . פקיא
 תדיר . חייבאן תדיר . ומדאן (ס"א) וחזאן) תדיר . דלא הוי הכי לתתא .
 דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחזורה בג' גווי . ולא הוי תדיר פקיא . דלית
 גביעא סוטרא (ס"א) כליה גבוי סודרא) (ס"א) דליה עינא בגבוי דמכסאן)
 על עינא . וע"ד כתיב עורה למה תישן ה' . פקח עיניך . כד אתפקח . אית
 למאי דאתפקח לטב . ולמאן דלא אתפקח לטב . ווי למאן דאתפקח ועינא
 אתערב בסומקא וסומקא אתחוי לקבליה ומכסיא עינא . מאן יסתויב מניה
 אכל עתיק יומין טבא דעינא . חזור בגו חזור חזור דכליל כל חזורי . זכאה
 חולקיה למאן דישנא עליה חד חזור מנייהו . וע"ד ודאי כתיב טוב עין הוא
 יבורך . וכתיב בית יעקב לכו ונלכה באור יי' . תאנא (עכ"ז) סמיה רעתיקה
 סתים מכל ולא מתפרס באורייתא בר מן אתר חד דמומי ועיר אנפין לאברהם
 דכתיב כי נשבעתי נאם ה' נאם דועיר אנפין . וכתיב כך יברך ישראל . ישראל
 דלעילא . וכתיב ישראל אשר כך אתפאר . לישראל קאמר דא . ותנין עתיק
 יומין

יומין אמרו והאי והאי עפיר . תניה כתיב חוה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק
 יומין יתיב . כרסון רמיו . מאן הוא . אמר לרבי יהודה קום בקימך ואתקין
 כרסייא דא . ה"ר יהודה כתיב כורסייה שביבין דיבור . ועתיק יומין יתיב על
 האי כרסייא . מ"ט דתניה לי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסייא לא יכול
 לאתקיימא עלמא מקמי ההוא כרסייא כד יתיב עתיק יומין עליה לפפוא (ס"א)
 (אתקפיה) לההוא כורסייא . ומאן דרכיב שליט בעידנא דנטיל מהאי כרסייא
 ויתיב על כרסייא אחרא . כרסייא קדמאה רמיו דלא שלטא אלל איסו דרכיב
 ביה עתיק יומין . ה"ר שמעון לרבי יהודה יתקן ארחך וייתי כך מעתיק יומין .
 וא"ת כתיב אי ה' ראשון ואת אחרונים אני הוא . כלל הוא והוא סתים מכל
 סטרי (בהאי חוטמא) . תאנא בחוטמא אשתמודע פרלופא . ות"ח מה בין
 עתיקה לויעיר אנפין דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא חין ומחד נוקבא חין
 דחין . האי חוטמא הוא פרדסקא דביה נשיב רוחא דחיולויעיר אנפין יקרינן ליה
 סליחה . והיא נחת רוח אהבסמותא דרוחא דרוחא דנפיק (מהכא) מאינון נוקבי
 חד רוחא נפיק לז"א לאתערא (ס"א) חין מכל סטרין חירו מכל סטרין חין
 דחין) ליה בגנתא דעדן . והא רוחא דחיי דביה זמין לאתערא לזמנא דכריה
 דדוד למנדע חכמתא . ומההוא נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה
 וזמין להשראה על מלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח
 עלה וגבורה רוח דעת ויראת ה' . הא סכא ד' רוחין . והא רוחא חדא אמרינן
 חמאי תלת . קום ר' יוסי בקיומך . קום ר' יוסי ואמר . ביומי דמלכא משיחא לא
 יימרון חד לחד אליך לי חכמתא דכתיב ולא ילמדו עוד איש את רעשו וגו' . כי
 כלם ידעו אותי למקטנס ועד גדולם . ובההוא זמנא יתער עתיק יומין רוחא
 דנפיק ממוחא סתימאה דכלא . וכד ישלף דא . כל רוחין דלתתא יתערון
 עמיס . ומאן אינון . אינון (תרין) כתרין קדישין דז"א . ואינון סיתא רוחין
 אחרנין דיהבי (ס"א) דהאי) אינון (ס"א) ואינון סיתא רוחין תלת רוחין אינון
 דכלילן תלת אחרנין) דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עלה וגבורה רוח דעת
 ויראת ה' . דתנינן כתיב וישב שלמה על כסא ה' וכתיב שש מעלות לכסא . ומלכ'
 משיחא זמין למיתב בשבעה . סיתא אינון ורוחא דעתיק יומין דעליהו הא שבעה
 כמה דאתמר . (תלת רוחין אינון דכלילן תלת אחרנין) . ה"ל ר' שמעון רוחך
 ינוח לעלמא דאתי . ת"ח כתיב כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח וגו' וכי
 ארבע רוחי עלמא מאי עבדי הכא . אלא ארבע רוחי יתערון . תלת אינון .
 ורוחא דעתיקה סתימא ארבע והכי הו' . דכד יפוק דא נפקין עמיס תלתא
 דכלילן בגו תלתא אחרנין . וזמין קב"ה לאפקא חד רוחא דכליל מכללו . דכתיב
 מארבע רוחות באי הרוח . ארבע רוחות באי לא כתיב כאן אלא מארבע רוחות
 באי . וביומי דמלכא משיחא לא ינטרכון למילף חד לחד דהא רוחא דילסון
 דכליל מכל רוחין יודיע כלל . חכמה ובינה עלה וגבורה (רוח) דעת ויראת
 ה' . משום רוחא דכלילא מכל רוחי . בג"כ כתיב מארבע רוחות דאינון ארבע
 דכלילן בשבעה דרגין עלאין דאמרין . ותאנא דכללו כלילן בהאי רוחא דעתיקה
 דעתיקין דנפיק ממוחא סתימא לנוקבא דחוטמא . ותא חוי מה בין חוטמא
 לחוטמא . חוטמא דעתיק יומין חין מכל סטרי . חוטמא דועיר אנפין כתיב
 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל וכו' . עלה עשן באפו ומההוא עשן דליק
 נור

נור כד סליק תננא • לכתר נחלים בערו ממנו • מהו ממנו מאותו עשן מההוא חוטמה מההוא אשא • תאנא כד הוה רב המנוכא סבא בני לגלאה ללוותיה אמר לבעל החוטם אי מתפלל לבעל החותם אני מתחנן • והיינו דכתיב ותהלתי אחטם לך האי קרא לעתיק יומין אמרו • תאנא אורכא דחוטמה תלת מאה ושבעין וחמס עלמין אתמליין מן ההוא חוטמה וכלהו מתדבקין בויער אנפין • האי תושבחתא דתקונא דחוטמה הוא וכל תקוני דעתיק יומין • אתחזון ולא אתחזון • אתחזון למארי מדין ולא אתחזון לכלא :

פתח

ר"ס ואמר ווי מאן דאזיט ידוי בדיקנא יקירא עלאה דסבא קדישא טמירא סתימא דכלא • (נ"א טמיר וסתים מכלא) דיקנא דההיא תושבחתא • דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני • דיקנא דלא ידעין עלאין ותמאין • דיקנא דהיא תושבחתא דכל תושבחי • דיקנא דלא הוה ב"ס נביאה וקדישא דיקרב למחמי ליה • דיקנא דהיא תליא בשערוי עד טבורא דלבא • חורא כתלנא יקירא דיקרין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא • תאנא בנניעותא דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודנוי ונחית סוחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק ורפי בתקרבנתא (סני) דבוטמא טבא • חורא דיקירא (ס"א דבדיקניה) ונחית (ס"א חורא יקירא דדיקניה נחית) בשקולא ורפי עד טבורא • הוא דיקנא יקירא מהימנא שלימא דנגדין ביה ו"ג כנישין מבושין דמשח רבות טבא • בתלת עשר תקונין מתתקנא :

תקונא

קממא מתתקן שערא מלעילא ושארין מההוא תקונא דשער רישיה דסליק בתקוני ללעילא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאודנוי בחד חוטא בשקולא טבא עד רישא דפומא • **תקונא** תניינא מתתקן שערא מרישא דפומא • (וסליק) עד רישא אחרת דפומא בתקונא שקיל • **תקונא** תליתאה מאמצעותא דתחות (ס"א דהאי) חוטמה מתחות תרין נוקדין נפיק חד אורחא ושערא אתפסק בההוא ארחא ומלי מהאי ניסא ומהאי ניסא שערא בתקונא שלים סוחרניה דההוא ארחא • **תקונא** רביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מרישא חדא לרישא חדא בתקונא שלים • **תקונא** חמישאה תחות פומא נפיק ארחא אחרת בשקולא דארחא דלעילא ואלין תרין ארחיין רשימין על פומא מכאן ומכאן • **תקונא** שתיאה מתתקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא דפומא ונחית שערא לרישא דארחא תתאה דפומא • **תקונא** שביעאה פסקי שערא ואתחזון תרין תפוחין בתקרבנתא דבוטמא • טבא שפירן ויהן למחוי בניסיון אתקיים עלמא דה"ד באור פני מלך חיים • **תקונא** תמינאה נפיק חד חוטא דשערי סוחרניה דדיקנא ותליין בשקולא • עד טבורא • **תקונא** שמישאה מתערין ומתערבין שערי דיקנא עם אינון שערי דתליין • **תקונא** (דתליין) ולא נפקין דא מן דא • **תקונא** עשיראה (מתערבין) נחיתין שערי תחות דיקנא ורפיין בנרונא • **תקונא** תחות דיקנא • **תקונא** חד סר דלא נפקין נימא מן נימא ומתשערין בשיעורא שלים • **תקונא** תריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרוי ויהן שערי

שערי סחור סחור ניה • **תקונא** תליסר דתליין שערי בתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקר • יחא ביקרא • שפירא מחפין עד טבור' לא אתחוי (ס"א לאתחאה) מכל אנפי תקרובא דבוטמא כר אינון תפוחין שפירן חורין דמשפין חין לעלמא ומחויין חדו לויער אנפין • בתליסר תקונין אליון נגדין ושפין תליסר מבושין דמשח רבות ונגדין לכל אינון דלתתא וסרין בההוא משחא • ומשיחין מההוא משחא דבתליסר תקונין אליון • בתליסר תקונין אליון דתריסר דיקנא יקירא סתימאה דכלא דעתיק דעתיקין • מתרי תפוחין שפירן דאנפוי כהירין אנפוי דזעיר אנפין • וכל חוור (ס"א חוור) ושופן דאשתכחן לתתא כהירין ומתלסטין מההוא נהורא דלעילא • תליסר תקונין אליון אשתכחן בדיקנא ובשלימות דיקנא • בתקוניו אתקרי בר נש נאמן • וכל דחמי דיקניה תלי ביה מהימנותא :

תאנא

בנניעותא דספרא תליסר תקונין אליון דתליין בדיקנא יקירא (בשביעאה) מנהון משתכחי בעלמא ומתפתחי בתליסר תרעי דרחמי • ומאן דאזיט ידיה לאומאה כמאן דאומי בתליסר תקוני דיקנא • האי בארדן אנפין • בויער אנפין בכמה • אמר לר' יצחק קוס בקיומד וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא (ס"א בדיקנא) קדישא היאך יתתקנו • קס ר' יצחק פתח ואמר מי אל כמוד נושא עון וגו' • ישוב ירחמנו וגו' • תתן אמת ליעקב וגו' • תאנא תליסר מביילן אתחזון הכא וכלהו נפקין מתליסר מבושין דמשח רבות דתקוני דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין • טמירא דטמירין • תאנא תקונא דדיקנא טמיר וסתים טמיר ולא טמיר • סתים ולא סתים • בתקוניו ידיע ולא ידיע :

תקונא

קממא • הא תנינן דכל שערא ושערא וכל נימא ונימא לא מתדבקה לחברתה • ושארין נימין דדיקנא לאתקנא • מתקונא דשער רישא • הכא אית לאסתכלא אי כל נימין דשער רישא ונימין דדיקנא יקירא עלאה בחד נימא אתכללו • (ס"א בחד מתקלא אתקנו) אמאי אליון אריבין ואליון לא אריבין • אמאי נימין דדיקנא לא אריבין כולי האי • וקשיין • ואליון דרישא לא קשיין אלא שעיין • אלא כל נימין שקילן דרישא ודיקנא דרישא • אריבין על כתפין למניד לרישא • (ד"א מרישא) מויער אנפין מההוא משיחא דמוחא דליה ובגויי כך לא הוה קשיין ועל דא אתחזון למהוי רכיבי • תאנא מאי דכתיב חכמות בחוץ תרנה ולבסוף כתיב ברחובות תתן קולה • האי קרא לאו רישיה סופיה ולאוי סופיה רישיה • אלא • חכמות בחוץ תרנה כד נגיד ממוחא סתימאה דאריד אלפין למוחא דזעיר אנפין באינון נימין • כאלו מתחברין לבר תרין מוחין ואתעביד חד מוחא • בנין דלית קימא למוחא תתאה אלא בקימא דמוחא עלאה וכד נגיד מהאי להאי כתיב תתן קולה חד • ובנין דנגיד ממוחא למוחא באינון נימין (כאלו מתחברין לחד תרין מוחין ואתעביד חד מוחא באינון נימין) אינון לא אשתכחו קשיין • מ"ט משום דאי אשתכחו קשיין לא נגיד חכמתא למוחא ביון • בנינא כך לית חכמתא נפקא מבר נש דאיהו קשישא (ס"א קשיא) ומארי דרונא דכתיב דברי חכמים נכחת נשמעים • ומהכא אוליפנא מאן דשערו דרישיה השיטן לאו חכמתא מתישבא עמי • וע"ז אינון אריבין למיתא תועלתא לכלא • מאי

מאי לכלא למיעל על חוטא דמסקיין מן מוחא וכו' ר' לא תליא שפרא
 דרישא על שפרא דדיקנא דתערא דרישא תלי וסליק על אודנין לאחורוי ולה תלי
 על דיקנא משום דלא אנטרוד לאתערבא אלין בלין דכלהו מתפרשן בארתייהו •
 תאנא כלהו שפרי בין דרישא בין דדיקנא כלהו חורוי כתלגא • ותאנא אינשו
 דדיקנא קשיאי כלהו • מ"ט משום דאינון תקיפא דתקופין לאחסין (כ"א
 לאחתא) אינון תליסר מכילן מעתיק דעתיקין • והני מכילן מקמי אודניו שריין •
 והני מכילן סתימן אינון • דלא יתערבון באחרנין • (ס"א) דאתחסינו לתתא והני
 תנינא מקמי אודניו שריין שפרי משום דכלחודייהו אינון ולא אתערבו באחרנין
 ואי תימא דלית אחרנין כוותיהו • לא • דתניא תליסר מכילן דרחמי מעתיקא
 קדישא • מי אל כמוד חד • נושא עון תרי • ועובר על פשע תלת • לשארית נחלתו
 הרבע • לא החוק לעד אפיו חמש • כי חפץ חסד הוא שיה • ישוב ירחמנו
 שבעה • יכבוש עונותינו תמיא • ותשליך במגולות ים כל חטאתה תשעה •
 תתן אמת ליעקב עשרה • חסד לאברהם חד סר • אשר נשבעת לאבותינו
 תריסר • מימי קדם תליסר • לקביל דא אל רחום וחנון וגו' ואינון לתתא •
 ואי תימא משה איך לא אמר אלין עליון • אלא משה לא אנטרוד אלא לאתר
 דדינא אשתכח • ובאתר דדינא אשתכח לא בעי הכי למימר • ומשה לא אמר
 אלא בעידנא דישאל חביו ודינא הוא תליא ובגויי כד לא אמר משה אלא
 באתר דדינא אשתכח אכל בהאי אתר סדורא דשפרא דעתיק יומין מסדר
 בגישה • ואינון תליסר תקופין דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין תקיפין
 לתברא ולהכפיא כל גורי דינון • מאן חמי דיקנא עלאה קדישא טמירא
 דטמירין דלא אכסוף (ס"א) אהכסוי) מניה • ובג"כ כל שפרי קשיפין ותקופין
 בתקופין • ואי תימא אי הכי הו' שפרי דלתתא אינון אוכמי אמאי לא הו' דא
 כדא • דתימא כתיב קולותיו תלתלים שחורות כעורב • וכתיב ושער ראשיה
 כעמר נקא • לא קשיא הו' דדיקנא עלאה הו' דדיקנא תתאה • ועל דא כד
 דמייביבת אורייתא לישראל התייביבת באש שחורה על גבי אש לבנה • ועקרא
 דמלה משום דהני שפרי בגין דממוחא אשתכחו לאתמשכא למוחא דלתתא •
 ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלחודוי הוא • וכל תקופין בלחודיהו אשתכחו •
 דיקנא בלחודוי • ושפרי בלחודייהו •

תקונא

קדמאה תקונא דשפרי דרישא דדיקנא • ותאנא כל
 תקופין דיקנא לא אשתכח אלא (ממוחא דלבה) ממוחא דרישא
 (ס"א) מתקופין דרישא) והכא לא פריש כפי דהא לא הוי • אלא תקונא דא
 דנחית מן רישא דשפרי דרישא הכי אשתכח • (חסר כאן) ומאי דיקנא
 אשתמודע כל מה דהוי דרישא דאלף עלמין דחתימין (ס"א) אלף עלמין
 חתימין) שפרא דכתיב • עוקא דכליל כל עוקין • אורכא דכל שפרא
 דנחית מקמי אודניו לא הוי אריבא • ולא אהדבק דא כדא ולא (ס"א) דכלא
 נחתין • אלין שפריין • מכד נגדין אהמשכן (ס"א) אלא מכד נחתין אלין
 שפריין נגדין והתמשכן ותליין • ושירותא דתקונא קדמאה תלתין וחד קולי
 שקלין אהמשכן עד רישא דפומא • ותלת מאס ותשעין נומין אשתכחו בכל
 קיבא וקוצא • תלתין וחד קולי שקלין דהו' בתקונא קדמאה תקיפין לאכפייא
 לתתא כחוטא ה"ל • מהו ה"ל • תקיף יכול • ובכל הו'א וקוצא מתפרשין
 תלתין

תלתין וחד עלמין תקיפין שלטין להתעייבא • (ס"א) להתפשטא) (ס"א)
 לאכפייא) והתפשטו ל"א בהאי סטר ול"א בהאי סטר • וכל עלמא ועלמא
 מניה מתפרש לאלף עלמין דכסיפין לעדוגא רבא • וכלא סתיס דרישא דדיקנא
 דכליל תקיפא • וכלילן בהאי ח"ל ועס כל דא הוי ח"ל אהכפיא לרחמי •
 דרחמי דעתיק יומין (אתבסס) והתכלל והתפשט ביה אמאי עד פומא משום
 דכתיב דינא יתיב וספריין וגו' מאי דינא יתיב • יתיב לאתריה דלא שלטא •
 הס"ד פלא יועץ אל גבור אל דהו' גבור • והתבסס בדיוקנא (ס"א) דדיקנא)
 קדישא דעתיק יומין • ורוא דכתיב מי אל כמוד בעתיק יומין אהמר בתקונא
 קדמאה דדיקנא קדישא עלאה •

עלמא

קדמאה דנפיק מתקונא קדמאה שליט ונחית • וסליק לאלף אלפין
 ורבוא רבבן מארי תריסין ומניה מתאחדין בקסט' בעוקא רבא •
 תניינא דנפיק מהאי תקונא • שליט ונפיק • ונחית וסליק לשבעה
 וחמשיין אלף דרגין מארי דיבכא • ומשחדן מניה לאכפיה
 בקודלא בחיורא (ס"א) בחיורא) •

עלמא

תליתאה דנפיק מהאי תקונא • שליט ונחית וסליק לג' אלפין
 מארי דיללה ומתאחדן מניה כבוסיטא לקוסטיר' (ס"א) כבוסינא
 לקוסרא) ומאי תקונא מתכפין כלהו ומתבסמן במרירא דמטין דמתכסמין
 בימא רבא • מאן חמי יתקונא דא דדיקנא קדישא עלאה יקרא דלא אכסוף
 מניה • מאן חמי טמירותא (ס"א) יקירותא) דקולין דשפרי דלתיין מהאי סבא •

עלמא

יתיב בעטרא דסחרין • עטרין דכל עטרין • עטרין דלא אהתכללו בעטריין • עטרין
 דלא כשאר עטרין • עטרין דשפריין דלתתא מתאחדן מנהו • ובגין כך הני
 תקופין אינון תקופין דלתת' מנהו מתאחדין תקופין דאתקו דאלטרוד לאתברכ'
 מאן דבעי ברכא • דכל תקופין דאתקו בקבליהו ברכאן משתכחין (לקבליהו)
 והתעביד מה דהתעביד כלא כולו בהני תקופין כלא וקפן לקבלי תקופין דמלכא

תקיפא עתיקא סתימא דכלא • וכלהו אהבסמן מתקופין אלין • (דמלכא
 עתיקא) תאנא אי עתיק דעתיקין קדישא דקדישין לא אהתקו בהלין תקופין
 לא אשתכחו עליון ותתאין • וכלא הוי כלא הוי • ותניא עד כמה זשורין אלין
 (ס"א) אהתקו בהלין ל"ג) תקופין דדיקנא • עד תליסר (דלתתא) וכל זמנא
 דתליסר אלין משתכחין זשורין אלין דלתתא • וכלא בחושבנא דהלין תריסר •
 אשתכח דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא • כלא בחד איהו טמירא ויקירא •
 בגין דאיהו יקירא וטמירא מכלא לא אדכר ביה באתר דאורייתא (ס"א) לא
 אדכר באורייתא) ולא אהגליא • ומה דיקנא אהגליא דיקנא דכהנא רבא
 עלאה • ומאי דיקנא נחית לדיקנא דכהנא רבא דלתתא • מהי דיקנא
 דכהנא רבא • דיקנא דכהנא רבא בתמינא תקופין אהתקו • ובגין כך תמינא
 תקופין לכהנא רבא כד משפא נחית על דיקניה הס"ד כשמן הטוב על הראש
 יורד על הזקן וגו' • ומ"ל דכתיב שבת אחים גס יחד • גס לרבות כהן גדול
 דלתתא דכל זמנא דכהנא רבא דלתתא משמש בכהנא רבא כביכול כהן
 גדול דלעילא משמש בכהנא רבא • דא תקונא חד דדיקנא דעתיק יומין סתימא
 דכלא • מ"ל ר' שמעון יהוא אנת ר' יצחק למחמי ביקרא דתקופין דדיקנא
 וסבר חפי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין • זכאה חולקך וזכאה חולקי עמכון
 בעלמא

בעלמא דאתי :

תקונא

תניינא מתתקן עשרא מרישא דפומא עד רישא אחרא דפומא בתקונא שקיל . קוס ר' חוקיה וקאום בקיומך ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיקנא קדישא . קס ר' חוקיה שארי ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו . מי גרם שאני לדודי משום דעלי תשוקתו . מסתכל הוינא והרו חמית כהורא יקורא דבוזינא עלאה כהיר וסליק לתלת מאה ועשרין וחמשה עיבר . וחד חסוך הוה אחסחי בההוא כהורא כמאן דאתסחי בההוא כהורא עמיקא דמימיו מתפלגין ונהרין ונגדין לכל עיבר ממה דעלוי . וסליק ההוא כהורא בשבתא דומא עלאה עמיקא . דכל פתחין טבין ויקרין בההוא פתחא התפתחין . אבא שאיל מהס (ס"א מהו) פשרא דחמית . פתחו ואמרו נושא עון חמיתא אמר דא הוא . תקונא תניינא יתיב א"ר שמעון האידינא דאתקשר (ס"א התבסס) עלמא בריך אבתי ר' חוקיה לעתיקא דעתיקין . אמר ר"ש כלהו בוזינא דאתיין דהאי עוקא קדישא אסהדנא עלי שמאי עלאין דעלאין ורעא קדישא עלאה דעלאה דלנא חמי השתא מה דלא חתא בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטורא דסויי דלנא חמינא אנפאי כהירין כנהורא דשמא תקיפא דומין למיפק באסוותא לעלמא דכתיב וזרחה לכס ירחי שמי שמש נדקה ומרפא בכנפיה ועוד דלנא ידענא דאנפאי כהירין ומשה לא ידע ולא אסתכל . ה"ד ומשה לא ידע כי קרן עור פניו ועוד דלנא חמי בעיני תלוסר מכילן גליפין קמאי ונהירין כבוזינא . וכד אתפרס כל חד מנייהו מפומיכוון אסתלק ואתתקן ואתעטר בטמירותא דתקוני דדיקנא וכל אחרין אשתארין . ובעוד דכל חד מתפרש בפומיכוון כהיר ואתעטר ויתב כמלכא בנו חיליה . וכד אסתיים לאפרשא סליק ואתעטר בעטרא קדישא ואתתקן ואתעטר ויתב בתקוני דדיקנא קדישא וכן לכל חד וחד . אודרוו כהירין קדישין דהא בקיומא דא לא יהא עד דייית מלכא משיחא . קוס ר' חוקיה תניינות . ואוקיר תקונא תליתאה דדיקנא קדישא . תנא עד לא קס ר' חוקיה קלא נפק ואמר אין מלאך אחד עושה שתי שליחות . אתרניס ר"ש ואמר ודאי כל חד וחד בהתריה . ואנא ור' אלעזר ברי ור' אבא אשתלים שלימתא עלאה . קוס ר' חייא . קס ר' חייא פתח ואמר . ואומר אהה ה' אלהים הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי . וכי ירמיה לא הוה ידע למללא והא כמה מלוין נפקו מפומי עד לא אמר דא . והא אמר מלה כדביבא דכתיב הנה לא ידעתי דבר . אלא (תאנא) ח"ו דאיהו אמר על דא . אלא הכי תאנא מה בין דבור לאמירה . אמירה היא דלא בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא ולאכרוז מלין . דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר . ותאנא כל עלמא שמעו ההוא דבור וכל עלמא אודעוין ובנין כך כתיב וידבר ולא כתיב ויאמר . אף הכא כתיב הנה לא ידעתי דבר ולאכרוז מלה ולהוכחא ברוח קודשא לעלמא אי הכי הא כתיב וידבר ה' אל משה לאמר . אלא מאן הוה נביא' עלאה כמשה דלא ובה בר נש כוותיה . דהוא שמע דבור בהכרזה ולא דחיל ולא אודעו ושאר נביאים אודעו אפילו באמירה ודחילין בדחילו . ותאנא תקונא קדמאה דדיקנא ותניינא לאתבא (ס"א לאקפא) (כ"א לאייתאה) לתליתאה דכתיב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עס גבר . ות"ח דתרין תקונין

הקונין קדמאין למייתא לתליתאה הוו דהוא :

תקונא

תליתאה מאלמעיתא דתחות חוטמא מתחות תרין נוקבין נפיק חד אחרא ושערא אפסין (ס"א אפסין) בההוא אחרא . אמאי אתפסק משום (דכתיב ועובר על פשע .) דהאי אחרא מתתקן לאעברא ביה . ובנין כך יתיב תחות נוקבי חוטמא האי אחרא ושערא לא אחרבי בהאי אחרא משום דכתיב ועובר על פשע למיהב אעברא עד (ס"א על) פומא קדישא דיימא סלחתי . תאנא כמה ערקוסאות מחכאן לההוא פומא ולא התגלי לחד מנייהו . דהא אסתלק ואתעטר . ידע ולא ידע . תאנא בלגינותא דשפרא מהו דכתיב פשע . זכו עובר לא זכו פשע . (מאי משמע עובר על פשע . שפע . דאקדים ש"ן לפ"א לא זכו עומד ולא עובר) (האי) בזעיר אנפין . מאי בין האי להאי . בזעיר אנפין כד נחית ההוא אחרא מתחות נוקבי חוטמיו כתיב ויחר אף ה' בס וילך מאי וילך . דנפיק רוחא דרוזא מאינון נוקבי ומאן דאשכח קמיה אזיל ולא אשתכח ה"ד כי רוח ה' נשבה בו . באריך אנפין כתיב ועובר על פשע . וכתיב רוח עברה ותטהרם . ותאנא הכא כתיב ועובר על פשע בההוא אחרא . התם ועבר ה' לנגוף את מצרים . זכא חולקים למאן דזכי להאי . ודא הוא תקונא תליתאה (דאחרא) דדיקנא יקורא קדישא עלאה עתיקא דעתיקין . אמר ר"ש ודאי קב"ה יסני לאוטבא לך ויחדי לאננא עלך . ותאנא מאי דכתיב שוט אשיס בה' בעתק יומין אתמר . דהא הוא מדוותא דכלא . תאנא שפעתא התגליא האי אחרא דדיקנא דעתיק יומין . כלסו מארי דיכבא ויללא ומאריסון דינא סתימין וסתיקין ולית דיפתח פטרא לאבהשא . משום דהאי אחרא התגליא לתקנא . ומאי . מאן דאחיד (כ"א דאחית) ואוהר (ס"א משום דהאי אחרא סימנא לסתיקותא ומאי הוה מאן דאחיו ואוהר) לסתיקא . להאי אחרא רשום . דהוא סימנא דעתיקא קדישא :

תקונא

רביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מרישא חדא לרישא חדא . ה"ד לשארית נחלתו . כד"א ונשאת תפלה בעד הסארית הנמלאה . הנמלאה ממש . שארית דכתיב שארית ישראל לא ישעו עולה :

תקונא

חמיסאה נפיק אחרא אחרא מתחות פומא ה"ד לא החזיק לעד אפו . קוס ר' יוסי קס ר' יוסי פתח ואמר אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו . אשרי העם שככה לו . מהו שככה לו . כד"א וחמת המלך שככה סכך מרוגיה . ד"א סכך מרוגיה ה"ד ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג דא הוא דינא דדיני . אשרי העם שה' אלהיו . רחמי דרחמי . ד"א שככה שמא דכליל כל שמהן . וקב"ה מעבר רוגזיה ואנח ביה לזעיר אנפין ומעביר על כל אינון מלבר . דתניא אחרא עלאה דדיקנא קדישא (עלאה עתיקא דעתיק) דאיהו נחית (בדיקנא) תחות נוקבי חוטמא דעתיקא . והאי אחרא דלתתא . שקילן אינון בכלא . דא לעילא ודא לתתא . לעילא עובר על פשע . דלתתא לא החזיק לעד אפו . ותנין לא החזיק דלא חית אחר למיתב . כמה דלעילא יתיב אחרא לאעברא כך לתתא יתיב אחר לאעברא . תנא בכל אחר דבהאי עתיקא טמירה דכלא אחרא התגליא טב לכלסו דלתתא דכא אחתיו עיטא למעבד טב לכלא . מאן דסתים ולא התגליא לית עיטא . ולית מאן דידע ליה אלא הוא בלחודו . כמה דעין עלאה לית דידע ליה אמא הוא עתיקא

עתיקא דעתיקא ועל האי כתיב מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך
 אמר רבי שמעון יתתקנו עובדך לעלמא דאתי מעם עתיקא דעתיקון :

תקונא
 סתימא מתתקן שפרא וסליק מלרע לעילא ופסי תקרובתא
 דבוטמא טבא עד רישא דפומא דלעיל . וכתיב שפרא (דרישא)
 לרישא דפתחא דארחא תתא דפומא . קום ר' ייסא ואתקין תקונא דא . קום
 ר' ייסא פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוס . וכתיב ובחסד עולם רחמתך .
 הני קראי קשיין אהדדי ולא אקטו . דתנינן אית חסד ואית חסד . אית חסד
 ולנו ואית חסד ולנר . חסד דלנו הא דאמרן דעתיקא דעתיקון והוא סתים
 בסטרא דא דדיקנא דאקרי פאת סוקן ולא בעי בר גס לחבלה האי סטרא משום
 האי חסד דלנו דעתיק יומין ובג"כ ככהן דלתתא כתיב ביה לא יקרחה קרחה
 בראשם ופאת זקנם לא יגלחו . מ"ט בגין דלא לחבלא ארחוי דחסד דעתיקא
 דכהן מסטרא דא קא אתי . ותאנא בלניעותא דספרא ככלא אלטרך חסד
 לאתרכאה ולמבני ולא לקטעא ליה ולא ישתאי מעלמא . והאי דכתיב וחסדי
 מאתך לא ימוס . חסד דעתיק יומין . ובחסד עולם . חסד דאקרי חסד עולם
 והאי הוא אחרא דו"א דכתיב אמרתי עולם חסד ויבנה והאי חסד דעתיק
 דעתיקון הוא חסד דקטוט . וחסד דקטוט לאו בחיי גופא אתמר אלא בחיי
 דנשמתא . ובג"כ כתיב כי חפץ חסד הוא . דא הוא תקונא סתימא דדיקנא
 יקירה דעתיק דעתיקון :

תקונא

שביעה פסיק שפרא והתחון תרין תפוחין בהקרובתא דכוסמא
 שפירן ויאן לחמיו . פתח ר"ש ואמר כתפוח בעלי היער וגו' . מה
 תפוח זה כלול בג' גווי . כך קב"ה תרין תפוחין כלל שתא גווי ותרין תפוחין
 אלין דאינון תקונא ז' אינון כללא דכל שתא תקוין דאמונא . ובגוויסון אחקיים
 באור פני מלך חיים . ותנא מהני תפוחין נפקין חיינ לעלמא ומחויין חידו לועיר
 אכפין . כתיב יאר ה' פניו אליך . וכתיב באור פני מלך חיים . באור פני מלך
 אלין אינון תרין תפוחין דקרובא דבוטמא דאמונא . יאר ה' פניו אליך פנים
 דלבר דכד נהרן מתברך עלמא . ותאנא כל זמן דהני בוטי לבר נהירין .
 כל עלמא מתברך ולא אשתכח רוגזא בעלמא . ומה אי הכי דלבר כך . תרין
 תפוחין נהירין תדירא דחדאן שדירא עכ"ל . תניא . כד אתגליין תרין תפוחין
 אלין אחזוי ועיר אנפין בחדותא . וכל אינון בוטינן דלתתא בחדותא . וכל
 אינון דלתתא נהרין וכל עלמין חדאן ושלימין מכל שלימותא . וכלא חדאן
 ונהרין . וכל טיבו לא פסיק . כלהו אתמליין בשעתא חדא . כלהו חדאן בשעתא
 חדא . ת"ח פנים דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דלא נהרין . ובג"כ כתיב
 יאר ה' פניו אליך . יאר פניו אתנו סלה . מכלי דלא היו תדירא אלא כד
 אתגליין תפוחין דלעילא . תאנא אלין תפוחין דסתימין נהירין וחוורין תדירא .
 ומנהון נהירין לתלת מאה ושבעין עיבר . וכל שיתא תקוין קדמאין דבדיקנא
 ביה כלזין . ה"ד ישוב ירחמנו . ישוב מכלל דומנין ומירין ומנין אתגליין
 הכא הוא ישוב ירחמנו . ובהאי דלתתא הוא ואמת . דא הוא תקונא שביעה
 דכליל שתא כתרין תפוחין דבעתיקא דעתיקון :

תקונא

תמינאה נפיק חד חוטא דשערי סוחרניה דדיקנא ותליין בשקולא
 עד טבורא . קום אלעור ברי אתקין תקונא דא . קום ר' אלעור
 ברי

(בריה) פתח ואמר הכל תלוי במול ואפילו ס"ת בהיכל . מלה דא אוקימנא
 בספרא דלניעותא ובהא אית לאסתכלא וכי הכל תלוי במול ותנינן ס"ת קדש
 ונרתקו קדש והיכל קדש . וכתיב וקרא זה אל זה ואמר קק"ק הא תלת אינון .
 וס"ת לקבליון כרתקו קדש והיכל קדש והוא קדוש . והתורה נחנה בשלש
 קדושות . בשלשה מעלות בימים שלשה שכניה בשלש לחות וארון והיכל בס"ת
 תליא ואיבו תליא במול וכתיב ומארות השמים א תחתו . מאן דאיבו בקדושות
 הללו להו תליא במולא . אלא הכי אוקימנא בספרא דלניעותא האי חוטא
 יקירא קדישא דכל שערי דדיקנא תליין ביה אתקרי מול . מ"ט משום דכל קדשי
 קודשין קודשייהו בהאי מולא תליין . וס"ת אע"ג דאיבו קדוש לא חל עליה עשר
 קדושין עד דעייל להיכל . כיון דעייל להיכל . אתקרי קדוש בעשר קדושות .
 כנונא דלעילא דלא אתקרי היכל אלא כד אחברין עשר קדושות . ותאנא הכל
 תלוי במול . דאיבו האי חוטא יקירא קדישא דכל שערי תליין ביה . אמאי
 אקרי מול . משום דמני תליין מזלי ומזלי מניה עלאין ותתאין . ובג"כ איבו
 תליא וביה תליין כל מלי דעלמא עלאין ותתאין . ואפילו ס"ת שבכיכל
 דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עס שאר קדושין וכלהו תליין בהאי .
 ומאן דחמי להאי תקונא אתכבשן חוביהון מקמיס ומתכפין סה"ר יבזש
 טוכותיו . א"ל ר"ש בריך ברי לקודשא דקודשין עתיק מכלא :

תקונא

תשיעה מתערבין שערי עס אינון שערי דתליין ולא נפקין דא
 מן דא . קום ר' אבא . קום ר' אבא ואמר אלין (אינון) שערי
 דמתערבין עס אינון דתליין אקרון מזולות ים משום דנפקו ממוטרי מוחא
 ומחאי אחרא רמיו כל מארי דתבעין חובי דכני נשא ומתכפין אמר ר' שמעון
 בריך תהא לעתיק יומין :

תקונא

עשיראה נחתין שערי תחות דיקנא וחפין בנרונא תחות דיקנא .
 קום ר' יהודה . קום ר' יהודה פתח ואמר ובאו במערות לורים
 ובמחלות עפר מפני פחד ה' וגו' . מפני פחד ה' הא אתידע דמאן דאיבו לבר
 פחד ה' אתקרי . ומסדר גאונו אינון שערי דתחות דיקנא ואתקרון סדר גאונו .
 תרי . תקונא עשיראה תתן אמת ליעקב וחד סר . דלא נפקי כימא מן כימא .
 חסד לאברהם :

תקונא

דתיסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אחפני מכל סטריין
 ויאין שערי סחור סחור ליה בגין דלא אשתכח טרחותא כמה
 דאלטרך טרחותא במאי קא מיירי דינא . בהתר (כ"א בתר) דינא טרחותא
 אשתכח . וכי שערי דדיקנא טרח' אינון או דינא אינון והא כלא רחמי התחון לא דלא
 אתטרב שיטובא (ס"א בנשובא) דרוחא דזעיר אנפין . דתאנא משהי פומא קדיש'
 עלאה קדש קדשים נשבא רוחא . מאי רוחא . רוחא דאיתרק . (ס"א דאתדבק)
 ביה דמתלבש ביה (כ"א דאתתקן ומלבש ביה) זעיר אנפין ומהאי רוחא מהלבשין
 כל אינון דלתתא וכד ההוא רוחא נפיק אתפרש לתלתין ושבעה אלף עיבר .
 ואתפשט (ס"א ואתפרש) כל חד בלחודי לאתריה וכל מאן דאתחיי לאתלבש'
 מניה אתלבש . ועל דא שעריין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה
 נפיק ולא בעי מלה אחרא לאתערבא ביה ולקרבא בהדיה . ודה הוא סמירותא
 דכלא דלא אהדבק לא לעילא ולא לתתא . והוא סתים בסתימא דסתימין דלא
 אלזע

אחידע : דא הוא דלא אתקן ולא הוה ביה תקונא ובגין כך רוח דנפיק לבר
 (ס"א דנפיק מהסוד דלבר) ומתלבטין ביה כנפאי מצימני אתקרי פה ה' אבל
 בהאי עתיקא דעתיקין לא אתפרס : ולית מאן דידע רוחיה בר איבו : ובגין
 כך שערי שקילין סוחרנא דפומא ופומא אתפני מכל סטרוי ובהאי אתרחיבו
 אבהתנא לאתלבטא בהאי רוחא דמתפסט לכמה עיבורי : באתר דכל שערי
 שקילין בסוחרוי (הדא הוא דכתיב אשר נשבעת לאבותינו) והא הוא תקונא
 קדישא עלאה דתריסר מכאן אשתלסו י"ב תחומין לעלא : י"ב תחומין
 לתתא : י"ב תחומין לי"ב שבטי אבהתא ה"ד אשר נשבעת לאבותינו :

תקונא

דתליסר תליין שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה
 וביקרא ספירא וחספין עד טבורא : ולא אתחווין מאנפי תקרובא
 דבוטמא בר אינון תפוחין שפירן חורוין : אמר ר' שמעון זכא חולקיה דמאן
 דהשתכח בהאי אדרא קדישא עלאה דאנן ביה : זכאה חולקיה בעלמא דין
 ובעלמא דאתי : דאנן יתבין בקדושה עלאה אשא עלאה אסחר לן (ס"א בין
 אשא עלאה דאסחר לן) והא כל תקונין עלאין (לדיוקנא) דדיקנא קדישא
 אתתקנו ואעטרו ואסחרו לדוכתייהו : והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה
 דביה אחידן כלא כלהו מתכספין למוקף רישא לקבליה מניה תליין כל אינון
 דבועיר אנפין אחידן : מניה תליין עלאין ותתאין וכל גנוון עלאין ותתאין
 גנוון ביה וביה כליין : ואיכו מולא דמתולי מניה כלא דא הוא תקונא שלימתא
 דאשלים לכל תקונין דא אשלים לכלא :

תאנא

אלין תקונין אקרוין ימי קדם יומין קדמאין דקדמאי : ואינון
 דאשתכחו בועיר אנפין אקרוין ימי עולם : ותאנא אלין ימי קדם
 כלהו מתתקנו בתקונא דדיקנא דעתיקא דעתיקין : טמירא דטמירין (כליל
 בהו) והאי דתליסר כליל להון : כמה דאתמר ודא יומא לא אתכליל בהדיהו
 אלא הוא כליל : ובההוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקונין דלעילא ההוא
 אתקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר דיקניה ה"ד יום אחד הוא יודע לה' : הוא
 בלחודוי יתיר מכלא : הוא דכליל כלא הוא דאתקרי בשמא ידיעא : דתנין באתר
 דהית יום אית לילה דלית יום בלא לילה : ומשום דההוא זמנא זמין יאה דיקרא
 דדיקנא והוא בלחודוי ישתכח לא אתקרי לא יום ולא לילה דלית יום אקרי לילה
 מסטרא דילן ולית לילה אקרי אלא מסטרא דילן ומשום דהאי תקונא כליל כלא
 לא אחידע ולא אתחוי מניה ומניה נגיד משחא דרבותא לתליסר עיבר מצושיין
 לכל אינון דלתתא דנהרין בההוא משחא (אתתקנו) בתליסר תקונין אין אתתקנא
 דיקנא קדישא עלאה ואלין תקונין דבהאי דיקנא מתתקנו ונחתן לכמה עיבר ולא
 אתחווין היך מתפסטיין והיך נפקין : מכלא אסתיומו ומכלא אתטמרו : לית
 דידע אתר להאי עתיקא בפשיטותא דלהון כלהון כלילן כמה דאתמר אחידע
 ולית אחידע : טמיר ולא טמיר : עליה אתקרי חני ה' הוא שמי וכבודי לאחר
 לא אתן וכתיב הוא עשנו ולא אצננו : וכתיב ועתיק יומין יתיב : באתריה
 יתיב ולית דידע ליה : יתיב ולא שכיח וכתיב אודך על כי טראות נפלאתי וגו' :

אמר

ר"ש לחבריא כד התפרס פרישא דא דלתון חמאן עלנא אבא
 חמינא דנחתו כל תקונין בגווה ונהירו באתר דא : וחד פרוכתא
 בונינא קב"ה (ס"א בוסוטא דקודשא) פרישא בארבע סמכין לארבע עיבר :

סמכא חד הוא יתיב מתתא לעילא וחד מגרופיא בידיה : ובמגרופיא ארבע
 מתתקין ענין (ס"א ענין) מכל סטרוי : ומתאחדן פרסא ונחתין לה מעילא
 לתתא : וכן לסמכא תניינא ותליתאה ורביעאה : ובין סמכא לסמכא אחידן
 תמניסר רגלי דסמכין ומתנהרין בנונינא דגלופא (ס"א בבוטוטא דגלופין)
 בההוא פריסא : וכן לארבע עיבר : וחמינא אלין תקונין דנהרין עלה והו
 מחאן מלי דפומנא לאתעטרא ולאסתלקא כל חד באתריה : וכד הו מתתקנו
 מפומנא כל חד וחד סליק ואתעטר ואתתקן בההוא תקונא דאתתקן הכה
 מכל (ס"א בהביל דכל) פומא דחד מינן : ובשעתא דחד מינן : פתח פומא
 לתקנא בההוא תקונא : ההוא תקונא הוה יתיב ומחכה למלא דנפיק מפומיכו
 וכדן סלקא בדוכתייהו ואתעטר וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על דשמעין
 מה דלא ידעו : וליתין בקליכוון כמה רתיכוין קיימין הכה בניכוון : זכאיך
 אתון לעלמא דאתי דלהו מלי דנפקו מפומיכוון כלהו מלין קדישין מלי כשרן
 דלא אסטאן ליומנא ולשמאלא : קב"ה חדי למשמע וזיית להני מלי עד דהות
 אגמר (אגור) דינא די לעלמא דאתי תמרון זמנא אחרא כל הני מלי קדישין :
 עלייכו כתיב וחכך כיון הטוב וגו' דוב שפתי ישינים : מאי דובב שפתי
 ישינים דאפיו לעלמא דאתי מרחשן שפותייכו אורייתא קמי : השתא אתתקנו
 ואתכונו דתתא למתקן תקוני דועיר אנפין היך יתתקן והיך יתלבש בתקוני
 מתקוני עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא מכלא דהשתא
 חובתא (ס"א חכמתא) עלייכו למגור דינא קושטאה יאה ושפירא ולאסתקנא
 כל תקונין על בודייה תקוני דועיר אנפין מתקוני דאריך אנפין אתתקנו
 ואתפסטו תקוני מכאן ומכאן כחיוו ב"ב למשלא (ס"א ומשלא) ביה רוחא
 דטמירא דכל טמירין בגין למיתב על כורסוייה דכתיב ועל דמות הכסא דמות
 כמראה אדם עליו מלמעלה : כמראה אדם דכליל כל דיוקנין : כמראה אדם
 דכליל כל שמהן : כמראה אדם דביה סתימין כל עלמין עלאין ותתאין :
 כמראה אדם דכליל כל ריין דאתאמרו ואתתקנו עד לא אכרי עלמא ואף על
 גב דלא אתקיימו :

תאנא

בגניעותא דספרא : עתיקא דעתיקין עד לא זמין תקוני : באני
 מלכין כנס מלכין (כ"א גליף מלכין) ומשער מלכין ולא הו
 מתקיימו : עד דחוי (ס"א דאנח) לון ואלנע לון לבתר זמנא ה"ד ואלה
 המלכים אשר מלכו בארץ אדום : בארץ אדום באתר דכל דינין מתקיימין
 תמן : וכולהו לא אתקיימו עד דרישא חורא עתיקא דעתיקין אתתקן : כד
 אתתקן תקון כל תקונין דלתתא : תקון כל תקונין דעלאין ותתאין : מכאן
 אולופנא כל רישא דעמא דלא אתתקן הוא בקדמית' לית עמא מתתקנא : ואי
 אישו מתתקן כלהו מתתקנו : ואי אישו לא מתתקן בקדמיתא לא וכלין עמא
 לאתתקנא : מלכין : מעתיק יומין : דעד לא אתתקן הוא בתקוניו לא אתתקנו
 כל אינון דבעו לאתתקנא וכלהו עלמין אתחרבו ה"ד וימלך באדום בלע
 בן בעור : וימלך באדום רוא חדא (כ"א יקרא) הוא : אתר דעל דינין מתקטרוין
 תמן ותליין מתמן : בלע בן בעור תאנא הוא גורת דינא תקיפא דתקופין
 דבנינא מתקטרין אלף אלפין מארי דיבבא ויללה : ושם שירו דהבנה : מאי
 דהבנה כלומר דין הבנה כד"א לעלוקה שתי הבנה הב : כיון דסליק לאתשכחא

בזה לא קאים ולא הוה יכול למיקם וכלהו עלמין אתחרבו . מאי טעמא משום דהדס לא התתקן דתקונה דהדס בדיוקניה כלול כלה . ויכול כלה לאתפסא ביה ובגין דתקונה דה' דהדס לא השתכח לא ויכול למיקם ולאתפסא והתבטלו והתבטלו ס"ד . והא כלהו בהדס אתכלינן . אלא התבטלו והשתלקו מההוא תקונה עד דייתי תקונה (נ"ה דיוקנא) דהדס . וכד אתא האי דיוקנא התגלפו (ס"ה אתכללו) כלשו והתחזרו לקומא חררה מנהון אתבסמו (ס"ה מנהון אתבסמו ולא אתבסמו) ומנהון לא התבסמו כלל . ואי תימא והא כתיב וימת . וימת . להתבטלו לגמרי . לאו הכי אלא כל מאן דנחית מדרגא קדמאה דהוה קם ביה קרי ביה מיתא כד"ה וימת מלך מררים דנחית מדרגא קדמאה דהוה קם ביה . וכיון דהתתקן אדס התקרון בשמאן החרטין והתבסמו בקיומא ביה וקיימין בדוכתייהו . וכלשו התקרון בשמאן החרטין מן קדמאין בר ההוא דכתיב ביה וסא אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי וזב . מ"ט משום דהני לא התבטלו כשאר החרטין . משום דהוה דכר ונוקבא כהאי תמרה דלא סלקא אלא דכר ונוקבא . ובג"כ השתא דהשתכחו דכר ונוקבא לא כתיב ההוא מיתא כהחרטין והתקיימו . אבל לא התיישבו עד דהתתקן דיוקנא דהדס . וכיון דהתתקן דיוקנא דהדס התחזרו והתקיימו בקיומא חררה והתיישבו :

תאנא

כד סליק ברעוה דרישא חוורה למעבד יקרא לקרי תקין ומין ואפיסק מבזיגא דקרדיוותא חד ניזולא (נכש ביה התתקד (ס"ה אתתקן) וסליק רעותיה) והתפשט לתלת מאה ושבעין עיבר וניזולא קאים ושארין נפיק אוירה דכיה ומתגלגלא נכש ביה אתתקן ונפיק חד גולגלתא תקופא והתפשט לרבע סטרין ובהאי אוירה דכיה השתאי ניזולא והתחד וכליל (ס"ה והתכליל ביה) . ביה ע"ד . אלא התטמר ביה . ובגין כך האי גולגלתא התפשט בסטרוי . והאי אוירה הוא טמיר דטמירין דעתיק יומין . ברוחא דגזיו בהאי גולגלתא התפשטו אשא מסטר חד ואוירה מסטר חד . ואוירא דכיה קאים עליה מהאי סטר ואשא דכיה קאים מהאי סטר . מאי אשא כהא . אלא לאו הוה אשא . אבל בזיגא דה' (נ"ה ניזולא) דהתכליל באוירה דכיה נהיר לתתון ושבעין עלמין ודינא מסטרוי השתכח ובגין דהאי גולגלתא התקרי גולגלתא תקופא . גולגלתא דה' יתבין תשעה אלפי רבוא עלמין דנטלין עליו וסמכין עליו . בהאי גולגלתא נטיף טלא מרישא חוורה דהתמלי מניה תדיר . ומחאי טלא דהנער מרישיה ומינין מתייא לאחייהו והוא יולא דהתכליל בחרוי נווני מסטרה דרישא חוורה חוור בגייה (ס"ה בגייה) דכליל כלה חוורי (וכלשו חוורי) אבל כד התיישב בהאי רישא דועיר אשפין התחיי ביה סומקא . כהאי בדולהא דהיסו חוור והתחייא נוונה סומקא בגוונא חוורה . ובגין כך בהיב דהיבס מישני אדמת עפר וקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדרהון עולם . לחיי עולם בגין דהתחייאו לההוא חוורה דהאי מסטר דעתיק יומין אריכא דאשפין לחרפות לדרהון עולם בגין דהתחייאו לההוא סומקא דועיר אשפין וכלא כלול בההוא טלא ס"ד כי טל חורות טלך . אורות תרין . וההוא טלא דנטיף נטיף כל יומא לחקלא דתפוחים כנווני חוורה וסומקא . האי גולגלתא אנהיר בחרוי נווני להאי סטר ולהאי סטר . ומחאי אוירה דכיה התפשט מגולגלתא לאשפין ק"ג רבוא עלמין . ובג"כ אתקרי ועיר אשפין

אשפין . ובשעתא דאלטריד התפשטו אשפין ואריכין בההוא זמנא בגין דהשתכח באשפין דעתיקא דעתיקין וחיים לעלמא . ומחאי גולגלתא נפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא . ויהיבין אגר אוראותא לעתיק יומין כד עאלין בחושבנא תחות שרביטא . ולקבל דה' בקע לגולגלת לתתא כד עאלין בחושבנא . והאי בקע אגר אוראותא השתכח מניה לעתיק יומין :

בחלליה

דגולגלתא (ס"ה בגולגלתא דה') ג' חללין השתכחו דשריח מוחא בכו וקרומא דקיק חשייה עליהו . אבל לא קרומא קשישא סתימא כעתיק יומין . ובגין דה' האי מוחא התפשט ונהיר (ס"ה ונפיק) לתתין ותרין שביין . ה"ד ונהיר יולא מעדן . ותהאנה בתלת חללין דגולגלתא דמוחא שריח מחללא חד מתבקע (ס"ה ומתפשט) חד מבושא לד' סטרין ונפיק מההוא מוחא דשריח בהאי חללא תלתין ותרין שביין רושין דחכמתא :

מחללא

תניינא מתבקע ומתפשט חד מבושא חררה . ומתפתחין ו' תרעין . מאין ו' תרעין התחדן ו' יומין דאורייתא . ו' שנין דיובלא . ו' אלף דרין דומין קב"ה להתבא רוחים ליה ולשריח ביה : תליתאה . נפקין אלף אלפין אדרין ואכסדראין דדעתא שריח עלייהו ודרי בהו . והאי חללא שרי חקליה (ס"ה מדוריה) בין האי חללא ובין האי חללא . והתמליין מתרין סטרין כל אינון אדרין ה"ד ובדעת חדרים ימלאו . ואין ג' מתפשטין בכל גופא להאי סטרה ולהאי סטרה . ובאינון אחיד כל גופא ואחיד בהו גופא מכל סטרוי וככל גופא התפשטן והשתכחן :

תאנא

גולגלתא דרישא תליין אלף אלפי רבוא ורבוא רבין קולי דשערי אובמן ומסתבכין דה' ברה ומתערבין דה' ברה . ולית חושבנא לגימין דכל קולא וקולא דאחידן ביה . דכין ומסאבין . ומכאן התחדן טעמי אורייתא בדכיה במסאבא . בכל אינון סטרין דאינון דכין בכל אינון סטרין דאינון מסאבין . יתבין קולי מסתבכין ותקופין . מנהון ששעין ומנהון תקופין ובכל קולא וקולא יתבין יומין תלין על תלין . מתלהטן ותליין כגיבר תקיף מארי נלח קרבין . בתקונה יאה בתקונה שפירא תקופא (בחור כהרז) רבבין ותקופין . ה"ד בחור כהרזים . מתתקלין קולין דשערי ותליין תלין על תלין מהאי סטרה להאי סטרה על גולגלתא ה"ד קוולותיו תלתלים . ותהאנה יתבין תלי תלין . משום דמשיכין מבושין סניאין דתלת רהטו מוחא . ממובושא דחללא חד דגולגלתא התמשכן שערי במשיכותא ומתעבדין תלין דתליין מכמה מבושין דהתמשכן מהאי חללא . מחללא תניינא נפקי חמשין מבושין והתמשכן שערי מאינון מבושין במשיכותא והתעבדין תלין דתליין ומתערבין בקופין החרטין . מחללא תלייתאה נפקי אלף אלפין אדרין ואכסדראין . והתמשכן שערי במשיכותא מכלהו (ומתעבדין תלי על תלין ומתערבין בקופין החרטין) . ובגין כך אינון קופין תלין על תלין . וכלהו משיכין דהתמשכן מתלת חללין דמוחא דגולגלתא וכל אינון יומין וכל אינון קולי תליין וחפיין לסטרה דאודנין . ובגין כך כתיב הטה אלהי אונך ושמע . ובהאי תלין . תליין (נ"ה ובהאי תליא) ימינא ושמאלא נהורה וחשובא רחמי ודינא : וכל ימינא ושמאלא תלי

כפלגותא

תלי בהאי ולא בעתיקה :
דשערי תתחי חד ארחה דקוק דמתאחדה מההוא ארחה
דעתיק יומין : ומשהוא ארחה התפרסן סית מהה ותלסר
אורחין דאתפלגון בחרחין דפקודי לאורייתא : דכתיב כל ארמות יי חסד
ואמת לנוכרי בריתו ועדותיו : תנא בכל קולא וקולא מתאחדן אלף אלפין
מארי דיבבא ויללא דתליין בכל קולא וקולא מאיכון תקיפין : ומאיכון שיעין
מאריהון דמתקלה (ס"א מאריהון דרחימותא : ואיכו מתקלה בנייהו) בגין
כך אית ימינא ואית שמאלא :

מצחא

דנולגלגתא : השנחות דאשנחותא : ולא מתגלייה בר ההוא
ומנא דלריכין חייביה להתפקדה ולעיינא בעובדיהון : ותנא כד
אתגלייה האי מצחא אהערד כל מאריהון דדינא : וכל עלמא דדינא אהמסר :
בר הדיא שעתא כד סליקו גלותהון דישראל לקמי עתיק יומין ובעי לרחמא
על בניו גלי מצחא דרעוה דרעוין ונהיר בהאי דזעיר אנפין ואשתכיד דינא :
בהאי מצחא נפיק חד שערך דמתפשט ביה ממוחא דאפיק חמסין תרעין : וכד
התפשט התעביר מצחא דאשנחותא לחייבי עלמא לאינון דלא מתכספי
בעובדיהון הס"ד ומנא אסה ונהי לך מהנת הכלס : ותניא שערך לא
קאים בהאי אתר דמצחא בגין דאתגלייה לאינון דחמיסין בחובייהו : ושעתא
דמתער קב"ה לאשתעשעא עם דלוקייה נהירן אנפין דעתיק יומין באנפין
דזעיר אנפין ומתגלייה מצחיה ונהיר להאי מצחא וכדין אתקרי עת רגון : וכל
שעתא ושעתא דדינא תלי והאי מצחא דזעיר אנפין אתגלייה : אתגלייה מצחא
דעתיקה דעתיקין ואשתכיד דינא ולא התעביר : תנא האי מצחא התפשט
במתן אלף סומקי דסומקי דאתחדן ביה וכלילן ביה : וכד אתגלייה מצחא
דזעיר אנפין אית רשותא לכלהו לחרבא : וכד אתגלייה מצחא דרעוה דרעוין
דנהיר להאי מצחא כדין לכלהו משתככין : ותניא עשרין וארבע בני דינן
משתככין בהאי מצחא וכלהו אקרון נכח (ס"א מצחא וכל חד אקרי נכח)
ובתהוין רלוסין (דאפין) הוא מצחא : ואית מצחא ואית נכח דאינון נכחים והיינו
דתכן נכח נכחים : ואינון במצחא : ומתפשטן מנהון בגופא באתרין ידיעין :
תניא מאי דכתיב וגם נכח ישראל לא יסקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם
האי רזא חוקימנא כל ההוא נכח דאתפשט בגופא זמנין דתלי על עלמא למידן
ותב ומתחרט ולא עביד דינא הי תייבין מ"ט משום דקאי בדוכתא דאקרי
אדם ויכל להתחרטא אבל אי באתר דאתקרי ראש (בהאי מצחא) התחי
ואתגלייה האי נכח להו היא עידן ואתר להתחרטא : מ"ט משום דלא הוה
מאתר דאקרי אדם דהא לא אתגלי פרלופא וחוטמא הלא מצחא בלחודיו :
ובאתר דלא אשתכח פרלופא לא אקרי אדם : ובג"כ לא אדם הוא להנחם
כנכח דשאר תקוני גופא :

עיניו

דרישא משתכין משאר עיינין : שרקותא דנבנתא : דעל ריסין
עיינין מכלן : (דכל עייני מכלן באוכמותא : תליין תלין על
תלין דשערי ואינון תקונא דעל עיינין ברישא דמצחא ומתאחדן מתרוייהו שבע
מאס אלפי מארי דאשנחותא (דעל תריסי דעיינין) בכסותא דעיינין דהטין
אלף וארבע מאס רבוא דמתאחדן בגבינין דאינוס כסותא ואשנחותא דעינא
דעתיק

דעתיק יומין עלייהו : ובשעתא דסלקין אינון כסותא התחי כמאן דאהער
משנתים ואתפקחן עיניו וחמאן לעינא פקוחא ואתסחן בחד חוורא דעינא
טבא הס"ד רוחות כחלב מאי כחלב : בחוורא דלעילא קדמאס : (כ"א
בחוורא קדמאס דעינא טבא) ובהאי שעתא אשתכח השנחותא דרחמי (כ"א
ובג"כ ללותא דישראל סלקא בגין דיפקח עיניו ויתסחן בההוא חוורא) ועל דא
ללי דוד עורה למא תיטן ה' הקינא : דיפקח עיניו ויתסחן בההוא חוורא :
וכל זמנא דעיניו לאו מתפקחן כל מאריהון דדינן כפיין לאו לישראל ושאר
עמין שלטין עלייהו : ובזמנא דיפקח עיניו יתסחן דעינא טבא ורחמי על ישראל :
ואשתחר (ס"א ואתהר) עינא ועביד נוקמין בשאר עמין הס"ד העירה והקינא
העירה להתסחא בההוא חוורא : הקינא למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון :
עיניו כד אתפקחן אתחון שפירן כהני יונים בסומק ואוכס וירוק חוור לא
אתגלי הלא בזמנא דאשתכל דעינא טבא ומסתחן כל אינון גוויין בההוא
חוור מאינון גוויין דמתגליין נפקין שבעה עיינין דאשנחותא דנפקי מאוכמא
דעינא הס"ד על אבן אחת שבעה עינים : מאן אבן אחת : אוכמא דעינא
מסומקא נפקין שבעה רהיטין דסמכין (כ"א דסחרן) לסטר שמאלא ומתלסטין
באשא דלסטר צפון ומתאחדן להתפשטא בעלמא לגלגא ארחין דחייביה הס"ד
שבעה הלא עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ מירוקא נפקין שבעה טהירין (ס"א
נהירין) דקסטר' דלסטר (כ"א רהיטין דסחראן לסטר) דרומ' ומתאחדן להתפשט'
בעלמא לגלגא ארחין ועובדין דבני נשא בין טב בין ביש דכתיב כי עיניו על
דרכי איש וגו' : וכד התסחן בחוורא משתככין כלהו לאשנחא לכל מארי
קשוט לאוטבא עלמא בנייהון וכל אשנחותא דההוא חוורא הוי לטב על ישראל
ואשנח בסומקא למאן דתאקין להו : הס"ד ראה ראיני ראה לאוטבא לון ראיני
לנקמא לון מדעקין לון : ובגין כך כתיב עורה למא תיטן ה' הקינא אל תזנח
לנכח : עורה והקינא תרי אשנחותא : תרי פקוחין : תרי טבן : רחמי ונוקמין :
קדמאס סומקא בגו סומקא כליל וסתים כל סומקין : מקמיה לא
אתחון סוחרניה דההוא עומק' אסחר חד חוטא אוכמא ואקף ליה :
תניינא אוכמא : באבנא חד דנפיק מתהומא חד לחלף שנים
בימא רבא : וכד נפיק האי אבנא אתי רגשא ותקפא על ידא :

גוונא

גוונא

וקליה דימא וגלגלויא אוליין ואשתמעו לנונא רבא דאקרי לויתן : ונפיק
מתהומא : והאי אבנא מתגלגלא בחוקפא דימא ונפיק לבר והיא אוכמא
דכל אוכמין סתימין קמיה : (ס"א והא אוקמוס דכל אורחין סתימין קמיה) וכך
היא אוקמתא דעינא אוכמא : דכליל וסתים כל שאר אוכמין וסוחרניה דההוא
אוכמא אסחר חד חוטא סומקא (ס"א לסטר חד) ואקף מההוא אוכמא :

גוונא

תליתאה ירוקא דירוקי דכליל וסתים כל ירוקין : ובסוחרניה
דההיא ירוקא אסחרו תרין חוטין : חוטא סומקא לסטר חד :
וחד חוטא אוכמא לסטר חד ואפיקין לההוא ירוקא וכד אשתחר (כ"א אתגלי)
חוורא ואסתחי עינא כל אינון גוויין לא משתככין ומשתקעין לתתא (סומקא
ירוקא אוכמא) לא אתחוי בר ההוא חוורא דנהיר מעתיק יומין : וכנהירין מניה
כל אינון לתתא : ולית גוונא אתחוי בר ההוא חוורא בלחודיו : ובגין כך
אסתלקו כל מאריהון דסומקא ואוכמא דאינון תאומין כחדא : הס"ד שנין

כעדר הקלובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאיימות • מאי מן הרחצה מההויף
 אסחותא דעינא קדישא עלאה • שכלם מתאיימות מתערבן דא בדה ואתדבקן
 דא בדה ומה דאמר שניך כעדר הקלובות ואת אמרת שכלם מתאיימות •
 כלומר חוורא דילהון כההוא חוורא דעינין כד אסחן בחוורתא דעינא עלאה
 ודה זמנין למכעט דיקויא למחוי ברוחא דחכמתא כד"ל כי עין בעין יראה •
 אימתי בשבט ה' ליון • וכתיב אשר עין בעין נראה אתה ה' וכדין פקחות' דעינין
 לטב • ואית פקחותא דעינין לטב • ואית פקחותא דעינין לביש • לטב כמה
 דכתיב פקח עיניך וראה שוממותינו וגו' הא הכא לטב ולביש • וכתיב עיניך
 תראה ירושלם נוה שאנן האל כל יפען כל יסע יתדותיו לנלח • הא הכא לטב
 ולביש דלא התעביד דא כלא דא • תנא בלגישתא דספרא מהו עיניך תראוניה
 ירושלם נוה שאנן וכי ירושלם נוה שאנן הוא וסא כתיב דק לין בה • ובאתר
 דאשתכח דק לאו שקיט ולאו שאנן הוא • הא עיניך תראוניה ירושלם נוה שאנן •
 נוה שאנן דרמתי עינא דלא נטיל מהאשנחותא דא לאשנחותא אחרא ובגין כך
 כתיב עיניך תראוניה חסר יו"ד ולא עיניך ומה דאמר ירושלם ולא ליון • הכי
 אלטרין • לאכפייא לדינא דאשתכח בה ולרחמא עלה • ותאנא כתיב עיני ה'
 אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה (הה"ד דק לין בה דבה אשתכחו
 גורי דיוני ויתר מכל שאר אתרי) (נ"א דכתיב דק לין בה דבה אשתכחו
 גורי דיוני ויתר אכל שאר אתרי ותאנא כתיב עיני ה' אלהיך בה וכדין פקחותא דעינין בה
 ועד אחרית שנה) הסתא עיני ה' אלהיך בה וכדין פקחותא דעינין בה
 לטב ולביש בגין דאית בהו ימינא ושאלא דינא ורחמי וזמנא דאתי ישתכח
 בה עינא חד דרחמי • עינא דעתיקא דעתיקון • הה"ד וברחמים גדולים אקבך •
 כיון דאמר רחמים מהו גדולים אלא אית רחמי ואית רחמי • רחמי דעתיק
 דעתיקון אינון אקרונ רחמים גדולים • רחמי דזעיר הנפין אקרונ רחמים סהם •
 (מהכ"ה סוה משום דאית בהו ימינא ושאלא דינא ורחמי) ובנ"כ וברחמים
 גדולים אקבך דעתיק וימין :

תאנא

בהני עיינין בתרין גוויין מנייהו כסומקא ואוכמא שראן תרין
 דמעין • וכד בעי קודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרין
 דמעין לאתבסמא בימא רבא • מאן ימא רבא • ימא דחכמתא עלאה • כלומר
 דיתסחון כנהרא (ס"א בחוורא כמבועא דנפיק מחכמתא רבא ומרחם
 לכו לישראל :

חוטמא

תאנא בלגישתא דספרא חוטמא דזעיר הנפין • בחוטמא
 אשתמודע פרופא • בהאי חוטמא התפרשא מלה דכתיב
 עלה עשן באפו וגו' • עלה עשן באפו בהאי תננא אשתכללו אשא ונחלי
 דנורא • דלית (ס"א בחוטמא אשתמודע פרופא תלת שלשונין מתוקדן
 בנוקבוי מהאי חוטמא אשתפטון תלת גוויי תננא ואשא ונחלי דנורא דכתיב
 עלה עשן באפו ולית) תננא בלא אשא ולא אשא בלא תננא וכלהו אשתליקו
 (ס"א אשתליקו) ונפקון מחוטמיו ותאנא כד אשתכרו תלת אלין דכלילן בהאי
 תננא דנפיק מחוטמא • התקמט חוטמא • וגשיב ונפיק תננא אוכמא וסומקא
 ובין תרי (נ"א בתרי) גוויי • וקרינן ליה אף וחמה ומשחית וחי תימא אף
 וחמה

זחמה דכתיב כי יגורתי מפני אף והחמה לאינון תננא אוכמא וסומקא •
 משחית מ"ל • דכתיב לפני שחת ה' את סדום ואת עמורה • שחת המשחית
 בנורא דליק מוקדא • ותאנא חמש גבוראן אינון בהאי זעיר הנפין ואשתלקו
 לאף וארבע מאה גבוראן • ומתפטשו בחוטמיו • בפומא • בדרועיו • בדיין •
 באזבעין • ובגין כך כתיב מי ימלא גבורות ה' כתיב הכא גבורות וכתיב
 ההם לך ה' הגדולה והגבורה • אלא הכי תאנא • כד אשתכדן כלהו גבוראן
 כחדא אתקרי גבורה חדא • וכלהו גבורן שראן לנחתא מחוטמיו • ומהאי
 תליין אף (אלפין) וארבע מאה רבא לכל חד מנייהו ובהאי תננא דאפיק
 מחוטמיו תליין אף (אלפין רבא) וארבע מאה (וחמש) דמסטר גבורא דא
 וכלהו גבוראן תליין מהאי חוטמא דכתיב דור לדור ישבח מעשיך וגו' • וכד
 שארי גבורה דא • כלהו גבורה מתלפטן ושפטן • (נ"א ונחתין) עד דנתתן
 ללהט שחרב המתהפכת • כדכתיב כי משחיתים אנחנו את המקום הזה • וכתיב
 לפני שחת ה' את סדום ואת עמורה • וכתיב וס' המטיר על סדום ועל
 עמורה • אלא הכי תאנא לא דיון לרשעים וכי' אלא דמהפכי מ"ר למ"ד
 וסוף מהפכי וס' אלא כתיב הכי ה' לא שיתי • אלא בכל זמנא דעתיק דעתיקון
 רישא חוורא (אשתגליא דרעוה דרעוין אשתגליין רחמיין אשתכחו בכלא •
 ובשעתא דלא אשתגליא) • כל זיינין (ס"א דינין) דזעיר הנפין זמנין • וכביכול
 רחמי עביר דינא סוה עתיקא דכלא • דתניא כד אשתגליא עתיקא דעתיקון
 דעוה דרעוין כלהו בוזיני דאתקרון בשמא דא נהירין • ורחמי אשתכחו
 בכלא • ובשעתא דלא אשתגליא דעתיקא דעתיקון ולא אשתכרון אלא בוזינין •
 מתערין דינין ואתעביד דינא • מאן גרים להאי דינא דעוה דרעוין דלא
 אשתגלי • ובגין כך מהפכין חייביא רחמי לדינא • ומה דאמר הכא מאת ה'
 מן השמים דזעיר הנפין אשתמט דכתיב מן השמים אש וימים • רחמי
 ודינא לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל • תאנא האי חוטמא זעיר • וכד
 שארי תננא לאפקא נפיק בבהילו ואתעביד דינא • ומאן מעכב להאי חוטמא
 דלא יפיק תננא • חוטמא דעתיקא קדישא דהוא אקרי ארך אפים מכלא •
 וזיינו רוא דתינוק ה' ה' פסיק טעמא בגווייהו בכלהו אתר דשמא אדכר תרי
 זמני פסיק טעמא בגווייהו כגון אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל
 כלהו פסיק טעמא בגווייהו חון ממשא משה דלא פסיק טעמא בגווייהו • מ"ס
 אברהם אברהם בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא שלים בעשר נסויני •
 ובגין כך פסיק טעמא בגווייהו דהשתא לא הוה איהו כדקדמיתא • יעקב יעקב
 בתראה שלים קדמאה לא שלים • דהשתא אשתכר ביוסף ושראת עליה
 שכינתא • ועוד דהשתא אשתלם בארעה אילנא קדישא כגוונא דלעילא
 בתריסר תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוה בקדמיתא • ובגין כך בתראה
 שלים קדמאה לא שלים ופסיק טעמא בגווייהו • שמואל שמואל טעמא סהי
 בגווייהו • מ"ס בתראה שלים קדמאה לא שלים דהשתא הוה כניאה וקודם לכן
 לא הוה כניאה • אבל משה משה לא אפסיק טעמא בגווייהו דמומא דאשתליד
 שלים הוה דכתיב ותרא איתו כי טוב הוה • אף הכא ה' ה' פסיק טעמא
 בגווייהו קדמאה שלים בתראה שלים בכלהו • ומשה באתר דינא אמר לנחתא
 לון מעתיקא קדישא רחמן לזעיר הנפין • דהכי תנינו כמה חילא דמשה
 דאחית

דאחית מכלן דרחמי לתתא . וכד התגלי עתיקא בועיר אנפין כלא ברחמי
 אחזון . וחוטמא אסתכין ואשא ותננא לא נפיק כד"א ותגלתי אחטס לך .
 ותאנא בתרין נוקבין לחוטמא בחד נוקבא נפיק הננא להיט ומסתקעא
 בנוקבא דהסומא רבא . ומחד נוקבא נפיק אשא דאוקור בשלהובין ומתלטהא
 (בארבע אלף) באלף וארבע מאה עלמין דבסטור שמאלא ומאן דגרים לקרבא
 בהאי אקרי אש ה' אשא דאכלא ואוקור כל שאר אשין והאי אשא לא התבסס
 אלא באשא דמדבחה . והאי תננא דנפיק מנוקבא אחרא לא התבסס אלא
 בתננא דקרנבא (דמדבחה) וכלא תליא בחוטמא בגין כך כתיב וירח ה' את
 ריח הניחח דכלא בחוטמא תליין לארחה האי חוטמא בתננא ואשא סומקא .
 ובגין כך אתקבל ברעוא והאי (הוא) דכתיב ויחר אף ה' . וחרה אף ה' .
 וחרה אפי . פן וחרה אף ה' . כלא בועיר אנפין אתמר ולא בעתיקא . תאנא
 כתיב הטה אלהי אונך ושמע האי (ס"א) תאנא בלניעותא דספרא דרנא
 עתיקא למשמע טב וביס ודא איהו) :

אודנא

דאתעביד תחות שערי . ושערי תליין עליה (ואודנא הוא
 למשמע) ואודנא אתעביד ברשומי רשימין לגאוי . כמה דעביד
 (ס"א וכארי) דרנא בעקימא (להאי ולהאי) . מ"ט בעקימא . (ס"א בגין
 דיתעכב קלא להעלא במוחא ויבחיין ביה מוחא ולא בבהילו) . בגין למשמע
 טב וביס) ותאנא מהאי עקימא דבגו אודנין . תניין כל אינון מארי דגדפיין
 דכתיב בהו כי עוף השמי' יוליך את הקול ובעל כנפי' יגיד דבר . בגו אודנ' נטיף
 מנ' חללי דמוחא להאי נוקב' דאודנין ומההוא נטיפא עייל קלא בההוא עקימא
 ואתרקיף בההוא נטיפא בין טב ובין ביס טב דכתיב כי שומע אל אביונים ה' .
 ביס דכתיב עייל שומע ה' ויחר אפו ותבער בס אש ה' . והאי אודנא סתים לבר .
 ועקימא עייל לגו לההוא נוקבא דנטיפא מן מוחא בגין למכנס קלא לגאוי
 דלא יפוק לבר ויהא וטיר וסתים מכל סטרוי . בג"כ הוא רוא ווי לההוא
 דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין כאלו אכחיס תקונא דלעילא דאתתקן למכנס
 רזין ולא יסקון לבר . תניא בשעתא דלוחסין ישראל בעאקא ושערי מתגליין
 מפל אודנין כדון עייל קלא באודנין בההוא נוקבא דנטיף ממוחא ובכס (ס"א
 ובטט) במוחא . ונפיק בנוקבי לחוטמא . אתוער חוטמא ואתקמס (כ"א
 ואתקמט) . ונפיק אשא ותננא מאינון נוקבין ומתערין כל גבוראין ועביד
 נוקמין . ועד לא נפקין מאינון נוקבין אשא ותננא סליק ההוא קלא לעילא
 ובטט בריחא דמוחא (ס"א ברישא במוחא) ונגדין תרין דמשין מעיינין .
 ונפק מנחוריו תננא ואשא בההוא קלא דלא דנגיד לון לבר בההוא קלא דעייל
 באודנין אתמשכאן ומתערן (ס"א ותתערבין) כולי האי ובגין כך כתיב ושמע
 ה' ויחר אפו ותבער בס אש ה' . בההיא שמישה דההוא קלא אתער מוחא
 (כלא) . תנא כתיב הטה אלהי אונך (כלומר ארכין) (ס"א אודנין) שית מאה
 אלף רבוא אינון מאריהון דגדפיין דתליין באלין אודנין . וכלא אתקרון אוני
 ה' ומה דאתמר הטה ה' אונך . אונך בועיר אנפין אתמר . מסטרא דחד
 חללא דמוחא תליין אודנין . ומחמשין תרעין דנפקין מההוא חללא דא הוא (ס"א
 איה) תרעא חד דנגיד ונפיק ואתפתח בההוא נוקבא דאודנא דכתיב כי און
 מלן תבחן . וכת' ובוחן לבות וכליות ומסטר' דאתפשטות' דההוא חלל' דחמשין
 תרעין

תרעין דאתפשטו בגופ' באתר דלכא שארי מתפשט ההוא חללא דחמשין תרעין
 ואודנא קרי ביה בחינה . ובלכא קרי ביה בחינה . משום דמאתר חד מתפשטין .
 (ס"א) בההוא נוקבא דאודנא ומסטרא דאתפשטותא דההוא חללא דחמשין
 תרעין אתפשט בגופא באתר דלכא שארי ועל דא קרי ביה בחינה
 ובלכא קרי ביה בחינה דכתיב כי און מלין תבחן וכתוב ובוחן לבות וכליות
 משום דמאתר חד מתפשטין) . תאנא בלניעותא דספרא כמה דאודנא דא
 אכחן בין טב ובין ביס כך כלא דבועיר אנפין סטרא דטב וביס ימיל' ושמאלא .
 רחמי ודינא . והאי אודנא כליל במוחא . ומשום דאתכלל במוחא בחללא חד .
 דאתכליל בקלא דעייל ביה . ובאודנא קרי ביה שמיע' ובשמיעה דאתכליל ביה .
 שמע כלומר הבן . אשתכח (ס"א ואסתכל) דכלא בחד מתקלא אתקל .
 ומלין אלין למאריהון דמאריין אתיהבן למשמע ולהסתכלא ולמנדב . תא
 חוי כתיב וי' שמעתי שמעך ירחמי וגו' . האי קרא אשתמודע דכד כתיבא
 קדישא (ס"א מהימנא) שמע ואסתכל וידע וקאים על תקונין אלין כתיב
 ירחמי תמן יאות הוא דלחלא ולאיתבר קמיה האי בועיר אנפין אתמר . כד
 אסתכל וידע . מה כתיב . וי' פעלך בקרב שנים חיהו . האי לעתיק וימין
 אתמר . ובכל אתר דישתכח וי' וי' בוי"ד ה"א תרי ומני או באל"ף דל"ת ווי"ד
 ה"א חד לועיר אנפין וחד לעתיקא דעתיקין ואע"ג דכלהו חד וחד שמא אקרי .
 ותניין אימתא אקרי שם מלא . בזמנא דכתיב וי' אלהים דהאי הוא שם מלא .
 דעתיק דכלא ודועיר אנפין . וכלא הוא שם מלא אקרי ושאר לא אקרי מלא .
 כמה דאוקיימנא ויטע וי' אלהים שם מלא בנטיעה נגתא . ובכל אתר וי' אלהים
 אתקרי שם מלא . וי' כלא הוא בכללא . וההוא זמנא אתערין בכלא .
 וי' פעלך בקרב שנים חיהו לעתיק וימין אתמר . מאן פעלך ועיר אנפין .
 בקרב שנים . אינון שנים קדמוניות דאקרון ימי קדם ולא אקרון שנות עולם .
 שנים קדמוניות אינון ימי קדם . שנות עולם אלין ימי עולם והכא בקרב שנים
 מאן שנים . שנים קדמוניות . חיהו למאן . חיהו לועיר אנפין . דכל נהירו
 דיליה מאינון שנים קדמוניות אתקיימו . ובג"כ אמר חיהו . דרגו רחס
 תזכור לההוא חסד עלאה דעתיקא דעתיקין דביס אתער רחמין לכלא למאן
 דבעי לרחמא ולמאן דיאות לרחמא :

תאנא

אר"ש אסהדנא עלי שמיא ולכל אלין דעלנא קיימין . דחדאן מלין
 אלין בכלהו עלמין . וחדאן בלבאי מלי ובגו פרוכתא עלאה .
 דפרישא עלנא מתטמריין וסלקין ונגזו להו עתיקא דכלא גניו וסתים מכלא .
 וכד שרינא למללא לא הו ידעין חכרייא דכל הני מלין קדישן מתערין הכא .
 זכאה חולקיכון חכרייא דהכא . וזכאה חולקי עמכון בעלמא דין ובעלמא דאתי .
 פתח ר"ש ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו' . מאן עמא קדישא כישראל
 דכתיב ברא אשריך ישראל מי כמוך וכתוב מי כמוך באים וי' משום דאתדבקותא
 דיליהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין . ובעלמא דאתי יתור מהפא . דהתם לא
 מתפרשן מניה מההוא לרורא דלרירין ביה לדיקויא ה"ד ואתם הדבקים ביי'
 ולא כתיב הדבקים ליי' אלא ביי' ממש . תאנא כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה
 דעתיקא קדישא סתים וטמור מכלא משחא דרבות קדישא **לדיקנא** דועיר
 אנפין אתתקן דיקנ' דיליה בתשעה תקונין ובשעת' דהסיר

יקרה דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דועיר אנפין ננדין תליסר מבושין דמשחא
 עלאה בהאי דיקנא ומסתכחין ביה עשרין ותרון תיקונין ומניה ננדין עשרין
 ותרון אתון דשמה קדישא (כ"א) ובעלמ' דחתי משום דאתדבקות' דלחון הוא
 בשמה קדישא בעלמא דין ובעלמ' דחתי יתיר מהכא דהתם לא מתפרשין מההוא
 זרור' דחיי דזרירין ביה ז' דיקני' ה' ואתם הדבקי' ביי' ביי' ממש עליכו כתיב
 אשריד ישראל מי כמוך עם נושע בה' וכתיב מי כמוך באלים יי' השתא אתכוונו
 דעתא לקורי למלכא ולאוקיר יקרא דדיקנא קדישא דמלכא תנא מתתקן דיקנא
 עלאה דיקנא קדישא בט' תקונין ודא איבו דיקנא דו"א וכד נחית מן דיקנא יקירא
 עילאה דעתיקא קדישא בהאי דיקנא דו"א ננדין י"ג מבושין דמשחא עלאה בהאי
 דיקנא ומסתכחין ביה כ"ב תקונין ומניה ננדין כ"ב אתון דשמה קדישא) והי
 תומא דיקנא לא אשתכח ולא אמר שלמה אלא לחיי (ולא קרי דיקנא) . אלא
 הכי תאנא בלגיטתא דספרא כל מה דאתטמר וגניו ולא אדכר ולא אתגליא
 הסוד מלה הוי עלאה ויקירא מכלא (משום) ובג"ד הוא סתום וגניו ודיקנא
 משום דהוא שבתא ושלימותא ויקירא מכלא (משום) ובג"ד הוא סתום וגניו ודיקנא
 ותאנא הא דיקנא דאיוו שלימותא דפרטופא ושיפוטא דועירא נפין נפיק
 מאדוכיו ונחיה וסליק וחפי כתקובא דבוסמא . מאי תקרובא דבוסמא . כד"א
 לחיי כערונת הבושם (ולא ערונות) . בתשעה תקונין אתתקן האי דיקנא
 דועיר הנפין . בשערי (דיקנא) הוכמי מתתקנא בתקונא שפיר . כגיביר תקוף
 שפיר לחמוי . דכתיב בחור כהרזים :

תקונא

קדמאה . מתתקן שפירא מלעילא ונפיק הסוד ניוולא בוינא
 דקרדינותא ונפיק מכללא דאורא דכיה ובטש בתחות שפירא
 דרישא מתחות קולין דעל אודנין . ונחית מקמי פתחא
 דאורטין נמי על נימי עד רישא דפומא :

תקונא

תניינא . נפיק שפירא וסליק מרישא דפומא עד רישא אחרא
 דפתחא דפומא . ונחית מתחות פומא עד רישא אחרא . נימין
 על נימין בתקונא שפירא :

תקונא

תלייתא . מאנציעתא דתחות חוטמא מתחות תרון נוקבין
 נפיק חד ארשא ושערין זעירין תקיפין מליין להסוד ארשא ושאר
 שערין מליין מהאי ניסא ומיהאי ניסא סוחרניה דהסוד ארשא . וארשא לא
 אתחוי לתתא כלל אלא הסוד ארשא דלעילא דנחית עד רישא דספוטתא ותמן
 שקיעא הסוד ארשא :

תקונא

רביעאה . נפיק שפירא ואתתקן וסליק וחפי בעלעיו דתקרובא
 דבוסמא :

תקונא

חמישאה . פסיק שפירא ואתחווין תרון הפוחין מכאן ומכהן
 סומקן כהאי ורדא סומקא ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין
 דמתלהטין מתמן (ס"א מנהון) :

תקונא

שיתאה . נפיק שפירא כחד חוטא בסחרניה דדיקנא ותליין עד
 רישא דמעיו ולא נחית עד טוברא :

תקונא

שביעאה . דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל
 סטרוי . ויתבין שערי בתקונא סחור סחור ליה :

תקונא

תקונא

תמינאה . דנחתין שערי בתחות דיקנא דמחפין קללא דלא
 אתחויא כלהו שערי דקיקין נימין על נימין מליין מכס סטרוי :

תקונא

תשעאה . (מתערבין שערי עם אינון) דמתחברן (כ"א)
 אתמשכן) שערי כלהו בשקולא מעילא (ס"א מלייא) עד
 (כ"א עם) אינון שערי דתליין . כלהו בשקולא שפיר כחד גיביר תקוף מארי
 כחא קרביין . בתשעה תקונין אלון ננדין ונפקין ט' מבושין דמשחא רבות דלעילא
 ומסהוא משחא רבות ננדין לכל אינון דלתתא . ט' תקונין אלון אשתכחו בדיקנא
 דא ובשלימות תקונא דדיקנא דא אתקרי (בר נש לתתא) גיביר תקוף דכל
 מאן דחמי דיקנא קיימא בקיומיה תליא ביה גבורה תקיפא . עד כאן תקונא
 דדיקנא עלאה דועיר הנפין :

אמר

רבי שמעון לרבי אלעזר בריה קום ברי (קדישא) סלסל תקונא
 דדיקנא (כ"א דמלכא) קדישא בתקוניו אלון . קס ר' אלעזר פתח
 ואמר מן המלך קראתי ים ענגי במרחב ים וגו' עד מבטוח בגדיבים . תנא הכא
 ט' תקונין דדיקנא דא . להכי תקונין אלטרוד דוד מלכא בגין לנכחא לשאר
 מלכין ולשאר עמין . ת"ח כיון דלמר הני ט' תקונין לבתר אמר כל גוים סבכוני
 בשם יי' כי אמילס . אמר . הני תקונין דאמינא למאי אלטריכנא . משום דכל
 גוים סבכוני . ובתקונא דדיקנא דא ט' תקונין דאינון סס יי' אשליטין מן עלמא .
 ה"ד בשם יי' כי אמילס . ותנא בלגיטתא דספרא דשעה תקונין אמר דוד הכא
 שיתא אינון בשמה קדישא . דשית שמהן הוו ותלת אדם . והי תימא תרון אינון .
 תלתא הוו . דהא נדיבים בכלל אדם הוו . תנא שיתא שמהן . דכתיב מן המלך
 קראתי ים חד . ענגי במרחב ים תרון . יי' לי לא אירא תלת . יי' לי בעזרי
 ארבע . טוב לחסות ביי' חמשה . טוב לחסות ביי' אדם תלת . דכתיב
 יי' לי לא אירא מה יעשה לי אדם חד . טוב לחסות ביי' מבטוח בחדא תרי .
 טוב לחסות ביי' מבטוח בגדיבים תלת . ות"ח רוא דמלה דככל אתר דאדכר
 אדם הכא לא אדכר אלא בשמה קדישא . דהכי אתחוי . משום דלא אקרי (הוא)
 אדם אלא במה דאתחוי ליה . ומאי אתחוי ליה . שמה קדישא . דכתיב ויזכר
 יי' אלהים את האדם בשם מלא דהוא יי' אלהים במה דאתחוי ליה . ובגין
 כך הכא לא אדכר אדם אלא בשמה קדישא . ותנא כתיב מן המלך קראתי
 ים ענגי במרחב ים תרי ומני י"ה י"ה לקביל תרי עלעיו דשערי אתאחדן בכו .
 ומרחמא דשערי אתמשכחן ותליין . שארי ואמר יי' לי לא אירא . יי' לי
 בעזרי בשמה דלא חסר . בשמה דהיא קדישא . ובשמה דא אדכר אדם . ומה
 דאמר מה יעשה לי אדם הני הוא דתנא כל אינון בתרון קדישין דמלכא כד
 התתקנן בתקוניו . אתקרון אדם . דיקנא דכליל כלא . ומה דמשלפא ביה
 התקרי שמה קדישא ותערא ומה דביה אתקרי יהו"ה ואתקרי אדם בכלל דתער'
 ומה דביה : (ס"א) ומה דאשתליף מתערא אתקרי שמה קדישא . ותערא ומה דביה
 אתקרי יהו"ה ואתקרי אדם בכלל תערא ומה דביה) ז'אין תשעה תקונין דאמר
 דוד הכא . לאנציעא שפירא . בגין דמאן דאחיד דיקנא דמלכא ואוקיר ליה
 ביקרו עלאה כל מה דבעי מן מלכא . מלכא עביד כגיניה . מ"ט דיקנא ולא
 נופא . אלא נופא אויל בתר דיקנא ודיקנא לא אויל בתר נופא (ס"א) דדיקנא
 אויל עקרא דכל נופא וכל הדורא נופא בתר דיקנא אויל וכולא בדיקנא
 הליא

תלוא) (ול' מן דיקנא עד גופא) ובתרי גוויי התי האי חושבנא חד כדקאמרן .
 תרין . מן המלך קראתי ית חד . ענני במרחב ית תרי . יי' לי לא אירא תלת .
 מה יעשה לי אדם ארבע . ה' לי בעזרי חמש . ואני אראה בשונאי שיתא .
 טוב לחסות בה' שבעה . מבטוח באדם תמיא . טוב לחסות בה' מבטוח
 בנדבכים תשעה (ס"א טוב לחסות בה' מבטוח באדם שבעה . טוב לחסות בה'
 תמיא . מבטוח בנדבכים תשעה) . מן המלך קראתי י'ה מאי קא מיירי אלא
 דוד כל מה דאמר הכא על תקונא דדיקנא דא קאמר . (רבי יהודה אמר) מן
 המלך קראתי י'ה מאתר דשאר דיקנא לאתפסטה דהוא אתר דחוק מקמי פתחא
 דאודני . מעילה תחות שערי דרישא ובג"ב אמר י'ה י'ה תרי זמני ובאתר (ס"א
 ובתר) דאתפסט דיקנא ונחית מאודנוי ושאר דאתפסטה אמר ה' לי לא אירא
 דהוא אתר ללא דחיל (ס"א דחוק) וכל האי אלטרדין וכי' (אדם התקרי ועל
 התפסטה הוא אלטרדין) דוד לאכנעא תחותי מלכין ועמין בגין יקרא דדיקנא
 דא' ותאנא בגניעותא דספרא כל מאן דחמי בחלמיה דדיקנא דבר נס עלאה
 אחיד בדיה או דאזיט ידיה ליה . ינדע שלים הוא עס עלאי וארמי תחותיה
 אינון דמלעדין ליה . תנא מתתקן דיקנא עלאה בתשעה תקונין והוא דיקנא
 דזעיר אנפין בתשעה תקונין מתתקן :

תקונא

קדמאה מתתקן סערא מעיל' וגפיק מקמי פתחא דאודנין מתחות
 קובי דתליין על אודנין ונחתין שערי נימין על נימין עד רישא
 דפומא . תאנא כל אלון נימין בדדיקנא תקיפין יתיר מכל נימין דקולין דשערי
 דרישא . ושערי דרישא אריבין (וכפיין) והכי לאו אריבין ושערי דרישא מנסון
 שעיפין ומנסון קשיפין . ובשעתא דאתמסכן שערי חוורי דעתיק יומין לשערי
 דזעיר אנפין כתוב חכמות בחוך תרנה . מאי בחוך . בהאי ז"א . דמתחברין
 תרי מוחי . תרי מוחי ס"ד אלא איתא ארבע מוחי . תלת מוחי דהו בעזיר
 אנפין ואשתכחו בתלת חללי דגולגלתא דרישא . וחד מוחא שקיט על בוריה
 דכליל כל תלת מוחי דאתמסכן מניה משיקן כלילן שקילן בשערי חוורי להאי
 זעיר אנפין לתלת מוחי דביה ומשתכחן ארבע מוחי בהאי זעיר אנפין . בגין
 כן השתלמו ארבע פרטיות דכתובין בתפילין דאתכליל בהו שמיא קדישא
 דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר אנפין . דהאי הוא שלימותא דשמיא קדישא
 דכתוב וראו כל עמי אהרן כי שם יי' נקרא עליך ויראו ממך . שם יי' שם יי'
 ממש דאינון ארבע רהיטי בחי דתפילין . ובגין כך חכמות בחוך תרנה . דהכא
 משתכחין . דהא עתיקא דעתיקין סתימא דסתימין לא אשתכח ולא זמין
 חכמתא דליה משום דאית חכמתא סתימא דכלא ולא התפרט . ובגין דאתחברו
 ארבע מוחין בהאי זעיר אנפין . אתמסכן ארבע מבושין מיניה לארבע עיבר .
 ומתפרשן מחד מבושא דנפיק מכלשו . ובג"כ אינון ארבע . ותאנא האי
 חכמתא דאתכלילא בארבע אתמסכא בהכי שערי דאינון תליין תלין על תלין .
 וכלשו קשיין ותקיפין . והתמסכו וגנידו כל חד לסטרוי . ואלף אלפין ורביא
 רבבן תליין מנייכו דליתסון בחושבנא ה"ד קווחתיו לתלום תלי תליס .
 וכלשו קשיין ותקיפין לאתבר כהאי חלמיש תקיף . וכהאי טנרא דליה תקיפא .
 עד דעבדין נוקבין ומבושין מתחות . שערך וגנידן מבושין תקיפין לכל עיבר
 ועיבר ולכל סטר וסטר . ובגין דהכי שערי אוכמי וחשוכן כתוב מגלה עמוקות
 מני

מני חסך ויולא לאור ללמות . ותנא הני שערי דדיקנא תקיפין (בלחודיו) משאר
 שערי דרישא . משום דהני בלחודיהו מתפרשן ומשתכחן ואינון תקיפין
 בארתייהו . אמאי תקיפין אי תימא משום דכלשו דינא לאו הכי דהא בחקונין
 אלון אשתכחו רחמי (ודינא) ובשעתא דנחתין תליסר מבושי נהרי דמשחא
 אלון כלשו רחמי . אלא תאנא כל הני שערי דדיקנא כלשו תקיפין מ"ט כל
 אינון דרחמי בעיין למהו תקיפין לאכפייא לדינא . וכל אינון דאינו דינא
 הא תקיפין אינון . ובין כך ובין כך בעיין למהו תקיפין מתרין סטרוין . כד
 בני עלמא רחמין רחמי תקיפין ונלחין על דינא . וכד בני דינא דינא תקיף
 ונלח על רחמי . ובג"כ בעיין למהו תקיפין מתרין סטרוין . דכד בני רחמי
 שערי דאינון ברחמי קיימין ומתחויא (ס"א ומתאחדן) דיקנא באינון שערי
 וכלא הוו רחמי . וכד בעיא דינא אתחויא דיקנא באינון שערי וכלא התקיים
 בדיקנא . וכד אתגליא דיקנא קדישא חורא . כל הכי וכל הכי מתגהרין
 ומסתחין כמאן דאסתחי בנהרא עתיקא ממה דהו ביה . ואתקיימו כולשו
 ברחמי ולית דינא אשתכח וכל הכי תשעה כד נהרין כחדא כלשו אסתחין
 ברחמי . ובג"כ אמר משה זמנא אחרא יי' ארך אפים ורב חסד . ואלו אמת
 לא קאמר . משום דרוא דמלא אינון תשעה מכלין דנהרין מעתיק יומין לזעיר
 אנפין . וכד אמר משה זמנא תנינא . תשעה תקונין אמר . ואינון תקוני
 דיקנא דמשתכחי בזעיר אנפין ונחתין מעתיק יומין ונהרין ביה . ובגין כך
 אמת תליא בעתיקא והשתא לא אמר משה ואמת . תנא שערי דרישא דזעיר
 אנפין כלשו קשיי תלין על תלין ולא שעיפין דהא חמינא דתלת מוחי בתלת
 חללי משתכחין ביה ונהרין ממוחא סתימא . ומשום דמוחא דעתיק יומין
 שקיט ושכך כחמר טב על דורדייה שערי כלשו שעיפין ומשיחין במשחא טב .
 ובגין כך כתיב ראשיה כעמר נקא והאי דזעיר אנפין קשיפין ולא קשיפין דהא
 כלשו תליין ולא מתקמטי ובגין כך חכמתא נגיד וגפיק . אבל לא חכמתא
 דחכמתא דליהי שכוכא ושקטא . דהא תינון דלית ידיע מוחיה דעתיק יומין
 כד איהו . והאי דכתיב אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה בזעיר אנפין
 האמר . אמר רבי שמעון בריך ברי לקב"ה בעלמא דין ובעלמא דחיי :

תקונא

תנינא נפיק סערא וסליק מרישא דפומא עד רישא אחרא
 דפתחא דפומא ונחית מתחות פומא עד רישא אחרא נימין על
 נימין בתקונא שפיר . קוס רבי אבא . קס רבי אבא פתח ואמר כד תקונא
 דדיקנא דה מתתקן בתקונא דמלכא (ס"א בתקוני מלכין) (ס"א כד תקונא דא
 מתתקן בדיקנא דמלכא) אחוי כגבר תקיף שפיר למחוי רב ושליט ה"ד גדול
 אדגיגו ורב כח . וכד אהבסס מתקונא דיקנא יקרא קדישא וינח ביה אקרי
 בנהירו דליה ל רחום וגו' והאי תקונא תנינא אתתקן כד נהיר בנהירו דעתיק
 יומין אקרי רב חסד וכד מסתכלי דא בדה התקרי בתקונא אחרא ואמת . דהא
 נהירו אנפיה (ס"א דא נהירו דאנפין) ותאנא נושא עון התקרי ודא תקונא
 תנינא כנונא דעתיקא קדישא . אבל משום ההוא אורחא דנפיק :

בתקונא

תלימאה תחות תרין נוקבין דחוטמא ושערין תקיפין זעירין
 מליין לההוא אורחא . לא התקרין הכא נושא עון ועובר על
 פשע והתקיימו באתר אחרא . ותניא תלת מאה ושבעין וחמש חסדים כלילן
 כחסד

בחסד דעתיק וימין וכלהו אקרון חסדי קדמאי . דכתיב אוי חסדיך הראשונים .
וכלהו כלילין בחסד דעתיקא קדישא סתימא דכלא וחסד דושיי אנפין אקרי
חסד עולם . ובספרא דלנועותא קרי ביה לחסד קדמא דעתיק וימין רב חסד .
וזועיר אנפין חסד סתם . ובג"כ כתיב הכא ורב חסד וכתיב נוזר חסד לאלפים
סתם . ואוקימנא האי רב חסד מטה כלפי חסד לנהרא ליה ולאדלקא בוטיני
דתנא האי אורחא דנחית תחות תרין נוקבין דחוטמא ושערין ושירין מליין להסוא
ארחא לא אקרי הסוא ארחא עובר על פסע דלית אתר לאעברא ליה בתרי
נווני חד משום שערי דאשתכחו בהסוא ארחא הוא אתר קשיא לאעברא . וחד
משום דנחית אעברא דהסוא אורחא עד רישא דפומא ולא יתיר וע"ד כתיב
שפתותיו שוטבס סומקין כוורדא נטפות מור עובר סומקא תקיף והאי אורחא
דכחא בתרי נווני לא (ס"א) בתרי נווני אנווים ולא) איתבסס . מכאן מאן
דבעי לאגומא . תרי ומני בטש בידיה בהאי אורחא :

תקונא

רביעאה נפיק ספרא והתתקן וסליק ופסי בעולטיו בתקרבותא
דבוטמא . האי תקונא יאה ושפירא לאתחויא הוד והדר הוא .
(ס"א) הוד עלאה) ותניא הוד עלאה נפיק ואתעטר ונגיד לאתחדא (ס"א)
ליהא דעלעין) בעולטיו והתקרי הוד זקן . ומתאי הוד והדר . תליין אלון
לבושי דאתלבש בהו ואינון פורפורה יקורה דמלכה דכתיב הוד והדר לבשת .
תקונין דאתלבש בהו והתתקן בהאי דיוקנא דאדם יתיר לכל דיוקנין ותאכל האי
הוד כד התננה בנהירו דיוקנא עלאה (כ"א) דה) והתפשט בשאר תקונין
נהירין . האי הוא נושא עון מהאי גיסא ועובר על פסע מהאי גיסא . ובג"כ
לחויי כתיב וכלנועותא דספרא אקרי הוד והדר ותפארת . דהא תפארת הוא
עובר על פסע שנאמר ותפארתו עובר על פסע . אבל האי תפארת לא
אוקימנא אלא בתקונא תשיעאה כד"א ותפארת בחורים כחם . ותמן אקרי
תפארת . וכד התתקל . (ס"א) אסתכל) במתקלא חד סלקין . אמר ר"ש יהות
אנת ר' אבה לאתברכה מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה :

תקונא

חמיסאה פסיק ספרא והתחזון תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקן
כהאי ורדא סומקא ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין הני תרי
תפוחין כד נהרין (מתרין סטרי) מנהירו דתרון תפוחין קדישין עלאין
דעתיקא אתמשך סומקא והמי חוורה . בהאי כתיב יאר יי פניו אליך ויחנך .
דכד נהרין מתברך עלמא . ובשעתא דאתעבדו סומקא כתיב יאה יי פניו
אליך כלומר יסתלק ולא ישתכח רגוזה בעלמא . תאנה כלסון נהרין דאתנהרין
מעתיקא קדישא התקרון חסדי קדמאי . ובגין אינון נהרין כל אינון חסדי עולם :

תקונא

שתיתאה נפיק ספרא כחד חוט' דשערי בסוחרניה דיוקנא (ס"א)
ותליין עד רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא תאנה תקונא דה
הוא דאקרי) פאת הוקן והיהו חד מחמש פאין דתליין בחסד (וברחמי) ולא
אבעי לחבלא האי חסד כמה דאתמר . ובג"כ לא תשחית את פאת זקנד כתיב :
שביעאה דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטרוי
תקונא ויתבין שערין בתקונא סחור סחור ליה . קוס ר' יהודה . קס ר'
יהודה פתח ואמר בגורת עירין פתגמא . כמה אלף רבבן מתבסבן (ס"א)
מתבסבן) ומתקיימן בהאי פומא ותליין מניה . וכלהון אקרון פה הס"ד וברוח
פיו

פיו כל זבאם . ומתהוה רוחא דנפיק מפומא מתלבטן כל אינון דלבר . תליין
תהאי פומא . ומתאי פומא (ס"א) רוחא) כד התפשט האי רוחא מתלבטן ביה
כמה נבזיו מהימני וכלהו פה יי) התקרון ובאתר דרוחא נפיק לא אתערבא
מלא אחרא וכלהו (פיות) מחכאן לאתלבטא בהסוא רוחא דנפיק . והאי תקונא
שליטא על כלהו שיתא משום דהכא מתקיימי כלהו ומתאחדן ובגני כד שעריה
שקלין סוחרניה דפומא והתפני מכל סטרוי והאי תיקונ' שליטא על כלהו משום
דכחא מתקיימן כלהו ומתאחדן . אמר ר"ש בריך אנת לעתיקא קדישא :

תקונא

תמינאה דנחתין שערי בתחות דיק' מחסיין קדלה דלא התחוי .
דתנין אין למעלה לא ערף ולא עפוי . ובזמנא דאנח (ס"א)
דכלח) קרבי התחוי . משום לאחזאה גבורתא דהא תנין אלף עלמין אתאחדין
מניה דהא הוא דכתיב אלף המנן תלוי עליו כל שלטי הגבורים . ואלף המנן
רוח הוא . כלנועותא דספרא כל שלטי הגבורים דאתו מסטר גבורה חד
מאינון גבוראן :

תקונא

תשיעאה דאתמשכן (ס"א) דמתחברין) שערי בשקולא מליא עס
אינון שערי דתליין כלהו בשקולא שפיר כחד גיביר תקיף מארי
נלחן קרבייה משום דכלהו שערי אתמשכן בתר אינון דתליין . וכללא דכלהו
באינון דתליין . וכלא אתמשך . ועל דא כתיב תפארת בחורים כחם . (וכראה
על הים כבחור טוב ה"ה) כתיב בחור כארוים כגיבר עביד גבוראן ודא
הוא תפארת חילא וגבורתא ורחמי :

תנא

אמר ר"ש כל הני תקונין וכל הני מלין בעינא לנלחא למארויון
דאתקלו במתקלא ולא לאינון דלא עאלו (כ"א) דעאלו ולא נפקו)
אלא לאלון דעאלו ונפקו . דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי
כללא דכל מלין . עתיקא דעתיקין ושערי אנפין כלא חד . כלא הוה . כלא הוה .
כלא יאה . לא ישתני . ולא משתני . ולא סכא . התתקן בתקונין אלון . אשתלים
דיוקנא דכליל כל דיוקנין . דיוקנא דכליל כל שמהן . דיוקנא דאתחוי בגווי
בהאי דיוקנא (כ"א) בגווי כל דיוקנין) לאו האי דיוקנא הוה אלא כעין האי
דיוקנא . כד אתחברן עטרוין וכתרון כדון הוא אשלמותא דכלא . בגין דדיוקנא
דאדם . הוה דיוקנא דעלאין ותתאין דאתכללו ביה . ובגין דהאי דיוקנא כליל
עלאין ותתאין . אתקין עתיקא קדישא תקונין ותקונא דועיר אנפין בהאי דיוקנא
ותקונא . והי תימה מה בין האי להאי . כלא הוא במתקלא חדא . אבל מכאן
(כ"א) מנן) אתפרטן ארחוי . (כ"א) אתפשטן רחמי) ומכאן (כ"א) ומנן)
אשתכח דינא . ומסטר'א דילן הוו שניין דא מן דא . ורוין אלון לא אתמסרו בר
למחלדי חקלא קדישא . וכתיב סוד ה' ליראיו . כתיב ויירר ה' אלהים את
האדם בתרין יודין . אשתלים תקונא נו תקונא טברקא דנוטפנקא . ודא הוא
ויירר תרי יודין) למה . רוא דעתיקא קדישא ורוא דועיר אנפין . ויירר מאי זר .
זר לורה בנו לורה (ודא הוא ויירר) . ומסו לורה בנו לורה . תרון שמהן
דאתקרי שם מלא ה' אלהים . ודא הוא רוא דתרון יודין) דוויירר דזר לורה נו
לורה . תקונא דשמה שלים ה' אלהים . ובמה אתכללו . בדיוקנא עלאה דא
דאקרי אדם . דכליל דבר ונוקבא . וע"ד כתיב את האדם דכליל דבר ונוקבא .
את לאפקא ולמסני וינא דנפיק מניה (מדכר ונוקבא) . עפר מן האדמה דיוקנא
כנו

בנו דיוקנה • ויפח באפיו נשמת חיים טברקא דנוספנקא נו בנו וכל דא למה
 בנין לאשתלפא ולעוילא ביה סתים דסתומא עלאה עד סופא דכל סתומין •
 (סה"ד ויפח באפיו נשמת חיים) נשמתא דכל חיי דעילא ותתא תליין מהאי
 נשמתא ומתקיימי בה • ויהי האדם לנפש חיה לאתקרא ולעוילא בתקוניו כגוול'
 דא ולאשתלפא להאיא (כ"א מהאיא) נשמתא מדרגא לדרגא עד סופא דכל דרגון
 בנין דיהוי הויה נשמתא משתכחה בכלא ומתפשט' בכלא • ולמהוי כלא ביחודה
 חד • ומאן דפסיק האי יחודה מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא • ומחווי דאית
 נשמתא אחרא בר מהאי • ובנין כך ישתי הוה ודוכריה מן עלמא לדרי דרין •
 בהאי דיוקנה דאדם שארי ותקין כללא דכר ונוקבא • כד אתתקו האי דיוקנה
 בתקוניו שארי מחדו מבין תרין דרועין באתר דתליין שערי דדיקנא דאתקרו
 (כ"א דאתקרו) תפארת • ואתפשט האי תפארת ותקין תרין חדין ואתשלף
 לאחורוי ועבד גולגלתא דנוקבא כלא סתומא מכל סטרו • בשערא דפרדופא
 דרישא • ובכללא חדא התעבדו כהאי תפארת • ואקרי אדם דכר ונוקבא • סה"ד
 כתפארת אדם לשבת בית :

כר

התברי פרדופא דרישא דנוקבא תליא חד קולא דשערי מאחורוי
 דזעיר אנפין ותלי עד רישא דנוקבא • ואתערו שערי ברישה
 כלהו סומקי דכלילן בנו גוויי סה"ד ודלת ראשך כארגמן • מהו ארגמן •
 גוויי דכלילן בנו גוויי • תאנא התפשט האי תפארת מטבורא דלבא ונקיב
 ואתעבר בניסא אקרה ותקין פרדופא דנוקבא עד טבורא • ומטבורא שארי
 ובטבורא שלים • מו התפשט האי תפארת ואתקן מעוי דכור' ועויל (ואתתקן)
 בהאי אתר כל רחמין וכל סטרא דרחמי • ותאנא בהני מעי התאחדן שיתין
 מהא אלף רבוא מארי דרחמי • ואתקרון בעלי מעין • דכתיב מל כן המו
 מעי לו רחם ארחמנו כאם יי' • תאנא האי תפארת כליל ברחמי וכליל
 בדינא • ואתפשט רחמי דכורא ומתעבר ונקיב (ס"א ונהיר) לסטר אחרא
 ותקין מעוי דנוקבא ואתתקנו מעהא בסטרא דדינא • תאנא אתתקן דכורא
 בסטריה במאתן וארבעין ותמניא תקונין דכלילן ביה • מנהון לגו ומנהון לבר •
 מנהון רחמי • ומנהון דינא • כלהו דדינא התאחדו בדינא דאחורוי • דנוקבא
 התפשטת תמן • ואתאחדו ואתפשטו בסטרה • ותאנא חמשה ערייתא (כ"א
 יוקינין) התגליין בה • בסטרא דדינא חמשה • ודינא ס' (כ"א בסטרא דדינא
 ודינאה) התפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין • והכי תאנא קול באשה
 ערוה • נכר באשה ערוה • טוק באשה ערוה • יד באשה ערוה • רגל באשה
 ערוה • דהק על גב דתרין אליון לא שנייה חברנא • תרין אליון יתיר מערוה
 אינון :

ותאנא

בזניעותא דספרא התפשט דכורא ואתתקן בתקוניו • אתתקן
 תקונא דכסותא דכ"א • והאי הויה אמה דכ"א ארכיה דסה"א
 אמה מאתן וארבעין ותמניא עלמין • וכלהו תליין בפומא דאמה דאתקרי
 יו"ד • וכיון דאתגלייא יו"ד פומיה דאמה התגלי חסד עלאה והאי אמה חסד
 הוה • דאתקרי ותלי (כ"א והאי חסד הוה תלי) בהאי פוס אמה • ולא בהאי
 חסד עד דאתגלייא יו"ד דפוס אמה • ות"ח דלא אתקרי אברהם שלים כהאי
 חסד עד דאתגלייא יו"ד דאמה • וכיון דאתגלי אקרי שלים סה"ד התהלך
 לפני

לפני והיה תמים תמים ממש • וכתיב והיה תמים לו והשתמרה מעוני •
 מאיקא מיירי רישא וסיפא • אלא כל דגלי האי יו"ד ואתתמר דלא עויל
 ליו"ד ברשותא אחרא • ליהוי שלים לעלמא דאתי ולהוי רריז בלרורא דחיי •
 מאי ברשותא אחרא • דכתיב ובעל בת אל נכר ובנין כך כתיב והיה תמים לו
 דכיון דהוה תמים בגלווייא דיו"ד • ואתתמרה מעוני • וכיון דאתפשט אמה דא •
 התפשט סטר גבורה מאינון גבוראן (בשמאל) דנוקבא • ואתתקע בנוקבא באתר
 חד וארשים בערייתא כסותא דכל גופא דנוקב' ובהוה אתר אקרי ערוה דכלא
 אתר לאננא להויה אמה דאקרי חסד בנין לאתבסמא גבורה דא דכליל חמס •
 גבוראן • בהאי חסד דכליל בחמס חסדין • חסד ימינא גבורה שמאלא • התבסס
 דא בדא ואקרי אדם כליל חסדו סטרין • ובנין כך בכלהו כתרין אית ימינא
 ושמאלא דינא ורחמי • תאנא עד לא זכין תקוניו דמלכא • עתיקא דעתיקין
 ביה עלמין ואתקון תקונין לאתקיימא הויה נוקבא לא אתבסמא ולא אתקיימו
 עד דנחית חסד עלאה ואתקיימו • ואתבסמו תקוני נוקבא • בהאי אמה
 דאקרי חסד • סה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום אתר דכל דינן
 משתכחין תמן (ואינון תקוני אתתא • אשר הו לא כתיב אלא אשר מלכו) ולא
 התבסמו עד דאתקן כלא נפיק האי חסד ואתיבז בפומא דאמה • סה"ד
 וימת וימת ללא אתקיימו ולא אתבסמו דינא בדינא • ואי תימא אי הכי דדינא
 כלהו והא כתיב וימלך תחתיו שאל מרחובות הנהר והא לא אתחוי דינא •
 דתינן מרחובות הנהר איכו בינא דמינא מתפתחין חמסין תרעין דנהרין
 ובזנינן לסיט סטרי עלמא • תאנא כלהו דינא בר מחד דאתקייס בתראה והאי
 שאל מרחובות הנהר דא הוה חד סטרא דאתפשט ונפיק מרחובות הנהר
 וכלהו לא אתקיימו • לא תימא דאתבטלו אלא דלא אתקיימו בהוה מלכו
 (דכסטר נוקבא) עד דאתער ואתפשט האי בתראה מכלהו דכתיב וימלך
 תחתיו הדר • מאי הדר חסד עלאה • ושם עירו פשו מאי פשו • בהאי פשו
 בר נש זוכי לרוחא דקודשא • ושם אשתו מהיטבאל • בכאן אתבסמו דא
 ברא ואתקרי אשתו מה דלא כתיב בכלהו • מהיטבאל אתבסמותא דא ברא •
 בת מטטר • תקונין דמסטר גבורה • בת מי זהב אתבסמו ואתכלילו דא ברא
 מי זהב רחמי ודינא • כאן אתדבקו אתתא דכורא • בסטרו התפרסן בדרועין
 בשיקין :

דרועין

דכורא חד ימינא חד שמאלא דרועא קדמאה (ס"א קדישא)
 הלל קשרין התקשרו ביה ואתכלילו ב' דרועין • ואתכלילו ס"ד
 אלא ג' קשרין בימינא וג' קשרין בשמאלא • הלל קשרין דימינא אתכלילן בג'
 קשרין דשמאלא • ובנין כך דרועא לא כתיב אלא חד חבל ימינא לא כתיב ביה
 זרוע אלא ימין ס' ימין ס' אתקרי בג' קשרין דאבהתא דאחסינו לחולקיהון •
 ואי תימא הא בתלת חללי מוחא דגולגלתא משתכחין • תאנא כלהו תלת
 מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל גופא התקשר בהני תלת ומתקשרין
 בדרועא ימינא ובג"כ תאיב דוד ואמר שב לימיני משום דהוה התחבר עמהון
 דאבהתא ויתיב תמן לכורסייא שלימתא • ובג"כ כתיב אכן מאסו הכונים וגו'
 משום דיתיב לימינא • היינו דכתיב ותנוח ותעמוד לגורלך לקן סימין כלומר
 במאן דוכי לחביבותא דמלכא וכהא חולקיה דמאן דפריש מלכא ימינא וקניל
 ליה

לה תחות ימיוה והאי ימינה כד יתיב קשרין התפשטו ודרועה לא אושטי ידוה
 (ס"א וקשרין לא התפשטו ודרועה לא אושטי יתיב) בתלת קשרין דאמרן
 וכד מתערין חייבוי ומתפשטן בעלמא מתערין תלת אחרנין דאינון דינא
 קשיא ואושטי דרועה וכד אושטי דרועה יד ימינה הוא אכל התקרי זרוע ה'
 זרועה הנטויה (כ"א תלת קשרין התקשרו ביה והתכלילו תלת קשרין בימינה
 ותלת קשרין בשמאלה בתלת קשרין דאבהתה דאחסינו לחולקסיון וזי תימא
 ה' בהלת חללי מוח' דנולגתה משתכחין תאנה כולהו' מתפשטין ומתקשרין
 בכל גופא וכל גופה התקשר בהני תלתא ומתקשרין בדרועה ימינה והאי ימינה
 כד יתיב (קשרין התפשטו ודרועה לא אושטי יתיב) בתלת קשרין דאמרן וכד
 חייבוי מתערין מתערין ג' אחרנין דאינון דינא קשיא ואושטי דרועה והתקרי
 זרוע ה' וזרוע הנטויה) בזמנא תלת אלון התכלילן בתלת אחרנין הקרי כלה
 ימוכד ועביד דינא ברחמי דה' הוא דכתיב ימוכד ה' נאדרי בכח ימוכד ה'
 תרען אויב בנין דמתערן רחמי בהו' ותאנה בהאי ימינה מתאחדן תלת מאה
 ושבעין אלף רבוא דאקרון ימינה ומאה ותמנין וחמשה אלף רבוא מרובע
 דאקרי זרוע ה' מהאי ומאי תליא זרועה והאי אקרי תפארת דכתיב
 מוליד לימין משה ה' ימינה זרועה ה' שמאלה דכתיב זרוע תפארתה ה'
 בדה' ותאנה בידה שמאלה מתאחדין ארבע מאה וחמשים רבוא מארי תריסין
 מתאחדן בכל ארבעה וארבעה ובכל ארבעה וארבעה עשר אלפין מארי תריסין
 משתכחין סוק וחשוב כמה אינון בדידה וההוא ימינה אקרי סוועה קדישא
 דאחי מדרועה דימינה מתלת קשרין (ואף על גב דאקרי יד הוי סוועה)
 דכתיב (כ"א וכתיב) והנה ידי עמד ומתאחדן מהאי אלף וארבע רבוא
 והמניא והמש מאה אלפין מאריסון דסוועין בכל עלמא ואקרון יד ה'
 עלאה יד ה' תתאה ואף על גב דככל אתר יד ה' שמאלה זכו ימין ה'
 התכלל ידה בזרועה והוי סוועה ואקרי ימין ואי לאו יד ה' תתאה תאנה כד
 מתערין דינון קשיין לאחתא בעלמא הכא כתיב סוד ה' ליראוי ותאנה
 בנניעותא דספרא דכל דינון דמשתכחין מדכורה תקופין ברישא וכיחין בסופא
 וכל דינון דמשתכחין מנוקבא נייחין ברישא ותקופין בסופא ואלמלא דאתעבידו
 כחדא לא יכלין עלמא למסבל עד דעתיק דעתיקון סתימא דכלא פריש דה'
 מן דה' וחבר לון לאתבסמא כחדא וכד פריש לון אפיל דורמיטא לזעיר
 הנטיין ופריש לנוקבא מאחורוי דסטרוי ואתקון לה כל תקופתא וארבעה ליומא
 דלויא למיתהא לדכורה ה"ד ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וישן מהו
 וישן ה' הוא דכתיב עורה למה תישן ה' ויקח אחת מלעותיו מאי אחת דה'
 היא נוקבא כד"א אחת היא יונתי תמתי וסלקא ואתתקנא ובאתרואה שקיע
 רחמי וחמד ה"ד ויסגור בשר תחתינה וכתיב וסירותי את לב האבן מבשרכס
 ונתתי לכם לב בשר ובשעתא דבעה למיעל שבתא הוה ברי רוחין ושדין
 ועלעולין ועד לא סייס לון אחת מטרותיה בתקופתא ויתובת קמיה
 בשעתא דיתובת קמיה אנה לון לאינון ברייאן ולא אשתלמו כיון דמטרותיה
 יתבת עם מלכא ואתחברו הנטיין באנפין מאן ייעול בנייהו מאן הוא דיקרב
 בהדיהו (בנין כד סתמא דמלא עונתן של ת"ח דידעין רוח דנא משבת
 לשבת וכד התחברו התבסמו דה' בדה' יומא דכלא התבסס ביה' ובנין כד
 התבסמו

אתבסמו דינון דה' בדה' ואתתקטו עלאין ותתאין ותאנה בנניעותא דספרא
 בעה עתיקה קדישא למחוי אי התבסמו דינון ואתדנקו תשין אלון דה' בדה'
 ובפך מסטרא לנוקבא דינא תקופה (דה' יכול עלמא למסבל) דכתיב והאדם
 ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קנתי וגו' ולא הוה יכול עלמא
 למסבל משום דלה' התבסמא וחויא תקופה הטיל בה זוממא דדינא קשיא
 ובג"כ לא הוה יכול להתבסמא וכד נפיק דה' קין מסטרא לנוקבא נפק תקיף
 קשיא תקיף בדינון קשיא בדינון כיון דנפיק התחלסת ואתבסמת בחר דה'
 הפיקא אחרת בסומא יתיר וסליק קדמאה דהוה תקופה קשיא וכל דינון לה
 התערבו (ס"א התערבו) קמיה (ס"א וכל דינון התערבו עמיה) תא חוי מה
 כתיב ויהי בהיותם בשדה בשדה דאשתמודע לעילא בשדה דאקרי שדה
 דתפוחים וכלה האי דינא לאחזהה משום דהוה קשיא מניה ואכפייס והטמריה
 תחותיה עד דאפער בהאי קב"ה ואעבריה מקמיה ושקטיה בנוקבא דתהומא
 רבא וכליל לחויי בשקועה דימא רבא דמבסס דמעין עלאין ומנהון נחתין
 בשמתין לעלמא הינש לפום אורחוי ואע"ג דטמירין אינון מתפשטין דה' בדה'
 והתעבדו גופא חד ומתאין גופא נחתין נשמתהון דרשיטיה חייבא תקופי
 רוחא מתרוויחון כחדא ס"ד אלה דה' לסטרוי ודה' לסטרוי זכאין אחר
 לדיקוייה דמשלשי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כלה אחר
 דטטרין וכתרין קדישין מתחברתן תמן בדרורה דהתקלה (ס"א דהתכללה)
 זכאין אינון לדיקוייה (כ"א אתון חברייה) דכל הכי מלין קדישין דאתמרו ברוח
 קדישא עלאה רוח דכל קדישין עלאין התכלילן ביה התגלין להו מלין דעלאין
 ותתאין זיימין להו זכאין אתון מאריסון דמארין מתגדי חקלא דמלין לון תרעון
 ותסתכלון בהו' ותגדעון למאריכוון הנפין בהנפין עינא בעינא ובהני מלין תוכון
 לעלמא דאחי ה"ד וידעת היום והשבות אל לבבך ה' עתיק יומין הוא
 האלהים וכלה הוא חד בריך שמיא לשלם ולעלמי עלמיה
אמר ר' שמעון המונה עלאין לתתא ותתאין לעילה עלאין לתתא דיוקנא
 דה' והוא תקווי עלאה כללה דכלהו (חסר) תאנה כתיב וזדיק
 יסוד עולם דכליל שית בקרטופא כחדא והאי הוא דכתיב שקווי עמודי שש
 וההכא בנניעותא דספרא בארס התכלילן כתרין עלאין בכלל ובפרט ובארס
 התכלילן כתרין תתאין בפרט וכלל כתרין בכלל כמה דאתמר בדיוקנא
 דכל הכי תקווי (ס"א דיוקנין) בפרט בארבען דידין חמד כנגד חמש כתרין
 תתאין בארבעין דרגלין דאינון פרט וכלל דה' גופא לא אתחוי בהדיהו
 דאינון לבר מגופא ובג"כ לא הוה בגופא דגופא אעדיו מנייהו אי הכי מאי
 ועמדו רגליו ביום ההוא אלה רגליו דגופא מאריסון דדינון (ס"א דמאריין)
 למעבד נוקמין ואקרון בעלי רגלים ומנהון תקופין ומתאחדן מאריסון דדינון
 די לתתא בכתרין תתאין תאנה כל אינון תקווי דלעילה דבגופ' קדישא (בדבר
 וטוקבא) כללה דארס התמשך דה' מן דה' ומתאחדן דה' בדה' ואסקן דה' לדה'
 כמה דאתמשך דמא בקטפין דורידין לדה' ולדה' להכא ולהכא מאתר דה'
 לאתר אחרת ואינון משקין (ס"א קסטין דגופא) (כ"א לגופא) השקין דה'
 לדה' מנהרין דה' לדה' עד דאחזירו כלהו עלמין ומתברכאן בנייהון תאנה כל
 אינון כתרין ללה' התכללו בגופא כלהו רחוקין ומסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב
 לבניהון

לבויהו למנדע מנהו מלין : תאנא מאי תיאובתא דיהוה לגבי תלמידי חכמים .
 אלא משום דחזו בהו גופא קדישא ולא תכללא בהו בשהו גופא . וכי תימא
 אי הכי הא מלאכין קדישין וליתיהו בכללא דגופא לא דח'ו אי ליהוין לבר
 מכללא דגופא קדישא לא הו קדישין ולא מתקיימי . וכתיב וגוייתו כתרשים .
 וכתיב וגבותם מלאות עינים . והאיך גבריהל כלו בכללא דאדם . בר מהכי
 דליתיהו בכללא דגופא דאיון מסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב בהדיהו .
 ותאנא כלו מרוחא דשמאלא דלא תתבסס באדם משתכחין . ונפקו מכללא
 דגופא קדישא ולא תתדבקו ביה . ובגין כך כלו מסאבין ואלוין וטאסין עלמא
 ושיילין בנוקבא דתהומא רבא לאתדבקה בהו דאיהו דינא קדמא דאקרי קין דנפיק
 מכללא דגופא דלתתא . וטאסין וטאסין כל עלמא ופרחן ולא מתדבקן בכללא
 דגופא ובגין כך איון לבר מכל משריין דלעילא ותתא . מסאבין איון . בהו
 כתיב מחוץ למחנה מושבו . וברוחא דאקרי הבל דתתבסס יתיר בכללא דגופא
 קדישא : נפקין אחריון דמתבסמן יתיר ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן : כלו תליין
 באוריא ונפקין מהאי כללא דאלין מסאבין . ושמיין מה דשמיין מעילא . ומנייהו
 ידעי לתתא דקאמרי להו . ותאנא בלגיונותא דספרא כיון דתתבסמו לעילא
 כללא דאדם גופא קדישא דבר ונוקבא . אתחברו זמנא תלתיה ונפק אתבסמות'
 דכלא ואתבסמו עלמין עלאין ותתאין . ומאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא
 מסטר' דגופא קדישא . ומתחברין עלמין ומתאחדן דא ברא ואתעבדו חד גופא .
 (ובגין דכלו חד גופא שכינתא לעילא . שכינתא לתתא . קב"ה לעילא . קב"ה
 לתתא ומשלפא רוחא ועילא בחד גופא . ובכלו לא אחוי אלא חד קק"ה ה'
 זבאות מלא כל הארץ כבודו . דכלא הוא חד גופא . תאנא כיון דתתבסמו דא
 ברא (כתיב תורי וזב נעשה לך עם נקודות הכסף) אתקשרו דינא ורחמי (ס"ה
 אתבסמא דינא ברחמי) ואתבסמת נוקבא ברכורא . ובג"כ לא סלקא דא בלא
 דא בהאי תמר דלא סלקא דא בלא דא . ועל האי תיגון מאן דאפיק גרמיה
 בהאי עלמא מכללא דאדם . לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא
 דאדם דאקרי גופא קדישא . אלא באיון דלא אקרין אדם ונפיק מכללא דגופא .
 תניא תורי וזב נעשה לך עם נקודות הכסף דתתבסמו דינא ברחמי . ולית
 דינא דלא הו ביה רחמי . ועל האי כתיב נאוו לחייד בתורים לוארדך בחרוים
 בתורים כמה דכתיב תורי וזב נעשה לך וגו' . בחרוים כמה דכתי' עם נקודות
 הכסף . לוארדך בכללא דנוקבא . דא מטרותיתא . אשתכח בי מקדשא דלעילא
 וירושלם דלתתא (ס"ה הוא מקדשא דכלא) ומקדשא . וכל דא מדלתבסמת
 בדכורא ואתעבד כללא דאדם ודא הוא כללא דמהימנותא . מאי מהימנותא .
 דבגויה אשתכח בל מהימנותא . ותאנא מאן דאקרי אדם ונשמתא נפקת מניה
 ומות אסור למיבת ליה בביתא למעבד ליה לינא על ארעה משום יקרא דהאי
 גופא דלא יתחוי ביה קלנא דכתיב ואדם ביקר בל ילין . אדם דהוא יקר מכל
 יקרא . בל ילין . מ"ט . משום דהי יעבדון הכי נמשל כבהמות נדמו . מה בעירי
 לא הו בכללא דאדם ולא אתחוי בהו רוחא קדישא אוף הכא כבעירי גופא בלא
 רוחא ושהי גופא דהוא יקרא דכלא לא יתחוי ביה קלנא . ותאנא בלגיונותא
 דספרא כל מאן דעביד לוינא להאי גופא קדישא כלא רוחא עביד ענימותא
 בגופא לעלמין . דהא בגין דא לא עביד לוינא באתרא קדישא בארעה דלדק
 ילין

ילין בה (ס"ה לכתרא קדישא דמלכא בארעה דכתיב לדיק ילין בה) משום דהאי
 גופא יקרא אתקרי דיוקבא דמלכא . ואי עביד ביה לינא הו כחד מן בעירי
 (הה"ד נמשל כבהמות נדמו) . תאנא ויראו בני האלהים את בנות האדם .
 (ס"ה בני האלהים) איון דאטמרו ונפלו בנוקבא דתהומא רבא . את בנות
 האדם (האדם הידוע) . וכתיב וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם וגו' .
 מההו דאקרי עולם . כדמנין ימי עולם . אנשי השם מנהו נפקו רחין
 ושדן לעלמא לאתדבקה ברשיעיה הפלילים היו בארץ לאפקא אלין אחרין דלא
 הו בארץ . הנפילים . עו"א ועו"אל הו בארץ בני האלהים לא הו בארץ ורא
 הוא . וכלא אתמר . כתיב וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ . לאפקא אדם
 דלעילא דלא הו בארץ . וינחם ה' האי בוטיר אנפין אתמר . ויתעבז אל לבו .
 ויעבז לא באמר . אלא ויתעבז . איהו אתעבז . דביה תליא מלתא . לאפוקי
 מאן דלא אתעבז . אל לבו . בלבו לא כתיב אלא אל לבו . כמאן דאתעבז
 (ימקבל) למאריה . דאחוי האי ללבו דכל לבין . ויאמר ה' אמהה את האדם
 אשר בראתי מעל פני האדמה וגו' . לאפקא אדם דלעילא . ואי תימא אדם
 דלתתא בלחודו . לאו לאפקא כלל . משום דלא קאים דא בלא דא . ואלמלא
 חכמה סתימא דכלא . כלא אתתקן כמרישא . הדא הוא דכתיב אני חכמה
 שכנתי ערמה אל תקרי שכנתי אלא שכנתי . ואלמלא האי תקונא דאדם לא
 קאים עלמא . ה"ה דכתיב ה' בחכמה יסד ארץ וכתיב ונח מלא חן בעיני ה' .
 ותאנא כולהו מוחי תליין בהאי מוחא . והחכמה הוא כללא דכלא . ודא
 חכמה סתימא דבה אתתקין ואתתקן תקונא דאדם לאתיישבא כולא על תקוניה
 כל חד באתריה דהא הוא דכתיב החכמה תעו לחכם מעשרה שליטים דאיון
 תקונא שלימא דאדם . ואדם הוא תקונא דלגו מניה קאים רוחא (הה"ד כי האדם
 יראה לעינים וה' יראה ללבב דהיו בלבו לגו) . ובהאי תקונא דאדם אתחוי
 שלימותא מהימנותא דכלא דקאים על כורסייה דכתיב ודמות כמראה אדם
 עליו מלמעלה וכתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתי הוה ועד עתיק וימיה
 מטא וקדמויה הקרוביה . עד כאן סתימאן מלין . ובארץ טעמין . זכאה
 חולקיה דמאן דידע וישנא בהו . ולא יטעי בהו . דמלין אלין לא אתייסבו
 אלא למארי מארין ומחלדי חקלא דעאלו ונפקו . דכתיב כי ישרים דרכי ה'
 וצדיקים ילכו בס ופושעים יכשלו בס . תנא בכס ר"ש ואריס קליה ואמר אי
 במלין דלין דאתגליין הכא אתגניו חברייה באדרא דעלמא דאתי ואסתלקו
 מהאי עלמא יאות ושפיר הוה בגין דלא אתגליין לחד מבני עלמא . הדר
 ואמר הדרי בי דהא גלי קמיה דעתיקה דעתיקון סתימא דכל סתימין דהא
 לא ליקרא דלי עבידנא ולא ליקרא דבית אבא ולא ליקרא דחבריה אלין
 אלא בגין דלא יטעון בארחו ולא יעלו בכסופא לתרעי פלטרוי ולא ימחון
 בדיהו . זכאה חולקי עמהו לעלמא דאתי . תנא עד לא נפקו חברייה
 מההו אדרא מיתו ר' יוסי בר יעקב ור' חוקיה ור' יוסא וחמו חברייה דהו
 כטלין לון מלאכין קדישין בההו פרסא ואר"ש מלא ואשתככו זווה ואמר שמא
 ח"ו גורה אתגור עלנא לאתענשא דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי מיימא
 דקאים משה על טורא דסיני דכתיב ויהי שם עס ה' ארבעים יום וארבעים לילה
 וגו' . מה אנה הכא הי בגין דא אתענשו . שמע קלא זכאה אנת ר"ש זכאה חולקך
 וחסרייה

וחבריהו אין דקיימין בהדך דהא התגלי לכוּן מה דלה התגלי לכל חילה דלעילא •
 אכל ת"ח דהא כתיב בככורו ויסדנה וכעפרו יליב דלתיה • וכ"ש דברשו סני
 ותקיף התדבקו נפשתהון בשעתא דא דאתגסבו • זכאה חולקתון דהא
 בשלימותא אסתלקו (דלה הוה כן לאינון דהו קמיישו אמרו מיתו) תנה בעוד
 דאתגליין מלין התרגשו עלאין ותתאין (דאינון רתיכו) וקלא התער במאהן
 וחמטין עלמין דהא מלין עתוקין לתתא התגליין ועד (כ"א ועוד) דאלין
 מתבסמן נשמתיהו באינון מלין • נפקת נשמתיהו כנשיקה ואתקשרו בההוא
 פרסא ונטלין להו מלאכי עלאי • וסלקין לון לעילא והמאי אלין • משום דעאלו
 ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא • וכלהו אחרוי עאלו ונפקו • אר"ש כמה
 זכאה חולקיהון דהני תלתא וזכאה חולקתא לעלמא דאתי בנין דא • נפק קלא
 תניינות והאר והתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום • קמו ואזלו בכל
 אתר דהו מסתכלי סליק ריחין • אר"ש שמע מינה דעלמא מתברך בנין • והו
 נהיון הנפוי דכלהו ולא הו יכלין בני עלמא לאסתכלא בהו • תאנא עשרה
 עאלו ושבע נפקו • והוה חדי ר"ש • ורבי אבה עליב • יומא חד הוה יתיב ר"ש
 ור' אבה עמיה • אר"ש מלא • וחמו לאלין תלתא דהו מיייתין להון מלאכין
 עלאין ומחויין להו גניוין ואדרין דלעילא בנין יקרא דילהון • והו עיילי לון
 בטורי דפרסמונא דכיה • נח דעתיא דר' אבה • תאנא מההוא יומא לא אעדו
 חברייהו מבי ר"ש • וכד הוה ר"ש מגלה רוין לא משתכחין תמן אלה אינון •
 והוה קארו להו ר' שמעון שבעה און עיני ה' דכתיב שבעה אלה עיני ה' ועלן
 התמר • א"ר אבה און שיתא בוגיני דנהרן משביעיה אנת הוה שביעיה דכלא
 דהא לית קוומא לשתא בר משביעיה דכלא תלי בשביעיה • ר' יהודה קארי
 ליה שבת • דכלהו שתא מניה מתברכין דכתיב שבת לה' קדש לה' • מה שבת
 לה' קדש און כ"ש שבת לה' קדש • אר"ש תוהבה על ההוא חגיר חרנן מאריה
 דשערי המאי לא אשתכח בני אדרא דילן בזמנא דאתגליין מלין אלין קדישין •
 אדהכי אתא אליהו ותלת קטפורי כהרין באנפוי • א"ל ר"ש מאי טעמא לא
 שכיח מר בקדרותא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה ביומא דהולא • א"ל •
 חייך רבי שבע יומין אהברירו קמי קב"ה כל אינון דיייתון וישתכחון עמיה
 עד לא עיילתון בני אדרא דילכוון • ובעינא לאשתכחא זמן קשיר בכתפוי ואנא
 הוה זמן ובעינא קמיה לאשתכחא זמן מאן וכדון קשיר בכתפוי ולא יכילנא
 דההוא יומא שדרני קב"ה למעבד נסון לרב המנונא סבא וחכרוי דאתמסרו
 בארעובא (ס"א בקרוניא) דמלכא וארחיטנא להו בנסא דרמינא להו כותלא
 דהיכלא דמלכא ואתקטרו בקטרוי דמיתו ארבעים וחמשה פרדסקי • והשיק'
 לרב המנונא וחכרוי ורמינ' • (כ"א והוליכנא) לון לבקעת אונו ואשתויבו • וזמינ'
 קמיישו נהמא ומיא דלא אכלו תלתא יומין • וכל ההוא יומא לא בדילג' מנייהו •
 וכד תבנא אשתכחא פרסא דנטלו כל אינון סמכין ותלת מן חברייהו עלה •
 ושילנא לון והמרו חולקא דקב"ה מהלול' דר"ש וחכרוי • זכאה אנת ר"ש וזכאה
 חולקת וחולקא דאינון חברייהו דיתבין קמך • כמה דרגין אשתקנו לכוון לעלמא
 דאתי • כמה כווינין דנהרין זמינין לנהרא לכוון • ות"ח יומא דין בנין אשתעטרו
 חמטין כתרין לר' פינחס בן יאיר חמוך ואנא הזילג' עמיה בכל אינון נהרי דטורוי
 דהפרסמונא דכיה והא בריר דוכתיה ואתתקן (ס"א ואנא הו חוינא דהא בריר
 וכן

וכו' אמר ליה קטרוין דקיוויא בקרטופא דעטרין כרוש ריחי ופומגי ושכתי
 יתיר מכל שאר יומין א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב והיה מדי חדש בחדשו
 ומדי שבת בשבתו וגו' • אי אלין אתיין כ"ש דקיוויא • מדי חדש בשבת • למה
 משום דמתעטרי אהכתא רתיבא קדישא • ומדי שבת בשבתו • דמתעטר שביעיה
 דכל אינון שתא יומין דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי וגו' • ואנת הוה
 רבי שמעון שביעיה דשיתא תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא • ותלת עדוכין
 דמשתכחין בשביעיה זמינין חברייהו אלין דקיוויא לאשתענא בנין לעלמא
 דאתי • וכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש יי' מכובד • מאן הוה קדוש יי' דא הוה
 רבי שמעון בן יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי •

זוהר פרשת אמור דף צ"ז ע"א

וכפרתם לכס ממחרת השבת מיום הכיזבס את עמר התנופה • מאי
 קא מיירי • א"ל הוה אוקמוס חברייהו • אכל תא חוי ישראל
 כד הוה במגרים הוה ברשותא אחרא והוה אחידן במסאבותא כאתתא דא כד
 היה יתבה ביומי אמסאבותא • בתר דאתגורו עאלו בחולקא קדישא דאקרי
 ברית כיון דאתחדו ביה פסק מסאבותא מנייהו כדא אתתא כד פסקו מנה
 דמי מסאבותא בתר דאתפסקו מנה מה כתיב וספרה לה ז' ימים • און הכא
 כיון דעאלו בחולקא קדישא פסקא מסאבו מנייהו והמר קב"ה מכאן ולהלאה
 חושבנא לדכיותא וספרתם לכס • לכס דייקא כד"א וספרה לה שבעת ימים
 לה לעלמא • און הכא לכס לעלמכס ולמה בנין לאתדכאה במיין עלאין
 קדישין ולבתר למייית לאתחברא ביה במלכא ולקבלא אוריייתיה • התם וספרה
 לה שבעת ימים הכא שבע שבתות אמאי שבע שבתות בנין למוכי לאתדכאה
 במיין דההוא נהר דנגיד ונפיק ואקרי מים חיים ובההוא נהר שבע שבתות
 נפקו מניה • ועל דא שבע שבתות ודאי בנין למוכי ביה כמה דאתתא דכיון
 דילה בליילא לאשתמשה בבעלה כך כתיב וברדת הטל על המחנה לילה • על
 המחנה כתיב ולא כתיב וברדת הטל לילה אלא על המחנה בנין דיווד מההיא
 בקודא על אינון יומין דאתקריאו מחנה ומתחברת במלכא קדישא ואימתי
 נחת האי טלא כד קריבו ישראל לטורא דסיני כדן נחת ההיא טלא בשלימו
 ואתדכו ואתפסקת וזהמתן מנייהו ואתחברו ביה במלכא וכ"י וקבילו אוריייתא
 והא אוקימנא • ובההוא זמנא ודאי כל הנחלים הולכים אל הים לאתדכאה
 ולאשתמשה וכלא אתקשרו (ס"א אתקדשו) ואתחברו ביה במלכא קדישא •
 ת"ח כל בר נש דלא מני חושבנא דא דאינון שבע שבתות תמימות למוכי
 לדכיותא דא לא אקרי טהור ולאו בכללא דטהור הוה ולאו הוה כדאי למהוי
 ליה חולקא באוריייתא • ומאן דמטי טהור להאי יומא וחושבנא לא אתאביד מניה
 כד מטי להאי ליליא לכעי ליה למלעי באוריייתא ולהתחברא בה ולנטרא דכו
 עלאה דמטי עליה בההוא ליליא ואתדכי ואוליפנא דאוריייתא דבעי ליה למלעי
 בהאי ליליא אוריייתא דבע"פ בנין דיתדכוון (ס"א דיתדבק) כחדא ממבועא
 דנחלא עמיקא • לכתא בהאי יומא ליתי תורה שכתב ויתחבר בה וישתכחון
 כחדא כוונתא חד לעילא כדן מכריז עליה ואמרי ואני זאת בריתי אותם אמר
 ה'

ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתו בפיך וגו' ועל דא חסידו קדמאי לא הוו
 ניימי בהאי ליליא והוו לעאן באורייתא ואמרי ניימי לאחסנה ירותא קדיש' לון
 ולבנן בתרין עלמין וההוא ליליא כנסת ישראל התעטרת עליהו ואחיא לאזדונג'
 ביה במלכא ותרוביהו מתעטרי על רשייהו דאינון דזכאן להכי ר"ש הכי אמר
 בשעתא דמתכנסי חברייה בהאי ליליא לנביה ניימי לתקנה תכשיתי כלה בנין
 דתשתכח למחר בתכשיטה ותקושה לגבי מלכא כדקא יאות וזכאה חולקסון
 דחברייא כדי יתבע מלכא למטרותיה מאן תקון תכשיטה ואזכיר עטרה
 וסוי תקושה ולית לך בעלמא מאן דידע לתקנה תכשיטי כלה אלה חברייא
 זכאה חולקסון בעלמא דין ובעלמא דאתי תא חוי חברייא מתקני בהאי
 למלכא תכשיטה ללה ומעטרי לה בעטרה לגבי מלכא ומאן מתקין ליה
 למלכא בהאי ליליא לאשתכחא בה ככלא לאזדונג' בה במטרותיה נהר'
 קדישא עמיקא דכל כהרין אימא עלאה ה"ד זאינה ורזינה בנות לון במלך
 שלמה וגו' לבתר דאתקנת ליה למלכא ואעטרת ליה אתיית לדכאה לה
 למטרותיה ולאינון דמשתכחי גבה למלכ' דהוה ליה בר יודאי אתא לוונג'
 ליה במטרותיה עלאה מאי עבדת אמיה כל ההוא ליליא עאלת לבי גוהא
 הפיקת עטרא עלאה בשבעין אבני יקר סחרנהא ואעטרת ליה הפיקת לבושין
 דמילת ואלבישת ליה ואתקנת ליה בתקוניו דמלכין ולבתר עאלת לבי כלה
 חמאת עולימתהא דקא מתקני עטרהא ולבושהא ותכשיטה לתקנה לה אמרה
 לון הא אתקוניה בי טבילה אתר דמיין נבעין וכל ריחין ובושמין סוחרני אינון
 חייך לדכאה לכלתי ליתי כלתי מטרותיה דברי ועולימתהא ויתדכון בההוא
 אתר דאתקנת בההוא בי טבילה דמיין נבעין דעמי נבתר תקנו לה בתכשיטה
 אלבישו לה לבושהא אעטרו לה בעטרה למחר כדי ייתי ברי לאזדונג'
 במטרותיה ותקון היכלא לכלהו וישתכח מדוריה בכו כחדא כך מלכא
 קדישא ומטרותיה וחברייא כהאי גוונא ואימא עלאה דמתקנת כלא אשתכח
 דמלכא עלאה ומטרותיה וחברייא מדוריהו כחדא ולא מתפרשין לעלמין ה"ד
 ה' מי גור בהלך וגו' הולך תמים ופועל זקק מאן הוא פועל זקק אלא
 ה'ין אינון דמתקני למטרותיה בתכשיטה בלבושהא בעטרהא וכל חד
 פועל זקק אקרי ה"ר חייא אלמלא לא זכינה בעלמא אלה למשמע מלין אלוין
 דיי' זכאה חולקסון דאינון דמשתדלי באורייתא וידעין אורחוי דמלכא קדישא
 דרעותא דילסון באורייתא עלייהו כתיב כי בי חשק ואפלטשו וכתבי אהללו
 ואכבדו :

בראשית דף ה' ע"א

ר"ש הוה יתיב ולעו באורייתא בליליא דכלה אתחברת בעעלה דתנין
 כל אינון חברייא דבני היכלא דכלה אנטריכו בהזא ליליא דכלה
 אזדמנת למהו לוימא אחרא גו חושה בעעלה למהו עמה כל ההוא ליליא
 ולמזדי עמה בתקושה דאיסי אתתקנת למעלי באורייתא מתורה לנביאים
 ומנביאים לכתובים וברשות דקראי וברוי דחכמתא בנין דאלין אינון תקוין
 דיה ותכשיטה ואיסי ועולמתהא עאלת וקיימת על רהשיהו ואתתקנת בה
 וחדת

וחדת בכו כל ההוא ליליא ולוימא אחרא לא עאלת לחופה אלה בהדייהו ואלין
 אקרון בני חופתא וכיון דעאלת לחופתא קב"ה סאיל עלייהו ומברך לון ומעטר
 לון בעטרהא דכלה זכאה חולקסון והוה רבי שמעון וכלהו חברייא מרכנין דרכה
 דאורייתא ומחדשן מלין דאורייתא כל חד וחד מנייהו והוה חדי ר' שמעון וכל
 שאר חברייא אמר לון ר' שמעון בני זכאה חולקסון בנין דלמחר לא תיעול כלה
 לחופה אלה בהדייכו בנין דכולהו דמתקני תקושה בהאי ליליא וחדאן בה
 כלהו יהוון רשיעין ובתיבין בספרא דדכרניא וקב"ה מברך לון בשבעין ברכאן
 ועטרין דעלמא עלאה פתח רבי שמעון ואמר השמים מספרים כבוד אל
 וגו' קרא דא הא אוקימנא ליה אבל בזמנא דא דכלה אתערת למיטל לחופה
 בזימ' דמחר אתתקנת והתנהירת בקיוטסה בהדי חברייא דחדאן עמה כל ההוא
 ליליא ואיסי חלדת עמהו וזכינה דמחר כמה אוכלוסין חילין ומשוויין מתכנסיין
 בהרה ואיסי וכולהו מחכאן לכל חד וחד דתקינו לה בהאי ליליא כיון
 דמתבראן כחדא ואיסי חמא לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל
 השמים דא מאן דעאל לחופה מספרים מתנהרין כוהרא דספיר דנהיר וזכיר
 מסייפי עלמא ועד מסייפי עלמא כבוד אל דא כבוד כלה דאקרי אל דכתיב ואל
 וועס בכל יום בכל יומי שתא אקרי אל והשתא דהא עאלת לחופה אקרי
 כבוד ואקרי אל יקר על יקר נהירו על נהירו ושילטנו על סולטנו כדון בהאי
 שעתא דשמים עאל לחופה ואיסי וזכיר לה כל אינון חברייא דאתקינו לה כלהו
 התפרשו בשמחון תמן הדא הוה דכתיב ומעשה ידיו מגיד הרקיע מעשה ידיו
 אלון אינון מארי קיימא דכרית בהדי כלה ואינון מארי קיימא דכרית אקרון
 מעשה ידיו כמה דאת אמר ומעשה ידיו כוונגה דא ברית קיימא דחתיס בכשרא
 דבר נש ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

האדרא פרשת משפטים דף קכ"ב ע"ב

תניא ברוח דריון רישא דמלכא התקין בחדר ובגבורה בהאי רישא
 תליין שערי טימין על נימין דאינון כל משיכותא דמתאחדן בהו
 עלאי ותתאי מארי דמארין מארי דקשוט מארי דמתקלא מארי דיבבא מארי
 דיללא מארי דניגא דרמני וטעמי אורייתא ורוי אורייתא דכין מסאבן
 כלהו אקרון שערי דמלכא כלומר משיכותא דאתמשך ממלכא קדישא וכלא
 כחית מעתוקא סתימאה (קדישא) מלכא דמלכא פקידותא דחייביא כד
 התפקדן בעובדייהו וכד התנליין חובייהו כדון אקרי מלכא דמלכ' כלומר גבורה
 דאתקף בדיוני ואתפשט בסטרוי ודא אשתני ממלכא דעתוקא קדישא דאקרי
 רגון עיינין דמלכא השגחותא דכלה השגחותא דעליון ותתאן וכל אינון
 מארי השגחותא הכי אקרון בעיינין גווינין אתאחדן ואינון גווינין אקרון כל
 אינון מארי השגרותא דמלכא כל חד כפוס ארחהו וכולהו גווינין דעינה אקרון
 כמה דאתחוי השגחותא דמלכא הכי גווינין מתפרין גביני דעינין אקרון אתר
 דיהבין השגחותא לכלהו גווינין מארי השגחותא הכי גבינין לגבי דלתתא גבינין
 לאשגחותא מההוא נהרא דנגיד ופיק אתר לאתמשכא מההוא נהרא לאשתתאה
 בחוורא דעתיקא ממלכא דנגיד מאימא דכד גבורה מתפשטא ועיינין מלחטן
 כגון Kerie Moed 23

בגוון סומקה נסיר עתוקה קדישא חורא דליות ולהטא באימא ואתמליא מחלבה
 וינקה למני (לכלה) ואסתחן כלהו עיינין בהסוא חלבה דאימא דאתנגיד ונפיק
 תדיר הס"ד רוחות בחלב • בחלב דאימא דנגיד תדירא ולא פסיק חוטמה דמלכ' •
 קדישא תקווא דפרופא כד מתפסטין בגורן ומתאחדן כחדא אינון חוטמה
 דמלכא קדישא ואינון בגורן מחד בגורה אחיון ונפקין וכד דינון מתערין ונפקין
 מסטריהו לא מתבסמן אלא בתנא דמדבחה וכדין כתיב וירח ה' את ריח
 הניחח שאני חוטמה דעתיקא ללא אלטרדיך דחוטמה דעתיקא ארץ הפיס בכלה
 הקרי והסוא נסירו דחכמה סתימאה הקרי חוטמ' דליות • והיינו תהלה דכתיב
 (תהלה לדוד וכתיב) ותהלתי אחטם לך וע"ד אתער דוד מלכא תהלה לדוד
 וגו' אדנין דמלכ' כד רעוא השתכח ואימא ינקה ונסיירו דעתיק' קדישא אתנסייר
 ומתערין נסירו דתרין מוהי ונסיירו דאבה ואימא כל אינון דאקרון מוהי דמלכא
 ומתלסטין כחדא וכד מתלסטן כחדא אקרון אזני ה' דהא תקבילת ללותהון
 דישראל קדישא ואתערותא לטב ולביש ובאתערותא דא מתערין מהרי דנדפין
 דנעלון קלין דעלמא וכלהו אקרון אזני ה' • אנפוי דמלכא נסירו דאבה ואימא
 והתפסטותא ללהון ונסיירו וסחרין ולהטין בהאי רישא דמלכא וכדין סהדותא
 התסהד במלכא מנייהו • דיוקנא דמלכא יקרותא מכלא מרשא שארי חסד
 עלאה וגבורה • ונסיירו דאבה ואימא התפלג נסירו דאבה בגו' נסורין ואימא בגו'
 הא חמשה חס"ד וגבורה בחד נסורה הא שיתא • לבתר התעטר חס"ד והתלטיט
 בתרין נסורין דאתנסייר ואינון תמניא • וגבורה התנסייר בחד הא תסעה • וכד
 מתחברין כללו נסורין כחדא אקרון דיוקנא דמלכא • וכדין כתיב ה' כגבור
 יא כהים מלחמות יעיר קנאה וגו' • שפון דמלכא הכי תאנא כד אתנסייר
 נסירו דאבה נסיר בתלת נסורין • מחד נסורה נסיר חסד עלאה • מחד
 נסורה אתנסייר נסירו דאקרי מוחא דמלכא וחד נסורה הוה תלי עד דאתנסייר
 נסירו דאימא וכד אתנסייר אתנסייר בחמש נסורין • במאי אתנסייר מחד שבלא
 דטמיר וגניו דאתדבק ביה אבא דכתיב נתיב לא ידעו עוט וגו' כמא דאתדבק
 דכורה בנוקבה ואתעברת ואולידת ואפיקת חמש נסורין (ד"ה מאינון חמש)
 ומאינון חמש נסורין אתגליפו חמסין תרעין דנסורין נסיאין • חמסין אינון
 לקבלהון מ"ט פנים טהור מ"ט פנים טמא באורייתא השתאך חד • והאי חד
 דאתנסייר בכלא והסוא דאבה דהוה תלי כד מתחברן כחדא ומתישבן במלכא
 אקרון שפון דמלכא • ובג"כ גור מלין דקסוט • ופומא בהו תליא פתיחותא
 דפומא • מאי פומא אלא דעת גניו בפומא דמלכא אקרי פשיטותא דתפארת דכל
 אוזרין אתאחדן ביה • דכתיב ובעת חדרים ימלאו והסוא דעת הוא גניו
 באימא ומלכא ומליא כל אדרין ואכסרראין • וכד אתער נסירו דביש ונפיק
 כדין אקרי פה ה' • ושפון דאינון תרין נסורין מאבה ומאימא בשעתא דאתערען
 בהסוא נסירו דעת אתחברן כחדא ומלין אתגורו בקסוט בחכמה בתבונה
 ובעת • וכדין כל מלין דקב"ה באלין אתגורו נסורין תלת אליו ועיילין בנו לגו
 והתעטרו בחד וכד מתחברן בעטורה חד כדין (ס"א) וכד מתחברן תלת אלין
 בעטורה חד ועיילין בנו לגו והתעטרו בחד כדין) אקרון חכו ממתקים ואינון
 חיד דמלכא ואקרון מתיקא דמלכ' ועל האי כתיב טעמו ורואו כי טוב ה' • ובהאי
 חיד תליין כל אינון שליטין והורמנין דמלכא דכתיב וברוח פיו כל זבאם •
 בהאי

בהאי חיד שלימותא דכלא השתכח ובג"כ כל התוון דאינון בהאי אתר שלימותא
 התחוויה בהו **אחהע** • נסירו דעתיקא קדישא סתימאה דכל סתימין •
ח נסירו • דחכמה ללא השתכח ולא אתדבק דכתיב לא
 ידע הכוש ערכה **ה** נסירו דאימא דנסייר ונסייר ונפיק ומשקי לכלא וינקה
 לבנין עד דמטי הסוא רבות ומלי ללדיק ואיהו התקטר בנוקבה תתאה
 והתברכה מניה ולא מתפרסין דא מן דא חוור מגו סומק דכתיב הר המד
 נבעת הלבוט • **ע** נסירו דע' ענפין דאתנו מהאי רוחא דנפיק מן פומא
 כדין ע' שמהן דקב"ה לקבלהון בארעא כל הנפש לבית יעקב הבה
 מזרימה שבעים • דהא יעקב אילנא בארעא ואינון ע' נפש ע' ענפין • מאלין
 התוון נסירין ארבע אחרנין • מה' נסיר נמ"ל דהיו אר נב ללדיקיא דאקרי
 גמול ועל דא כתיב אז תתענג על ה' • מה' נסיר יו"ד דהיא חכמה כלא אסתים
 בו"ד דהיא סתימא מכל סטרוי ובג"כ לא השתכח דכתיב ולא תמלא בארץ
 החיים • מה' נסיר כ"ף דהיו נסירו ומשח רבות דאתרק מאימא להסוא אתר
 דאתקרי קרן ואתקרי קרן הויבל ודא מלכות דוד ובג"כ לית משוחא אלא ברוא
 דכ"ף • ק' מע' נסיר ק' כמה דע' שבעין כך ק' מאה דאינון שלימו והכי הוא
 ובג"כ בהאי חיד שלימו דכלא (ד"ה שלמא דכלא) וכל מאן דידע רוא דא
 והודיה ביה זכאה חולקיה • נופא דמלכא התפסטותא דתפארת דגוויין ביה
 מתחברן דרועין דמלכא נסירו דחסד וגבורה • ובג"כ ימין ושמאל • מעוי דעת
 התתקין עייל ברישא התתקין והתפסט לגו • ובגו נופא • שוקין אתאחדן בתרין
 נסורין ואינון תרין נסורין חמש • שוקין ותרין כליין • כללו מתחברן באתר חד
 דתמן התכנס כל רבות וכל משחא דנופא • ומתמן שריין כל הסוא רבות לאתר
 דאתקרי יסוד עולם • יסוד מהסוא אתר דאקרי עולם • ומאן איהו נלח והוד
 ועל כן ה' זבאות שמו ברוך הוא ברוך שמים לעלם ולעלמי עלמין • כל הכי
 תקוין התין לאתחברא בחד עד דכל רבות קורשא נטיל כלא האי יסוד ואשדי
 לנוקבה ומתברכה מניה • אימתי מתברכה מניה בשעתא דאתתקנו דינון דלתתא
 וכד דינון מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא וכל תקוין דמלכא בחדותא בשלימו
 דאינון שמא קדישא והוה כלא חד • וכדין הוא שארי בגווייהו דכתיב אלהים נלבו
 בעדת אל בקרב אלהים ישפט • וכד דינון לא מתתקנין לתתא כביכול הכי
 לעילא דכל תקוין לא מתישרן הכי דהא אימא אסתלקא מעל בנין ובנין לא
 ינקי דהא יסוד לא אשדי בנוקבה וכל דינון מתערין וחוויה תקיפא שלטא כביכול
 תקוין מלכא על דינא אסתלקו וכיון דהאי נוקבה לא מתברכה ולדיק לא
 נטיל וחוויה תקיפא שלטא ווי לעלמא דינקה מנייהו • ה"ר אלעזר כל הכי
 תקוין אבה גלי לון בנין דלא יעול בכסופא לעלמא דהתי השתא אחמי
 אלטריכו להתגלגלה ה"ל ר' אבה הסוא דאנא כתבנא מבזוגיא קדישא אמניא
 (כתבסו) לגבי חכרייא דהא אינון ידעין מלין ווא אלטריך למכדע דכתיב
 וידעתם כי אני ה' • וכתיב וידעו כי אני ה' • בנין דהתישבן מלין בלבנה •
 ומכאן ולהלאה סתימין מלין בגוון • זכאה חולקנא בהאי עלמא ובעלמא
 דהתי דהא עד כען בזוגיא קדישא אתעטר במלין דבגוון • תא חוי אבה חוינא
 ליה בחלמא ושאילנא קמיה דר' שמעון הא אולופנא קמיה דמר י' דהאי חכמה
 והכי הוא ודאי ה' אחמי איהו בינה • אמר לי תא חוי הא כתיב ובהר יולא מעדן
 להשקות

לשקוה את הגן מאן הוא נהר דיולא מעדן דה בניה . ובנ"כ הוא נהר י' סתים בנויה וי"ד פשוט נהרא דה מכל סטרוי ודא הוא ה' בנ"כ הוא י"ה לבתר אפיקת בן תחותה דליוסו ו' כנוניה דה ה לבתר אולידת והפיקת האי בן ושויה לקמה ובנ"כ י"ה (נ"א הו) דהא ו' לקמה יתיב לניק' ליה ועל כן תנינן במתניתא דילן ה' ד' הו' מדלתבדר דבור' דלא התעברת מחד בן והקרי ה' לבתר אולידת והפיקת ו' ההוא בן וקאיוס לקמה . ועל האי כתיב ונהר יולא מעדן מניה נפיק ודאי להסקות את הגן לוקה ליה . הוינה אחיד בודיה ונסיק בידוי אלא כהאי עדונה התעברת בכי וחיך והווי תלתא יומין ללא אכילנה מידי . חד מחדותה וחד דלא זכינה למחמי ליה זמנא אחרת . ועם כל דה ביה התעברת תדירא . דהא כד נהירא לי שמעתתא חמינה דיווקנה דלתער קמאי . זכאין הינון לדיקוייא בעלמא דין ובעלמא דאתי עליהו כתיב הך לדיקים יורו לשמד יסבו ישרים את פניך :

ספרא דצניעותא

פרקא

קדמאה . תאנה ספרא דצניעותא ספרא דשקיל במתקלא דעד לא הוה מתקלא לא הווי משגיחין אנפין בנפין ומלכין קדמאין מיתו וזיוויסוון לא אשתכח וארעה התבטלת עד דרישא דכסופה דכל כסופין לבזוין דיקר התקין ואחסין . האי מתקלא תלי באתר דלא הוה התקלו ביה הינון דלא אשתכחו . מתקלא קאיוס בגופיה . לא אתאחד . ולא אתחוי . ביה סליקו . וביה סלקין דלא הווי ויהוין . סתרה נו סתרה התקין ואזדמן בחד גולגלתא מלייה טלא דבדולחא קרומה דהוירא אזדכך וסתים הינון עמר נקי תליין בשקולה רעוא דרעוין התגליה בללומה דתתאי השנחא פקוחה דלא נאיוס ונטייר תדירא השנחומה דתתא באשנחומה דנהירו דעלאה (דביה) תרין נוקבין דפרדשקה ואתער רוחא לכלא . ברהשית ברה אלהים את השמים ואת הארץ שיתא . ברהשית ברה שית עליהו כולסה לתתא ותליין משבעה דגולגל' עד יקירו דיקירותא והארץ תנינה לאו בחושבן והא אתמר . ומההיא דאתלטיה נפקה דכתיב מן האדמה אשר הררה ה' . היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת ע"פ המים . תליסר תליין בתליסר יקירו דיקירותא שיתא אלפי שנין תליין בשיתא קדמאי . שביעאה עליהו דאתתקף בלחודוי ויתחריב כלא בתריסר שטי דכתיב היתה תהו ובהו וגו' . תליסר יקיס לון ברחמי ומתחדשן בקדמיתא וקמו (ס"י קמו) כל הינון שיתא . בגין דכתיב ברה ולבנת כתיב היתה דהא הוה ודאי . ולבסוף תהו ובהו וחשך ונשגב ה' לבדו ביום ההוא . גלופי דגלופין כחיו דחויא אריך ומתפשט לכאן ולכאן . זנבה ברישא . רישה (אחורא) אחיד אכתפין העבר וועיס נטייר וגניו . חד האלף יומין ועירין התגליה (נ"א התמליה) קולטרא בקטרוי סנפירא שעבדו התבר רישיה במיין דומא רבא דכתיב שברת ראשי תנינים על המים . תרין הווי . חד התחורו תנינים כתיב חסר . ראשי כד"ה ודמות על ראשי הים רקיע . ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור . הינו דכתיב כי הוא אמר ויהי הוא בלחודוי . לבתר התחורו חד יהו"י ויהו"י ו' (נ"א יהו"י) בתראה שכנתא לתתא . כמה דה' שכנתא אשתכח .

אשתכחו ובחד מתקלא התקלו והחיות רזוא וסוב דכתיב וירא אלמים את האור כי טוב . אמרו לדיק כי טוב האי במתקליה סלקא . קדמאה בלחודוי . לכלא לחד התחור התתא ומודעת' כלילן דה ברא ביו"ד ה' א' כתרין רחמיין דמתחבוקן שיתא נפקין מענפה דשרשא דגופה . ליטן ממלל רברבן . ליטן דה סתים בן יו"ד וה' דכתיב זה יאמר לה' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו לה' ובשם ישראל יבנה משע . וזה יאמר לה' אני אחתה וכלא התמר ביה"ו . כלא כלילן בליטן סתים לאימא . דהא התפתחת ליה דנפיק מניה . אבה יתיב ברישא . אימא באמלעיתא ומתכסיה מכאן ומכאן ווי למאן דגלי ערייתסו ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים שלט דכר בנוקבה (ס"י שלימו דכר ונוקבה) דכתיב ולדיק יסוד עולם נהיר יו"ד בתרין ונהיר ומעבר לנוקבה התיחד יו"ד בלחודוי (ובתר כן) סליק בדרגוי לעלא לעלא . התמשכה נוקבה והתנהירת אימא ומתפתחה בתרעוי . אתא מתפתחה דכליל בשית ומכסיה פתחה ואחיד לתתא להאי ולהאי ווי למאן דגלי פתחה :

פרקא

תניינא . דיקנה מהימנותה לא הדכר בגין דהיא יקירותא דכלא . מאזוכין נפקת בסחרנהא דבסיטא סליק ונחית חוטא חורה בתליסר מתפרש ביקרא . דביקירותא הויה כתיב לא עבר בה איש ולא ישב הדם אים . הדם לבד הוא . הדם לא כלול הכא . כ"ט איש . בתליסר נביעין מבויעין מתפרשן . הרבע בלחודוי הסתמרו . תשעה אשקוין לגופה (נ"א לנגתה) (תקונה קדמאה) מקמי פתחה דאזוכין שהי יקירו לאתקון . (תניינא) נחית בשפירו ברישא דשפון . מהאי רישה להאי רישה קאיוס (תליתאה) ארחה דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשקה לאעברא חובה דכתיב ותפארתו עבוד על פשע . (רביעאה) תחות שפון הסחר שעה לרישה אחרת . (חמישאה) ארחה אחרת נפיק תחותיו (שתיאה) חטי תקרובתה דבוסמא לרישה דלעילא . (שביעאה) תרין תפוחין התחון לאהנרה בזינין . (תמוינא) מולא דכלא תליה עד לבה ביה תליין עלאין ותתאין (תשיעאה) הינון דתליין לא נפקין דה מן דה . (עשיראה) חסיין ועירין על גרונה (חד סר) דיקירו רברבין . מתשעריין בשיעורא שלים . (תריסר) (וכד) שפון התפנון מכל סטרוי זכאה למאן דנפיק מאינון נשיקין . (תליסר) בההוא מולא דכלא נגדין תריסר משיחין דהפרסומה דכיה כלא כהאי מולא כסוח וסתים . בזמנה דמטא תשרי ירחא שביעאה אשתכח (ירחי) הלין תריסר (נ"א תליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרחמי . בההוא זמנא דרשו ה' בהמלאו כתיב . ויאמר אלהים תדעה הארץ דהא עשב מוריע זרע עץ פרי וגו' היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם בשעפה לחדש בערב (בהאי זמנא דאני יהו"ה) היתה החלת להרהות את עבדך את גדלך יהו"ה שלים בסטרוי . והכא ברחיטותה דה דארעה לא שלים יהו"ה לא כתיב קרינן יו"ד עלאה יו"ד תתאה ויור' עלאה י' תתאה (י"י) עלאה י' תתאה . ה' בנווייהו כללא דשלימו שלים ולא לכל סטר התעקר מהאי אתר שמה דה והשתיל באחרת . כתיב ויטע ה' אלהים ה' בין יו"ד ליו"ד דים"י . נשבה דפרדשקה דעתיקא לזעירא דאנפין . בלא רוחא לא התקיים . כה"א אשתכלל . ה"א עלאה ה"א תתאה דכתיב אהה אדני אלהים . בקיטפוי דקטפין (ליריה) ברוחא דמתקלין יו"י . עלאה דלתעטר בקטרא ס"א

(ס"א בעטרה) דעתיק' הוה קרומה' עלאה דאזוכך וסתים ה"א עלאה דאעטער
 ברוחא דנוקבין דפרדסקא דנפיק לאחייף ו' עלאה בוגינא דקרדינות' דאעטער
 כסטרוי (ס"א בעטרוי) מתפשטו אתון לבתר ואתכללו בוטריא דאנפין כמה
 דשריא בוגלגלתא השתכחו מתפשטן בכל גופא לשכלל' כלא כעמר נקא כד תלי
 תלין אלין אתון כד התגלי לועירא מתיישבן ביה הלין אתון ואתקרי בהון
 יו"ד דעתיקא חמים בעטרוי בגין שמה לא תשתכח ה"א התפתח באחר' ויאיקוב
 בתרין נוקבין והשתכח בתקובין ו' ו' התפתח באחר' דכתיב הולך לדווי
 למישרים כבוגינא דקרדינותא למכסיא פתחא ו' לעילא ו' לתתא ה' לעילא
 ה' לתתא ו' לעילא בה לא השתתף אחרא ולא סליק בהדה בר רמיוז דרמיו
 כד התגלין תרין (באורייתא) ומתחברן בחד דרגא חד רגשא בגין לאתפרשא
 ו' ד' כולין ביו"ד ווי כד השתלק האי ואתגליין איגון בוסמין דטיפסא שריקון
 לא עבדי לא מתעכבי בדוכתא והסויות רזוא ושוב כרח לך אל מקומך ה"ס
 הנביא כנשר ואם בין כוכבים שים קנך מסס אורידך ותולא ארץ דשא
 אימתי כד שמה אהנטע וכדן אוריא נפיק ומלוא אודמן (תקובא קדמאה
 דרישא) חד בוגלגלתא התפשט כסטרוי טלא מלי עלה דתרי גווי (תניינא)
 תלת חללין דאתון רשימין התגליין ביה (תליתאה) הוכמין כערבאה תליין
 על נוקבין עתיקין ללא יוכל למשמע ימינא ושמהאל הכא חד ארחה לעילא
 דיקי (רביעאה) מלחא דלא נהיר קטטותא דעלמא בר חד רעוא אשנח
 ביה (חמיסאה) עיינן דתלת גווי למרתת קמייהו השתתקן במלכא דנהיר
 כתיב עינד תרזינה ירושלם ניה שאנן וכתיב זק לין בה ניה שאנן עתיקא
 דסתים עינד כתיב (שתיתאה) חוטמה פרזופא דועיר' לאשתמודע תלת
 שטסוכין מתוקדין בנוקבין (שביעאה) דרגא עקימא למשמע טב וביט כתיב
 הני ה' הוה שמי וכתיב הני אמית ואחיה וכתיב ואני אשא ואני אסבול הוה
 עשנו ולא אהננו והוה באחד ומי יטיבנו הוה אקרי מאן דסתים ולא שכיח
 הוה מאן דלא אודמן לעינא הוה מאן דלא אקרי בשמה (ה"א ה"י) א' כליל
 הו"א ו' כליל א' ולא כליל ה"י (ס"א ה"י) א' הויל לאל"ף א"ל"ף הויל לוי"ד
 יו"ד הויל לוי"ד דסתים מכל סתימין דלא מתחברן ביה ו' ה' ווי כד לא נהיר
 י' ב' כד השתלק י' מן ו' ד בחובי עלמא ערייתא דכלא השתכח ע"ד כתיב
 שרות אביך לא תגלה וכד השתליק יו"ד מן ה"ה ע"ד כתיב וערות אהך לא
 תגלה אהך הוה לא תגלה ערותה אהך הוה דאי כי אס לבניה תקרה וגו':

פרקא
 תליתאה השעה תקובין יקירין אתמסרו לדיקנא כל מה
 דאתמטור ולא התגליא עלאה ויקירא השתכח (והוה) והא
 (ס"א דיקנא) נבויה קרא תקובא קדמאה דדיקנא נימין על נימין מקמי פתחא
 דאודנין עד רישא דפומא (תניינא) מהאי רישא לרישא אחרא השתכח
 (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחה מליא דלא התחייא (רביעאה)
 עלעין התפשין מהאי ניסא ומהאי ניסא (חמיסאה) בהו התחייין תפוחין
 סומקין כוורדא (שתיתאה) בחד חוטא תליין הוכמין תקיפין עד חדוי
 (שביעאה) שפון סומקין כוורדא התפנן (תמינאה) זעירין נחתין בגרונא
 ומחפין קדלא (תשיעאה) רכרבין וזעירין כנידין (ס"א נגדין) בשקולא
 כאלין השתכח ניבד ותקיף מאן דאשתכח כתיב מן המזל קראתי יי השעה
 אהר

אמר דוד עד כל גוים סבבני לאסחרא ולהאנא עליו ותולא ארץ דשא עשב
 מוריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו ט' הלין התקרו משמא
 שלים ואשתלבו לבתר בשמא שלים דכתיב ויטע ה' אלהים תקובין דדיקנא
 בתליסר השתכחו איבי דהיא עלאה תתאה בט' התחון כ"ב אתון התגלין
 בגוויסון (ס"א בגוויסון) על האי (ס"א על האי לחוי בחלמיה דיקנא) חלמא
 דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידים או דאזויט ידים ליה ינדע שלים במאריה
 שגאוי תחותו יכנעון כ"ש דיקנא עלאה דנהירא בתתאה דעלמא רב חסד
 אקרי בוטריא חס"ד סתם כד אלטרוד נהירו אהררה ואקרי רב חס"ד (ס"א
 בידים הא מתרחין דהא בשלם עם מאריה ושגאוי יכנעון תחותו ודין הוה דביל
 דחורא בחלמיה כ"ש חס זכה לאודעא מה הוה דיקנא עלאה דהוה נהיר לתתאה
 אריא עלאה רב בחסד אקרי בוטריא חסד סתם) כתיב ויאמר אלהים ישראו
 המים שרץ נפש חיה כלומר י"ה התפשט נהירו דהא בדה כלא אחרתחון בזמנא
 חדא עם טבאן מים בישן בגין דאמר ישראו אתכללו דא בדה חיה עלאה חיה
 תתאה חיה טבא חיה בישא ויאמר אלהים נעשה אדם האדם לא כתיב
 אלא אדם סתם לאפקא אדם דלעילא דהתעביד בשמא שלים כד השתלים דא
 השתלים דא השתלים דכר ונוקבא לאשלאמא כלא יהו"ה סטררא דדכר אלהים
 סטררא דנוקבא התפשט דכורא ואתתקן בתקובין כאימא בפומיה דאמה
 מלכין דהתבטלו הכא התקיימו דינין דכורא תקיפין ברישא בסופא גיחין
 דנוקבא בהיפכא וי"ה קונטרין דקיסורא בעטפוי שקיעין ו' זעירא בגוויסא
 אשתכח אי התבסמו דינין בעד עתיקא אתא חויה על נוקבא וקינא דוהמא
 התתקן בגויה למעבד מדורא בישא דכתיב ותהר ותלך את קין קינא דמדורא
 דרוחין בישין ועלעלין וקטפורין אתקון ביה כהאי אדם בתרין ככלל ופרט
 אתכללו בפרט וכלל סוקין ודרועין ימינא ושמהאלא דא התפלג כסטרוי
 אתתקן דכר ונוקבא יהו"ו ו' דכר ה' נוקבא ו' כתיב וזכר ונקבה בראש ויברך
 אותם ויקרא את שמם אדם דיוקנא ופרזופא דאדם יתיב על כרסייה וכתיב
 ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה

פרקא
 רביעאה עתיקא טמיר וסתים זעירא דאנפין התגליא ולא
 התגליא דהתגליא באתון כתיב דהתכסיה סתים באתון
 דלא מתיישבן באתרוי בגין דאיכו לא התיישבו ביה עלאין ותתאין ויאמר
 אלהים תולא ארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגו' היינו דכתיב אדם ובהמה
 תושיע ה' חד בכללא דאחרא משתכחא בהמה בכללא דאדם אדם כי
 יקריב מבס קרבן לה מן בהמה משום דהתכלל בכללא דאדם כד נתת
 אדם לתתא בדיוקנא עלאה השתכחו תרין רוחין מתרין סטרין דימינא
 ושמהאלא כליל אדם דימינא נשמתא דקייסא דשמאלא נש חיה חב אדם התפשט
 שמאלא והתפשטו איכון בלא גופא כד מתדבקין דא בדה תחילתן כהאי חיה
 דהולדת סגיאין בקטררא חדא כ"ב אתון סתימן כ"ב אתון התגליין ו'
 סתים ו' גליא סתים וגליא בתתקלא דטכסין התקלו ו' נפקון מנה דכר
 ונוקבא ו' ד' כהאי אתר ו' דכר ד' נוקבא בגין דא ר'ו תרין ד'ו דכר
 ונוקבא ד'ו תרין קלפין תרין ו' בלחודו דכר ה' נוקבא ה' ד' הוה בקדמיתא
 ומדאשתכרת ב' בגויה (הולדת) השיקת ו' (הרי כי בה' הוה ד'ו וכו' הוה
 ה"ה

ה"ה הר"י יו"ו) תתחייב וי"ד בחווייה כללל דיה"ו . מדלפיקת יו"ד דהוא דכר ונוקבא דתייבבת לבתר ומכסוף לאימא . ויראו בני האלהים את בנות האדם היינו דכתיב שנים אנשים מרגלים חרש לאמר . מאי בנות האדם דכתיב אז תבאנה שתיים נשים וזנות אל המלך . בנימיהון כתיב כי ראו כי חכמת אלהים בקרבנו וגו' . אז תבאנה ולא בקדמיתה . בקיסטתה דקיסטורי דפיגאן . תרין מתחבוקן הוו לעילא . לתתא נחתו ירתו עפרא . אבדו חולקא טבא דהוה בהו . עטרא דבומלא (ס"א דחמלא) ואתעטר בקוסטא דענבא . ויאמר ה' אל משה מה תלעב אלי . אלי דייקא . דבר אל בני ישראל ויסעו . ויסעו דייקא . במולא הוה תלי דבעא לאוקור דיקניה . והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמת כל הקוי . עד כאן . כי אתי ה' רופאך להאי דוקא :

פרקא

חמישה : הוי גוי חוטא עם כבד שון זרע מרשים בנים וגו' שבעה דרגין וי"ד ה"ה ה"י וי"ו ואפיק ד' ה"ה ה"ו ה"ה הפיק וי"ו ד'ו לכר אסתיר אדם דכר ונוקבא דאיון ד'ו דכתיב בנים משחיתים בראשית ברה . בראשית מאמר . ברה חלי מאמר . הכובן . סתים וגילא . עדן עלאה דסתים וגניו . עדן תתאה נפיק למטלטלי (ס"א למטלניו) ואתגילא יו"ה י"ה אלהים את . הדנ"י אה"ה ימינא ושמאלא כחדא השתתפו . השמים ואת דכתיב והשתארת והנלח . אינון כחדא השתתפו . הארץ דכתיב מה אדיר שמך בכל הארץ . מלא כל הארץ כבודו . והי רקיע בתוך המים . להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים . עתיקא לועירא התפרש ואתדבק לא התפרש ממש פומא ממלך דברכין אנתק והתעטר בכרתין ועירין בחמשה וינון מים וכתיב ונתן עליו מים חיים . הוה אלהים חיים ומלך עולם . אתהלך לפני ה' בחרוזות חיים . והיתה נפש אדמי ררוה וגו' . ועץ החיים בתוך הגן י"ה יו"ד ה"ה ה"ה בן מים למים . מים שלימין ומים דלא שלימין . רחמין שלימין רחמין דלא שלימין :

ויאמר

ה' לא ידון רוחי באדם דעלילא . משום דבההוא רוחא דאתנשבה מתרין נוקבין דפרדשקה משך לתתאי . ובגון כך כתיב והיו ימיו מאה ועשרים שנה . יו"ד שלים ולא שלים . י' בלחודוי מאה . תרין תרון ומינון . מאה ועשרים שנה . י' בלחודוי כד אתגילא בזעירא אתמשך בעשר אלפין שנין מכאן כתיב והשת עלי כפכה . הנפילים היו בארץ . היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים מאתך דאתפרש גנתא אקרו הנפילים דכתיב ומשם יפרד . היו בארץ בימים ההם ולא לבתר זמנא . עד דאתא יהושע ובני האלהים אסתמר עד דאעא שלמה ובנות האדם אתכללא דהא הוה דכתיב ותענובות תענובות קארי תענובים לא קארי . בני האדם דאתרמינו מהאי רוחין אחרנין דלא אתכללו בחכמה עלאה דכתיב וי' נתן חכמה לשלמה . כתיב ויחכם מכל האדם משום דהני לא אתכללו באדם וי' נתן חכמה ה' עלאה . ויחכם דמינה אתחכם לתתא . הנבדורים אשר מעולם עולם לעילא . אנשי השם דאתנהגן בשמא . מאי שמא קדישא דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא ולא אתנהגן אלא בשמא . אנשי השם סתים ולא אנשי יו"ה לאו מסתים סתומא אלא נריעותא ולא נריעותא . אנשי השם סתם מכלל דאדם נפקו כתיב אדם ביקר כל ילון . אדם

ביקר ביקרו דמלכא כל ילון כלא רוחא . תליסר מלכי קרבא שבעה שבעה מלכין דארעא אתחווילו נלחי קרבא . תשעה דסליקין דדרגין דרהטין ברעותהון ולית דימחי בדיהון . ה' מלכי קיימין בבהילו . לקמי ארבע לא יכלין למיקס . ד' מלכין נפקין לקדמות ד' בהון תליין כענבין באתכללא דרירן בהו' רהטין סהדין סהדותא ולא קיימין בדוכתייהו אילנא דמבסס יתיב בנו' . בענפיו אחידן ומקנןן לפרין . תחתיו תטלל חיותא דשליטא בהו אילנא בתרי כבישין למסך בז' סמכין סוחרניה בארבע חיוון מתגלגלין בארבע סטרין חויה רהיט בש"ע דלוגין דליג על טורין מקפץ על גבעתא דכתיב מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות . זנביה בפומיה בשניו נקיב בתרין גיסין . כד נטיל גיסטרא התעביד לתלת רוחין . כתיב ויתהלך חנוך את האלהים וכתיב חנוך נעדר על פי דרכו . לנער הידוע . את האלהים ולא את יי' . ואינון בשם זה' כי לקח אותו אלהים להקרא בשמו . תלת בתי דינין ארבע אינון . ארבע בתי דינין דלעילא ארבע לתתא דכתיב לא תפשו עול במשפט במדה במשקל ובמסורה דינא קשיא דינא דלא קשיא . דינא דשקולא דינא דלא דשקולא . דינא רפיא . דאפי' לא האי ולא האי . ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה . החל האדם לרוב . היינו דכתיב בשם . האדם דלעילא . וכתיב על פני האדמה ומשה לא ידע כי קרן עור פניו היינו דכתיב כחטות עור . קרן דכתיב ויחם שמואל את קרן השמן . לית משיחא אלא בשמן ובשמך תרום קרננו עם אלמיח אמן לרוד . היינו עשיראה דמלכא . ואתיא מן יובלא דהיא אימא דכתיב והיה בשמך בקרן היובל . קרן דיובלא אתעטר עשיראה באימא . קרן דנטיל קרן וריוח לחתבה רוחיה ליה . והאי קרן דיובלא הוא . ויובל ה' זה נשיבא דרוחא לכלא . וכלא תייבין לאתרייהו דכתיב אהה יי' אלהים כד אתחוי ה' לה' יי' אלהים אתקרי שם מלא . וכתיב ונשגב יי' לברו ביום ההוא (ס"א כד אתחור ה' לה' ואתתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואם לא בשביל אד"ני יו"ה לא אתקיים עלמא וכלא אתחרב ועל דא כתיב ונשגב וגו') ע"כ סתים ואתעטר נביעותא דמלכא דהיינו ספרא דלניעותא ופאה למאן דנפק וידע שבילוי ואחריו :

תפלת אליהו הנביא זיע"א

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחשבון . אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא בד כלל אנת הוא דאפיקת עשר תיקונין וקרינן לון עשר ספירן לחנהנא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין ובהון אתבסיאת (כ"א אתכסיה) מבני נשא ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגא כל מאן דאפרש חד מחבריה האלון עשר אתחשיב ליה כאלו אפרש בד' . גאלין עשר ספירן אינון אזלין כסדרן חד ארין וחד קלר וחד בינוני . ואנת הוא דאנהיב לון ולית מאן דאנהיב לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא . לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני דבני (דבני) נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבושין דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא . גבורא דרועא שמאל תפארת גופא . נלח והוד תרין סוקין . ויסוד סוימא דגופא אות ברית קדש . מלכות

פה תורה שבעל פה קרינו ליה מוחא חכמה יהיה מחשבה מלגו • בינה לבא
 ובה הלכ מבין ועל אלון תרין כתיב הנסתרות לה' אלהינו • כתר עליון יהיה
 כתר מלכות ועליו אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילי (כ"א)
 קרקפתא דלא מנח תפילי) מלגו יהיה יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו אורח אלוות
 יהיה שקי דאילנא בדרושיו וענפוי כמיה דאשקי לאילנא והתרבי בההוא שקי •
 רבון העולמים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בההוא
 כבישו וההוא כבישו יהיה כשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא וכך לית דמיון
 ולית דיוקנא מכל מה דלגו ולבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמשא
 וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא אלנין ודשאין ונתתא דעדן (ועשהבין) וחיוון ועופין
 וכוזין וכעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין
 ותתאין ואיך אשתמודען מעלאי ותתאיי ולית ידיע בך כלל ובר מינד לית יחודה
 (ס"א יחודה) בעלאי ותתאיי ואנת אשתמודע אדון על כלא • וכל ספירן כל חד
 אית ליה סס ידיע ובהון אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך סס ידיע דאנת הוא
 ממלא כל שמים ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהון אשתתירו כללו
 שמהן כגופא בלא נשמתא אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא
 מבינה ידיעא לית לך אחר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא
 ולאחורא לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאיוון דקך ומשפט כפוס
 עבודיהון דכני נשא • דין יהיה גבורה • משפט עמודא דאמלעיתא דקך מלכותא
 קדישא • מאזני דקך תרין סמכי קשוט • הין דקך אות ברית • כלא לאחורא
 איך אתנהיג עלמא • אבל לאו דאית לך דקך ידיעא דאיהו דין ולאו משפט
 ידיעא דאיהו רחמי ולאו מכל אלנין מדות כלל • קוס רבי שמעון ויתחדשון מלין
 על ידך דהא רשותא אית לך (כ"א אתיביב לך) לגלאה ריון טמירין על ידך
 מה דלא אתיביב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען •

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמעו
 אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקילו ורננו שוכני עפר
 אליון הינון דדיקיא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאיו
 אינון מתים ובגין דא אתמר בהון הקילו ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואנבהן
 הקילו ורננו לאשתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד כען דדיקייא
 כלהו דמיכין ושינתא בחוריהון מיד ישיבת שכינתא (כ"א אתערון) תלת קלין
 לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קוס רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי
 דופק לגבאי בארבע אחוון דיליה ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי
 תמתי דהא תם עורך בת זיון לא יוסיף להגלותך שראשי נמלא טל • מאי
 נמלא טל • אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא
 דשאלא בביתא דלי ועאלנא בישובא • לאו הכי דלא עאלנא כל ומנא דאנת
 בגלותא • הרי לך סימנא שראשי נמלא טל • ה"ה שכינתא בגלותא שלימו
 דילה וחיים דילה יהיה ט"ל • ודא יהיה יו"ד ה"א וא"ו • וה"א יהיה שכינתא
 דלא מחושבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו התון לחושבן ט"ל • דאיהו מלייא
 לשכינתא מנישעו דכל מקורין עלאין • מיד קס רעיא מהימנא ואנבהן קדישין
 עמיה עד כאן רזא דיחודה • מבאין ואלך פרשתא קדמא דסתרי אורייתא •
 ברוך ה' לעולם אמן ואמן •

ומשה

מדרש יתרו לשבועות

ומשה עלה אל האלהים הדא הוא דכתיב עלית למרום שביט שבי מהו
 עלית נתעלית נתגששת עם המלאכים של מעלה דבר אחר
 עלית למרום שלא שלטה בריה למעלה כשם ששלט משה • אמר רבי ברכיה
 הלוחות היו אורכן עשה טפחים כביכול היו ביד מי שאמר והיה העולם שני
 טפחים ובידו של משה שני טפחים ושני טפחים היו מפרשין בין יד ליד •
 דבר אחר עלית למרום שביט שבי בנחש שבועלם הכנס למדינה נוטל דבר
 שאין מין בני המדינה עליו ומשה עלה למרום ונטל את התורה שהיו הכל
 נושאין עיניהם עליה הוי עלית למרום • שביט שבי • יכול מפני ששבה אותה
 נטלה חכם תלמוד לומר לקחת מתנות באדם בלקיחה נתנה לו ויכול יהא חייב
 ליתן לו דמים תלמוד לומר מתנות במתנה נתנה לו באותה עשה בקשו מלאכי
 הפרת לפגוע במשה עשה הקדוש ברוך הוא קלסטירין של פניו של משה דומה
 לאברהם אמר להם הקדוש ברוך הוא אי אתם מתביישין הימנו לא זהו שירדתם
 אלנו ואכלתם בתוך ביתו אמר הקדוש ברוך הוא למשה לא נתנה לך תורה
 אלא בזכות אברהם שנאמר לקחת מתנות באדם ואין אדם אמור כאן אלא
 אברהם שנאמר האדם הגדול בענקים • הוי ומשה עלה אל האלהים ויקרא
 אליו ה' מן ההר לאמר • בזכות ההר ואין ההר אלא אבות שמעו הרים
 את ריב י" • ומשה עלה אל האלהים • עלה בענן וירד בענן וזכות אבות
 עולה ויורדת עמו • כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים אמר לו אמור להן ראשי
 דברים שהן יכולות לשמוע • ותגיד לבני ישראל אלו האנשים • אמר לו אמור
 להם דקדוקי דברים שהם יכולים לשמוע • דבר אחר למה לנשים תחלה שהן
 מודרות במלות • דבר אחר כדי שיהיו מנהיגות את בניהן לתורה • אמר רבי
 תחליפה דקיסרון אמר הקדוש ברוך הוא כשבראתי את העולם לא נותני אלא
 לאדם הראשון ואח"כ נטוה חוה ועברה וקלקלה את העולה עכשיו אם איני
 קורא לנשים תחלה הן מבטלות את התורה לכך נאמר כה תאמר לבית יעקב •
 ורבי יוחנן אמר כה תאמר לבית יעקב אלו סנהדרין שנאמר בית יעקב לכו
 ונלכה באור ה' • וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר • בטכסום של
 מלכים נהג הקדוש ברוך הוא עם ישראל שנאמר אתי מלבנון כלה • למה כך
 בזכות שאמרו נעשה ונשעע • וישב משה את דברי העם אל ה' אותה עשה בקש
 הקדוש ברוך הוא ליתן להם את התורה ולדבר עמהם והיה משה עומד אמר
 הקדוש ברוך הוא מה אעשה מפני משה • אמר רבי לוי משל למלך שבקש
 לעשות אופימטאטא חוץ מדעתו של הפרכוס אמר לו עשה דבר פלוני אמר
 לו כבר נעשית • שוב אמר לו לך קרה לפלוני סונקליטיקוס ויבא עמך עד
 שהוא הולך עשה המלך מה שבקש כך בקש הקדוש ברוך הוא ליתן • דברות
 הים משה עומד מלדו אמר הקדוש ב"ה אם אני מגלה להם את הרקיע והאומר
 הנכי י" אלהים הם אומרים מי אמר הקדוש ברוך הוא או משה אלא יד משה
 והאר כך אני אומר הנכי י" אלהיך כך אמר הקדוש ב"ה למשה לך אל
 העם וקדשתם היום ומחר וכנסו שמלותם • אמר לו כבר הקדשתים שנאמר כי
 אתה העדותה בנו לאמר וגומר • אמר לו לך רד ועלית אתה ואהרן עמך עד
 שמשה

שמה ירד נגלה הקדוש ברוך הוא שנאמר וירד משה אל העם מיד וידבר
 ה' אליהם את כל הדברים האלה לאמר שהוא עושה את הכל בכת א' ממות
 ומחיה בכת א' מכה ורופא בכת א' אשה על המשמר יורדי הים והולכי
 מדברות וחבושים בבית האסורין אחד במזרח ואחד במערב א' בלפון וא'
 בדרום שומת כולן בכת א' וכן הוא אומר יולר אור ובורה חשך * עפר כמו כן
 נהפך לאדם חור נהפך לעפר שנאמר והופך לבקר ללמות מהו לבקר בתחלתו *
 בתחלתו מהו אומר ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם חור ונהפך הדם למים *
 בשר הוא נהפך למת חור המת ונהפך לחי * המטה נהפך לנחש חור הנחש
 ונהפך למטה * הים נהפך ליבשה חורה היבשה ונהפכה לים וכן הוא אומר
 הקורה למי הים וגו' * וכן דבור זכור את יום השבת לקדשו ואומר וביום השבת
 שני כבשים בני שנה * דבור ערות אשת אחיך לא תגלה כי ישבו אחים יחדו וכלן
 אמרן בבית אחת הוי וידבר ה' אליהם את כל הדברים האלה לאמר בא וראה שאין
 מדותיו של הקב"ה כמדת בשר ודם * מלך בשר ודם אינו יכול להיות עושה
 מלחמה ולהיות סופר ומלמד תיטקות והקב"ה אינו כן אתמול בים עושה מלחמה
 שנא' * הים מלחמה ואומר בכחו רגע הים והיום במתן תורה ירד ללמד תורה
 לבניו * וכן הוא אומר הן אל ישגיבו בכוחו מי כמוהו מורה הוי וידבר ה' אליהם את
 כל הדברים האלה * ד"ה וידבר ה' אליהם את כל הדברים האלה לאמר א"ר יחזק
 מה שהנביאים עתידים להתנבאות בכל דור ודור קבלו מהר סיני שכן משה אומר
 להם לישראל כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום ואת אשר איננו פה
 עמנו היום * עמנו עומד היום אין כתיב כאן אלא עמנו היום אלו הנשמות
 העתידות להנבאות שאין בהם ממש שלא נאמרה בהם עמידה אף על פי שלא
 היו באותה שעה כל אחד ואחד קבל את שלו וכן הוא אומר משה דבר יי' אל
 ישראל ביד מלאכי * בניו מלאכי לא נאמר אלא ביד מלאכי * שכבר היתה
 הנבואה בידו מהר סיני ועד אותה שעה לא נתנה לו רשות להנבאות וכן
 ישעיה אומר מעת היותה שם אני * אומר ישעיה מיום שנתנה תורה בסיוני שם
 הייתי וקבלתי את הנבואה והאת אלה ועתה יי' אליהם שלחני ורוחו עד עכשיו
 לא ניתן לי רשות להנבאות * ולא כל הנביאים בלבד קבלו לסיוני נבואתן
 אלא אף החכמים העומדים בכל דור ודור כל אחד ואחד קבל את שלו מסיוני
 וכן הוא אומר את הדברים האלה דבר יי' אל כל קהלכם * קול גדול ולא
 יסף * רבי יוחנן אמר קול אחד נחלק לשבעה קולות והם נחלקים לע' לשון *
 רבש"ל אמר שממנו כתנבאו כל הנביאים שעמדו * רבנן אמרי שלא היה לו בת
 קול * אמר רשב"ן אמר רבי יונתן מהו קול יי' בכח אפשר לומר כן והלא מלאך
 א' אין כל בריה יכולה לעמוד בקולו שנאמר וגויתו כתרשים וקול דבריו כקול
 המון והקדוש ברוך הוא שכתוב בו הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נריך
 לדבר בכח * אלה קול יי' בכח בכח כל הקולות ועל דעתיה דרבי יוחנן הדא
 קרא משייע ליה שנאמר יי' ויתן אמר המבשרות לבא רב :

אנכי

יי' אלהיך הדא הוי דכתיב השמע עם קול ה' אליהם המינין שאלו
 את רבי שמלאי אמרו לו אלוהות הרבה יש בעולם אמר להם למה
 אמרו לו שהרי כתיב השמע עם קול ה' אליהם אמר להם שמא כחוב מדברים
 אלא מדבר אמרו לו תלמידיו לאלו דחית כקנה רזון לנו מה אתה משיב חור
 רבי

רבי לוי ופירשה אמר להם השמע עם קול ה' אליהם * כיצד אלו הוד כתוב קול
 יי' בכחו לא היה העולם יכול לעמוד אלא קול יי' בכח בכח של כל א' וא'
 הבחורים לפי כחן והוקנים לפי כחן * והקטנים לפי כחן * אמר הקדוש ב"ה
 לישראל לא בשביל ששמעתם קולות הרבה תהיו סבורים שמה אלוהות הרבה
 יש בשמים אלא תהיו יודעים שאני הוא יי' אלהיך שנאמר אנכי יי' אלהיך *
 דבר אחר אנכי יי' אלהיך הדא הוי דכתיב פנים בפנים דבר יי' עמכם * אמר
 ר' אבדימי דמן איפה כ"ב אלף ירדו עם הקדוש ברוך הוא לסיוני שנאמר
 רכב אלהים רבותים אלפי שנאן * הנאים והמשוכחים יכולו אע"פ שהיו רבים
 רחוקים היו תלמוד לומר שנאן שאנן והשקט אדני בס אין כתיב ביו"ד אלא
 בא"לף דל"ת אדוניו של כל העולם בהם * דבר אחר יי' בס רבנן אמרי שמו של
 אלהים היה מעורב עם כל אחד ואחד מישראל ונבריא אל אמר הקדוש ברוך הוא
 לישראל לא בשביל שראיתם פנים הרבה תהיו סוברים שמה אלוהות הרבה
 יש בשמים דעו שאני הוא יי' אחד שנאמר אנכי יי' אלהיך אמר ר' טוביה בר רבי
 יצחק אנכי יי' אלהיך שעל מנת כן הולאתיך מארץ מזרים שתקבל אלוהותי
 עליך * דבר אחר אנכי יי' אלהיך * משל לבת מלכים שנשנית ביה הלסטוס
 ובה המלך והגילה לאחר ימים בקש לישא אותה לאשה אמרה לו מה אתה
 כותן לי אמר לה אם אין לי עליך אלא שפדיתך מיד הלסטוס די * דבר אחר
 אנכי יי' אלהיך ר' אחא בר רבי חנינא פתח בו שמעה עמי ואדברה כמו
 שכתוב בעשרת הדברות אמר רבי שמעון בן יוחאי אמר להם הקדוש ברוך
 הוא לישראל אלוהי על כל באי עולם אבל לא יחדתי שמי אלא עליכם
 הוי נקרא אלהי אומות העולם אלא אלהי ישראל אמר ר' לוי שני דברים
 שאלו ישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שיראו כבודו וישמע קולו והיו רואין
 את כבודו ושומעין את קולו שנאמר ותאמרו הן הראנו יי' אלהינו את כבודו
 ואת גדלו * וכתיב ואת קולו שמענו מתוך האש ולא היה בהם כח לעמוד
 שכיון שבאו לסיוני ונגלה להם פרחם נשמחם ועל שדבר עמם שנאמר נפשי
 וצאה דברו אבל התורה בקשה עליהם רחמים מלפני הקדוש ב"ה יש מלך
 משיא בתו והורג אנשי ביתו כל העולם כולו שמחים וביןך מתים מיד חורה
 נשמתן שנאמר תורת יי' תמימה משיבת נפש * הנה רבי לוי וכי לא היה גלוי
 לפני המקום שאם הוא מראה כבודו לישראל ומשמיען קולו שאינן יכולין לעמוד
 אלא לפה הקדוש ברוך הוא סהן עתידין לעשות עבודה זרה שלא יהיו אומרים
 אלו הראנו את כבודו ואת גדלו והשמיענו את קולו לא היינו עושים עבודה
 זרה לכך נאמר שמעה עמי ואדברה דבר אחר אנכי יי' אלהיך אמר רבי אבהו
 משל למלך בשר ודם מולך ויש לו אב או אח או בן אמר הקדוש ב"ה
 אני איני כן רחי רחשון שאין לי רב ואני אחרון שאין לי אח ומבלעדי אין אלהים
 שאין לי בן דבר אחר אנכי יי' אלהיך הדא הוי דכתיב אנכי הנדתי והושעתי
 והשמעתי וגו' אנכי הנדתי למזרים שברחם כדי שישמעו וירדפו אחרים
 ויטעבו בים שנאמר ויגיד למלך מזרים כי ברח העם והושעתי אתכם שנאמר
 ויושע יי' ביום ההוא את ישראל והשמעתי לאומות העולם שנאמר שמעו עמי
 ירגזון * ואין בכס זר שנאמר וישלח משה את חותנו מיד בחדש השלישי ואתם
 עדי נחם ה' ואני אל * אנכי יי' אלהיך משל למלך בשר ודם שנכנס למדינה
 מכבדין

מכדין אותה ומרביון אותה ומעטרין אותה ומפרסין קיטאות וכלים נאים ומלוקין כרות אמר הקדוש ברוך הוא אני איני כן אלא כנכסתי בעולמי פירסתי קיטאות שנאמר הנטה כדוק שמים הדלקתי נרות שנאמר ויאמר ה' אלהים יהי מאורות רבנתי מים שנאמר יקו המים שטרתי כל מה שעשיתי שנאמר ויכלו השמים והארץ וכל זבאם . אכני יי' אלהיך מלך בשר ודם בונה פלטין שמה יכול להזין אותו ממקומו אני איני כך שנאמר אני עשיתי ואני אשה ואני הסבול והמלט . אני עשיתי שנאמר ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו . ואני אשה ויקח ה' אלהים את האדם . דבר אחר אני עשיתי כי נחמתי כי עשיתי . ואני אשה לנח שנאמר ויסגור יי' בעדו . ואני הסבול שנאמר וירד יי' לראות את העיר ואת המגדל . והמלט להצדקה שנאמר ויאמר אליו אני יי' אשר הולאתיך מאור כשית דבר אחר אני עשיתי לישראל שנאמר הוא עשך ויכונך . ואני אשה שנאמר ואשה אחכם על כנפי נשרים . ואני הסבול בעגל . והמלט שנאמר ויאמר יי' סלחתי כדברך . דבר אחר מלך בשר ודם יולא להמורה וילא יחידו נלחם וילאין עמו רבי רבנות והקדוש ברוך הוא אינו כן אלא כשיולא למלחמה יולא לעצמו שנאמר יי' איש מלחמה . וכשהוא ילא לתת תורה בסיני ילאו עמו רבי רבנות שנאמר רכב אלהים רבותים אלפי שנהן . דבר אחר אכני יי' אלהים . הדא הוא דכתיב אריה שאג מי לא יירא וזה דכתיב מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה . אמרו הכנזאים לירמיהו מה ראית לומר מלך הגוים כל הנביאים קורין אותו מלך ישראל ואתה קורא אותו מלך הגוים אמר להם שמעתי ממנו נביא לגוים נהתיך . ואני אמרתי מלך הגוים לומר אם על כניו ועל בני ביתו לא חס על אחרים הוא חס שנאמר נורה אלהים ממקדשך מי לא ייראך מלך הגוים מי לא יתיירא ממך . משל לדניסטוס שמלא כיסו זהובים והיה עומד ולווח מי שהוא מבקש יבא וישאל והיו הכל שומעים ובורחים לומר כשיבא ליפרע ממני שלוח מי יוכל לעמוד כך כביכול ירד הקדוש ברוך הוא לסיני ליתן עשרת הדברות שלא היה העולם מתמוטט שנאת ארץ רעשה אף שמים נטפו וכן הרים נולו מפני ה' וכן עמודי שמים ירוספו . וישראל מרתיחין שנאמר ויחדר כל העם וההר מרתת שנאמר ויחדר כל ההר מאד כל אלו למה אלא מפני שדבר דברות של חיים והנביא לווח אריה שאג מי לא יירא אחר רבי ירמיה ומה אם בשעה שהוא נותן חיים לעולם ארץ רעשה כשיבא ליפרע מן הרשעים שעברו על דברי תורה על אחת כמה וכמה שנאמר לפני ועמו מי יעמוד ומי מכלכל את יום בואו . כשהוא רצוי אין בריה יכולה לעמוד בזכותו כשהוא קם בחרון אפו מי יעמוד לפניו הווי לא ייראך מלך הגוים . דבר אחר ארי שאג הדא הוא דכתיב אחרי ה' ילכו באריות ויאג . אמר רבי סימון משל למלך שנכנס בפלטין שלו שמעה מטרונס שלו ונתנה מקום והיתה מרתחת אם המטרונס מתיראה מה יעשו השפחות והעבדים כך כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל שמעו קולו ומתו שנאמר נפשי ילאה בדברו אם ישראל כך אומות העולם על אחת כמה וכמה . דבר אחר אריה שאג אמרי רבנן בשם רבי הושעיא שאל בללא את ר"ע א"ל מהיכן הרעש נעשה אמר לי בשעה שהקדוש ברוך הוא מסתכל בבתי עבודה וזה ובאותות היאך נתונין בהשקט ובשלוה בעולם ורואה ביתו חרב ונתון בידם של ערלים

ערלים כביכול הוא מקנה ושהג ומיד השמים והארץ רועשים שנאמר וה' מליין יסאג ומירוסלם יתן קולו וישראל מה הם עושין כביכול הוא מגין עליהם שנאמר וה' מחסה לעמו . ד"א אריה שאג בא וראה ב"המק נקרא אריה שנאמר הוי אריאל אריאל ומלכות בית דוד נקרא אריה שנאמר מה אמך לבית בין אריות רבצה וישראל נקרא אריה שנאמר גור אריה יהודה ובכוכבנלך נקרא אריה שנאמר עלה אריה מסבכו והחריב בית המקדש ונטל מלכות בית דוד והגלה את ישראל והקדוש ברוך הוא אומר הוא מעון אריות היכן הם בני באתה שעה שאג ישאג על טהור . דבר אחר אריה שאג אמר הקדוש ברוך הוא לישראל מקבלין אתם עשרת הדברות אמרו לו הן שנאמר עלי עשור ועלי ככל עלי לקבל ' הדברות ומה ה' אלהים דבר מי לא ינבא אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה לפור לא צויה . עוף לא פרח . שור לא געה . אופנים לא עפו . שרפים לא אמרו קדוש . חיה לא נודעו . הבריות לא דברו אלא העולם שותק ומחריש וילא הקול אכני ה' אלהיך וכן הוא אומר את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף . אמר רבי שמעון בן לקיש מהו לא יסף אלא כשהוא קורא לחבירו יש לקולו בת קול והקול שהיה יולא מפי הקדוש ברוך הוא לא היה לקולו בת קול ואם תמה הנה על זה הרי אלהו כשבה לכרמל כנס כל הכומרים ואמר להם קראו בקול גדול כי אלהים הוא מה עשה הקדוש ברוך הוא הדמים כל העולם וישתוק העליונים והתחתונים והיה העולם תהוה ובהו כאלו לא היה ברים הבעל ענו על שנאמר ואין קול ואין עונה ואין קשב שאם ידבר הם אומרים הבעל ענו על אחת כמה וכמה כשדבר הקדוש ב"ה על הר סיני השתיק כל העולם כדי שידעו הבריות שאין חוץ ממנו ואמר אכני ה' אלהיך . ולעתיד לבא כתיב אכני ה' הוא מנחמכם :

עין יעקב לשיבועות * מסכת שבת

אמר רב הדר בר אבהו משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד . בהשכמה עלה דכתיב וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני בהשכמה ירד דכתיב לך רד ועלית אתה והארץ עמך מקיש ירידה לעלייה מה עלייה בהשכמה אף ירידה בהשכמה . תנו רבנן ב' בחדש ניתנו ' הדברות לישראל רבי יוסי אומר ב' ב' אמר רבא לכולי עלמא בראש חדש אתו למדבר סיני כתיב הכא ביום הזה באו מדבר סיני וכתוב התם החדש הזה לכם ראש חדשים מה להלן ראש חדש אף כאן ראש חדש ולכולי עלמא בשבת כיתנה תורה לישראל כתיב הכא וזכור את יום השבת לקדשו וכתוב התם ויאמר משה אל העם וזכור את יום גור' מה להלן בעלומי של יום אף כאן בעלומי של יום כי פליגי בקבועה דיראה רבי יוסי סבר בחד בשבת אוקבע ירחא ובחד בשבת לא אמר להו ולא מיד משום חולשא דאורחא בתרי בשבת אמר להו ומתם תהיו לי ממלכת כהנים ובתלתא בשבת אמר להו מלות הנבילה בד' עבוד פרישה . ורבנן סברי בתרי בשבת אוקבע ירחא בתרי בשבת לא אמר להו ולא מדי משום חולשא דאורחא ובתלתא אמר להו ואתם תהיו לי בדי אמר להו מלות הנבילה בה' עבוד פרישהא מתיבי

מתיבי וקדשתם היום ומחר קשיא לרבי יוסי א"ל ר"י יום אחד הוסיף משה מדעתו דתניא ג' דברים עשה משה מדעתו והסכים הקב"ה עמו הוסיף יום אחד מדעתו ופירש מן האשה ושבר את הלוחות . הוסיף יום אחד מדעתו מאי דרש היום ומחר היום כמחר מה למחר לילו עמו אף היום לילו עמו ולילה דהאידנא נפק ליה שמת מינה תרי יומי לבד מהאידנא ומנא לן דהסכים הקדוש ב"ה עמו דלא טורה שכינה עד זפרא דשבתא . פירש מן האשה מאי דרש נשא ק"ו בעלמו אמר ומה ישראל שלא דברה שכינה עמה אלא שעה אחת וקבע להם זמן אמרה תורה אל תגשו אל אשה אני שכל שעה ושעה שכינה מדברת עמי ואינו קובע לי זמן על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים הקדוש ברוך הוא על ידו דכתיב לך אמור להם טובו לכם לאהליכם וכתיב בתריה ואתיה פה עמד עמדי והיה דאמרי פה אל פה הדבר בו . שבר את הלוחות מאי דרש אמר ומה פסח שהוה אחד מתרי"ג מצות אמרה תורה כל בן נכר לא יוכל בו התורה כלה וישראל מומרים על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים הקדוש ברוך הוא ע"י שנאמר אשר שברת ויאמר ר"ל ישר כחך ששברת . תא שמע והיו נכונים ליום ה' קשיא לרבי יוסי ה' אמרינן יום אחד הוסיף משה מדעתו . ת"ש ג' בחדש וג' בשבת קשיא לרבנן א"ל רבנן ה' מני ר"י ה' ג' למאי דלדתיא וישב משה את דברי העם אל ה' וכתיב ויגד משה את דברי העם אל ה' מה אמר לו הקדוש ב"ה למשה ומה אמר משה לישראל ומה אמר יוסי בר יהודה רבי אומר בתחלה פירש עונשה דכתיב וישב משה דברים שמוסכין לבו של אדם כאלה וליכא דאמרי בתחלה פירש מתן שכרה דכתיב וישב משה דברים שמוסכין דעתו של אדם ולבסוף פירש עונשה דכתיב ויגד משה דברים שקשין לאדם כנידון ת"ש ששי ששי בחדש ששי בשבת קשיא לרבנן ה' נמי רבי יוסי ה' ה' ה' למאי רבא אמר לחנייתן רב אחא בר יעקב אמר למטען וקא מפלגי בשבת דמרה דכתיב כאשר לוך ה' הליך ואמר רב יהודה אמר רב כאשר לוך במרה מר סבר אשבתא איפקוד אתחומין לא איפקוד ומר סבר אתחומין נמי איפקוד :

תא

שמע ניסן שבו ילאו ישראל ממלרים ב"ד שחטו פסחיהם ובט"ו ילאו ולערב לקו בכורות . לערב סלקא דעתך אלא מבערב לקו בכורות . ואותו היום ה' בשבת היה מדחמסר בכיסן ה' בשבת ריש ירחא דאייר שבתא וריש ירחא דסיון חד בשבת קשיא לרבנן אמרי לך רבנן אייר דההוא שתא עוברי עברה . ת"ש ויהי בחדש הא' בשנה השנית בא' לחדש הוקס המשכן תנא אותו היום נטל עשרה עטרות ראשון למעשה כראשית . ראשון לנשיאים . ראשון לכהונה . ראשון לעבודה . ראשון לירידת האש . ראשון לאכילת קדשים . ראשון לשכון שכינה . ראשון לבדך את ישראל . ראשון לאיסור הבמות . ראשון לחדשים . ומדריש ירחא דניסן דה שתא חד בשבתא דאשתקד ל' בשבת דתניא אחרים אומרים אין בין עזרת לעזרת ואין בין ראש השנה לראש השנה אלא ד' ימים בלבד ואם היתה שנה מעוברת חמשה הוה ליה ריש ירחא דאייר מעלי שבתא וריש ירחא דסיון שבתא קשיא בין לרבי יוסי בין לרבנן

לרבנן . לרבי יוסי ו' חסרין עכור לרבנן ה' חסרין עכור : **דרש** ההוא גלילאה עליה דרב חסדא ברוך רחמנא דיהב אוריין תליתאי לעם תליתאי על יד תליתאי ביום תליתאי בירחא תליתאי כמהון כרבנן ויתלכו בתחתית ההר אמר רבי אבדומי בר חמא מלמד ששכח הקדוש ב"ה עליהם את ההר כגוגית ואמר להם אם אתם מקבלים את התורה מוטב והאם לאו אם תהא קבורתכם . אמר רבי אחא בר יעקב מכאן מודעה רבא לאורייתא אמר רבא אף על פי כן הדור קבלוה בימי אחשורוש דכתיב קימו וקבלו יהודים קימו מה שקבלו כבר :

אמר

חוקיה מאי דכתי' משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה . אם יראה למה שקטה ואם שקטה למה יראה . אלא בתחלה יראה ולבסוף שקטה . ולמה יראה כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ה"א יתירה למה לי מלמד שהתנא הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית ואמר להם אם ישראל מקבלין את התורה אתם מתקיימין . ואם לאו אני החויר אתכם לתהו ובוהו :

דרש

רבי סימאי בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע באו ששים רבוא של מלאכי השרת ולכל אחד ואחד מישראל קשרו לו ב' כתרים ה' כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע וכיון שחטאו ישראל ירדו ק"כ רבוא מלאכי חבלה ופרקוס שנאמר ויתגללו בני ישראל את עדים מהר חורב . אמר רב חמא בר חנינא בחורב טענו בחורב פרקו . בחורב טענו כדאמרינן בחורב פרקו דכתיב ויתגללו בני ישראל וגו' . אמר רבי יוחנן וכלן זכה משה ונטלן דסמיך ליה ומשה יקח את האהל אמר ריש לקיש ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן לנו שנאמר ופדויו ה' יטובון ובאו ליון ברנה ושמתח עולם על ראשם ששון ושמחה ישנו ונסו יגון ואנחה שמחה שמעולם על ראשם אמר רבי אלעזר בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יתה בת קול ואמרה להם מי גילה לבני רו זה שמלאכי השרת משתמשין בו דכתיב ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו ברישא עושי והדר לשמוע :

אמר

רב חמא בר חנינא מאי דכתיב כתפוח בעלי היער וגו' . למה נמשלו ישראל לתפוח לומר לך מה תפוח זה פרוי קודם לעליו ה' ישראל הקדימו נעשה לנשמע . ההוא מינא דחוייא לרבא דקא מעיין בשמעתתא ויתבא אלבעתא ידידיה תותי כרעיה וקמיין בהו וקא מבצען אלבעתיה דמא אמר ליה עמא פויורא דקדמיתו פומיכו לאודניכו אכתי בפחותיכו קימיתו ברישא איבעי לבו להשמע אי מלייתו קבליתו ואי לא לא קבליתו אמר ליה אכן דסנינן בשלמותא כתיב כן תומת ישרים תנחם הכך אינשי דסגן בעלילותא כתיב בהו וסלף בוגדים ישם :

אמר

רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן מאי דכתיב לבבתיני אחתי כלה לבבתיני באחת מעיניך בתחלה באחת מעיניך לכשתעשי בשתי עיניך אמר עולה עלובה כלה מונה בחוך חופתה אמר רב מרי בריה דבת שמואל מאי קרא עד שהמלך במסכו וגו' . אמר רב ועדיין חביבותא היא גבן דכתיב נתן ולא כתיב הסריח :

תנו

רבנן הנעלבים ואינם עולכים שומעין חרפתם ואינם משיכים עושים כה *Kerie Moed* 25 מאהבה

מהבזה ושמיים ביסורים עליהם הכתוב אומר ואזכור כללאת השמש בנברותו
 אמר רבי יוחנן מאי דכתיב אזכור כללאת השמש בנברותו אמר רבי יוחנן
 שילא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות תנא דבי רבי ישמעאל וכפטיס יפולן
 סלע מה פטיס זה נחלק לכמה נילוואת חף כל דבור ודבור שילא מפי הקדוש
 ברוך הוא נחלק לשבעים לשונות אמר רב חננאל בר פפא מאי דכתיב שמעו כי
 נגידים הדבר למה נמשלו דברי תורה כנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית
 ולהחיות חף דברי תורה יש בהם להמית ולהחיות היינו דאמר רבא למימימיס
 בה סמא דחיי למשמאיליס בה סמא דמותא דבר אחר נגידים כל דבור ודבור
 שילא מפי הקדוש ברוך הוא קושרים לו שני כתרסין אמר רבי יהושע בן לוי מאי
 דכתיב לרור המור דודי לי בין שדי יליון אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך
 הוא רבונו של עולם חף על פי שמיאר ומימר לי דודי בין שדי יליון אשכל הכפר
 דודי לי בכרמי עין גדי מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שכתתי לי מאי
 משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש הוא אמר מר וטרף בריה דר' נחמן כדתנן
 כסא של כובס שכורמין עליו את הכלים ואמר ר' יהושע בן לוי מאי דכתיב
 לחייו כערוגת הכסס כל דבור ודבור שילא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא כל
 העולם כלו בשמים וכיון שמדבור אחד נתמלא דבור שני להיכן הלך הוליא
 הקדוש ברוך הוא רוח מאזרחותיו והיס מעביר ראשון ראשון שנאמר שפתותיו
 שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי שושנים אלא ששונים ואמר ריב"ל כל דבור
 ודבור שילא מפי הקב"ה ילאה נשמתן של ישראל שנאמר נפשי ילאה בדברו ומאחר
 שמדבור ראשון ילאה נשמתן דבור שני היאך קבלו הוריד הקדוש ב"ה טל שעתיד
 להחיות בו מתים והחיים אותם שנאמר נשם נדבות הניף הלהים נחלתך וכלאה
 אתה כוננתה ויאמר רבי יהושע בן לוי כל דבור ודבור שילא מפי הקדוש ברוך
 הוא חזרו ישראל לאחוריהם י"ב מיל והיו מלאכי השרת מדיין אותם שנאמר
 מלאכי נבאות יודון יודון אל תקרי יודון אלא ידון :

ואמר

רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת
 לפני הקדוש ב"ה רבונו של עולם מה לילוד אשה בינוני אמר להם
 לקבל התורה בה אמרו לפניו חמדה גנוזה לך מששת ימי בראשית תחקע"ד
 דורות קודם שכברא העולם אתה מבקש ליתנה לבשר ודם מה אנוס כי תזכרנו
 וכן אדם כי תפקדנו ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך
 על השמים אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה חזור להם תשובה אמר לפניו
 רבונו של עולם מתוירא אני שמא יטרפוני בהכל שבפיהם אמר לו אחוז
 בכסא כבודי והחזר להם תשובה שנאמר מאחז פני כסא פרשו עליו עננו ואמר
 רבי הנחום מלמד שפירש שדי מויו שכינתו ועננו עליו אמר לפניו רבונו של
 עולם תורה שאתה נוהג לי מה כתיב בה אנכי ה' אלהיך אשר הולאתיך מארץ
 מצרים אמר להם למארים ירדתם לפרעה השתעבדתם תורה למה תהא
 לכס טוב מה כתיב בה לא יהיה לך אלהים אחרים בין העמים אתה שריוס
 שעובדין עבודת אלילים טוב מה כתיב בה זכור את יום השבת לקדשו כלום
 אתם עושין מלאכה שאהם לריכין שבות טוב מה כתיב בה לא תשא משא ומתן
 יש בינוכם טוב מה כתיב בה כבד את אביך ואת אמך חב ואם יש לכס טוב
 מה כתיב בה לא תרצח לא תנאף לא תגנב שנאה יש בינוכם יצר הרע יש
 בינוכם

בינוכם משא ומתן יש בינוכם מיד הודו לו להקדוש ב"ה שנאמר וי' אדנינו מה
 אדיר וגו' ואלו תנה הודך על השמים לא כתיב מיד כל א' ואחד נעשה לו אוהב
 ומסר לו דבר שנאמר עליה למרום שבית שבי לקחת מתנות באלם בשכר
 שקראוך אדם לקחת מתנות ואף מלאך המות מסר לו דבר שנאמר ויתן את
 הקטורת וכפר על העם ואומר ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי
 לאו דאמר ליה מנא הוה ידע :

ואמר

רבי יהושע בן לוי בשעה שירד משה מלפני הקדוש ברוך הוא בא
 שטן ואמר לפניו רבונו של עולם תורה היכן היא אמר לי נתתיה
 לארץ הלך ארץ אמר לה תורה היכן היא אמרה לו אלהים הבין דרכה
 וגו' הלך ארץ יס ואמר לו אין עמדי הלך ארץ תהום ואמר לו אין בי שנאמר
 תהום אמר לא בי היא ויס אמר אין עמדי אבדון ומות אמרו באזינו שמענו
 שמעה חזר ואמר לפני הקב"ה רבונו של עולם חפשתי בכל הארץ ולא מצאתיה
 אמר לו לך ארץ בן עמרם הלך ארץ משה ואמר לו תורה שנתן לך הקב"ה
 היכן היא אמר לו וכי מה אני שנתן לי הקב"ה תורה אמר לו הקדוש ברוך
 הוא למשה משה כדאי אתה אמר לפניו רבונו של עולם חמדה גנוזה יש לך
 שאתה משתעשע בה בכל יום אני אחזיק טובה לעלמי אמר לו הקב"ה למשה
 הוילי ומעטת עלמך תקרא על שמך שנאמר זכרו תורת משה עבדי וגו' אמר
 רבי יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום מלאו להקדוש ברוך הוא שטיה
 קושר כתרסין לאזהרות אמר לו משה אין שלום בעירך אמר לפניו כלום יש עבד
 שנותן שלום לרבו אמר לו היה לך לעזורני מיד אמר לו ועתה יגדל נא כח
 ה' כאשר דברת לאמר :

אמר

ליה ההוא מרבנן לרב כהנא מי שמיע לך מאי הר סיני אמר ליה
 הר שנעשו בו ניסים לישראל הר ניסאוי מבעי ליה אלא הר שנעשה
 סימן טוב לישראל הר סימנאוי מבעי ליה אמר ליה מאי טעמא לא שכחת
 קמיה דרב פפא רב הונא בריה דרבי יהושע דמעייני באגדתא דרב חסדא
 ורבה בריה דרב הונא דאמר תרווייהו מאי הר סיני הר שירדה שנאה לאומות
 העולם עליו והיינו דאמר רבי יוסי בר חנינא חמשה שמות יש לו מדבר זין
 שנלטו ישראל עליו מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה
 קדומה עליו מדבר פארן שפרו ורבו עליו ישראל מדבר סיני שירדה שנאה
 לאומות העולם עליו ומה שמו הר חורב שמו ופליגא דרבי אבהו דאמר ר' אבהו
 הר סיני ולמה נקרא שמו הר חורב שירדה חורבה לאומות העולם עליו :

סדר תרי"ג מצות

מצות

בריה דרביה מצות מילה שלח לאכול גיד הנשה מצות קדוש
 החדש מצות שחיטת הפסח מצות אכילת בשר הפסח מצות
 השבתת חמץ מצות אכילת מלה מצות קדוש בכורות בארץ ישראל מצות
 ספור וליאת מצרים מצות פיון פטר חמור מצות עריפת פטר חמור
 שלח לאכול הפסח נא ומבוטל שלח להותיר בשר הפסח שלח ימלא חמץ
 ברשותו בפסח שלח לאכול מכל דבר שיש בו חמץ שלח לאכול מן הפסח
 לישראל

לישראל מומר . שלא להאכול מן הפסח לגר תוצב . שלא להזיח מבשר הפסח חוזה . שלא לשבור עטם מן הפסח . שלא יאכל ערל מן הפסח . שלא לאכול חמץ בפסח . שלא יראה לנו חמץ בפסח . שלא ללאת בשבת חוץ לתחום . מלות האמונה במלאות השם . מלות קדוש שבת בדברים . מלות כבוד אב ואם . שלא נאמין אלוה בלתי השם לבדו . שלא לעשות פסל . שלא להשתחוות לע"א . שלא לכבוד ע"ו במה שדרכה להעבד . שלא ליטעב לשוא . שלא לעשות מלאכה בשבת . שלא להרוג נקי . שלא לגלות ערות אשת איש . שלא לגנוב נפש מישראל . שלא להעיד שקר . שלא לחמוד . שלא לעשות זרות אדם אפילו לבניו . שלא לבנות אבני גזית במזבח . שלא לפסוע על המזבח . מלות דיו עבד עברי . מלות יעוד של אמה העבריה . מלות פדיון אמה העבריה . מלות בית דין להרוג בחנק המחוייב . מלות דיני קנסות . מלות בית דין להרוג בסוּף המחוייב . מלות בית דין לדון בנוקי שור שנח . מלות בית דין לדון בנוקי הבור . מלות בית דין לדון נכב בתשלומין או במיתה . מלות בית דין לדון בנוקי מבעה . מלות בית דין לדון בנוקי האם . מלות בית דין לדון בדיון שומר חנם . מלות בית דין לדון בדיון טוען ונטען . מלות בית דין לדון בדיון נושא שכר ושוכר . מלות בית דין לדון בדיון השואל . מלות בית דין לדון בדיון המפסח . שלא למכור אמה העבריה הקונה אותה מיד האב . שלא לגרוע שרר כסות ועונה . שלא להכות אב ואם . שלא לקלל אביו ואמו . שלא לאכול שור הנסקל . שלא לחיות מכסף . שלא להונות הגר בדברים . שלא להונות הגר בממון . שלא לענות יתומים ואלמנות . מלות הלואה לעני . מלות הטייה אחרי רבים . מלות פרוק משא . מלות שמיטת קרקעות . מלות שבות בשבת . מלות הגונה ברגלים . מלות הבאת בכורים . שלא יתבע חוב מעני שאין לו מה לפרוע . שלא ישת יד בין לזה למלוא ברבית . שלא לקלל הדיון ואזהרה לברכת השם . שלא לקלל הנשיא . שלא להקדים חקי התבואות . שלא לאכול טרפה . שלא לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דיו . שלא יעיד בעל עבירה . שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד . שלא ילמד חובה מו שלמד זכות תחלה בדיני נפשות . שלא לרחם עני בדיון . שלא להטות משפט חוטא מפני רשעו . שלא לחתוך הדיון באומד הדעת . שלא ליקח שוחד . שלא ליטעב בע"א . שלא להדיח בני ישראל אחר הע"א . שלא ישחט זה הפסח ב"ד בניסן בעוד שהחמץ ברשותנו . שלא יניח אימורי הפסח לופסל בלוינה . שלא לבשל בשר בחלב . שלא לכרות ברית לשבוע עממים וכן לכל עכ"ו . שלא להזיב עב"א בארצנו . מלות בנין בית הבחירה . מלות סדור לחם הפנים ולבונה וזה לפני ה' בכל שבת . שלא להסיר בני הארון ממנו . מלות עריכת נרות במקדש . מלות לבושת בגדי כהנים . מלות אכילת בשר חטאת ואשם . מלות הקטרת קטורת . שלא יוח החשן מעל האפוד . שלא לקרוע המעיל של כהן גדול . שלא להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב . מלות כתיבת מחות השקל בשנה . מלות קדוש ידים ורגלים לפני עבודה . מלות משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה . מלות שביעת הארץ בשנת השמיטה . שלא סוך זר בשמן המשחה . שלא לעשות במתכונת שמן המשחה . שלא לעשות במתכונת הקטורת . שלא לאכול ולשתות תקרובת עבודת

עבודת הילולים . שלא לאכול בשר בחלב . שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת . מלות מעשה העולה . מלות קרבן מנחה . מלות מליחת הקרבן . מלות קרבן בית דין שטעו בהוראה . מלות קרבן חטאת ליחיד שנגזר במלות לא תעשה שחיבין עליה כרת . מלות עדות . מלות קרבן עולה ויורד . מלות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בהקדש . מלות קרבן אשם תלוי . מלות קרבן אשם ודאי . מלות השבת הגזול . שלא להקריב שאור או דבש . שלא להקריב קרבן בלא מלח . שלא להגדיל חטאת העוף . שלא ליתן שמן זית במנחת חוטא . שלא לתת לבונה במנחת חוטא . מלות הרמת הדסן . מלות הדלקת אש על המזבח בכל יום . מלות אכילת טירי מנחות . מלות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום . מלות מעשה החטאת . מלות מעשה האשם . מלות מעשה זבח השלמים . מלות שרפת נותר הקדשים . מלות שריפת בשר קדש שנשחא . שלא לכבות אש מעל המזבח . שלא לעשות טירי מנחות חמץ . שלא תאכל מנחת כהן . שלא לאכול מבשר חטאת הנעשה בפנים . שלא להותיר מבשר קרבן התודה . שלא לאכול פגול . שלא לאכול בשר קדשים שנשחאו . שלא לאכול חלב . שלא לאכול דם בהמה חיה ועוף . מלות בדיקת סימני בהמה וחיה . מלות בדיקת סימני דגים . מלות בדיקת סימני חגבים . מלות טומאת שמונה טרפים . מלות ענין טומאת אוכלים . מלות ענין טומאת נבלה . שלא יכנסו הכהנים למקדש מגדלי שער . שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי בנדים . שלא ילאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה . שלא להכנס שתויין במקדש וכן שלא יורה שתוי . שלא לאכול בהמה וחיה טמאה . שלא לאכול דג טמא . שלא לאכול עוף טמא . שלא לאכול טרף הארץ . שלא לאכול מיני טרפים דקים הנולדים בורעים ובפירות . שלא לאכול משרץ המים . שלא לאכול מן השרפים המתהוים מן העפוש . מלות ענין טומאת יולדת . מלות קרבן יולדת . מלות ענין טומאת מזורע והנהגת מזורע וכל מטמאי אדם בקריעה ופרימה . מלות ענין נגעי בנדים . שלא יאכל טמא מן הקדשים . שלא לגלח שער הנתק . מלות הטהרה מן הרעת שתהיה במינים ידועים . מלות תגלחת מזורע ביום השביעי . מלות טבילה לטמאים . מלות קרבן מזורע כשיתרפה מזרעו . מלות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע . מלות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא . מלות קרבן זב כשיתרפה מוובו . מלות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא . מלות ענין טומאת נדה שמתמאה ומטמאה . מלות ענין טומאת זבה שמתמאה ומטמאה . מלות קרבן זבה כשתרפה מוובנה . מלות עבודת יום הכפורים . שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים . שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה . מלות כסוי הדם . שנה להתקרב לאחת מכל העריות . שלא לגלות ערות אב שלא לגלות ערות אש . שלא לגלות ערות אשת אב . ואף על פי שאינה אמו . שלא לגלות ערות אחותו בכל דבר שהיא אחותו . שלא לגלות ערות בת הבן . שלא לגלות ערות בת הבת . שלא לגלות ערות הבת . שלא לגלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו . שלא לגלות ערות אחות אש . שלא לגלות ערות אחות אב . שלא לבוא על אחי האב . שלא לבא על אשת אחי האב . שלא לבא על אשת הבן . שלא לבא על אשת האם . שלא לבא על אשה ובתה . שלא

שלא לגלות ערות אשה וכת בנה • שלא לגלות ערות אשה וכת בתה • שלא לבא
 על שתי אחיות בחיים • שלא לבא על אשה נדה • שלא לבא ליתן מורשו למוֹלֵךְ •
 שלא לבא על הזכרים • שלא לשכב עם הבהמות • שלא תשכבה הנשים עם
 הבהמות • מצות יראה אב ואם • מצות פאה • מצות לקט • מצות הנחת
 פאת הכרם • מצות הנחת פרט הכרם • מצות שופט שיפוט בלדק • מצות
 תוכחה לישראל שאינו נוהג כשורה • מצות אהבת ישראל • מצות נטע רבעי •
 מצוה ליראה מן המקדש • מצות כבוד חכמים • מצות לדוק המאזנים והשקלים
 והמדות • מצוה שישרפו מי שיתחייב שריפה • שלא לפנות אחר העבודת
 אליהם במחשבה ולא בדבור ולא אפילו בהכטה • שלא לעשות עבודת אלילים
 לא לעזמו ולא לזולתו • שלא לאכול נותר • שלא לבלות פאת השדה • שלא
 לקחת שבלים הנופלים בשעת הקציר • שלא לבלות פאת הכרם • שלא ללקוט
 פרט הכרם • שלא לגנוב שום ממון • שלא יכחש ממון שיש מאחר בידו • שלא
 ליטבע על כפירת ממון • שלא ליטבע לסקר • שלא לעשוק • שלא לגזול • שלא
 לאחד שכר שכור • שלא לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה • שלא להכשיל
 תם בדרך • שלא לעול המשפט • שלא לכבד גדול בדיון • שלא לרגל • שלא
 לעמוד על דם רעים • שלא לשנא אִח • שלא להלבין בני אדם מישראל • שלא
 לנקום • שלא לנטור • שלא להרביע בהמה מין עם שאינו מינו • שלא לזרוע
 כלאי זרעים בארץ ולא להרכיב אילן בשום מקום • שלא לאכול ערלה • שלא
 לאכול ולשתות בדרך זולל וסובא • שלא לנחש • שלא לעונן • שלא להקפץ
 פאת הראש • שלא להשחית פאת זקן • שלא לכתוב בכשרו כזבת קעקע •
 שלא לעשות אוב • שלא לעשות מעשה ידעוני • שלא להונות במדות וכל
 המדות בכלל • שלא לקלל אב ואם • שלא ללכת בחוקות הגוי • מצות ענין
 טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה
 מקרוביהם הידועים • מצות קדוש זרע אהרן • מצות כהן גדול לישא נערה
 בתולה • מצות הקרבן להיות תמים • מצות הקרבן שיהיה משמונת ימים
 ולמעלה • מצות קדוש השם • מצות שבייתה המלאכה ביום א' של פסח • מצות קרבן
 מוסף כל ז' ימי הפסח • מצות שבייתה ממלאכה ביום ז' של פסח • מצות קרבן
 העומר של שעורים ביום שני של פסח • מצות ספירת העומר • מצות קרבן
 מנחה חדשה מן החטים ביום עזרת • מצות שבייתה ממלאכה ביום עזרת •
 מצות שבייתה ממלאכה ביום ר"ה • מצות קרבן מוסף בר"ה • מצות תענית ביום
 עשירי בתשרי • מצות קרבן מוסף ביום עשירי בתשרי • מצות שבייתה ממלאכה ביום
 הכפורים • מצות שבייתה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות • מצות קרבן
 מוסף בכל יום משבעת ימי הסוכות • מצות שבייתה ממלאכה ביום שמיני של
 סוכות • מצות קרבן מוסף ביום שמיני של סוכות שהוא נקרא שמיני עזרת •
 מצות נטילת לולב • מצות ישיבת סוכה • שלא יטמא כהן הדיוט במת זולת
 בקרובים המבוארים בכתוב • שלא ישמש כהן טבול יום עד שיעריב שמשו •
 שלא ישא כהן אשה זונה • שלא ישא כהן אשה חללה • שלא ישא כהן גרסה •
 שלא יכנס כהן גדול באהל המת • שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה במת •
 שלא ישא כהן גדול אלמנה • שלא יעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קדושין •
 שלא יעבוד כהן בעל מוס בעבודת המקדש • שלא יעבוד כהן מוס עובר •
 שלא

שלא יכנס בעל מוס בהיכל כהן • שלא יעבוד כהן טמא • שלא יאכל כהן
 טמא תרומה • שלא יאכל שום זר תרומה • שלא יאכל חושב כהן ושכיר
 תרומה • שלא יאכל ערל תרומה • שלא תאכל חללה מן הקדש • שלא לאכול טבל •
 שלא נקדים בעלי ממון להקריב למזבח • שלא ליתן מוס בקדשים • שלא לישחוט
 בעלי ממון לשם קרבן • שלא להקטיר אימורי דם בעלי ממון • שלא לזרוק דם
 בעל מוס על המזבח • שלא לסרס אחד מכל המינים • שלא להקריב קרבן
 בעל מוס מיד הכהני • שלא לישחוט בהמה ובנה ביום אחד • שלא לעשות דבר
 שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם • שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של
 פסח • שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח • שלא לאכול מתבואה חדשה
 קודם כלות ששה עשר בנינים • שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא •
 שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה עד היום ההוא • שלא לעשות מלאכה ביום
 חג השבועות • שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי • שלא לעשות
 מלאכה ביום עשרה בתשרי • שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים • שלא לעשות
 מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות • שלא לעשות מלאכה ביום שמיני עזרת •
 מצות ספירת שבע שבועות שנים • מצות תקיעת שופר ביום הכפורים של יובל •
 מצות קדוש שנת היובל • מצות עשיית דין לוקח ומוכר • מצות השבת קרקע
 לבעלים ביוכל • מצות פדיון הקרקעות שהן תוך העיר עד השלמת שנה • מצות
 עבודת בעבד כנעני לעולם • שלא לעבוד האדמה בשנה השביעית • שלא
 נעשה עבודה גם באילנות • שלא נקלזו ספיחים בשנה השביעית • שלא נאסוף
 פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה • שלא נעבוד בארץ
 בשנת היובל • שלא לקלזר ספיחי תבואות של שנת היובל • שלא לאסוף פירות
 האילנות ביוכל כדרך שאוספין אותן בשאר שנים • שלא להונות במקח
 וממכר • שלא להונות אחד מישראל בדברים • שלא תמכר שדה בארץ ישראל
 ללמיתות • שלא לשנות מגרשי ערי הלויים ושדותיהן • שלא להלוות דרביית
 לישראל • שלא נעבוד בעבד עברי עבודה זוויה כמו עבודת כנעני • שלא
 ימכר עבד עברי על אבן המקח • שלא יעבוד בעבד עברי עבודת פרך • שלא
 להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו • שלא להשתחוות על אבן משכית אפי'
 לשם • מצות מעריך אדם שיתן דמים הקלובים בתורה • מצות הממיר בהמת
 קרבן בבהמה שתיינה שתייה קדש • מצות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה
 הכהן • מצות מעריך בתים שיתן הערך שיעריכנו הכהן ותוספת חומש •
 מצות מעריך שדה שיתן כערך הקלוב בפרשה • מצות דין אחרים מנכסיו שהוא
 לכהנים • מצות מעשר בהמה טהורה בכל שנה • שלא נמיר הקדשים • שלא
 לשנות הקדשים מקרבן לקרבן • שלא תמכר קרקע שהחרימו אותה בעליה אלא
 תנתן לכהנים • שלא תנאל בשדה החרם • שלא לנאל מעשר בהמה אלא יאכל
 בירושלם • מצות שלוח טמאים חוץ למחנה שכינה • מצות וידוי על החטא •
 מצות סוטה שיביאה הכעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב • מצות גדול
 שער נזיר • מצות גלוח הנזיר והבאת קרבנותיו • מצות ברכת כהנים בכל יום •
 מצות משא הארץ בכתף • שלא יכנס טמא לבית המקדש • שלא ליתן שמן
 בקרבן סוטה • שלא להשים לבונה בקרבן סוטה • שלא יסתה הנזיר יין או כל
 מיני שכר • שלא יאכל הנזיר ענבים לחים • שלא יאכל הנזיר זמזומים • שלא
 יאכל

יאכל הנזיר זרע עכבים . שלא יאכל הנזיר קליפת העכבים . שלא יגלה הנזיר
 שערו כל ימי נזרו . שלא יכנס הנזיר לאהל המת . שנה ישמא העורבנות .
 מלות פסח שני למי שהיה טמא או בדרך רחוקה . מלות פסח שני שיאכל על
 מלות ומורוים . מלות תקיעת חלוצרות במקדש ובמלחמה . שלא להותיר
 מבשר פסח שני למחרתו . שלא לשכור עמס מעלמות פסח שני . מלות חלה .
 מלות לזיית . שלא לתור אחר מחשבת הלכ וראיית העינים . מלות שמירת
 המקדש . מלות פדיון בכור אדם . מלות עבודת הלויים במקדש . מלות
 מעשר ראשון . מלות הלויים לתת מעשר מן המעשר . שלא יתעסקו הכהנים
 בעבודת לויים ולויים בעבודת כהנים . שלא יעבוד זר במקדש . שלא לבטל
 שמירת המקדש . שלא לפדות בכור בהמה טהורה . מלות פרה אדומה . מלות
 כל טומאת מת . מלות מי נדה שמתמאין אדם טהור במשא ומטהרין אדם טמא
 מטומאת מת בכלד . מלות דיני נחלות . מלות הקרבת תמירין בכל יום . מלות
 קרבן מוסף שבת . מלות קרבן מוסף בכל ראש חדש . מלות קרבן מוסף ביום
 חג השבועות . מלות לשמוע קול שופר בראש השנה . מלות הפרת נדרים .
 שלא יחל דבריו בנדרים . מלות לתת ערים ללויים לשבת בהן והן קולטות .
 מלות בית דין להגלות מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרולח בעלמו
 ללכת שם . שלא להרוג הרולח קודם שיממוד בדון . שלא יורה העד בדון
 שהעיד בדיני נפשות . שלא ליקח כופר להגיל ממות הרולח . שלא ליקח כופר
 ממחוייב גלות לפוטרו מן הגלות . שלא למנות דיין אדם שאינו חכם בדיני
 תורה אע"פ שהוא חכם בחכמות אחרות . שלא יורה הדיין בדון מאדכ רע .
 מלות אחדות השם . מלות אהבת השם . מלות תלמוד תורה . מלות קריאת
 שמע ערבית ושחרית . מלות תפילין של יד . מלות תפילין של ראש . מלות
 מזוזה . מלות הריגת שבעה עממים . שלא להתאוות מה שביד אחינו בני
 ישראל . שלא לנסות נביא אחת יותר מדאי . שלא לחון של עובד ע"א . שלא
 להתחנן בעע"א . מלות ברכת המזון . מלות אהבת הנרים . מלות יראת
 השם . מלות תפלה . מלות החברה וההדבקה עם חכמי התורה . מלות על
 הצריך לושבע שישבע באמת בשם ה' . שלא ליהנות מפסוי ע"א . שלא להדביק
 שום דבר מע"א בממונו וברשותו להטות בה . מלות לאבד ע"א ומשמשיה .
 מלות להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברנל הא' שפוגע
 בו . מלות להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ . מלות פדיות
 קדשים שנפל בהם מום ואח"כ מותרין באכילה . מלות שחיטה . מלות להטפל
 בהבאת הקרבן מחולה לארץ לבית הבחירה . מלות חקירת ערים היטב . מלות
 שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה . מלות בדיקת סימני העוף . מלות מעשר
 שני . מלות מעשר עני תחת מעשר שני בשנה השלישית . מלות לנגוש את
 הנכרי . מלות השמטת כספים בשנה השביעית . מלות זדקה . מלות הענוק
 עבד עברי . מלות להראות ברנלים בבית המקדש . מלות לשמוח ברנלים .
 שלא למחוק ספרי הקדש ושמותיו של הקדוש ברוך הוא הכתובים שם וכן בתי
 עבודת הקדש . שלא להעלות קדשים בחוץ . שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ
 לירושלם . שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלם . שלא לאכול מעשר
 שני של יבאר חוץ לירושלם . שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלם . שלא

לאכול

לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים ואפילו הכהנים . שלא לאכול בשר
 העולה . שלא לאכול בשר קדשים קלים קודם זריקת דמים . שלא יאכלו
 הכהנים בכורים קודם הנחתם בעורה . שלא לעשוב הלויים מלאת להם
 מתנותיהם ברנלים . שלא לאכול אבר מן החי . שלא להוסיף על מלות החורה .
 שלא לגרוע ממות החורה . שלא לשמוע מהמתנבא בשם עבודת אלילים .
 שלא לאהוב את המסית . שלא לעשוב השנאה מן המסית . שלא להגיל את
 המסית . שלא ילמוד הניסות זנות על המסית . שלא ישתוק הניסות מללמד
 חובה על המסית . שלא להסית אחד מישראל אחר עבודת אלילים . שלא
 לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה . שלא ליהנות בממון עיר הנדחת . שלא
 להתגדול כמו עובדי אלילים . שלא לעשות קרחה על מת . שלא לאכול פסולי
 המקדש . שלא לאכול חגב טמא וכל שכן שרץ העוף . שלא לאכול מבשר
 בהמה חיה ועוף שמתו מאלהיו . שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה זמן
 שביעית . שלא למנוע מלהחיות העני מליתן לו מה שהוא צריך . שלא
 ימנע מלהלוות לעני מפני השמטה . שלא לשלוח עבד עברי ריקס כשיצא
 חפשי . שלא לעבוד בקדשים . שלא לגזוז את הקדשים . שלא לאכול חמץ ב"ד
 בניסן אחר חלות . שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום ארבעה
 עשר עד יום הג' . שלא להקריב קרבן פסח בזמת יחיד . שלא לעלות לרנל
 בלא קרבן שיהיה עמו שנקריב שם . מלות מגוי שופטים ושוטרים בכל קהל
 ישראל . מלות לשמוע מכל בית דין הגדול שישמדו להם לישראל כל זמן .
 מלות מגוי מלך עלינו . מלות לכתוב המלך ספר תורה אחד יתר על אר
 בני ישראל . מלות מתנות זרוע לחיים וקבה לכהן . מלות הפרשת תרומה
 גדולה . מלות ראשית הגז שיתן לכהן . מלות להיות הכהנים עובדים במקדש
 משמרות משמרות ובמועדים עולים כאחד . מלות לשמוע מכל נביא שיהיה
 בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במלות התורה . מלות להכין שש ערי
 מקלט . מלות לעשות לעדים זוממין כמו שדמו לעשות . מלות למשוח כהן
 למלחמה . מלות לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב . מלות עריפת
 העגלה בנחל . שלא לטעת אילן במקדש . שלא להקים מצבה . שלא להקריב
 קרבן בעל מום עובר . שלא להמרות על פי ב"ד הגדול שישמדו לישראל . שלא
 למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל . שלא ירבה לו המלך קוסוס . שלא
 לשכון בארץ מזרים לעולם . שלא ירבה לו המלך נשים . שלא יהיה לשבט לוי
 נחלה בארץ . שלא ישול הלוי חלק בבזה בשעת כבוש הארץ . שלא ירבה המלך
 כסף וזהב לבד מה שצריך לו . שלא לקסוס . שלא לכסף . שלא לחבר חבר .
 שלא לשאול באוב . שלא לשאול בידעוני . שלא לדרוש אל המתים . שלא
 להתנבאות בשקר . שלא להתנבאות בשם עבודת אלילים . שלא ימנע מהריגת
 נביא השקר ולא יגור ממנו . שלא להשיג גדול . שלא לחתוך הדיון על פי עד
 אחד . שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות . שלא לערוץ מפני החיוב במלחמה
 שלא להחיות כל נשמה משבעה עממין . שלא להשחית אילני מאכל במצור וכן
 כל השחתה בכלל הלאו . שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן . מלות דין אשת יפת
 תואר . מלות דין תלויה למי שיתחייב להתלות . מלות קבורה לכהרע על פי
 בית דין וכן לכל מת . מלות השבת אבדה . מלות הקמת משא לישראל . מלות
 שלא

שלוה הקן • מלות מעקה • מלות קדושין באשה • מלה שתשב אשת המוליא
 סם רע תחתיו לעולם • מלה על בית דין לסקול באבנים מי שנתחייב סקילה •
 מלה על המאנס שיטף אנוסתו לאשה • מלה להתקין יד במחנה • מלה
 להתקין יתד במחנה • מלות הלואה לכרוי ברבית אם מלטרך ללוות מה שאינו
 כן בשראל • מלות קיום מולא שפתים • מלה לפיכך השכיר לאכול בזמן
 שכירותו מדברים ידועים • מלות הרולה לגרש אשתו שיגרשנה בשטר • מלה
 שיטמח החתן עם אשתו בשנה ראשונה • מלות השבת המשכון לבעליו בעת
 שהוא לרדך לו • מלות נתינת סכר שכיר ביומו • מלות הנחת עומר השכחה •
 מלות מלקוח לרשעים • מלות יבוס • מלות חליצה • מלה להליל הגרדף •
 מלה לזכור מה שעשה עמלק לישראל בזאתם ממלרים • מלה להכרית זרעו
 של עמלק • שלא למכור אשת יפת תואר • שלא להתעמר באשת יפת תואר
 אחר שבה עליה • שלא ילן הללוה על העץ וכן המת בביתו אלא לכבודו • שלא
 להתעלם מן האבדה • שלא להניח בהמת חבירו רובלת תחת משאם • שלא
 תעדה אשה עדי איש • שלא יעדה האיש עדי אשה • שלא ליקח האם על הבנים •
 שלא להניח המכשול • שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ ישראל • שלא לעשות
 מלאכה בשני מיני בהמה • שלא לזבזב שעטנו • שלא יגרש מוליא סם רע את
 אשתו • שלא לעבד האנוסה • שלא יגרש האנוס את האנוסה • שלא יקח ממור
 בת ישראל • שלא יקח סרים בת ישראל • שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל •
 שלא לדרוש שלום לעמוני ומואב • שלא להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל
 ישראל אחר שנתגיירו אלא עד שלשה דורות • שלא להרחיק מזרי כמו כן אלא
 עד דור שלישי ולא שלישי בכלל • שלא יכנס טמא למחנה לוי • שלא להחזיר עבד
 שברח מאדוניו שבחולה לארץ לארץ ישראל • שלא להזנות עבד זה שברח
 מאדוניו מחולה לארץ לארץ ישראל • שלא תהיה קדשה מבנות ישראל • שלא
 להקריב אהנן זונה ומחור כלב • שלא ללוות ברבית מישראל • שלא לאחר
 הכדרים והנדבות • שלא יקח השכיר יותר על אכילתו • שלא יאכל השכיר
 בשעת מלאכה • שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת • שלא לזאת החתן
 מביתו כל שנה ראשונה • שלא לחבול כלים שעושין בהן אוכל נפש • שלא
 לתלוש סימני זרעת • שלא למשכן בעל חוב בזרוע • שלא למנוע עבדו מבעליו
 בעת שרדך לו • שלא יעיד קרוב • שלא להטות משפט גר או יתום • שלא
 למשכן אלמנה • שלא ליקח עומר השכחה מתבואה או מאילנות • שלא להוסיף
 במלקות המחוייב מלקות ובכללה שלא יכה ישראל • שלא לחסות בהמה בשעת
 מלאכה • שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם • שלא לחוס על הרודף • שלא
 נשאה מדות ומסקלות חסרים עמנו ואף על פי שלא נשא ונתן בהם • שלא
 נשכח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בזאתם ממלרים • מלות קריאה על
 הבכורים • מלות ודוי מעשר • מלה להדמות בדרכי השם הטובים והישירים
 שנלטינו לעשות כל מעשיו בדרך הישר והטוב • שלא לאכול מעשר שני
 בארצות • שלא לאכול מעשר שני בטומאה • שלא להוליא דמי מעשר שני בשאר
 דברים שאין מאכליה ושתיה • מלות הקהל במולאי שביעות • מלה לכתוב
 כל אחד מישראל ספר תורה לעצמו שנאמר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת
 ולמדה את בני ישראל :

לזכות

לזכות את הרבים שמנו כאן התפלה לאחר הלימוד להרב
 הגדול **חיד"א** זצוק"ל והיא ל"ו גרפ"סה בקונטרסים כף
 אחת סימן כ"א וז"ל

רבנו של עולם מודים אנחנו לך על חסדיך הרבים אשר עשית עמנו ועם
 אבותינו והיום הזה קרבתנו לפני הר סיני וכחרת בנו מכל העמים
 ורלית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי נאמן ביתך משה רבינו המימנה •
 מה לנו ומה חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פינו מלא
 שירה כיס אין לנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבבות חסדיך הרבים
 והעלמוים לכלל ופרט ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלל יתברך
 ויתרומם ויתגשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודוך סלה :

והנה הלילה הזה קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים וזכור
 הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך
 ולחבר הדודים ימרו • ואתה בטובך תרחם עלינו ותקבל לימודנו לרצון • ובכח
 תורתך הקדושה תשפיע לנו שפע ישועה ורחמים ותלולנו מיצר הרע וקיים
 לנו מה שהבטחתנו על ידי עבדיך חכמי ישראל הבא ליטרה מסייעין אותנו •
 פתחו לי פתח כחודה של מחט ותפתח לכם פתח כפתחו של אולם • אנה יי'
 חוס וחמול עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבהך ותורתך יתמידו ויתרבו
 עורנו אלהי ישענו על דבר"ך כבוד"ך שמ"ך וחוקנו ואמלנו בתלמוד תורתך
 הקדושה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה אנחנו וזרענו וזרעו וזרעו בקדושה
 ובטהרה ותזכנו לשמונה וארבעים דברים שהתורה נקנית בהם ותתן לנו כח
 לעשות ח"ל • ותזכנו להתרחק מגאווה וכעס והקפדה • וכזיר מיעוט ערכנו •
 ונפשנו כעפר לכל תהיה • ותזכנו להתרחק מלשון הרע וחטופה וליציגות ושקר
 וכזב ומרמה ודבור חול בשבת ויום טוב וכל דבור אסור ותזכנו להתרחק
 מתאית התענוגים ונאכל לשבע נפשנו וכן בכל לרכנו • ותזכנו להתרחק
 מכל דאגה ועצבות ושחורה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים
 תקון נר"ן בגלגול זה :

ויהר"מ יהוה אלהי אב הרחמים אדון הסליחות שאם נגור עלינו
 ח"ו להכרת בהכרת רשעים • יכבשו רחמך את
 כעסך ויגולו רחמך עלינו שיהא חשוב לערינו שנלטרנו הלילה הזה וקטמנו
 שיכה מעינינו לקרוע רוע גור דיננו (יכוין בשם **קרע שטן**) ונהר יולק
 יסודנו אני בלדק אחזה פניך השבעה בהקין
 ותחוס ותרחם עלינו ואל תכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת
 נפשנו מלהעלות מ"ן למעלה ולא תכרת נפשנו מלהזדונג בדת זונה בעולם
 הנשמות בהכרת רשעים חס ושלום ותשפיע עלינו אור ישועה ורחמים מכת"ך
 עלינו להליל ממות נפשנו להחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך
 ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחלכות משם וזוכה להיות מהעולים
 והזוכים לחיי העולם הבא ובכח שמך הגדול **אההלי"רה** רבנו
 מעליו ומעל כל בני ביתנו כל גזרות קשות
 ותשגיח עלינו בעין חמלתך שנאמר בו הגה לא יגוס ולא יישן שומר ישראל •

ויהיה

ויהיה הלעז שכלדנו שינה מעיניו הלילה הזה לתקן מה ששגמנו בעיינין
עילאין והרע בעיניך עשינו ונפטר מלהתגבל נפשנו כעוף הנקרא ראה כעוף
פנס הראות ופלו והלילכו מעונש חיבוט הקבר מהמלאך הכוזבי המשבר עיני
הרשעים בקבר וכלער שכלדנו שינה מעיניו נפטר מאותו הלער והנוח
נפשנו במשכנות מבטחים :

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדוש הזה היא נפלאה
והשמות הקדושים היוצאים מכל מה שקרינו המה ילילו טוב
בעדנו לקבלנו בתשובה ולקרוע רוע גזר דיננו ונפטר מכל לער וכל
המקטרגים אשר נבראו בעונותינו ימחו ככח תורתך הקדושה אלה הבט
בעמלנו ואל תביט בעמלנו ותבא לפניך שועתנו לב נשבר וכדכה אלהים לא
תבזה וילאו מים חיים מלובן העליון דרך החיובות הנסה לקו האמלטי נסה
פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר רחמיך
ויפן מלחא דארדיך אנפין רעוא דכל רעוין במלח ועיר אנפין ועינא דארדיך אנפין
בעינא דזעיר אנפין ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו כי אתה חפץ
בתשובת הרשעים חננו ועננו ושמת תפלתנו יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי' צורי וגואלי :

תם ונישלם סדר ליל שבועות

ואחר הכתובים יזמרו אור הננו שהיא מיוסד על שמות מכוונים על עשר
ספירות כפי הקבלה ויסדו המקובל האלפי הרב הגדול ה"ה כמוהר"ר משה
זכות זל"ה ושמנו חתום בראשי הכתום דהיינו אני משה זכות יצ"ו .
וישררו שירה חדשה בשפה ברורה ובנעימה קדושה :

לחן אל מסתתר או אם אפס רופע הקן

אור הגנוז בלובן המחשוף . אצילי קדשו לו רוחם
יבסוף . איש עז דגלו שפעו יאסוף . בתקורת
חוט זחר אין סוף : נמע שעשועים שם אצלו אמון .
שבע צהצחות גנוי המטמון . נוצר עוקמים וכל ההמון .
לכל שכל ולכל אדם קרמון : יצק אדנים שם במרומים .
ראשי עמודים שבעה קיימים . כם נכון כפסא מלכות
עוקמים . אנה למושב לו עתיק ימים : מכתר בכתר
לא גודע איה . נוצר הסד קונה הפל ומחיה . ארך
אפים אל רחום היה . כה תאמר לבני ישראל אהיה .
שכל טוב חונן לנפש חיה . אתה אבינו רב העלילה .
האר נתיבות חכמה ותושיה . אבא כם אודה יה .
הצור השולט על כל הברואים . מבין פתאים משכיל
נביאים . פתח שערי בינה הנפלאים . אבא בגבורות
אדני יהוה : זכור הסדך לישראל . לתת גדלה לך
שואל . מגן אברהם שכל נא גואל . וקראת שמו
עמנואר : בביר חזק ערתך תהים תסימה מל' אריד כשמי ואסימה .
מעוז גבורתך רעיוניה רוהים יראים מל' אל תפחדו ואל תתקו פחד
יצחק הצל הנוהים לועקים מל' נחם על המון מלרים . יודע כי אתה
אלהים : ותיק זכור מעמד הר סיני . בהגלות תפארתך
אל אמוני . אביר יעקב שמע קול תחנוני . ואני תפלת
לך יהוה : תמוך רגלך על כם הפלאות . בנצח הדרך
ענני נראות . כימי משה ואהרן עשה לטובה אות .

אתה

אתה יהוה אלהים צבאות : יקיר אמור לצרותי די
 נזהג בצאן יוסף הוסף מחמדי יסד בציון אל חי יקרת
 יסודי ונחלת ערצים משדי צמח במלכות יראו עיני
 עמו אלהיו קנאי בן קנאי מגן דוד הקשב שיר רנני
 למען שמך יהוה : וזיו שפעה לשרפים תביא על חיות
 ואופנים בדרגה תצביא שבע שמחות לארץ הצבי
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון רבי :

אמת אניד כי הטעם של שמו המשניות במקומן כליל שבועות כמו בספרים
 שנדפסו מקול"ז לפי שראיתי כמה מקומות שנוסדים שלח לאומרים וכלם
 סומכים על מ"ש הרב הגדול כמה"ר חיד"א ולה"ה שבעי"הק תוכב"א
 ובכמה מקומות אינם אומרים אותם וטעמ' וימוק' משם ממ"ש
 הרב כמה"ר חיד"א לה"ה בספר טור ברקת וכ"ך בשמו כמה"ר
 גדליה ז"ל בפיר' הילקוט ביחזקאל סימן ד' ועל כן אס' יש איות
 מקומות שרואים לתפוס במנהגם ללמוד המשניות הדפסתי אותם סוף הספר
 לכל יסיה חסר שום דבר מדפוסים הקודמים לזה :

קודם לימוד המשניות יאמר

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך
 כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה
 ידי להתפאר :

מסכת זרעים

מסכת ברכות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה
 שהכהנים נכנסים לאכור
 בתרומתן עד סוף האשמורת הראשונה דברי רבי
 אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר
 עד שיעלה עמוד השחר מעשה שבאו בנוי מבית
 המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא
 עדה עמוד השחר חייבים אתם לקרות ולא זו ברבד
 אלא

אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד
 שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואברים מצותן עד
 שיעלה עמוד השחר וכל הנאכלין ליום אחד מצותן עד
 שיעלה עמוד השחר אם בן למה אמרו חכמים עד
 חצות כדי להרחיק את האדם מן העברה :

חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על
 הטובה שנאמר ואהבת את אלהיך בכל
 לבבך ובכך נפשך ובכל מאדך בכל לבבך בשני
 יצריך ביצר טוב וביצר רע ובכל נפשך אפילו הוא
 נוטל את נפשך ובכל מאדך בכל ממונה דבר אחר
 בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לה הוי
 מודה לו במאד מאד לא יקל אדם את ראשו בנגד
 שער המזרח שהוא מכון בנגד בית קדש הקדשים
 לא יבגס להר הבית לא במקלו ולא במנעלו ולא
 בפונדתו ולא באבק שער רגליו ולא יעשנו קפנהריא
 ורקיקה מקד וחומר כל חותמי ברכות שהיו במקדש
 היו אומרים מן העולם משקלקלו האפיקורוסים ואמרו
 אין עולם אלא אחד התקינו שיהיו אומרים מן העולם
 ועד העולם והתקינו שיהא אדם שואל את שלום
 חברו כשם שנאמר והנה בעו בא מבית להם ואמר
 לקוצרים עמכם ויאמרו לו יברכה י ואומר י עמך
 גבור החיל ואומר ואל תבוז כי זקנה אמה ואומר עת
 לעשות ליי הפרו תורתך רבי נתן אומר הפרו תורתך
 משום עת לעשות ליי :

מסכת פאה אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
 והבכורים והראיון והמילות חסדים
 ותלמוד תורה אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם
 בעולם

בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא וארו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה כנגד כלם :

מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא יטול וכל מי שאינו צריך לטול ונוטל אינו מת מן הזקנה עד שיצטרך לבריות וכל מי שצריך לטול ואינו נוטל אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס אחרים משלו ועליו הכתוב אומר ברוך הנבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו וכן דין שדן דין אמת לאמתו וכל מי שאינו לא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו ונאמר צדק צדק תרדף וכל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעניו כהות שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים :

מסכת רמאי הקלים שבדמאי השיתין והרמין והעוררין ובנות שוח ובנות שקנה ונבלות התמרה והגופנין והנצפה וביחודה האוג והחמץ שביחודה והכסבר רבי יהודה אומר כל השיתין פטורין חוץ משל דופרה כל הרימין פטורין חוץ מרימי שקמונה כל בנות שקמה פטורות חוץ מן המוסטפות :

מי שהיו לו עשר שורות של עשר עשר בדי יין ואמר שורה החיצונה אחת מעשר ואין ידוע אי זו היא נוטל שתי חביות לוכסן חצי שורה החיצונה אחת מעשר ואין ידוע זו היא נוטל ארבע חביות מארבע זויות שורה אחת מעשר ואין ידוע אי זו היא נוטל שורה אחת מעשר ואין ידוע אי זו היא נוטל שתי שורות לוכסן חבית אחת מעשר ואין

ואין ידוע אי זו היא נוטל מכל חבית וחבית : מסכת כלאים החטים והזוגין אינן כלאים זה בזה השערים ושבולת שעל הכוסמים והשיפון הפול והספיר הפורקדן והטופח ופול הלבן והשעועית אינן כלאים זה בזה :

אותות הנרדן ואותות הכובסין אסורות משום כלאים התוכף תכיפה אחת אינה חבור ואין בה משום כלאים והישומטה בשבת פטור עשה שני ראשונה לצד אחד חבור ויש בה משום כלאים והישומטה בשבת חייב רבי יהודה אומר עד שישלש השק והקופה מצטרפין לכלאים :

מסכת שביעית עד אימתי חורשין בשדה האילן ערב שביעית בית שמאי אומרים כל זמן שהוא יפה לפני ובית הלל אומרים עד העצרת וקרובין דברי אלו להיות כדברי אלו :

המחזיר חוב בשביעית רוח חכמים נוחה הימנו הלוחה מן הגר שנתגירו בניו עמו לא יחזיר לבניו ואם החזיר רוח חכמים נוחה הימנו כל המטלטלים נקנין במשיחה וכל המקיים את דברו רוח חכמים נוחה הימנו :

מסכת תרומות חמשה לא יתרומו ואם תרמו אין תרומתן תרומה החרש והשוטה והקטן והתורם שאינו שלו נכרי שתתם את של ישראל אפילו ברשות אין תרומתו תרומה :

מדליקין שמן שרפה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובמבואות האפלין ועל גבי החולים ברשות כהן בת ישראל שנשאת לכהן והיא למודה לבא אצל

אביה אביה מדליק ברשותה מדליקין בבית המשתה
אבל לא בבית האבל דברי רבי יהודה ורבי יוסי אומר
בבית האבל אבל לא בבית המשתה רבי מאיר אומר
באן ובאן רבי שמעון מתיר באן ובאן :

מסכת מעשרות פ'לל אמרו במעשרות כל שהוא אוכל
ונשמר וגדוליו מן הארץ חייב
במעשרות ועוד פ'לל אחר אמרו כל שתחלתו אוכל
וסופו אוכל אף על פי שהוא שומרו להוסיף אוכל חייב
קטן וגדול . וכל שאין תחלתו אוכל אבל סופו אוכל
אינו חייב עד אשיעשה אוכל :

שום בעל בכי ובצל שר רכפא וגריסין הקלקין
והעושים המצרות רבי מאיר אומר אף הקרקס
רבי יוסי אומר אף הקוטנים פטורים מן המעשרות
ונלקחין מכל אדם בשביעית . זרע לוף העליון זרע
כרישים זרע בצלים זרע לפת וצנונות ושאר זרעוני
גנה שאינן נאכלים פטורים מן המעשרות ונלקחין מכל
אדם בשביעית שאף על פי שאביהן תרומה הרי אלו
יאכלו :

מסכת סעשר שני מעשר שני אין מוכרין אורתו ואין
ממשכנין אורתו ואין מחליפין
אורתו ולא שוקדין כנגדו וראי אומר אדם לחבירו
בירושלים היקף יין ותן לי שמן וכן שאר כל הפירות
אבל נותנין זה לזה מתנת חנם :

יוחנן כהן גדול העביר הודית המעשר אף הוא בטל
את המעוררים ואת הנוקפים ועד ימיו היה
פטיש מכה בירושלים ובמימי אין אדם צריך לשאול
על הבמאי :

מסכת הלה חמשה דברים חייבין בחלה החטים
והשעורים והכוסמים ושכולת שועל
ושיפון הרי אלו חייבין בחלה ומצטרפין זה עם זה
ואסורין בחדש מלפני הפסח ומלקצור מלפני העומר
ואם השרישו קודם לעומר העומר מתירן ואם לאו
אסורין עד שיבא העומר הבא :

בן אנטונינוס העלה בכורות מבבל ולא קבלו ממנו
יוסף הכהן הביא בכורי יין ושמן ולא קבלו ממנו אף
הוא העלה את בניו ובני ביתו לעשות פסח קטן
בירושלים והחזירוהו שלא יקבע הדבר הובה אריסטון
הביא בכוריו מאפמיה וקבלו ממנו מפני שאמרו
הקונה בסוריא פקונה בפרוד שבירושלים :

מסכת ערלה הנוטע לסוג ולקורות פטור מן הערלה רבי
יוסי אומר אפילו אמר הפנימי

למאכל והחיצון לסוג הפנימי חייב והחיצון פטור :
ספק ערצה בארץ ישראל אסור ובסוריא מותר
ובחוצה לארץ יורד ולוקח ובלבד שלא יראנו
לוקט כרם נטוע ירק וירק נמכר חוצה לו בארץ
ישראל אסור ובסוריא מותר ובחוצה לארץ יורד
ולוקט ובלבד שלא יקוט ביד החרש אסור מן
התורה בכל מקום והערלה הלכה והבלאים
מדברי סופרים :

מסכת בכורים יש מביאין בכורים וקורין מביאין וראי
קורין ויש שאינן מביאין אלו שאינן
מביאין הנוטע לתוך שדו והבריה לתוך של יחיד או
לתוך של רבים וכן המבריה מתוך של יחיד או מתוך
של רבים לתוך שדו הנוטע לתוך שדו והבריה לתוך
שדו

שלו ודרך היחיד ודרך הרבים באמצע הרי זה אינו
מביא רבי יהודה אומר כזה מביא :

למה אמרו הפבורים פנכסי כהן שהוא קונה מהם
עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל חוב
נוטל בחובו ואשה בכתובתה בספר תורה ורבי יהודה
אומר אין נותנין אותם אלא לחבר בטובה וחקמים
אומרים נותנין אותם לאנשי משמר והם מחלקין
ביניהם בקדשי המקדש :

סדר מועד

מסכת שבת יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים
ושתיים שהן ארבע בחוץ ביצד העני
עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את ידו
לפנים ונתן לתוף ידו של בעל הבית או שנטר מתוכה
והוציא העני חייב ובעל הבית פטור פשט בעל הבית
את ידו לחוץ ונתן לתוף ידו של עני או שנטר מתוכה
והכניס בעל הבית חייב והעני פטור פשט העני את ידו
לפנים ונטר בעל הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא
שניהם פטורים פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונטל
העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס שניהם פטורים :
מפירין גדרים בשבת ונשאלין לגדרים שהן לצורך
השבת פוקקין את המאור ומודדין את המטלית
ואת המקוה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא
שאור בן בטנית שפקקו את המאור בטפיה וקשרו את
המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו
ומדבריהם למדו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :
מסכת טורובין מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה
ימעט

ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך והרחב מעשר אמות
ימעט ואם יש לו צורת פתח אף על פי שהיא רחב
מעשר אמות אינו צריך למעט :

שרץ שנמצא במקדש כהן מוציא ברהמינו שלא
לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברוקא
רבי יהודה אומר בצברת של עין שלא לרבות את
הטומאה מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם
ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן גנס רבי
עקיבא אומר מקום שחייבין על זרוננו פרת ועד
שגגתו חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות
כופין עליו פסכתר רבי שמעון אומר מקום שהתירו
לך חכמים משקה נתנו לך שלא התירו לך אלא משום
שבות :

מסכת פסחים אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור
הנר כל מקום שאין מכניסין בו חמץ
אינו צריך בדיקה ולמה אמרו שתי שורות במרתף מקום
שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים שתי שורות על
פני כל המרתף ובית הלל אומרים שתי שורות
החיצונות שהן העליונות :

הפסח אחר חצות מטמא את הידים הפגול והנותר
מטמאין את הידים ברוך ברפת הפסח פטר
את שר זבח ברוך את שר זבח לא פטר את שר
פסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו
פוטרת זו ולא זו פוטרת זו :

מסכת חגיגה הכל חייבים בראיה חוץ מחרש שוטה וקטן
וטומטום ואנדרונינום ונשים ועבדים
שאינם משוחררים החגר והסומא והחולה והזקן ומי
שאינו

שאינו יכול לעלות ברגליו איזהו קטן כל שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות מירושלם לחר הבית דברי בית שמאי ובית הלל אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלם לחר הבית שנאמר שלש רגלים :

ביצר מעבירין על טהרת העזרה מטבילין את הכלים שהיו במקדש ואומרים להם הזהרו שלא תגעו בשלחן (ובמנוחה) ותטמאוהו כל הכלים שהיו במקדש טענין טבילה חוץ ממזבח הזהב ומזבח הנחשת מפני שהן בקרקע דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים מפני שהן מצפין :

מסכת יום טוב ביצה שנוקדה ביום טוב בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל בית שמאי אומרים שאור בכזית וחמץ בככזבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית : מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין את הביתיות אלו הן ביתיות הלנות בעיר מדבריות הלנות באפר :

מסכת מועד קטן משקין בית השלחין במועד ובשביעית בין טמעין שיצא בתהלה בין ממעין שלא יצא בתהלה אבל אין משקין לא ממי הנשמים ולא ממי הקילון ואין עושין עוגיות לגפנים : בראשי חדשים בחנכה ובפורים מענות ומטפחות בזה ובזה אבל לא מקוננות נקבר המת לא מענות ולא מטפחות איזהו ענוי שקדן עונות באחת

קינה

קינה שאחת מדברת וקדן עונות אחריה שנאמר ולמדנה בנותיכם נהי ואשר רעותה קינה אבל לעתיד לבא הוא אומר בלע המות לנצח ומחה יי אלהים דמעה מעל כל פנים וגומר :

מסכת ראש השנה ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים

באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה רבי אליעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחר בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו :

סדר תקיעות שלש של שלש שיעור תקיעה בשלש תרועות שיעור תרועה בשלש יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא אחת מי שברך ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומריע ותוקע שלש פעמים בשם ששליח צבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח צבור מוציא את הרבים ידי חובתן :

מסכת יומא שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשבת פדהדרין ומתקינין לו כהן אחר תחתיו שמא יארע בו פסול רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמא תמות אשתו שנאמר וכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו אמרו לו אם כן אין לדבר סוף :

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה אחטא ויום הכפורים מכפר אין יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם למקום

למקום יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו
 אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו את זה
 דרש רבי אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני יי
 תטהרו עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר
 עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד
 שירצה את חבירו אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל
 לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים
 שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר
 מקוה ישראל יי מה מקוה מטהר את הטמאים אף
 הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל :

מסכת סוכה סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה
 פסולה רבי יהודה מכשיר ושאינה
 גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה שלש דפנות ושחמתה
 מרבה מצלתה פסולה סכה ישנה בית שמאי פוסלין
 ובית הלל מכשירין ואיזו היא סכה ישנה כל שעשאה
 קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לישם חג אפילו
 מתחלת השנה פשרה :

חל להיות יום אחד להפסיק בנותים משמר שזמנו
 קבוע היה נוטר עשר חלות והמתעבב נוטר שתים
 ובשאר ימות השנה הנכנס נוטר שש והיוצא נוטר שש
 רבי יהודה אומר הנכנס נוטר שבע והיוצא נוטר חמש
 הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום בלגה לעולם
 חולקת בדרום וטבעתה קבועה וחלונה סתומה :
 מסכת תענית מאימתי מזכירין גבורות גשמים רבי אליעזר
 אומר מיום טוב הראשון שר חג
 רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון של חג אמר לו רבי
 יהושע הואיר ואין הגשמים סימן ברכה בחג למה הוא
 מזכיר

מזכיר אמר לו רבי אליעזר אף אני לא אמרתי לשאול
 אלא להזכיר משיב הרוח ומזריד הגשם בעונתו אמר
 לו אם כן לעולם יהא מזכיר :

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים
 לישראל בחמשה עשר באב וכיום הכפורים
 שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין שלא
 לבייש את מי שאין לו כל הכלים טעונין טבילה ובנות
 ירושלים יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור
 שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך אל תתן עיניך
 בנוי תן עיניך במשפחה שקר החן והבל היופי אשה
 יראת יי היא תתהלל ואומר תנו לה מפרי ידיך
 ויתללוה בשערים מעשיה וכן הוא אומר צאינה וראינה
 בנות ציון במקדש שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
 חתנתו וביום שמחת לבו ביום חתנתו זה מתן תורה
 וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה
 בימינו אמן :

מסכת שקלים באחד באדר משמיעין על השקלים ועל
 הכלאים בחמשה עשר בו קורין את
 המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות
 ואת מקואות המים ועושין כל צרכי הרבים ומצנינין את
 הקברות ויוצאין אף על הכלאים :

אברי התמיד נתנין מחצי כבש ולמטה במערב ושל
 מוספין נתנין מחצי כבש ולמטה במזרח ושל
 ראשי חדשים נתנין על פרנב המזבח למעלה
 השקלים והכפורים אין נוהגין אלא בפני הבית אבל
 מעשר דגן ומעשר בהמה והבכורות נוהגין בין בפני
 הבית בין שלא בפני הבית המקדש שקלים ובכורים

הרי זה קדש רבי שמעון אומר האומר בבורים קדש
אינן קדש :

מסכת מנילה מגלה נקראת באחד עשר בשנים עשר
בשלשה עשר בארבעה עשר בחמשה
עשר לא פחות ולא יותר ברבין המוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין בחמשה עשר כפרים ועירות גדולות
קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים מקדימין ליום
הכניסה :

מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם מעשה תמר נקרא
ומתרגם מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם
והשני נקרא ולא מתרגם ברבת כהנים מעשה דוד
ואמנון לא נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרפכה
ורבי יהודה מתיר רבי אליעזר אומר אין מפטירין
בהודיע את ירושלים :

מסכת נשים

מסכת יבמות חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן וצרות
צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד
סוף העולם ואלו הן בתו ובת בתו ובת בנו בת
אשתו ובת בנה ובת בתה חמותו ואם חמותו ואם
חמיו אחותו מאמו ואחות אמו ואחות אשתו ואשת
אחיו מאמו ואשת אחיו שלא היה בעולמו וכלתו הרי
אלו פוטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן החליצה ומן
היבום עד סוף העולם וכך אם מתו או מאנו או
נתגרשו או שנמצאו אילוניות צרותיהן מותרות ואי
אתה יכול לומר בחמותו (ובאם חמותו) ובאם חמיו
שנמצאו אילוניות או שמאנו :

אמר

קי

אמר רבי עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה
מצאני נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי
שאין משיאין את האשה על פי עד אחד אלא רבי
יהודה בן בבא ונומתי לו בן הדברים אמר לי אמור
להם משמי אתם יודעים שהמדינה הזאת משובשת
בגיסות מקבלני מרבן גמליאל הזקן שמשיאין את
האשה על פי עד אחד וכשבאתי והרצתי הדברים
לפני רבן גמליאל שמח לדברי ואמר מצאנו חבר לרבי
יהודה בן בבא מתוך הדברים גזפר רבן גמליאל
שנהרגו הרוגים בתל ארזא והשיא רבן גמליאל הזקן
נשותיהם על פי עד אחד (והוזקו להיות משיאין
על פי עד אחד) והוזקו להיות משיאין עד מפי עד
מפי עבד מפי אשה מפי שפחה רבי אליעזר ורבי
יהושע אומרים אין משיאין את האשה על פי עד אחד
רבי עקיבא אומר לא על פי אשה ולא על פי עבד
ולא על פי שפחה ולא על פי קרובים אמרו לו
מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התמרים וחקה
אחד מהם בדרך והביאוהו בפונדק ובחזרתם אמרו
לפונדקית איה חבירנו אמרה להם מרת וקברתיו
והשיאו את אשתו אמרו לו ולא תהא כהנת
כפונדקית אמר להם לכשתהא פונדקית נאמנת
הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה
שהיה בידו :

מסכת כתובות בתולה נשאת ליום הרביעי ואלמנה ליום
החמישי שפעמים בשבת בתי
דינין יושבין בעירות ביום השני וביום החמישי שאם
היה לו טענת בתולים היה משכים לבית דין :

הכל

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין . הכל
 מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין . אחד האנשים
 ואחד הנשים . נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ
 ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל . נשא אשה
 בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות ארץ
 ישראל . נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל
 נותן לה ממעות ארץ ישראל . רבן שמעון בן גמליאל
 אומר נותן לה ממעות קפוטקיא נשא אשה בקפוטקיא
 וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות קפוטקיא :

מסכת קדושים האשה נקנית בשלשה דרכים וקונה את
 עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף
 בשטר ובביאה בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה
 דינר . ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה
 ובמה היא פרוטה אחד משמונה באיסור האטלקי
 וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל היבמה נקנית
 בביאה וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם :

רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה ולא ישנו שני
 רוקים בטלית אחד וחכמים מתירין כל שעסקו
 (ס"א שאומנותו) עם הנשים לא יתיחד עם הנשים ולא
 ילמד אדם את בנו ואמנות בין הנשים רבי מאיר אומר
 לעולם ילמד אדם את בנו ואמנות נקיה וקדה ויתפלל
 למי שהעשר והנכסים שלו שאין אומנות שאין בה
 עניות ועשירות שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן
 האומנות אלא הכל לפי זכותו . רבי שמעון בן אלעזר
 אומר ראית מימיה חיה ועוף שיש להם אומנות והן
 מתפרנסין שלא בצער והלא לא נבראו אלא לשמשני
 ואני נבראתי לשמש את קוני ומה אלו שנבראו
 לשמשני

לשמשני הם מתפרנסין שלא בצער . אני שנבראתי
 לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא
 שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי אבא גורין איש
 צידן אומר משום אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו
 חמר גמל ספר ספן רועה וחנוני שאומנותן אומנות
 לסטים . רבי יהודה אומר משמו החמרין רבן רשעים
 הנמלים רבן כשרין הספנין רבן חסידים טוב שברופאים
 לגיהנם והכשר שבטבחים שותפו של עמלק רבי
 נהוראי אומר מניח אני כר אומניות שבעולם ואיני
 מלמד את בני אלא תורה שאדם אוכל משכרה בעולם
 הוה והקרן קיימת לו לעולם הבא . ושאר כל אומניות
 אינן בן כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי
 יסורין ואינו יכול לעסוק במלאכתו הרי הוא מת ברעב
 אבל התורה אינה בן אלא משמרתו מכל רע בנערותו
 ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו בנערותו מה הוא
 אומר וקווי יי יחליפו כח בזקנותו מר הוא אומר עוד
 ינובון בשיבה וכן הוא אומר באברהם אבינו . ואברהם
 זקן בא בימים ויי ברך את אברהם בכל . מצינו שקיים
 (ס"ב שעשה) אברהם אבינו את כל התורה בלה ער
 שלא נתנה שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי
 וישמור משמרת מצותי חקותי ותורותי :

מסכת גיטין המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני
 נכתב ובפני נחתם רבן גמליאל אומר
 אף המביא מן הרקם ומן החגר רבי אליעזר אומר
 אפילו מכפר רודים לרוד וחכמים אומרים אינו צריך
 שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת
 הים והמוליד והמביא ממדינה למדינה ממדינת הים
 צריך

צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם רבן שמעון בן גמליאל אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא :

בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם בן מצא בה דבר ערוה שנאמר כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר רבי עקיבא אומר אפילו מצא אחרת נאה הימנה שנאמר והיה אם לא תמצא חן בעיניו :

מסכת סוטה המקנא לאשתו רבי אליעזר אומר מקנא לה על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו רבי יהושע אומר מקנא לה על פי שנים ומשקה על פי שנים :

משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים משמת בן עזאי בטלו השקדנים משמת בן זומא בטלו הדרשנים משמת רבי יהושע פסקה טובה מן העולם משמת רבן שמעון בן גמליאל בא גובאי ורבו צרות משמת רבי אלעזר בן עזריה פסק העושר מן החכמים משמת רבי עקיבא בטל כבוד התורה משמת רבי חנינא בן דוסא בטלו אנשי מעשה משמת רבי יוסי קטנותא פסקו חסידים ולמה נקרא שמו קטנותא שהיה קטנותן של חסידים משמת רבן יוחנן בן זכאי בטל זיו החכמה משמת רבן גמליאל הזקן בטל כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות משמת רבי ישמעאל בן פאבי בטל זיו הכהונה משמת רבי בטלה ענוה ויראת חטא רבי פינחס בן יאיר אומר משחרב בית המקדש בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם ונדדדלו אנשי מעשה ונברו בעלי זרע ובעלי לשון ואין

ואין דורש ואין מבקש ואין שואל על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים רבי אליעזר הגדול אומר מיזם שחרב בית המקדש שרו חכימיא למהוי בספריא וספריא כחונא וחונא כעמא דארעא ועמא דארעא אזלא ודדדלא ואין שואל ואין מבקש על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים בעקבות משיחא הוצפא יסנא ויוקר יאמיר ההפן התן פריה והתן ביוקר והמלכות תהפך למינות ואין תוכחה בית ועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבלן ישום ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו והכמרת סופרים תסרה ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ילבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מנבל אב בת קמה באמה בלה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פני הדור בפני הכלב הבן אינו מתבייש מאביו ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים : רבי פינחס בן יאיר אומר זריות מביאה לידי נקיות ונקיות מביאה לידי טהרה וטהרה מביאה לידי פרישות ופרישות מביאה לידי קדושה וקדושה מביאה לידי ענוה וענוה מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי חסידות וחסידות מביאה לידי רוח הקדש ורוח הקדש מביאה לידי תחיית המתים ותחיית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב אמין :

מסכת נדרים כל כנוני נדרים כנדרים וחרמים כחרמים ושבועות כשבועות ונזירות כנזירות האומר לחבירו מודרני ממך מופרשני ממך מרוחקני ממך שאיני אוכל לך שאיני טועם לך אסור מנודה אני לך רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר כנדרים רשעים

גדר בנזיר ובקרבן ובשבועה כגדרי כשרים לא אמר
בלום כגדבותם גדר בנזיר ובקרבן :

בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונוטלות
כתובה האומרת טמאה אני לך שמים
ביני לבינה נטולה אני מן היהודים חזרו לומר שלא
תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה
אלא האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה
שמים ביני לבינה יעשו דרך בקשה נטולה אני מן
היהודים יפר חלקו ותהא משמשתו ותהא נטולה מן
היהודים :

מסכת נזיר כל כגויי נזירות כגזירות האומר אהא הרי
זה נזיר או אהא נזה נזיר נזיק נזיח פזיח
הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל
הרי עלי לשרוח פרע הרי זה נזיר הרי עלי צפורים
רבי מאיר אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר :

נזיר היה שמואל כדברי רבי נהוראי שנאמר ומורה
לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון מורה ונאמר
בשמואל מורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף
מורה האמורה בשמואל נזיר אמר רבי יוסי והלא אין
מורה אקא של בשר ודם אמר לו רבי נהוראי והלא
כבר נאמר ויאמר שמואל איך אלק ושמע שאור
והרגני שכבר היה עליו (מזרא) של בשר ודם :

סדר נזיקין

מסכת בבא קמא ארבעה אבות נזיקין השור והבור
והמבעה וההבוער לא הרי
השור כהרי המבעה ולא הרי המבעה כהרי השור
ולא

ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים כהרי האש שאין בו
רוח חיים ולא זה וזה שדרבן ליקף ולהזיק כהרי
הבור שאין דרכו ליקף ולהזיק הצד השונה שבהן
שדרבן להזיק ושמירתו עליה וכשהזיק חב המזיק
לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ :

מוכין שהכובס מוציא הרי אלו שלו ושהסורק מוציא
הרי אלו של בעל הבית הכובס נוטר שלשה
חומין והן שלו יתר מכן הרי אלו של בעל הבית אם
היה השחור על גבי הלבן נוטר את הכר והן שלו החיט
ששיר מן החוט כרי לתפור בו ומטלית שהיא שלש על
שלש הרי אלו של בעל הבית מה שהחרש מוציא
במעצד הרי אלו שלו ובכשיר שר בעל הבית ואם היה
עושה אצל בעל הבית אף הנסורת שר בעל הבית :

מסכת בבא מציעא שנים אוחזין בטלית זה אומר אני
מצאתיה וזה אומר אני

מצאתיה זה אומר כלה שלי וזה אומר כלה שלי זה
ישבע שאין לו בה פחות מחציה וזה ישבע שאין לו בה
פחות מחציה ויחלוקו זה אומר כלה שלי וזה אומר
חציה שלי האומר כלה שלי ישבע שאין לו בה פחות
משלשה חלקים והאומר חציה שלי ישבע שאין לו בה
פחות מרביע זה נוטר שלשה חלקים וזה נוטר רביע:
שתי גנות זו על גב זו והירק בנתים רבי מאיר אומר
שר עליון רבי יהודה אומר של תחתון אמר רבי

מאיר אם ירצה העליון ליקח את עפרו אין כאן ירק
אמר רבי יהודה אם ירצה התחתון למלא את גנתו
עפר אין כאן ירק אמר רבי מאיר מאחר ששניהן
יכולין למחות זה על זה רואין מהיכן ירק זה חי אמר

רבי שמעון כל שהעליון יכול לפשוט את ידו וליטול
הרי הוא שלו והשאר של תחתון :

מסכת בכא כהרא השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר
בזנין את הכותל באמצע

מקום שנהגו לבנות גויל גזית כפיסין לבנים בונים
הכל כמנהג המדינה בגויל זה נותן שלשה טפחים וזה
נותן שלשה טפחים בגזית זה נותן טפחים ומהצה וזה
נותן טפחים ומהצה בכפיסין זה נותן טפחים וזה נותן
טפחים בלבנים זה נותן טפח ומהצה וזה נותן טפח
ומהצה לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים שר
שניהם :

המלוה את חבירו בשטר גובה מנכסים משועבדים
על ידי עדים גובה מנכסים בני חורין הוציא
עליו כתב ידו שהוא חייב לו גובה מנכסים בני חורין
ערב הוציא לאחור חתום שטרות גובה מנכסים בני
חורין מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר גובה מנכסים
בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה ר"א מנכסים
משועבדין ור"א מנכסים בני חורין אמר לו למה אמר לו
הרי החונק את אחר בשוק ומצאו חבירו ואמר לו
הנח לו ואני נותן לך פטור שלא עד אמונתו הלוהו
ואיזהו ערב שהוא חייב הלוהו ואני נותן לך חייב שכן
עד אמונתו הלוהו אמר רבי ישמעאל הרוצה שיחכים
יעסוק בדיני ממונות שאין לך מקצוע בתורה גרור
מהן שהן כמעין הנובע והרוצה שיעסוק בדיני ממונות
ישמש את שמעון בן ננס :

מסכת סנהדרין דיני ממונות בשלשה גזילות וחבלות
בשלשה נזק וחצי נזק תשלומי כפל
ותשלומי

ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה האונס והמפתה
והמוציא שם רע בשלשה דברי רבי מאיר וחכמים
אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה משום שיש
בו דיני נפשות :

המתנבא בשם עבודת אלילים ואומר בך אמרה
עבודת אלילים אפילו כגון את ההלכה לטמא

את הטמא ולטהר את הטהור הבא על אשת איש
כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין אף על פי שלא
נבעלה הבא עליה הרי זה פחנק וזוממי ברת כהן
ובעלה שכל הזוממין מקדימין לאותה מיתה חוץ
מזוממי ברת כהן ובעלה :

מסכת מכות פיצד העדים נעשים זוממין מעידין אנו
באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן

חלוצה אין אומרין יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה
תחתיו אלא לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני
שהוא חייב לגלות אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא
לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני שגרש את
אשתו ולא נתן לה כתובתה והלא בין היום ובין למחר
סופו לתן לה כתובתה אומדין כמה אדם רוצה לתן
בכתובתה שר זו שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם
מתה יירשנה בעלה מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב
לחבירו אסף זה על מנת לתנן לו מכאן ועד שלשים יום
והוא אומר מכאן ועד עשר שנים אומדים כמה אדם
רוצה לתן ויהיו בידו אסף זה בין נותנן מכאן ועד
שלשים יום בין נותנן מכאן ועד עשר שנים :

רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
ומצות

ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
 מסכת שבועות שבועות שתיים שהן ארבע ידיעות
 הטומאה שתיים שהן ארבע
 יציאות השבת שתיים שהן ארבע מראות נגעים שנים
 שהן ארבעה :

היכן שורי אמר לו איני יודע מה אתה סח והוא
 שמרת או נשבר או נשבה או נגנב או נאבד
 משביעה אני ואמר אמן חייב אמר לנושא שבר
 והשובר היכן שורי אמר לו מת והוא שנשבר או
 נשבה נשבר והוא שמרת או נשבה נשבה והוא שמרת
 או נשבר נגנב והוא שנאבד נאבד והוא שנגנב
 משביעה אני ואמר אמן פטור מת או נשבר או נשבה
 והוא שנגנב או נאבד משביעה אני ואמר אמן חייב
 נאבד או נגנב והוא שמרת או נשבר או נשבה
 משביעה אני ואמר אמן פטור זה הכלל כל המשנה
 מחובה לחובה ומפטור לפטור ומפטור לחובה פטור
 מחובה לפטור חייב זה הכלל כל הנשבע להקל על
 עצמו חייב להחמיר על עצמו פטור :

מסכת עדיות שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן והלל
 אומר מפקידה לפקידה אפילו לימים
 הרבה וחכמים אומרים לא פדברי זה ולא פדברי זה
 אלא מעת לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה
 ומפקידה לפקידה ממעטת על יד מעת לעת כל אשה
 שיש לה וסת דייה שעתה המשמשת בעדים הרי זו
 כפקידה וממעטת על יד מעת לעת ועל יד מפקידה
 לפקידה :

אמר רבי יהושע מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי
 ששמע

ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני
 שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא
 לרחק המקורבים בזרוע ולקרב המרוחקים בזרוע
 משפחת בית צריפה היתה בעבר הירדן ורחקה בן
 ציון בזרוע ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ציון
 בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב
 רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק רבי שמעון
 אומר להשוות המחלוקת וחכמים אומרים לא לרחק
 ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם שנאמר הנה
 אנכי שולח לכם את אליה הנביא וגומר והשיב לב
 אבות על בנים ולב בנים על אבותם :

מסכת עבודת כוכבים לפני אידיהן של עובדי אלילים
 שלשה ימים אסור לשאת
 ולתת עמהם להשאילן ולשאור מהן להלוותן וללוות
 מהן לפורען ולהפרע מהן רבי יהודה אומר נפרעין מהן
 מפני שהוא מיצר לו אמרו לו אף על פי שמיצר הוא
 עבשיו שמח הוא לאחר זמן :

הלוקח כלי תשמיש מן הנזיר את שדרבו להטביל
 יטביל להגעיר יגעיר ללבן באור ילבן באור
 השפור והאסכלה מלבנן באור והספין שפה והיא
 טהורה :

מסכת אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע
 ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
 ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו
 שלשה דברים הוו מתונים בדין ורחמידין תלמידים
 הרבה ועשו סיג לתורה :

כך מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו
 אלא

אָרְאָ לְכַבֹּדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַנִּקְרָא בְשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי
 בְּרֵאתוֹ יִצְרְתוּ אֵף עֲשִׂיתוּ וְאוֹמֵר יי יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 רַבִּי חֲנֻנְיָה בֶן עֲקִישָׁא אוֹמֵר רַצָּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָּה הַרְבֵּה לְהֵם תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יי הַפִּיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר :
 מִסַּכַּת הוֹרִיית הוֹרוֹ בֵּית דִּין לְעִבּוֹר עַל אַחַת מִכָּל מִצְוֹת
 הָאֱמוּרֹת בַּתּוֹרָה וְהַלֶּךְ הַיְחִיד וְעֵשָׂה
 שׁוֹגֵג עַל פִּיהֶם בֵּין שְׁעֵשׂוּ וְעֵשָׂה עִמָּהֶן בֵּין שְׁעֵשׂוּ וְעֵשָׂה
 אַחֲרֵיהֶן בֵּין שְׁלֵא עֵשׂוּ וְעֵשָׂה פְטוֹר מִפְּנֵי שֶׁתָּלָה בְּבֵית
 דִּין הוֹרוֹ בֵּית דִּין וַיִּדַע אַחַד מֵהֶן שֶׁטָּעוּ אוֹ תִלְמִיד וְהוּא
 רָאוּי לְהוֹרָאָה וְהִלֵּךְ וְעֵשָׂה עַל פִּיהֶן בֵּין שְׁעֵשׂוּ וְעֵשָׂה
 עִמָּהֶן בֵּין שְׁעֵשׂוּ וְעֵשָׂה אַחֲרֵיהֶן בֵּין שְׁלֵא עֵשׂוּ וְעֵשָׂה
 הָרִי זֶה חַיִּיב מִפְּנֵי שְׁלֵא תָלָה בְּבֵית דִּין זֶה הַכֹּלֵל
 הַתּוֹלָה בְּעֵצְמוֹ חַיִּיב וְהַתּוֹלָה בְּבֵית דִּין פְטוֹר :

סדר קדשים

מִסַּכַּת זְבָחִים כָּל הַזְּבָחִים שֶׁנֶּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן כְּשֵׁרִים
 אָרְאָ שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חוּבָה
 חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן הַחֲטָאת הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ וְהַחֲטָאת כָּבֵד
 זִמְן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אֵף הָאֲשָׁם הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ
 וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם כָּבֵד זִמְן אִמֵּר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַחֲטָאת
 בְּזָאָה עַל חֲטָא וְהָאֲשָׁם בָּא עַל חֲטָא מֵהַ חֲטָאת פְּסוּלָה
 שְׁלֵא לְשִׁמָּה אֵף הָאֲשָׁם פְּסוּל שְׁלֵא לְשִׁמּוֹ :

ארו

קטו

אֵלוֹ קְדָשִׁים קָרְבָּיִן בְּמִשְׁכַּן קְדָשִׁים שֶׁהַקְדָּשׁוֹ לְמִשְׁכַּן
 קָרְבָּנוֹת הַצְּבוֹר קָרְבָּיִן בְּמִשְׁכַּן וְקָרְבָּנוֹת הַיְחִיד
 בְּבִמְדָה וְקָרְבָּנוֹת הַיְחִיד שֶׁהַקְדָּשׁוֹ לְמִשְׁכַּן יִקְרְבוּ
 בְּמִשְׁכַּן וְאִם הַקְרִיבֵן בְּבִמְדָה פְטוֹר מֵהַ בֵּין בְּמַת יְחִיד
 לְבַמַּת צְבוֹר סְמִיכָה וְשִׁחִיטַת צֶפּוֹן וּמִתָּן סְכִיב וְתַנּוּפָה
 וְהַגֵּשָׁה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵין מִנְחָה בְּבִמְדָה וְכִיהוּן
 וּבִגְדֵי שֵׁרֵת וּכְלֵי שֵׁרֵת וְרִיחַ גִּיחוּחַ וּמַחֲוִיצָה בְּדָמִים
 וְרוּחַץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם אֲבָל הַזִּמְן וְהַנּוֹתֵר וְהַטְּמֵא שׁוּן
 בָּזָה וּבָזָה :

מִסַּכַּת מִנְחוֹת כָּל הַמִּנְחוֹת שֶׁנֶּקְמְצוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן כְּשֵׁרוֹת
 אָרְאָ שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חוּבָה חוּץ
 מִמִּנְחַת חוּטָא וּמִנְחַת קִנְאוֹת מִנְחַת חוּטָא וּמִנְחַת
 קִנְאוֹת שֶׁקְמָצוּ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן נִתֵן בְּכָלִי וְהַלֶּךְ וְהַקְטִיר
 שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן אוֹ לְשִׁמּוֹן וְשְׁלֵא לְשִׁמּוֹן אוֹ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן
 וְלְשִׁמּוֹן פְּסוּלוֹת כִּיִּצֵר לְשִׁמּוֹן וְשְׁלֵא לְשִׁמּוֹן לְשֵׁם מִנְחַת
 חוּטָא וְלְשֵׁם מִנְחַת נְדָבָה אוֹ שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן וְלְשִׁמּוֹן לְשֵׁם
 מִנְחַת נְדָבָה וְלְשֵׁם מִנְחַת חוּטָא :

נֶאֱמַר בְּעוֹלֹת הַבְּהֵמָה אִשָּׁה רִיחַ גִּיחוּחַ (וּבְעוֹלֹת
 הָעוֹף אִשָּׁה רִיחַ גִּיחוּחַ) וּבְמִנְחַת אִשָּׁה רִיחַ
 גִּיחוּחַ לְלִמַּד שֶׁאַחַד הַמְרַבֵּה וְאַחַד הַמִּמְעִיט וּבִלְבַד
 שִׁיבּוּיֵן אָדָם אֶת דַּעְתּוֹ לְשִׁמּוֹן :

מִסַּכַּת חוּלִין הַכֹּל שׁוֹחֲטִין וְשִׁחִיטָתוֹ כְּשֵׁרָה חוּץ מִחֲרֵשׁ
 שׁוֹמֵה וְקָטַן שְׁמָא יִקְלְקְלוּ בְּשִׁחִיטָתוֹ
 וְכֹלן שֶׁשִּׁחֲטוּ וְאַחֲרֵים רוֹאִין אוֹתוֹ שִׁחִיטָתוֹ כְּשֵׁרָה
 שִׁחִיטַת נִכְרִי נִבְלָה וּמִטְמָאָה בְּמִשָּׂא הַשׁוֹחֵט בְּלִיקְרָה
 וְכֵן הַסּוּמָא שֶׁשִּׁחֲט שִׁחִיטָתוֹ כְּשֵׁרָה הַשׁוֹחֵט בְּשִׁבְרַת
 וְכִיּוֹם הַכְּפֹרִים אֵף עַל פִּי שְׁמַתְחִיב בְּנִפְשׁוֹ שִׁחִיטָתוֹ

כשרה

בְּשֵׁרָה :

לֹא יִטּוֹל אָדָם אֶם עַל בָּנִים אֶפִּילוּ לְטַהֵר אֶת הַמְצוּרָע
וּמֵה אֶם מְצוּה קִלְה שֶׁהִיא כְּאִסּוּר אֲמֵרָה תוֹרָה
לְמַעַן יִטֵּב לָךְ וְהִאֲרַכְתָּ יָמִים קָרָ וְחוֹמֵר עַל מְצוֹת
חֲמוּרוֹת שֶׁבַתוֹרָה :

מִסַּכַּת כְּבוֹרוֹת הַלּוֹקֵחַ עוֹבֵר חֲמוּרוֹ שֶׁל גִּבְרִי וְהַמוֹכֵר לוֹ
אֶף עַרְפֵי שְׂאִינוֹ רִשְׁאִי וְהַמְשַׁתְּתֵף לוֹ
וְהַמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ וְהַנּוֹתֵן לוֹ בְּקִבְלָה פְטוּר מִן הַבְּכוּרָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל אֲכָל לֹא בְּאַחֲרִים כִּהְנִים וְלוֹיִם פְטוּרִין
מִקָּל וְחוֹמֵר אֶם פְטוּרוֹ שֶׁר יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבָּר הִזָּן הוּא
שִׁפְטוֹ שֶׁל עֲצָמָן :

יֵצְאוּ שְׁנַיִם כְּאֶחָד מוֹנֶה אוֹתָן שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִנָּאן אֶחָד
תְּשִׁיעַ וְעֵשִׂירִי מְקוּדְקִיין יֵצְאוּ תְשִׁיעַ וְעֵשִׂירִי
כְּאֶחָד תְּשִׁיעַ וְעֵשִׂירִי מְקוּדְקִיין קָרָא לְתִשְׁעֵי עֵשִׂירִי
וְלְעֵשִׂירִי תְשִׁיעַ וְלֹא אֶחָד עֵשֶׂר עֵשִׂירִי שֶׁלִּשְׁתֵּן מְקוּדְשִׁין
הַתְּשִׁיעַ נֹאכָל בְּמוֹמוֹ וְהַעֵשִׂירִי מֵעֵשֶׂר וְאֶחָד עֵשֶׂר
קָרַב שְׁלָמִים וְעוֹשֶׂה תְמוֹרָה דְבָרֵי רַבִּי מֵאִיר . אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה וְכִי יֵשׁ תְמוֹרָה עוֹשֶׂה תְמוֹרָה אָמְרוּ מִשׁוּם
רַבִּי מֵאִיר אֵלוֹ הִיא תְמוֹרָה לֹא הִיא קָרַב . קָרָא
לְתִשְׁעֵי עֵשִׂירִי וְלְעֵשִׂירִי עֵשִׂירִי וְלֹא אֶחָד עֵשֶׂר עֵשִׂירִי .
אִין אֶחָד עֵשֶׂר מְקוּדֵשׁ זֶה הַכֹּל כֹּל שֶׁלֹּא נֶעְקַר שֵׁם
עֵשִׂירִי מִמֶּנּוּ אִין אֶחָד עֵשֶׂר מְקוּדֵשׁ :

מִסַּכַּת עֵרְכִין הַכֹּל מְעַרְכִין וְנֶעְרְכִין נוֹדְרִים וְנֶדְרִים כִּהְנִים
וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים נְשִׁים וְעַבְדִּים טוֹמְטוֹם
וְאֵנְדְרוּ וְנִגְנוֹם נוֹדְרִים וְנֶדְרִים וְנֶעְרְכִין אֲבָל לֹא נֶעְרְכִין
שְׂאִינוֹ נֶעְרָךְ אֶלֶּא זָכָר וְדָאִי וְנִקְבָה וְדָאִית חֲרִישׁ שׁוֹמֵה
וְקָטָן נֶדְרִין וְנֶעְרְכִין אֲבָל לֹא נוֹדְרִין וְלֹא מְעַרְכִין מִפְּנֵי
שְׂאִין

שְׂאִין בָּהֶם דַּעַת פְּחוּת מִבֶּן הַדֵּשׁ נֶדֶר אֲבָל לֹא נֶעְרָךְ :
יִשְׂרָאֵל שִׁירֵשׁ אֶת אָבִי אָמוֹ לוֹי אִינוֹ גּוֹאֵל בְּסִדְרָה הִזָּה
וְכֵן לוֹי שִׁירֵשׁ אֶת אָבִי אָמוֹ יִשְׂרָאֵל אִינוֹ גּוֹאֵל
בְּסִדְרָה הִזָּה . שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְתִי עֵרִי הַלּוֹיִם עַד שֶׁיִּהְיֶה
לוֹי וּבְעֵרִי הַלּוֹיִם דְּבָרֵי רַבִּי . וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אִין
הַדְּבָרִים אֲמוּרִים אֶלֶּא בְעֵרִי הַלּוֹיִם אִין עוֹשִׂין שְׂדֵה
מְגֵרֵשׁ וְלֹא מְגֵרֵשׁ שְׂדֵה וְלֹא מְגֵרֵשׁ עֵיר וְלֹא עֵיר
מְגֵרֵשׁ . אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמַה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּעֵרִי
הַלּוֹיִם אֲבָל בְּעֵרִי יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין שְׂדֵה מְגֵרֵשׁ וְלֹא
מְגֵרֵשׁ שְׂדֵה מְגֵרֵשׁ עֵיר וְלֹא עֵיר מְגֵרֵשׁ כְּדִי שֶׁלֹּא יַחְרִיבוּ
אֶת עֵרֵי יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים וְהַלּוֹיִם מוֹכְרִים לְעוֹלָם וְגֹאֲלִים
לְעוֹלָם . שֶׁנֶּאֱמַר גֹּאֲלֵת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹיִם :

מִסַּכַּת תְּמוּרָה הַכֹּל מְמִירִים אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נְשִׁים לֹא
שְׂאֵדָם רִשְׁאִי לְהַמִּיר אֶלֶּא שְׂאֵם הַמִּיר
מוֹמֵר וְסוֹפֵג אֶת הָאֲרָבַעִים הַכֹּהֲנִים מְמִירִים אֶת שְׁלֹהֶם
וְיִשְׂרָאֵל מְמִירִים אֶת שְׁלֹהֶם אִין הַכֹּהֲנִים מְמִירִים לֹא
בַחֲטָאת וְלֹא בְּאִשָּׁם וְלֹא בְּבָכוֹר . אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן
נוּרִי וְכִי מִפְּנֵי מַה אִין מְמִירִים בְּבָכוֹר . אָמַר לוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא חֲטָאת וְאִשָּׁם מִתְּנָה לַכֹּהֵן וְהַבְּכוֹר מִתְּנָה לַכֹּהֵן
מַה חֲטָאת וְאִשָּׁם אִין מְמִירִין בּוֹ אֶף הַבְּכוֹר לֹא יִמִּירֵנוּ
בּוֹ . אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מַה לִּי אִינוֹ מְמִיר בַּחֲטָאת
וְאִשָּׁם שְׂאִין וְכִין בְּהֵן בְּחֵיחֵן תֵּאֱמַר בְּבָכוֹר שׁוֹכֵין בּוֹ
בְּחֵייוֹ . אָמַר לוֹ רַבִּי עֲקִיבָא וְהִלָּא כִּבְרָ נֶאֱמַר וְהִיא הוּא
וְתְמוּרָתָהּ יִהְיֶה קֹדֶשׁ הֵיכָן קְרוּשָׁה חֲלָה עֲלֵיו בְּבֵית
הַבְּעֵלִים אֶף תְּמוּרָה בְּבֵית הַבְּעֵלִים :

כֹּל הַקְּדוּשִׁים שֶׁנִּשְׁחַטוּ הוּיָן לְזִמְנָן וְחוּץ לְמִקְוֵי הַרִי
אֵלוֹ יִשְׂרָפוּ אִשָּׁם תְּלוֹי יִשְׂרָף . רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר

יקבר הטאת העוף הבאה על ספק תשרף רבי יהודה
 אומר ויטילנה לאמה כד הנשרפין לא יקברו וכל
 הנקברים לא ישרפו רבי יהודה אומר אם רצה להחמיר
 על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמרו לו אינו
 מותר לשנות :

מסכת כריתות שלשים ויש כריתות בתורה הבא על
 האם ועל אשת האב ועל הכלה
 הבא על הזכור ועל הבתולה והאשה המביאה את
 הבתולה עליה הבא על אשה ובתה ועל אשת איש
 הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל
 אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו (ועל)
 הנדה המגדף והעובד עבודת אלילים והנותן מזרעו
 למולד ובעל אוב המחל את השבת וטמא שאכל את
 הקדש והבא למקדש טמא האוכל חלב ודם נותר
 ופגור השוחט והמעלה בחוץ האוכל חמץ בפסח
 האוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים המפסס את
 השמן והמפסס את הקטורת והסך בשמן המשחה
 הפסח והמילה במצות עשה :

רבי שמעון אומר בבשין קודמין לעוים בכל מקום
 יכול מפני שהן מובחרין מהן תלמוד לומר אם
 בבש יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהם שקולין
 תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן
 מובחרין מהן תלמוד לומר ובן יונה או תור לחטאת
 מלמד ששניהן שקולין האב קודם לאם בכל מקום
 יכול שכבוד האב עורף על כבוד האם תלמוד לומר
 איש אמו ואביו תיראו מלמד ששניהן שקולין אבל
 אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא
 יאמו

ואמו היבין בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה אם זכר
 הין לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני
 שהוא ואביו היבין בכבוד רבו :

מסכת מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום מועלין בהן
 שחטן בדרום וקבל דמן בצפון בצפון
 וקבל דמן בדרום שחטן ביום וזרק בקילה וזרק
 ביום או ששחטן חוץ לזמנו וחוץ למקומן מועלין בהן
 כלל אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת היתר לכהנים
 אין מועלין בה ושלא היה לה שעת היתר לכהנים
 מועלין בה איזו היא שהיה לה שעת היתר לכהנים
 שלנה ושנטמאת ושיצאה ואיזו היא שלא היה לה
 שעת היתר לכהנים ששחטרה חוץ לזמנה וחוץ
 למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה :

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכים או שאמר
 פרוטה בכים זה הקדש בין שהוציא את
 הראשונה מעל דברי רבי עקיבא וחכמים אמרים עד
 שיציא את כל הכים מודה רבי עקיבא באומר פרוטה
 מן הכים זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיציא
 את כל הכים :

מסכת תמיד בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
 המקדש בבית אבטינס ובבית
 הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ היו
 עליות והרובים שומרים שם בית המוקד כיפה ובית
 גדול היה מוקף רובדים של אבן וזקני בית אב ישיגין
 שם ומפתחות העזרה בידם ופרחי כהונה איש כסתו
 בארץ לא היו ישיגין בבגדי קדש אלא פושטין (אותן)
 ומקפלין אותן ומניחין אותן תחת ראשיהן ומתכסין
 בכסות

בכסות עֲצֵמֶן אִירַע קָרִי לְאַחַד מֵהֶן יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לֵי
 בְּמִסְבָּה הַהוֹלֶכֶת תַּחַת הַבֵּירָה וְנֵרוֹת דְּוִקְקִין מִכָּאן
 וּמִכָּאן עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה וּמְדוֹרָה הֵיחָה
 שֵׁם וּבֵית כֶּסֶף שֶׁל כְּבוֹד וְזֶה הִיָּה כְבוֹדוֹ מִצְאוֹ נֶעוֹר
 יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ שֵׁם אָדָם פְּתוּחַ יוֹדֵעַ שְׁאִין שֵׁם אָדָם יָרֵד וְטָבֵל
 עָלָה וְנִסְתַּפַּג וְנִתְחַמֵּם כְּנֶגֶד הַמְדוֹרָה בֹּא וְיֵשֵׁב לוֹ אֶצֶל
 אָחִיו הַכֹּהֲנִים עַד שֶׁהַשְּׁעָרִים נִפְתָּחוּ וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ:
 הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן
 הָיוּ אוֹמְרִים לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ
 בְּשָׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֶלְהִינוּ
 הֵר קָדְשׁוֹ בְּשִׁלְיֵשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדַת אֵל
 בְּקֶרֶב אֱלֹהִים וְיִשְׁפּוֹט בְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל נִקְמוֹת
 יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ וְגוֹמֵר בְּחִמְיֵשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים הֲרִנְנוּ
 לְאֱלֹהִים עוֹנֵנו הֲרִיעֵנו לְאֶלְהֵי יַעֲקֹב בְּשִׁשִּׁי הָיוּ אוֹמְרִים
 יי מָקָדָה גְּאוֹת לִבֵּשׁ וְגוֹמֵר בְּשַׁבַּת הָיוּ אוֹמְרִים מִזְמוֹר
 שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת מִזְמוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא לַיּוֹם (כ"א)
 לְעוֹלָם) שִׁפְלוֹ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים :

מסכת מרות בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית
 המקדש בבית אבטינס ובבית
 הניצוץ ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום
 חמשה על חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע
 פנותיו מתוכו חמשה על חמשה שערי העזרה
 ארבעה על ארבע פנותיה מבחוץ ואחד בלשבת
 הקרבן ואחד בלשבת הפרוכת ואחד לאחורי בית
 הכפורת :

שבדרום (כ"ב שבצפון) לשבת העץ לשבת הגולה
 לשבת הגזית לשבת העץ אמר רבי אליעזר

בן

בן יַעֲקֹב שִׁכַּחְתִּי מֶה הֵיחָה מִשְׁמֵשֶׁת אָבִא שְׁאוּל
 אוֹמֵר לְשַׁבַּת כִּהֵן גְּדוֹל הֵיחָה וְהִיא הֵיחָה אַחֲרֵי
 שְׁתִּיהֶן וְגַם שְׁלִשְׁתָּן שׁוּה לְשַׁבַּת הַגּוֹלָה שֵׁם הִיָּה בּוֹר
 קְבוּעַ וְהַגְּלָגֵל נִתּוֹן עָלָיו וּמִשֵּׁם מִסְפִּיקִין מִיָּם לְכָל הָעֵרָה
 לְשַׁבַּת הַגְּזִית שֵׁם הֵיחָה סְנֵהֲרֵי גְדוֹלָה שֶׁר יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵת
 וְדָנָה אֶת הַכֹּהֲנִים וְכִהֵן שְׁנִמְצָא בּוֹ פְסוּל לּוֹבֵשׁ
 שְׁחוֹרִים וּמִתְעַטֵּף שְׁחוֹרִים וְיוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ וְשִׁלָּא נִמְצָא
 בּוֹ פְסוּל לּוֹבֵשׁ לְבָנִים וּמִתְעַטֵּף לְבָנִים נִכְנֵס וּמִשְׁמֵשׁ
 עִם אָחִיו הַכֹּהֲנִים וְיּוֹם טוֹב הָיוּ עוֹשִׂים שִׁלָּא נִמְצָא פְסוּל
 בְּזָרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְכִּף הָיוּ אוֹמְרִים בְּרוּךְ הַמָּקוֹם
 בְּרוּךְ הוּא שִׁלָּא נִמְצָא פְסוּל בְּזָרְעוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן וְכִּרְוֶה
 הוּא שִׁבְחָה בְּאֶהֱרֹן וּבְכִנּוּי לְעַמּוּד לְשֶׁרֶת לְפָנָי יי בְּבֵית
 קְדָשֵׁי הַקְּדָשִׁים :

מסכת קנים חטאת העוף געשית למטן וחטאת בהמה
 למעלה עולת העוף געשית למעלה
 ועולת בהמה למטה אם שנה בזה ובזה פסול סדר קנים
 כך הוא החובה אחר חטאת ואחד עולה בגדרים
 ונדבות כלן עולות איזהו נדר האומר הרי עלי עולה
 ואיזהו נדבה האומר הרי זו עולה מה בין נדרים
 לנדבות אלא שהנדרים מתו או נגנבו חייבים באחריותם
 ונדבות מתו או נגנבו אין חייבים באחריותם :

האשה שאמרה הרי עלי קן כשאלד זכר ילדה זכר
 מכיאה שתי קנים אחד לנדרה ואחד לחובתה
 נתנתן לכהן והכהן צריך לעשות שלש פרידן מלמעלה
 ואחת מלמטן לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלה
 ושתיים למטן ולא נמך צריכה להביא עוד פרידה אחת
 ויקרבנה למעלה ממין אחד משני מינין תביא שתיים

פירשה

פִּירְשָׁה נִדְרָה צְרִיכָה לְהֵבִיא עוֹד שְׁלֹשׁ פְּרִידִים מִמֵּין
 אֶחָד מִשְׁנֵי מִינֵין תֵּבִיא אַרְבַּע קִבְעָה נִדְרָה צְרִיכָה
 לְהֵבִיא עוֹד חֲמִשׁ פְּרִידִים מִמֵּין אֶחָד מִשְׁנֵי מִינֵין תֵּבִיא
 שֵׁשׁ נִתְּנָתָן לִכְהֵן וְאִין יָדוּעַ מַה נִּתְּנָה וְהִקְרָה הִכְהֵן וְעֵשָׂה
 וְאִין יָדוּעַ מַה עֵשָׂה צְרִיכָה לְהֵבִיא עוֹד אַרְבַּע פְּרִידִים
 לְנִדְרָה וּשְׁתֵּים לְחֻבְתָּהּ וְחֻטָּאת אַחַת בֶּן עֲזָאִי אוֹמֵר
 שְׁתֵּי חֻטָּאוֹת אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ זֶה הוּא שְׂאֵמְרוּ בְּשֵׁהוּא
 חֵי קוֹרְדוֹ אֶחָד וּבְשֵׁהוּא מֵת קוֹרְדוֹ שְׁבַעֶה בִּיצֵד קוֹרְדוֹ
 שְׁבַעֶה שְׁתֵּי קִרְנָיו שְׁתֵּי חֻצּוֹצְרוֹת שְׁנֵי שׁוֹקָיו שְׁנֵי חֲלִילֵין
 עוֹרֹד לְתוֹף מַעְוֹ לְנִבְלִים בְּנֵי מַעְוֹ לְכַנּוּרוֹת וַיֵּשׁ אוֹמְרִים
 אֵף צָמְרוּ לְתַבְכֵּת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן עֲקִישָׁא אוֹמֵר זְקַנִּי
 עִם הָאָרְצִין כָּל זְמַן שְׁמֻזְקִינֵין דַּעְתָּן מְטַרְפֵּת עֲלֵיהֶן
 שְׁנַאֲמַר מִסִּיר שְׁפָה לְנַאֲמָנִים וְטַעַם זְקָנִים יִקַּח אֶבֶל
 זְקַנִּי תוֹרְרָה אֵינִן בֶּן אֶלְא כָּל זְמַן שְׁמֻזְקִינֵין דַּעְתָּן
 מְתִישְׁבֵּת עֲלֵיהֶן שְׁנַאֲמַר בִּישִׁישִׁים חֲכָמָה וְאוֹרְךָ יָמִים
 תְּבוּנָה :

סדר טהרות

מסכת מקואות שש מעלות במקואות זו למעלה מזו וזו
 למעלה מזו מי גבאים שתה טמא
 ושתה טהור טמא שתה טמא ומלא בכלי טהור טמא
 שתה טמא ונפל בכר של תרומה אם הדיח טמא ואם
 לא הדיח טהור :
 אכל אוכלים טמאים ושתה משקים טמאים טבל
 והקיאן טמאים מפני שאינן טהורים בגוף שתה
 מים טמאים טבל והקיאם טהורים מפני שהם טהורים
 בגוף

בגוף בלע טבעת טהורה נכנס לאהל המת הזה ושנה
 וטבל והקיאָה הרי היא כמות שהיתה בלע טבעת
 טמאה טובל ואוכל בתרומה הקיאה טמאה וטמאתו
 חץ שהוא תחוב באדם בזמן שהוא נראה חוצץ ואם
 אינו נראה טובל ואוכל בתרומתו :

מסכת פרה רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה
 בת שתיים וחכמים ואמרים עגלה בת
 שתיים ופרה בת שלש או בת ארבע רבי מאיר אומר
 אף בת חמש בשרה הוקנה אלא שאין ממתנין לה
 שפא תשחיר שלא תפסל אמר רבי יהושע לא שמעתי
 אלא שלשית אמרו לו מה הקשון שלשית אמר להם
 כך שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אמר
 אתה שלשית לאחרות במנין וכשאתה אומר שלשית
 בת שלש שנים ביוצא בו אמרו כרם רבעי אמרו לו מה
 הקשון רבעי אמר להם כך שמעתי סתם אמר בן עזאי
 אני אפרש אם אמר אתה רבעי לאחרים במנין
 וכשאתה אומר רבעי בן ארבע שנים ביוצא בו אמרו
 האוכל בבית המנוגע פרס משלש לקב אמרו לו אמור
 משמונה עשרה לסאה אמר להם כך שמעתי סתם
 אמר בן עזאי אני אפרש אם אמר אתה משלש לקב
 אין בו חכה וכשאתה אומר משמונה עשרה לסאה
 מעטתו חקתו :

טבל את האזוב ביום והזה ביום בשר ביום והזה
 בבלילה בלילה והזה ביום פסול ביום והזה ביום
 שקאחריו פסול אבל הוא עצמו טובל בלילה ומוזה
 ביום שאין מזין עד שתגין החמה וכלן שעשו משעלה
 עמוד השחר בשר :

מסכת ידים מי רביעית נותנין לידים לאחד אף לשנים
מחצית לוג לשלשה או לארבעה מדוג
לחמשה ולעשרה ולמאה רבי יוסי אומר ובלבד
שלא יפחות לאחרון שבהם מרביעית מוסיפין על
השניים ואין מוסיפין על הראשונים :

אמר אפיקורוס גלילי קובר אני עליכם פרושים
שאתם כותבין את המושל עם משה בנט אמרו
פרושים קובלין אנו עליך אפיקורוס גלילי שאתם
כותבין את המושל עם השם בדרך ולא עוד אלא
שאתם כותבין את המושל מלמעלה ואת השם מלמטה
שנאמר ויאמר פרעה מי י אשר אשמע בקולו לשלח
את ישראל וכשדקה מהו אומר י הצדיק :

מסכת אהלות שנים טמאים במת אחד טמא טומאת
שבעה ואחד טמא טומאת ערב
שלשה טמאין במת שנים טמאין טומאת שבעה ואחד
טמא טומאת ערב ארבעה טמאין במת שלשה
טמאין טומאת שבעה ואחד טמא טומאת ערב כיצד
שנים אדם הנוגע במת טמא טומאת שבעה ואדם
הנוגע בו טומאת ערב :

עשרה מקומות אין בהם משום מדור נכרים אהלי
הערביים והספור והצריפין והבורניגים
והאלקטיות ובית שער ואוירה של חצר והמרחץ
ומקום החצים ומקום הקנינות :

מסכת נעים מראות נגעים שנים שהן ארבעה בהרת
עזה בשלג שניה לה כסיד ההיכל
והשאת בקרום ביצה שניה לה כצמר לבן דברי רבי
מאיר וחכמים אומרים השאת כצמר לבן שניה לה
כקרום

בקרום ביצה :

שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם קרב קרבנו של
אחד מהם ומת אחד מהם זו ששאלו אנשי
אלכסנדריא את רבי יהושע אמר להם יכתוב נכסיו
לאחר ויביא קרבן עני :

מסכת זבים הרואה ראה אחת של זוב בית שמאי
אומרים בשומרת יום כנגד יום ובית

הלל אומרים כבעל קרי ראה אחת ובשני הפסיק
ובשלישי ראה שתיים או אחת מרובה כשתים בית
שמאי אומרים זב גמור ובית הלל אומרים מטמא
משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן
אמר רבי אלעזר בן יהודה מודים בית שמאי בזה
שאינו זב גמור ועל מה נחלקו על הרואה שתיים או
אחת מרובה כשתים ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת
בית שמאי אומרים זב גמור ובית הלל אומרים מטמא
משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן :
אלו פוסלים את התרומה האוכל אוכל ראשון
והאוכל אוכל שני והשותה משקין טמאין והבא
ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפל על ראשו ועל
רובו שלשה לוגין מים שאובים והספר והידים וטבול
יום והאוכלים והפלים שנטמאו במשקים :

מסכת נדה שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן הלל אומר
מפקידה לפקידה ואפירו לימים

הרבה וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא
מעט לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה ומפקידה
לפקידה ממעטת על יד מעט לעת כל אשה שיש לה
נסת דיה שעתה והמשמשת בעדים הרי זו כפקידה

וממעטת

וּמְמַעֲטָת עַל יַד מַעַת לַעַת וְעַל יַד מַפְקִידָה לַפְקִידָה :
הַרְוָאָה יוֹם אַחַד עֶשֶׂר וְטַבְלָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים מִטְמְאִין מִשֶּׁבֶב וּמוֹשֵׁב וַחֲיִבִין

בְּקָרְבָן וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים פְּטוּרִים מִן הַקָּרְבָן טַבְלָה
בַּיּוֹם שְׁלֹא־חֲרָיו וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחַר כֵּן רֵאתָה בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים מִטְמְאִין מִשֶּׁבֶב וּמוֹשֵׁב וּפְטוּרִים מִן
הַקָּרְבָן וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים הַרִי זֶה גִרְגָּרָן וּמוֹדִים בְּרוּאָה
בְּתוֹךְ אַחַד עֶשֶׂר יוֹם וְטַבְלָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה שְׁמִטְמְאִין
מִשֶּׁבֶב וּמוֹשֵׁב וַחֲיִבִין בְּקָרְבָן טַבְלָה בַּיּוֹם שְׁלֹא־חֲרָיו
וְשִׁמְשָׁה הַרִי זֶה תְּרֻבּוֹת רָעָה וּמִגְעָן וּבְעִילְתָן תִּלְוִים :

מִסַּכַּת טְהוּרוֹת שְׁלִשָּׁה עֶשֶׂר דְּבָרִים בְּנִבְלַת הָעוֹף הַטְּהוֹר
צְרִיכָה מִחֻשְׁבָּה וְאֵינָה צְרִיכָה הַכִּשֵׁר וּמִטְמְאָה מִטְמְאָת
אוֹכְלִין בְּבִיזָה וּכְזִית בְּבֵית הַבְּלִיעָה וְהָאוֹכְלָה טְעוּן
הָעֶרֶב שֶׁמֶשׁ וַחֲיִבִין עָלֶיהָ עַל בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ וְשׁוֹרְפִין
עָלֶיהָ אֶת הַתְּרוּמָה וְהָאוֹכֵל אֵבֶר מִן הַחַי מִמֶּנָּה סוֹפֵג
אֶת הָאַרְבָּעִים שְׁחִיטָתָהּ וּמְלִיקָתָהּ מִטְהוּרוֹת אֶת
טְרִיפְתָּהּ דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵינֶן
מִטְהוּרוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר שְׁחִיטָתָהּ מִטְהַרְתָּ אֲבָל לֹא
מְלִיקָתָה :

בֵּין הָעֲגוּלִים לְזִגִים רְשׁוּת הַרְבִּים כָּרֵם שֶׁלִּפְנֵי הַבוֹצְרִים
רְשׁוּת הַיְחִיד וְשִׁלְאֵחַר הַבוֹצְרִים רְשׁוּת הַרְבִּים
אֵימְתֵי בִזְמַן שֶׁהַרְבִּים נִכְנָסִים בָּזוּ וְיוֹצְאִים בָּזוּ כְּלֵי שֶׁל
בֵּית הַבַּד וְשֶׁל גֵּת וְהַעֲקֵל בִּזְמַן שֶׁהֵם שֶׁל עֵץ מִנְגַּבָּן
וְהֵן טְהוּרִים בִּזְמַן שֶׁהֵן שֶׁל גָּמִי מִיִּשְׁנָן כָּל שָׁנִים עֶשֶׂר
חֹדֶשׁ אִזּוֹ חוֹלְטִין בְּחֻמֵּי רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אִם נִתְּנָן
בְּשִׁבּוֹלַת הַנְּהַר דִּין :

מִסַּכַּת כְּלִים אֲבוֹת הַטְּוֹמְאוֹת הַשְּׂרָץ וְשִׁכְבַת זָרַע וְטִמְאָה
מַת

מֵת וְהַמְצִירֵעַ בַּיּוֹם סָפְרוּ וּמֵי חֲטָאת שֶׁאֵין בָּהֶם כְּרִי
הַזֵּיהָ הָרִי אֵלּוּ מִטְמְאִין אָדָם וְכִלִּים בְּמַגֵּעַ וְכִלֵּי חָרִשׁ
בְּאוֹיֵר וְאִינֶם מִטְמְאִין בְּמִשְׁאָה :

צְלוּחִית קְטָנָה שְׁנִטְלָה פִּיהָ טְמֵאָה וְגִדּוּלָה שְׁנִטְלָה פִּיהָ
טְהוּרָה שֶׁר פְּלִיטוּן שְׁנִטְלָה פִּיהָ טְהוּרָה מִפְּנֵי
שֶׁהִיא סוֹרְחַת אֶת הַיָּד לְגִינִין גְּדוּלִים שְׁנִטְלָה פִּיהָ
טְמֵאִין מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְקַנֵּן לְכַבְּשׁוֹן וְהָאַפְרָכֶס שֶׁל
זְכוּכִית טְהוּרָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי אִשְׁרִיךְ כְּלִים שְׁנִכְנַסְתָּ
בְּטוּמְאָה וְיָצֵאתָ בְּטְהוּרָה :

מִסַּכַּת טְבוּל יוֹם הַמְכַנֵּס חֲלוֹת עַל מְנַת לְהַפְרִישׁ וּנְשִׁכּוּ
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים חֲבוּר בְּטְבוּל

יוֹם וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵינֶן חֲבוּר מִקְרָצוֹת נוֹשְׁכוֹת זֶה
כְּזוֹ וְכִכְרִים נוֹשְׁכִים זֶה בְּזֶה הָאוֹפֶה חֲמִיטָה עַל גְּבִי
חֲמִיטָה עַד שֶׁלֹּא קָרְמוּ בַתְּנוּר וְקוֹלִית שֶׁל מַיִם
הַמְחַוֵּלְחֵלֶת וְרִתִּיחַת גְּרִיסִין שֶׁל פּוֹד רֵאשׁוֹנָה וְרִתִּיחַת
יַיִן חֹדֶשׁ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף שֶׁל אוֹרֵן בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים חֲבוּר בְּטְבוּל יוֹם וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים אֵינֶן חֲבוּר
וּמוֹדִים בְּשָׂאֵר כָּל הַטְּוֹמְאוֹת בֵּין קְלוֹת בֵּין חֲמוּרוֹת :

הַתּוֹרֵם אֶת חֲבוּר וְאָמַר הַרִי זֶה תְּרוּמָה עַל מְנַת
שְׁתַּעֲרָה שְׁלוֹם שְׁלוֹם מִן הַשֶּׁבֶר וּמִן הַשְּׂפִיכָה
אֲבָל לֹא מִן הַטְּוֹמְאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אֵף מִן הַטְּוֹמְאָה
נִשְׁבְּרָה אֵינָה מְדַמְעַת עַד הֵיכָן תִּשְׁבֵּר וְלֹא תִדְמַע כְּרִי
שְׁתַּתְּנִלְגַל וְתִגְזַע לְבוּר רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֵף מִי שֶׁהִיא
בּוֹ דַעַת לְהַתְּנוֹת וְלֹא הַתְּנָה נִשְׁבְּרָה אֵינָה מְדַמְעַת
מִפְּנֵי שֶׁהוּא תְּנָאֵי בֵּית דִּין :

מִסַּכַּת מִכְשִׁירוֹן כָּל מִשְׁקָה שֶׁתְּחַלְתָּ לְרַצּוֹן לְרַצּוֹן אֵף עַד פִּי
שֶׁאֵין סוֹפוֹ לְרַצּוֹן אוֹ שְׁסוּפוֹ לְרַצּוֹן אֵף
עַל

על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה כבי יותן משקין
 טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון :
 חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון וחלב הבהמה
 אינו מטמא אלא לרצון אמר רבי עקיבא קד
 וחומר הדברים מה אם חלב האשה שאינו מיוחד
 אלא לקטנים מטמא לרצון ושלא לרצון חלב הבהמה
 שהוא מיוחד לקטנים ונגדולים אינו דין שיטמא לרצון
 ושלא לרצון אמרו לו לא אם טמא חלב האשה שלא
 לרצון שדם מגפרתה טמא וטמא חלב הבהמה שלא
 לרצון שדם מגפרתה טהור אמר להם מחמיר אני בחלב
 מפרס שהחלב לרפואה טמא והמקין לרפואה טהור
 אמרו לו סלי זיתים וענבים יוכיחו שהמשקין היוצאין
 מהן לרצון טמאים ושלא לרצון טהורים אמר להם לא אם
 אמרתם בסלי זיתים וענבים שתחלתן אוכל וסופן
 משקה תאמרו בחלב שתחלתו וסופו משקה עד כאן
 היתה תשובה אמר רבי שמעון מפאן ואילף היינו
 משיבין לפניו מי גשמים יוכיחו שתחלתן וסופן משקה
 ואינו מטמאין אלא לרצון אמר לנו לא אם אמרתם
 במי גשמים שאין רובן לאדם אלא לארצות ולא ידנות
 ורוב החלב לאדם :
 מסכת עוקצים כל שהוא יד ולא שומר מטמא ומטמא
 ורא מצטרף שומר אף ער פי שאינו
 יד מטמא ומטמא ומצטרף לא שומר ולא יד רא
 מטמא ולא מטמא :
 אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא
 להנהיך לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה
 עולמות שנאמר להנהיך אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא
 אמר

אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך
 הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר
 "עו לעמו יתן" יברך את עמו בשלום :
 ואומר קדיש דרבנן

פזמון נאה לשבועות
לשבח לאל דעת

כנסתך וכנגלה מפיך מרגלויות ועל סדר מתן תורה ככוי לחלפיות כי קול סר'מו
 סרו"מו לכבוד סתורה וולף כיון זמרה ובי"ן שירם וקו"ל סמרכם לס"פר סרי
 זם משוכח ובנועמנו יגדל אלהים חי וישתכח :
 השואות חן חן למעלת הרועף המוכתק תמים דעים מדפוס תמימים כעור
 מנטובה כי בתוקונו אשר שם לפנינו סעתיק זאת סתורה אשר שם משה
 לפני בני ישראל סעיר סמסוכת וסמפולקי סזה מלשון ארמנות
 ללשון סקודש למען ורוח סקורא בו וככן גם אכסכו כלף בעקבותיו ומלון כלשון
 סקודש ללד ארמנות ומלל :

מלכא שלים הורמן דעושנין
 שליט בעיל ותחות רעי דידיה
 הדיוף עביר לסגיי מטול חסדי
 זיווי נהירין לון כבוצינין
 פר עלמין אחסין בתיקונין
 ומשבחין כוליהו ליחודיה
 תדיר זריזין על קימוהי
 זאעין ודחלין מן קדמוהי :
 כד עלמא פליג לאומיא
 בן אתרעי וצבא להולקיה
 יתן חתים ורשים בגשפנקה
 יתהון מסר ויהב לסרכיא
 אתין ופר'שוון ותמהיא
 עבר במצרים בחל עתקיה

מלך שלם ארון מעוים
 חפצו מושל בשמים ובארץ
 מתנת חן נותן לרוב למען חסדו
 פניו נוגה להם כמאורות
 יסר כל עולמים על מכוניהם
 ומחללים כלם לשמו אהר
 תמיד נכונים לשמור חקיו
 יראים וחררים מלפניו
 בהפריד בני אדם לנויהם
 (ס"א בהנהל עליון גוים את שלמו)
 בנו רצה ובהר למנות חלקו
 אותנו חתם ורשם כחותמי
 אותם מסר ונתן ליד שומרים
 אותות ונפלאות ומופתים
 עשה במצרים ברוב עויו

עד די בכל סטרא וכל ניסא
 שעטא ושעטא מתרחיש ניסא : כל עת וכל רגע נעשה פלא
 כדחב בתוך חבור אל תוך האש
 נפשנו בכלות צרף ובחן
 בו לנו הרבה עצמה לשמוע תורה
 בו אמין כחנו לסבול (עולה)
 חן לנו כעול על צוארי השור
 משמרת שרותיו באמונה
 לבנו נאמץ לשמרה
 מחוק הברזל אמין יהיה
 לא הפצו בה גויי הארץ
 עשו וישמעאל וחבריהם
 אשר בחרו אליליהם ופסיליהם
 אבן זהב וכסף חרס ועץ
 אולם קהלנו כרגע אחד
 נעשה ונשמע כן ענו כלם
 ויהי כפיהם אומר נהרץ
 כל מעשה האלהים אך טוב
 יום אשר היונו יחדו חונים
 על הר סיני שמה נגלה
 חופיע כבודו מאיר אל מול פנינו
 עם כסאות חיות וצבא מרום
 לפידים בתוך ערפל יהלכו
 מראות נועם אנהנו הווים
 רועה נאמן נגש אליו
 חכמת אלהים נמצא בו
 אזי האיר עשרות מפתרים

וב הון

ובהון תרין עטרין עתיר יתן
 אורף חכמתן אסגי וביונתן
 דכדין גלי ראמין ועלאין
 אפתח שביר דסתים בסימאין
 מטרא דרעוין ביה לצחותן
 רגעא דאנהיתיה בכל רוחי
 כל די הוה צבא הוה מחי :
 אנהית יקר פרסיה בארתוכין
 אינון משמשנוי בהיכריה
 אסדיר לטקסיהון בני חיליה
 חיון פרבא ומלאכין
 מתנוצצא לחדא כסנהולכין
 מזר וכוכבא בגלגליה
 כל חד וחד לכריק זהוריתיה
 בוין פתיחן ליה בעליתיה
 דמן וטינרין בכז טפזין
 אורף אתבהילו רברבי עמין
 משתתקין ברזין ומתאלמין
 וזני סאוב ערקין ומתנגזין
 צהיב זהור סגיא פאזבריון
 ומשח רבות מלכא דכל עלמין
 דכגון נהר די נור בזויה
 נגד ונפק מן קדמוהי :
 יומא תליתאי כד הוה צפרא
 יום שבתא שית מן ירח סיון
 אקדים רחים נפשן בפרישון
 ומצלחבא וסליק רגן טורא

בס עטרות שתיים הסתיר אותנו
 גם חכמתנו הרבה וכינתנו
 ואז הראנו נפלאות ממרומים
 פתח נתיב מטמוני מסתרים
 בו גשם נרכות לצמאוננו
 רגע יניפהו לכל רוח
 כל אשר היה חפץ מחיה
 הוריר יקר כסאו ברכב אלהים
 הנה משרתיו בהיכלו
 שרך לדגליהם צבא חילו
 חיות כרוכים ומלאכים
 נוצץ מאד כאבני זוהר
 מזל וכוכב כגלגלו
 כל אחד ואחד להגיה אורו
 ארוכות נפתחו לו בעליותו
 גבעות וצורים אז רקו
 אז נכחלו אלופי עמים
 החרישו נבראים ונאלמו
 ומיני טומאה נסים ומתחבאים
 יזהיר זהר רב כוהר הרקיע
 ושמן משחת מלך עולמים
 אשר כנהר אש בחרו
 גובע ויוצא מלפניו
 יום השלישי בהיות הכקר
 ביום השבת ששה לחרש סיון
 הסכים בנפלאות יריד נפשנו
 ומלהט ועלה עשן החר

אשתמעו

אֲשֶׁתִּמְעוּ קָלִין וְשׁוֹפְרָא
 קָלִי בְּסִימוֹתָא בְּצִלְצִלוֹן
 לֹא יַעֲלִינוּן כָּל זְמַרְיָא
 שֶׁבְכָא פִּסְנֵתְרִין וְסִמְפוֹנִיָּא :
 מְגוּ מְהִימְנוֹתָא דְכָל דְרַגְיִין
 מִמְלַל שְׁלֵם קְדֻשִׁיהָ עַלְזָא אִמְתַּח
 רוּחֵן לְרַחֲמֵתֶיהָ כְּדוּד אֲרַתַּח
 דְּבַסִּים מְתִיקוֹתֶיהָ לְמוֹרִיגִין
 בְּעֵשֶׂר אֲמִירוֹהִי דְרַגְיִין
 פּוֹמָא מִמְלַל רְבִרְבֵן אִפְתַּח
 סְתְרָא דְסִתְרִין רִזְ דְרוּיָא
 וְשִׁפְרָא קְדֻמוֹהִי לְהַחֲוִיָּא :
 טוֹבוּי דְעָמָא טַב דְטַב עַד בֵּיהָ
 דִּי בֵּיהָ אֱלֹהָא טַב קְחוּד מִיטְפִיל
 קָמִיהָ רְשׁוּתָא אֹחְרָא מְנַפִּיל
 אֹפְקָא לֹא יָכִיד מוֹד לְמִשְׁלַט בֵּיהָ *
 דְקָדָם דְנָא אִיהוּ הוּהָ תוֹרְבִיָּה
 כָּל דִּי הוּהָ צָבָא הוּהָ מְשַׁפִּיל
 כָּן דִּי הוּהָ צָבָא הוּהָ מְרִים
 אִי לֹאוּ בְּהָאִי יוֹמָא דְקָא גְרִים :
 לִילֵי עֵת כּוֹאֵת הִיתַה חֶסְבָּה
 הִשְׁחִין אֲנַחְנָא עַל דְנָא פִתְגָם
 נְרַתַע לְשַׁעֲבוּדְךָ אֱלֹהָ תְקִיף
 נְשֵׂא עֵינֵינוּ אֵל טוֹב רַחֲמִיךָ
 עֵינֵינוּ לְטִיבוּ רַחֲמֵךָ נְזִקִיף
 דִּי לֹא תַהֲשִׁלְט בְּן רִשׁוּ דְפָגָם *
 לְכַלְתִּי תַמְשׁוּל בְּנו שְׁבַט הַרְשַׁע
 נְדַבֵּר קָיִים קְדָמָא וּפְטִירָגָם
 נֹכּוּר בְרִית רַאשׁוֹנִים וְחֹפֵת נְעוּרִים

(*) כ"פ סב' הראשונים רס"ג כדמיאל (וכתב שס תראכ"ע אלקס סברות כלל ראים) והשלישי כ"פ הרי"ף ש"א סוף פ"ם משלגנו סגבריים :

אף

אָף דִּי בְּסִיגוֹפִין מְעִיק יִנְקִיף
 בְּתַלְתָּת חֲסִידֵיָא בְּתַקְפִּיהוּן
 דִּי לֹא שְׁלַט נֹרָא בְּגִשְׁמָהוּן :
 טוֹבוּי דְמוֹדְרִין וְלֹא יַפְגֵּר
 וְלִמְעַבְד כָּל רַעוּךָ יוֹחִי
 יִמְחָא בְּיַצְרִיהָ עַד דִּיתַמְחִי
 שְׁכַרְוֹל יִסוּד כָּל רַעוּיָה יִמְנַר *
 טוֹבוּי דִּיחֻשִׁיב לִיהָ שְׁלִים אַגְר
 בְּלַחוּד בְּפִלְחָנְךָ וּבֵיהָ יוֹחִי
 טוֹבוּי דְנִיחָא לִיהָ בְּלִיאוֹתָא
 וְהוּי דְרוֹפְתָקָא דְאוּרִיתָא :
 הַדְרָךְ עַלְזָא וְהַדְרָן עַלְךָ הַדִּיר
 לֹא נִתְנַשִּׂי מְנַף בְּכָל עֶסְקָן
 זִינְךָ עַלְזָא וְסַפֵּר קִימָךָ כְּאֵן
 לֹא תִתְנַשִּׂי מְנַף רַחִים אֲדִיר *
 הִיךְ עַד כְּעֵן תִּשְׁהִי וְלֹא תִסְדִּיר
 מְלַכְךָ לְשִׁטְטָנְךָ רְבוּ אַרְכָּן
 אִי לִית מְשַׁח מַה יִתְהַנִּי שְׁרָגָא
 חֲצָפָא לְמַלְכוּתָא בְּלֹא תֵאגָא :
 מְרָן דְבִשְׁמֵיָא אֱלֹהָ יִצִּיב
 הִיכְרִין הַכִּי מְמַסֵּר הֵדָא יָאִי ?
 כָּל עֲלָמָא בִּידָא דְטַפְשָׂאִי
 גִּיּוֹר בְּרוּם וְתַחֲוֹת אֲרַע יִצִּיב *
 כּוּבָא רְבָה וּמְלַבְדָּבָא כְּנַצִּיב
 וְרַדְךָ בְּגוּ חוֹרְבָא כְּסִלוּאִי
 מַה דִּין וְאִיךָ יִשְׁלַט בְּרִישׁ אֹמְיָי
 עֲבָדָא דְאוּדְבִין בְּטוֹלְמִי :
 עֲבַד זֶה נִמְכַר כַּעַד כִּכְר לַחַם

גם כי כארות הצורך ילחץ בשלשת החסידים כרוכ עוים אשר לא בעדה אש בנויותם אשרי האיש השוקד ולא יתרפא ולעשות כל הפצץ יחיש יגער ביצרו עד ימס משרש ועד יסוד כל תאוותו יכרית אשרי אדם יחשוב לו שכר טוב רק כעבודתך ובה יחיה אשרי האיש השמח בעמלו יהיה רמו גרר סוכב התורה שוכה אלינו ואלוך נשוב תמיד לא נשכח ממך ככל מעשינו עדיך עלינו ופה ספר בריתך לא תשכח ממנו רחום אדיר איכה עד כה תאחר ולא תערוך מלכנו לממשלתך הוד מלכות אם יחסר השמן מה מועיל הנר זרון קס למלכות כלי נזר אבינו שבשמים אלהים אמת איך איפה נתנה היתכן ? כל הארץ ביד כפילים הגר יעלה מעלה והאורה מטה הקוץ גרול ופירח כמו נטע שושנתך בחורב כחזה היער על מה ואיך ימשול בראש אומות עבר זה נמכר כעד ככר לחם

היאך

היאך תסוכר די בך בוכך
 יהוי רטוש עמין ומספנא
 עד אן מארסתך בעיגונא
 גליא מתרכא בר לקיסטרך
 וקמא באדנן קל מעיק ערך
 קריא באסתרא בלגינא
 אז תקפכון יאמר ורוחצנכון
 מאן הוא אלהא די ישובנכון :
 מריה דאברהם תני תנין
 שדר פרוקנא בדיל חסדך
 הך די במצרים עבדתא דך
 זור זור לעבדך נטרי אורין
 כוין לאיקרך בפום ברין
 וגלי במלכותך תקוף אידך
 תאנה תקום תחסן לעלמא
 תסגי באתא ותמהיא :

איכה תסכול כי כנך בכורך
 יהיה עוב עמים ואכיון
 עד מתי תענן מאורשה לך
 גולה גרושה מהוין להיכלך
 מה קול השונא אויבך באזנינו
 מריע כאגודת כסף כמו כד רק
 ואמר אי מעווכם ותקותכם
 מי ככל האלהים אשר יצילכם
 אלהי אברהם חוסף שנית ירך
 שלח גואלנו למען חסדך
 כאשר במצרים עשית זאת
 חושה לעבריך שומרי תורה
 כונן כבודך כפי כל נבוא
 ותגלה במלכותך עוז ירך
 נורך יציץ יאמץ לעלמים
 תרכה אותות ומופתים



תפלה לליל שבועות

רבנו של עולם הנה אנחנו באים בבשת פנים
 יראים וחרדים ואם חס ושלום נתתייבנו
 פרת בבית דינך הצדק על חטאתינו ועונותינו
 ופשענו המרובים יהי רצון מלפניך שיהא חשוב
 צערנו שנצטערנו בלילה הזה ונדדנו שנה מעינינו
 ותשגיח עלינו בעין חמלתך ההיא עינא פקיהא
 דלא נאים ותיר תיר שגאמר הנה לא ינום ולא
 יישן שומר ישראל ותקרע רוע גזר דיננו ויתחננו
 ותברכנו מאוצר הפסך העומד לימין העליון ותתן
 לעבדיך חיים ארוכים לעסוק בתורתך יומם ולילה
 ויהיה הצער שיש לנו בעינינו תקון לפגם הראות
 שפגמנו בעינינו עלאין ואשר הרע בעיניך עשינו
 ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות שפגמנו מארבע
 עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה ותצילנו
 מעונש חבוט הקבר מחמלאה המשבר את עיני
 האדם אחר פטירתו בקבר ונפטר מאותו הצער
 ותשפיע עלינו משפע הטוב מכהר עריון להצילנו
 מכרת דיומי וכרת דשני ולמען שמך הגדול והנורא
 (ארד) בשהויא כלול במקורו (אאהלידה) *
 תבטל מעלינו כל גזרות

קשורת ורעור ויהיה למור זה נחת רוח לפני כסא
 כבודך ותתן בנו כח לעמוד על המשמר וללמוד
 תמיד לפניך ולהגות באמרי תורתך ולהיות מן
 העובדים לפניך בלב שלם ובנפש הפצה לומדים
 תורתך לשמה ולברור כל ניצוצות הקדושות שנתפזרו

בֵּין הַקְּלִיפּוֹת עַל יְדִינוּ וּלְהַחְזִיק אֶל הַקְּדוּשָׁה לְיַחֲדָא
 שְׂכִינְתָא בְּבַעֲרָה וּלְאַקְמָא יְתָה מַעֲמָרָא וּלְתַת נַחַת
 רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ לְדַבֵּק נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וּנְשַׁמְתֵּנוּ לְעַבְדוּ
 וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ בְּקֶבֶב שְׁלָם וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֲלֵהֵינוּ
 עַלֵּינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָה עַלֵּינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ בּוֹנֵנָהוּ :
 בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

ואומרים ידיל כפש טהוא כדף קל"ד ע"כ . ואחר כך קוראים
 סדרת רבא וספרא דלניעותא וסדר תרי"ג מלות :



בר יוחאי נמשחת אשריך . שמן ששון מחברריך :
 מלכות בר יוחאי שמן משחת קדש . נמשחת ממדת
 הקודש . נשאת . ציץ גזר הקודש . חבוש
 על ראשך פארך : בר יוחאי
 יסוד בר יוחאי מושב טוב ישבת . יום גסת . יום
 אשר ברכת . במערת . צורים שעמדת .
 שם קנית . הודך והדרך : בר יוחאי
 נצח בר יוחאי עצי שטים עומדים . למודי ה' הם
 לומדים . אור מופלא . אור היקוד הם
 יוקדים . הלא המה יורוך מוריך : בר יוחאי
 תפארת בר יוחאי ולשרה תפוחים . עלית . ללקוט בו
 מרקחים . סוד תורה . כציצים ופרחים .
 נעשה אדם נאמר בעבורך : בר יוחאי
 נכורה בר יוחאי . נאורת בגבורה . ובמלחמת איש
 דת השערה . וחרב הוצאת מתערה .
 שלפת נגד צורריך : בר יוחאי
 חסר בר יוחאי . למקום אבני שיש . הגעת . ופני
 אריה ליש . גם גלת . כותרת על עיש .
 תשורי ומי ישורך : בר יוחאי
 כינה בר יוחאי . בקדש הקדשים . קו ירוק . מחדש
 חדשים . שבע שבתורת . סוד חמשים .
 חכמה בר יוחאי קשרי שייך קשריך : בר יוחאי
 בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה . השקפת לכבודו
 פנימה . שלשים ושתים נתיבות . ראשית
 תרומה . את כרוב ממשת זיו אורך : בר יוחאי
 כתר בר יוחאי . אור מופלא רום מעלה . יראת
 מלהביט כי רב לה . תעלומה ואין קורא
 לה

לה . נמת עין לא תשוריד : בר יוחאי
 בר יוחאי . אשרי יולדתך . אשרי העם הם לומדיך .
 ואשרי העומדים על סודך . לבושי חשן תומיך
 ואורדך :
 בר יוחאי נמשחת אשריך . שמן ששון מחבריך :

עטרת שב"י

קול ר'ו' על הא'רש (ר"ת התנ"ה אלהי ר' שמעון) קלת רמוז לכבוד הרשב"י
 ויע"ה ממני העשר רח"ם

א רשב"י נוטריקון ירד שפע רב בזכותו וכמ"ס בזהר הקדוש כשיטרכו לגשמים ילכו אללו :
ב רשב"י נוטריקון רבי שמעון יבוח בקבר וכמ"ס בזהר ד"ד עפרא עפרא לא תתנאי דהא ר' שמעון לא אתבלי כך :
ג רשב"י נוטריקון יש שלום רב בימיו וכמ"ס בור"הק שכתל כמה גוירות ועשה שלום בעולם :
ד רשב"י נוטריקון רבי שמעון בראייתו ימית וכמ"ס בגמרא דשבת על יהודה בן גרים שנתן עניו בו ועשהו גל של עלמות :
ה רשב"י נוטריקון בתורת רבי שמעון יגאלו וכמ"ס בור"הק דע"י עסק הוהר נגאלים ורמוז בפסוק ה' הושיעה כא בנימ' שמעון ז' דע"י לימוד ז' שהוה זוהר יושיענו גם רמוז בפסוק פדות שלח לעמו עם האותיות בחשבון בזהר רבי שמעון בן יוחאי עם הכולל :
ו רשב"י אמרו"ל שהוה נילון מרע"ה ועפ"ו רמוז הרב הכולל הד"מ כמהר"ר שלום עניב היו' בפסוק בשגם הוא בשר שאמרו בחולין בשגם נימ' משה והנה בשגם בא"ת ב"ש הם אותיות רשב"י ורמוז שרשב"י נילון מרע"ה עבד"ק ואפשר לרמוז מש"ה נוטריקון שמעון הוא משה :
ז רשב"י נימ' והוא ידע סוד פרה אדומה וכמ"ס בהלולא רבא דמהרש"ו דק"ח ע"ה משס הו"הק דרשב"י ידע סוד פרה אדומה יעו"ש גם רשב"י בה"ת ב"ש גימט' חק שידע סוד פרה אדומה שהיא חקה ולכן נתגלה לו סוד פרה אדומה יעו"כ הוא נילון מרע"ה שגם הוא ידע סוד פרה אדומה כמ"ס ויקחו אליך לך אני מגלה סוד פרה אדומה :
 ח שמעון

ח שמעון נוטריקון עמד והחזיר שבת מילה כדה כמ"ס בגמרא דמעילה שגורה הגזירה שלא יקיימוס והוא עמד ובטל הגזירה וקיימס :

ט שמעון בן יוחאי בנימטריא פטר העולם מהדין עם האותיות וכמ"ס בגמ' דסוכה שאמר יכולני לפטור את העולם מן הדין :
י רשב"י רמוז בפסוק והיה כעך שתול על פלגי מים ר"ת עם הכולל הרשב"י לרמוז שהיה מחדש חידושים וברא לו במערה מעיינא דמייא :

יא רשב"י אמרו בזהר ח"ג דש"י זכאין אכן וכר' ה"ד אך לדיקום יודו לשמך ישבו ישרים את פניך פ"כ ואפשר לרמוז בתיבת ישכ"ו נוטריקון שמעון בן יוחאי ובנו . גם את פניך לרמוז למ"ס בזהר את פני הארון ה' דא ר' שמעון :

יב רשב"י ובנו רמוזים בפסוק ובתורתו יהנה יומם ולילה שעולים בנימטריא אלו הם רבי שמעון בן יוחאי ואלעזר בנו עם הכולל לרמוז שהיו עוסקים בתורה יומם ולילה :

יג רשב"י אמרו בזהר לבתר דשכיב ביה כתיב ויסלדו מעינות תהום וארובות השמים ואפשר כי תיבות אלו בנימ' לאחר פטיר' רבי שמעון בן יוחאי נתקיים זה . עם שני כוללים :

יד רבי טו זוהר שמעון בן יוחאי במס"ק בנימ' לדיק יסוד עולם . במס"ק כמ"ס למלאך שבה להחריב העולם שהוא יסוד עולם :
 עם ב' כוללים בנימ' ימחול עון וכמ"ס בהלולא רבא למהרש"ו ז"ל דמ"ה ע"ב שרשב"י תקן להם הוהר כדי שיהיו נמחלים עונותיהם :

טז רשב"י רמוז בפסוק הושיעה את עמך הושיעה את בנימ' רבי שמעון בן יוחאי . א"כ עוד את עמך ר"ת עם הכולל גימט' הלולא לרמוז בזכות רשב"י ויומא דהלולא דיליה יבוא הגואל .

מכאן ואילך מה שרמוז הר"י רקח

א רשב"י רמוז בפסוק זה האיש מרעיש הארץ שדרשאו בזהר על רשב"י ואפשר כי תיבת מרעיש אותיות שערס שנפתחו לו שערס של תורה גם מרעיש גימט' כת"ר שהוא רמוז בכתר וכמ"ס בתפלה שאחר הלימוד :

ב רשב"י אמרו בזהר ח"ג דרמ"ה ע"ב א"ר אבא אלמלא לא אתמסר אורייתא בטורה דסיני אלא דאמר קב"ה הא בר יוחאי מספר תורה בנימט' הוא רשב"י ויע"ה עם הכולל שתורתו מסתפק לעולם ובר"ב מג"פ אופן ע' כתב שראה משה מה שיתקן רשב"י שהיה נילון שלו מומנא

מומנה הנינה דסלוק מרע"ה לטורה דסיני יעו"ש ואפשר דמרע"ה נהן הקב"ה
 התורה על ידו שיש בה' ספרים גה רשב"י נלה סודו בה' ספרי הוהר זה'
 פר' ספרא דלניעתח ומספר משה רבינו כמספר זה רשב"י זיע"א עם הכולל
 גם משה מלא כזה מ"ס ש"ן ה"א בנימ' שמעון וזהו מ"ס בשבת דקל"ה ע"ב
 רשב"י אומר ח"ו שגסתכחה תורה מישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו
 יעויון עם וכל לרמוז שהיא העמיד התורה וסודותיה שלא נשתכחה מישראל :
ג רשב"י רמוז בפסוק כי עם לוי ה' את הברכה ס"ת גומט' שמע"ן
 עם הכולל כי רשב"י סיים בפטירתו בפסוק זה : גם חיים
 עם האותיות גימט' הלולא עד בנימ' בהלולא סיים פסוק
 עם בפטירתו :

ד רשב"י רמוז בפסוק ואני בחסדך בטחתי תיבות בחסדך וברח
 למערה לעסוק בתורה יגל לבי גימט' זו הלולא ששמח
 בהלולא דיליה :

ה רשב"י רמוז בפסוק לרעות בנימ' וללקוט שושנים ר"ת לבו"ש
 ותיבת שושנים גימט' שמעון בר יוחאי עם ג' תיבות שזכה
 ללבוש כתר תורה וחלוקה דרבנן ולקט אורות התורה
 כשושנים :

ו רשב"י רמוז בפסוק הרופא לשבורי לב תיבת לשבורי אותיות
 ולרשב"י שכתנלו ל"ב כתיבות חכמה : הרופא לשבורי
 ל"ב ר"ת גימט' אדכ"י שהשכינה עמו :

ז רשב"י בפסוק חיים שאל ממך נדרש עליו גם בח"נ דדרו אשריך
 ארץ שמלבך בן חורין לא רשב"י ואפשר כי חיים שאל ממך
 ס"ת מלך גם אשריך ארץ תיבת אשריך גימ' זהו רשב"י ע"כ גם מלך גימט'
 הלולא חי כי יומא דהלולא דיליה ביום ח"י לחדש אייר גם ר"ת חיים שאל ממך
 הם שמה ששמח ביומא דהלולא דיליה :

ח רשב"י רמוז בפסוק ותגור אומר ויקס לך כי תיבת ותגור גימ'
 זה הרשב"י זיע"א כי הקב"ה גזור והוא מבטל וכת"ש על
 המלאך שבה להשחית :

ט רשב"י אמרו בכו"הק שרשב"י נקרא שבת דמה שבת קדש אף רשב"י
 קדש ואפשר לרמוז כי תיבה גימ' זה הוא רבי שמעון
 לרמוז שהיא קדש בשבת גם שבת נוטריקון שמעון בעל תורה שבת ר"ת
 תלמוד ביום שבת : עוד שבת ר"ת שנתנה בו תורה גם ר"ת תעשה בו שמחה
 גם ר"ת תתענג ביום שבת גם ר"ת תלכש בנימ' שבת : עכ"ד הר"י
 רקח יל"ו :



[Faint, mostly illegible handwritten text in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

visible fragment from bookbinding **قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد**

מומנה תכונה דסליק מרע"ה לטורה דסויני יעו"ס
 התורה על ידו שיש בה ה' ספרים גה רשב"י גלה
 פר' ספרה דלניעותה ומספר משה רבינו כמספר
 גם משה מלא כזה מ"ס ט"ן הי"א בנימ' שמעון
 רשב"י אומר ח"ו שנשתכחה תורה מישראל שנא
 יעוין עס ובה לרמוז שהוא העמיד התורה וסודו
 רמוז בפסוק כי עס לזה ה' את
 עם הכולל כי רשב"י סיים בפ
 עם האותיות נימט' הלולא עי
 זה בפטירתו :
 רמוז בפסוק ואני בחסדך בנ
 למערה לעסוק בתורה יגל
 בהלולא דיליה :
 רמוז בפסוק לרעות בננים
 ותיבת שושנים נימט' שמעון
 ללבוש כתר תורה וחלוקא
 כששנים :
 רמוז בפסוק הרופא לשבורי ל
 ולרשב"י שכתבלו ל"ב כתיבות
 ל"ב ר"ת נימט' אדנ"י שהשכינה
 בפסוק חיים שאל ממך כדרש עי
 ארץ שמלכך בן חורין דה רשב"י
 ס"ת מלך גם אשריך ארץ תיבת אשריך נימט' זהו רשב
 הלולא חי כי יומא דהלולא דיליה ביום ח"י לחדש אייה
 הם שמה ששמה ביומא דהלולא ד
 רמוז בפסוק ותגור אומר ויקס
 זה הרשב"י זיע"א כי הקב"ה נחו
 המלאך שבה להשחית :
 אמרו בוו"ק שרשב"י נקרא שבת
 קדש ואפשר לרמוז כי תיבה ג
 לרמוז שהוא קדש בשבת גם שב"ת נוטריקון שמע
 תלמוד ביום שבת . עוד שבת ר"ת שנתנה בו תורה
 גם ר"ת תתענג ביום שבת גם ר"ת תלכש בנ
 רקח יל"ו :

ד רשב"י

ה רשב"י

ו רשב"י

ז רשב"י

ח רשב"י

ט רשב"י



מיטרה'כ :
 נימט' שמכ"ן
 זה גס חיים
 א ששיר פסוק

בת ר"ת
 בו שמחה
 ב"ד הרי"

visible fragment from bookbinding قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد



temper

1811